உ

சிவமயம்.

ஓம் குஹப்ரஹ்மணேநம:

அத்தியாச்சிரம சுத்தாத்துவைத

வைதிக சைவசித்தாந்த ஞானபானு

குமாரசுவாமி யென்னும்
பாம்பன் ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச
சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல்.

முதல் மண்டலம்

முதல் மண்டலத்துப்
பிரபந்தவகராதி.

பிரபந்தப் பெயர்	பக்கம்	பிரபந்தப் பெயர்	பக்கம்
அடியவர்க்கடிமைநாம்	290	திருக்குமரகோட்டம்	66
அபிமானமறுத்தல்	301	திருக்குன்றுதோறாடல்	42
அமரர்கோ	17	திருமலை	73
அமிர்தமதி	272	திருச்செந்தில்	26
அயிலரசு	206	திருச்சோலைமலை	48
அவனியாசை	233	திருத்தணிகை	70
ஆனந்தக்களிப்பு	349	திருநிறைந்தசிவம்	218
ஆனந்தமுகில்	99	திருப்பரங்கிரி	21
ஆரணத்திறுதி	293	திருப்பழநிமலை	31
இந்துமிலைந்தோன்	225	திருப்புலியூர்	59
உட்பகை யொழிக்கமனு	140	திருவருணை	63
உலகவாழ்வு	265	திருவிராமேச்சுரம்	53
உள்ளக்களி	283	திருவுயர்ந்தவாறெழுத்தான்	287
உள்ளூர்ச்சிவசுப்பிரமணியர் சதகம்	143	திருவுருமலைக்கோமகன்	351
எழிலார் சுரும்பு	216	திருவேரகம்	37
ஏமவிலேகர்	304	துறவுநோக்கம்	277
கங்கையின்சேய்	241	தெய்வவணக்கம்	15
கதிரேசன்	119	தேர்ந்தேனேயென்கண்ணி	339
கந்தரிரட்டைமணிமாலை	208	நவரத்தின மீக்கூற்று	130
கந்தரொருபாவொருபஃது	213	நிட்களானந்தகுகன்	88
கந்தர் திருவாரம்	227	நெஞ்சுப்பத்து	263
கந்தர் நான்மணிமாலை	252	பகலெல்லாம்	236
கருணாகரவேலன்	201	பங்கிகள்	307
குகப்பிரமம்	104	பணம்	299
குந்துகால்	115	பரஞ்சுடர்க்கண்ணி	311
குருபரக்கண்ணி	330	பரம்பொருட்கண்ணி	347
சண்முகானந்த சிவம்	82	பிழைபொறுக்க முறையீடு	280
சதாசிவக்கண்ணி	334	புவியாரே	244
சமாதான சங்கீதம்	377	பூரணக்கண்ணி	348
சரணவிண்ணப்பம்	270	பூரணானந்தகுகன்	109
சரவணபவன்	124	பெரும்பேறு	142
சரவணபவானந்தன்	93	பொன்மயிற்கண்ணி	327
சிகிவாகனன்	204	பொன்னவிர்மேனி	200
சிலலோகசுந்தரமாலை	294	போற்றிவிண்ணப்பம்	269
சிறுமைநீக்குயர் செல்வம்	275	மண்ணிற்சிறுவீடு	242
ஸ்ரீ கதிர்காமவேலர் வண்ணம்	305	மறைமுடிவு	303
சொன்னயம்	249	மனது	214
ஞாயவாதிகள் விளக்குவர்	266	வேண்டுகோள்	197
திருக்கயிலாசமலை	77		

முதல் மண்டலத்துச்

செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி.

பாட்டு	பக்கம்
அ	
அகச்சமய	340
அகந்தான்	325
அகிலமிசை	107
அகிலமோ	293
அக்கதிக்கட்	340
அங்கமது	80
அங்கமுடை	140
அங்கயற்	188
அங்கி	122
அசுரர்க்	227
அச்சரியி	24
அஞ்ஞான	335
அஞ்சுரும்பு	124
அஞ்சொனய	264
அடிநா	227
அடியவர்க்	282
அடியா	313
அடியுநடு	150
அட்டகுணத்	322
அட்டமா	189
அட்டாங்க	153
அணிகிளர்ந்	119
அணுவான	212
அண்டபகி	330
அண்டபகிரண்	104
அண்டமெனு	145
அண்டினவ	99
அண்ணலரு	334
அண்ணலா	221
அண்ணனின்	111
அண்ணாமலை	215
அத்தமின்ம	219
அத்தனரு	329
அத்தனே	270
அநிருத	50
அந்தகார	234
அந்தணனு	303
அந்தவனித்த	340
அந்தே	226
அபமிருத்துக்	315
அப்படி	304
அப்பரமே	341
அப்புமிலை	43
அமரர்களை	116
அமிர்தமதி	272
அம்பரத்தி	346
அம்பரம	329
அம்புதநி	115
அம்மக்க	340
அயனரி	55
அயன்மாலதி	312
அயிலைப்	327
அரச	224
அரனன்	222
அரிக்கள்	323
அரியசெந்	280
அரியதிரு	321
அரிவரி	267
அருணைநாத	265
அருளான	83
அருளி	220
அருளுந்தெரு	246
அருளும்பொ	319
அருளென்னு	341
அரையிற்	257
அலைகடலி	51
அலையுமெனை	318
அல்லிருளை	44
அல்லு	224
அல்லேறு	36
அவலநுவ	151
அவனியாசை	233
அவ்வருளிற்	346
அவ்வெழுத்தி	345
அவ்வெழு	345
அழுக்ககன்	294
அழுதபிள்ளை	333
அழுதழுது	317
அளிக்கும்	323
அறன்கடை	316
அறிஞருரை	311
அறியறிவுக்	297
அறிவற்றகன்	205
அறிவானவரு	59
அறிவிலாப்	300
அறிவினுக்	220
அறிவினுக்கறிவான	15
அறிவின்	244
அறிவை	336
அறுமுடி	131
அற்றளைக்	249
அனாதிமல	339
அன்பர்க	254
அன்பர்க்கருள்	243
அன்பாற்	342
அன்பான	348
அன்பிறை	268
அன்புற்ற	212
அன்பெ	202
அன்றருணை	327
அன்றலர்ந்த	253
அன்னங்	99
அன்னணமற்	342
அன்னைக்கரை	240
அன்னைதந்தை	119
ஆ	
ஆகவவீர	128
ஆகாக்	315
ஆக்கைக்கு	144
ஆக்கைபொய்	271
ஆசற்றசின்	181
ஆசிலா	110
ஆசுமனச்	321
ஆசேதுமி	216
ஆசைக்குரோ	324

பாட்டு	பக்கம்
ஆசைப்பிசா	106
ஆசைப்பெருக்	226
ஆசைமலை	335
ஆசையோர்	279
ஆசைவலை	318
ஆச்சரியவுல	43
ஆட்டடியை	313
ஆணவமல	21
ஆணவமறைப்	157
ஆணும்பெண்	238
ஆதலா	293
ஆதாரபி	232
ஆதாரப்	316
ஆதாரமாறி	147
ஆதாரமின்	60
ஆதாரவு	230
ஆதித்தர்	149
ஆதிமுத	71
ஆதியந்தமற்	265
ஆதியந்தமிலா	220
ஆதியிடையந்	264
ஆதியிடையீ	21
ஆதியிற்	185
ஆத்தர்சொல்	205
ஆபாத	346
ஆமையண்ட	344
ஆரணஞ்சொ	348
ஆரணத்	293
ஆரணமு	311
ஆராயவொ	330
ஆரிய	259
ஆரெனக்	222
ஆர்கலிக	46
ஆலடியை	312
ஆலமார்	278
ஆலாசிய	233
ஆலினீழ	276
ஆழிசுல	31
ஆழிசங்க	220
ஆளுநின்	301
ஆறுநங்கை	276
ஆற்றலுடை	189
ஆனசமு	341
ஆனந்த	347
ஆனியின்	348
ஆன்ற	321

இ

பாட்டு	பக்கம்
இகழ்ந்திகழ்ந்	319
இக்கா	238
இச்சுத்தி	342
இச்சைக்கடி	228
இச்சைநோய	265
இட்டமய	325
இதயந்தனை	317
இதியென	198
இத்தகைய	332
இத்தரத்தி	341
இத்தலமெல்	341
இத்தீட்சை	343
இந்த நிரு	344
இந்தவுயர்தீ	342
இந்தவுயர்பக்	342
இந்தவுல	90
இந்திரியப்	316
இந்துப	130
இந்துமி	225
இந்துளமா	124
இப்படிப்	201
இப்பருவ	342
இப்பார்நகை	337
இப்பிறவி	333
இம்முடி	293
இம்மைதனி	333
இம்மையிற்	235
இயம்பரு	273
இயற்பகை	291
இரவிலுட	107
இரவினித்	300
இரவுபக	329
இரவும் பகலு	227
இரவும் பகலும்	228
இருகோ	241
இருக்காதி	72
இருக்குநிலை	296
இருவினை	311
இருளாமல	208
இருளொளி	200
இருள்செறி	200
இருள்பக	321
இல்லா	225
இல்லி	223
இல்லையெ	334
இவ்வள	152
இவ்வுலக	336
இவ்வுலகு	64
இழுத்தடைத்	317
இறப்புறு	153
இறைமு	265
இறைவனே	270
இனியவட	114
இன்பக்கடல்	330
இன்புதுன்பி	332
இன்றிவ்	223
இன்றுனேரடி	218
இன்னுந்தா	337

ஈ

பாட்டு	பக்கம்
ஈசற்கின்	221
ஈசன்குண	232
ஈசன்வாமத்	219
ஈசா	319
ஈரமிக	327
ஈரெண்	348
ஈரேழுலோக	148
ஈனமுற்ற	321
ஈனவிட	312

உ

பாட்டு	பக்கம்
உசித	134
உடலோடுயிர்	207
உடல்பொரு	347
உடையடியை	312
உடைய	247
உணர்வறு	266
உண்டியிடும்	320
உண்டியொ	325
உண்டையங்	324
உண்ணி	221
உண்ணுழைந்	346
உண்மையரு	322
உத்தமத்தி	211

பாட்டு	பக்கம்
உத்தமமகா	97
உத்தமர்க	316
உத்தியெனு	332
உப்பேறு	118
உயர்வீர்	243
உயிரிலுயி	286
உயிரினுக்	268
உயிருடம்பை	298
உருக்க	321
உருவருவ	327
உரைக்குமவ	257
உலகமியா	213
உலகமெ	308
உலகம்புகழ்	214
உலகவாழ்வி	300
உலகவாழ்வை	265
உலகிலெச்	36
உளமு	246
உள்வீங்கு	325
உள்ளவுண்	318
உள்ளத்தி	328
உள்ளன்பு	105
உள்ளுக்குள்	337
உறவே	243
உற்றசுழு	210
உற்றநெ	260
உற்றபிணி	346
உற்றவுட	67
உன்மீது	217
உன்னருள்	105
உன்னுமனம்	314
உன்னை நா	200
உன்னை விரும்	326
ஊ	
ஊக்கச்	316
ஊருயிரிற்	340
ஊர்மிதீர்ந்	252
ஊன்பொதி	78
எ	
எக்காலு நீ	344
எக்காலும்	319
எங்கணுமிருந்	40
எங்கண்மத	164
எங்குமிரு	332
எங்குமுன்	220
எஞ்சாம	321
எஞ்ஞானவருணை	248
எடுத்ததூ	90
எட்டுருவி	333
எண்ணமறி	338
எண்ணரிய	295
எண்ணாத	238
எண்ணாய	241
எண்ணியவொ	61
எண்ணிலாத	204
எண்ணேறி	316
எண்மைக	348
எத்தனைதாங்	346
எத்தனைபடி	32
எத்தனையோ	294
எத்தனைவகைத்	49
எந்தப்பூச	223
எந்தலைவ	328
எந்தாயெளி	229
எந்தைபரா	342
எந்தையவ	349
எந்நாளு	205
எப்பா	311
எப்பொருட்கு	120
எப்பொருளினுஞ்	318
எப்பொருளினுமிக்	251
எம்பெருமா	339
எம்மா	338
எம்முடைய	39
எல்லாமத	228
எல்லாமறி	160
எல்லாருநல்	330
எல்லாவுயி	241
எவருந்	243
எவருரையு	262
எவ்வுயிருமறி	165
எவ்வுயிருமெம்	38
எவ்வுலகு	316
எழிலார்	216
எளியே	229
என்வழக்கு	334
என்றா	313
என்று நனி	332
என்றுமரு	311
என்று மீறில்	122
என்றுமென	330
என்றும் வா	276
என்றைக் குமி	238
என்றைக் குன	61
என்ன சுக	319
என்னடியவ	263
என்னடியார்க்	334
என்னுற்	235
என்னை நீ	73
என்னை மற	329
என்னையறி	328
என்னோ	317
ஏ	
ஏகாதச	215
ஏசறுமனோ	170
ஏசற்றசின்	327
ஏசற்றபுத்	331
ஏசில் சிவ	335
ஏட்டெழுத்	296
ஏதமின்	24
ஏமவி	304
ஏய்க்குமன	320
ஏராருனை	326
ஏர்த்தமி	304
ஏர்பெரு	129
ஏழையா	326
ஏழையிங்கே	274
ஏற	246
ஏறுசல	321
ஏன	255
ஐ	
ஐந்துதிற	286
ஐந்துமறி	338
ஐந்தொழிலு	332
ஐயனெனும்	288
ஐயனே	277
ஐயனேயரசே	219
ஐயனேயர	269

பாட்டு	பக்கம்
ஒ	
ஒட்டாரு	185
ஒத்தநீர்மை	225
ஒப்பில்பர	330
ஒரு கொம்பி	68
ஒருவனெனு	346
ஒளியா	244
ஒன்பது	190
ஓ	
ஓங்கார	150
ஓங்க	223
ஓடியுழல்	321
ஓதிம	129
ஓது செந்	277
ஓராத	209
ஓரெழுத்தே	345
ஓரேழுத்தே	345
ஓரெழுத்தே	345
ஓரேழுத்தே	345
ஓரெழுத்தே	345
ஓரேழுத்தே	345
ஓர் மொழியே	345
ஓவலற	320
ஓவுத	182
க	
கங்குல்	244
கங்கையின்	241
கங்கையைச்	17
கஞ்சமலர்	18
கடல்கவியன	198
கடல் சுலவு	283
கடியே	217
கட்டநற்	23
கட்டழக	329
கட்டிக்கொள்	329
கட்டீட்சை	344
கட்டுக்கடங்	323
கணக்கிலருள்	322
கணையன்ன	35
கண்டபொரு	29
கண்டன	336
கண்டிறுமா	334
கண்டுகளித்	328
கண்ணான்	335
கண்ணிலார்	333
கண்ணிலானரு	222
கண்ணுங்	29
கண்ணுமாய்க்	270
கண்ணுடல்	268
கண்ணே கண்	32
கண்ணொன்று	74
கத்திநிலை	333
கத்தியுங்	56
கம்மற்	116
கம்மியர்கள்	54
கயமா	227
கரிசற்ற	213
கரிய குழன்	135
கரியா	217
கருங்குவளைச்	320
கருட	276
கருணை	211
கருப்பையி	35
கருப்பையுழை	27
கருமவழி	23
கருதரிய	286
கரும்பொன்	314
கலமணி	304
கலவை	241
கலிக்குதவு	322
கலையிலே	155
கலைவாணி	216
கல்லாமன	243
கல்லிரும்பு	294
கல்லிலு	59
கல்லினுங்கடிய	186
கல்லினும்வலி	267
கவலைச்செழு	316
கவ்வருளைக்	322
கவ்வுநாய்	336
கவ்வை சேர்	279
கள்ளமில்	343
கள்ளமெனும்	318
கள்ளில்	247
கள்ளுண்டு	101
கறை நெஞ்	182
கற்றதையுங்	297
கற்றமுட்டா	319
கனலிகண்	294
கனவாடகப்	168
கன்மமென்ற	249
கன்னலே	281
கன்னி	204
கா	
காக்கை	219
காக்கை விழி	323
காசாசை	160
காசி	223
காசுபணந்	331
காட்டிய	270
காட்டிலு	80
காட்டுவாய்	218
காட்டு முவை	337
காணக்	318
காணமுயர்	109
காணுமறி	298
காணுமன்பி	325
காணுமென்	271
காத்தாளு	273
காமக்	228
காமமதி	79
காமமுத	91
காமாதி	175
காயகற்ப	335
காயா புரித்	106
காயில்லாத்	318
காயுலக	320
காரண	343
காரணந்தா	298
காரணவம்	339
காரார்	333
காரொத்த	26
கார்நேர்	315
காலமே	304
காலமொரு	28
காலனை	30
காலன்	220
காலில்லா	240
காலுஞ்	232

பாட்டு	பக்கம்
காலைநடு	320
காவி	234
காறு	265
காற்றுக்	174
கானங்	230
கி	
கிஞ்சிஞ்ஞு	159
கிரியை தனில்	341
கீ	
கீணமில்	281
கீரன்	233
கீழுதடு	240
கு	
குகமெனு	258
குகனே	253
குகனே குமர	211
குகன் மஞ்சடி	207
குத்திரமு	297
குரவன்	225
குருவென்னு	343
குலம் விதி	45
குழ கந்திக	206
குழவிவிதுக்	128
குன்ற	219
கூ	
கூசத்து	331
கூடம்	121
கூடா	22
கூடாதிருப்	326
கூந்தனீள்	279
கூப்பிட்	336
கூறுரையின்	208
கெ	
கெடுங்குவ்	317
கே	
கேட்பார்	330
கை	
கைகாட்டு	348
கைதவந்	173
கொ	
கொடுநிழ	292
கொடுமைநோ	50
கொண்டகொ	222
கொண்டபன்	317
கொழுமையிற்	270
கொள்ள வென்	271
கொள்ளி	323
கொன்றுதின்	237
கோ	
கோடரம்	49
கோடெ	277
கோதற்ற	39
கோத்தயிர்வெ	239
கோவணத்	323
கோவில் வா	179
கோழியண்ட	344
கோளற்ற	214
ச	
சகலபுத்	149
சக்கர	241
சக்குவிய	295
சங்கப்	348
சங்கரிசேர்	239
சண்முக	214
சதமான	252
சதுர்முகர்	288
சத்தாய	41
சந்த	276
சந்ததமுமிகை	34
சந்ததமுமாட	264
சந்ததி	280
சந்திரனைச்	332
சம்பவ	91
சரணநின்	271
சரியையுங்	196
சருவசங்	85
சருவ வல்	172
சலில நா	62
சளசள	195
சற்குணர்	177
சற்குருவுக்	336
சற்சங்க	213
சனகாதி	18
சனிக்கு	245
சன்மப்	229
சன்மமுளை	343
சன்மமுற்	193
சா	
சாதன	338
சாதனத்தி	338
சாதுக்க	77
சாத்துவிக	346
சாப்போன்	262
சாம	265
சாமமறை	184
சாமி	265
சாமிமலை	288
சாராருய	214
சார்வ	221
சாலி	203
சாவது	278
சாவுபிறப்	330
சாவும்	209
சி	
சிங்கலி	181
சிங்கார	108
சித்த	330
சித்தநிலை	100
சித்தாந்த	341
சித்திர	267
சித்திரத்தி	328
சிந்தித்த	334
சிந்தைதிக	191
சிரங்குனிப்	239
சிவபால	216
சிவனிடத்திற்	347
சிறந்தகந்	254
சிறிது	245
சிறிதும்	312
சிற்பர	209
சின்மயமாத்	345
சின்னஞ்	325
சின்னாட்	332

பாட்டு	பக்கம்
சீ	
சீகரமுந்	322
சீராருமுன்னை	326
சீராருஞ்	334
சீராருஞ் செல்	315
சீரிய நிர்ப்	343
சீருய	305
சீர்மல்கு	37
சீர்வேத	232
சீவஞானக்	69
சீவபோ	347
சு	
சுகிர்தமற்ற	274
சுட்டுணர்	348
சுத்தமா	103
சுத்தமாமாயை	155
சுத்தமை	156
சுத்தவிந்த	341
சுமதியுடை	298
சும்மாகிட	237
சும்மா விராம	347
சுரம் விண்	231
சுழல்கதலி	110
சூ	
சூக்கவுயிர்	339
சூக்குமத்திற்	339
சூத்திர	212
சூழு	321
செ	
செக்கச்	324
செங்கனி	126
செத்த	314
செந்தமிழைச்	289
செம்பிற்	158
செய்கை	219
செய்த வினைக்	339
செருத்துணை	291
செல்வமிருந்	332
சென்ம	334
சென்றதை	178
சே	
சேந்தனார்	291
சேம நலங்	127
சேம நல்கு	344
சேராது	326
சேர்க்கு	210
சேவலடி	313
சேவே	259
சேற்றை	335
சேனை தள	314
சை	
சைவமெனுஞ்	298
சொ	
சொந்தப்	211
சொலுநூ	208
சொல்லரிய	327
சொல்லே	347
சொல்லேறுஞ்	252
சொல்வளந்	260
சொன்னசுகா	346
சொன்னய	249
சொன்னாற்	237
சோ	
சோகத்தை	322
சோதி	317
சோதியிறை	264
சோபான	316
சோற்றைப்	337
ஞா	
ஞாலத்	42
ஞாலத்தருக்	334
ஞானநூ	169
ஞானமில	83
ஞானமில்	75
த	
தக்கோர்	53
தங்கம்	314
தங்கா	171
தட்டச்	138
தண்டிகை	81
தண்டிகைபல்	314
தண்ண	203
தண்ணருளு	343
தத்தென்னும்	84
தந்த	333
தந்திர	37
தந்தை நீ	336
தந்தை சுத	298
தந்தையா	251
தந்தையுந்	54
தந்நலத்துக்	287
தமரும்	207
தலையா	96
தருக்கருளை	322
தருணமு	271
தருவார்	231
தரையோர்	229
தலைப்புரட்டல்	317
தவமே	232
தவறாய	194
தவனனிற்	82
தனக்குணர்ச்சி	346
தனக்கு வரு	94
தனியே	76
தன்ன	222
தன்னந்	329
தன்னைப்	333
தன்னையே	250
தா	
தாங்கித்தா	342
தாசரையுந்	331
தாணுநிழல்	176
தாயாய	186
தாயு	202
தாரகன்	263
தாராள	326
தாவரத்திற்	339
தாவுங்கயல்	215
தாழ்வறி	257
தி	
திக்கொடு	264
திக்கனைத்	329
திக்கனைத்தும்	322
திடனொடு	321
திண்டுமிண்	320
திண்மையுற்ற	335
திரளாய	31
திரிநகர	284

பாட்டு	பக்கம்
திருநான்முக	206
திருநி	218
திருமலி	351
திருமா	232
திருவளர்	53
திருவளர் பரங்	142
திருவுயர்ந்த	287
திருவேறும்	143
திரைகடலி	65
தினமு	325
தீ	
தீங்கா	192
தீட்சையெ	344
தீபந்	331
தீயமனம்	295
தீயிலிழி	316
தீராக்	326
தீவினை	251
து	
துக்க	315
துக்கமது	98
துக்கமில்லா	325
துங்கமற்ற	319
துடிடுண்டு	217
துட்டத்	165
துணியற்ற	257
துப்பிதழ்	190
துயரார்	87
துர்ச்சங்க	96
துள்ளுமா	283
துறவி	300
துன்பத்	313
துன்பத்தை	324
தூ	
தூண்டிலிரை	333
தூயபடி	335
தெ	
தெட்டுத்	320
தெய்வ	221
தெருளாரு	343
தென்றாணு	216
தென்னையடி	312
தெவ்விலரு	343

பாட்டு	பக்கம்
தே	
தேகாதி	92
தேசிக	331
தேசிகனா	318
தேசிகனார்	255
தேடக்	328
தேடக்கிடை	333
தேடுவார்க்	328
தேம்பித்தேம்	322
தேம்பெருகு	328
தேயநனி	111
தேராத	326
தேவடியார்	324
தேவா	210
தேவாவுனை	227
தேவாதி	329
தேவார	89
தேவென்பன	215
தேறுந்	214
தேனைப்	320
தொ	
தொக்கதென்	154
தொடரு	300
தொண்டனே	313
தொந்தித்	245
தொந்த	52
தொம்பதங்	184
தொல்லையில்	16
தோ	
தோன்று	337
ந	
நஞ்சினுங்	25
நடத்தை	201
நடுக்ககன்	324
நயந்த	212
நயமேய	255
நரசிங்க	290
நரையுந்	245
நல்லமணி	167
நல்லற	335
நல்லார்	238
நல்வி	300

பாட்டு	பக்கம்
நவமணி	139
நற்பணி	341
நற்ற	222
நன்னயஞ்	297
நன்னெறி	164
நா	
நாசமெய்து	120
நாசி	233
நாஞ்சாமி	335
நாடு	318
நாடோறு	72
நாட்ட	321
நாட்டமிரு	329
நாட்டி	324
நாட்டுப்	33
நாத	224
நாபியுடை	328
நாமரூபச்	97
நாமரூபங்	180
நாயக	270
நாராரு	326
நாலாறு	46
நால்வருண	340
நாவன்மை	232
நாவான்	211
நாவிதர்	102
நாவுந்தளர்	207
நாளவனீ	296
நாளுரை	201
நாறுமிந்த	297
நானருளி	338
நானாரென	207
நானினைத்	338
நானுடலாய்	325
நானென	271
நி	
நிசசிவந்	293
நிசமறி	213
நிட்டை	265
நிட்டை தனி	337
நித்தவனாதி	206
நித்தவிறப்	323
நித்தவிரண்	347

பாட்டு	பக்கம்
நித்திரை	318
நிலமிசை	301
நிலமென்று	154
நிலம்பொன்	319
நிலவு	265
நிலனி	218
நிலநி	224
நிலைமே	229
நிலையாத	44
நிலையாய	217
நிலையான	322
நில்லாத	112
நில்லாதபிர	147
நிற்குமெ	272
நினைக்கு	205
நினைக்குநா	338
நினைப்பு	336
நினையு	247
நினைவிருந்	293
நினைவிலா	293
நினைவிறந்	293
நினைவொன்	244
நின்மல	16
நின்னுடையி	88
நீ	
நீக்கினு	323
நீசர்	331
நீச்சு	337
நீடனந்த	347
நீடுஞ்	328
நீண்ட	136
நீநா	334
நீரகங்	66
நீரி	203
நீரிழிவு	64
நீருநிழ	244
நீருயிரிற்	340
நீலக்	337
நீறிடா	346
நெ	
நெஞ்சநல்	337
நெஞ்சம்	195
நெஞ்சினடு	344

பாட்டு	பக்கம்
நெஞ்சுழை	71
நெடிய	132
நெடியவுவர்	33
நெய்யு	246
நெல்லிற்	344
நே	
நேசமுளோ	328
நேசமுற்	283
நோ	
நோக்கதனை	332
நோக்கறிவு	332
நோக்கி	317
ப	
பகட்டிப்	315
பகலெல்லா	236
பகிர்முக	171
பக்கமற்ற	221
பக்கமுளா	256
பக்குவ	325
பங்கய	125
பங்கயனரன்	281
பங்கயம் போ	58
பசிதாக	95
பசுவே	240
பஞ்சுப்	325
பஞ்சின் மெல்லடி	187
படிகமுத	101
படித்தபடி	333
படிறற்ற	19
படுத்த	316
படைத்து	226
படைப்பாய்	347
பட்சமற்ற	321
பணத்தை	324
பணமென்	299
பணியாபர	229
பதகரின	296
பதிஞான	217
பத்தருக்	281
பத்தருக்கு	294
பத்தவிடர்	316
பத்தாறு	323

பாட்டு	பக்கம்
பத்திநெறி	297
பத்தியெனு	342
பத்திவயி	183
பத்தைப்	79
பரதத்திற்	340
பரதார	93
பரபரப்	205
பரமநின்	88
பரமனருண்	57
பரமனைப்	291
பரமுத்த	177
பரமுத்தி	258
பரிதிமதி	294
பரியடியை	313
பரியேற	48
பருவமொரு	81
பரைமுதற்	84
பலக்குமர	256
பலநறு	30
பலநிறக்	40
பலபுருடர்	93
பல்புவி	277
பல்லுயிர்	267
பழநிமலை	288
பற்றறப்	86
பற்றிடு	157
பனியே	216
பன்றி	235
பன்றிமலை	285
பன்னு	213
பா	
பாகசாலை	85
பாசமகன்	341
பாசத்தமிழ்	68
பாசத்தை	205
பாசநிட்	194
பாசபந்த	333
பாடவுள்ள	334
பாடும்	174
பாடுவே	236
பாட்டிற்	336
பாம்பணி	127

பாட்டு	பக்கம்
பாய்நதி	269
பாராளு	314
பாருயிர்	254
பாலகரை	336
பாவமு	242
பாவக்கட	227
பாவக	262
பாவிகளை	334
பாவிற்	313
பாவிற்று	234
பாழான	272
பி	
பிடித்த	213
பிடித்திடு	292
பித்தேறு	191
பிரியலர்	102
பிரிவற	28
பிருந்த	312
பிழைபொ	271
பிள்ளை	319
பிறப் பிறப்	98
பிறப் பிறப்புக்	341
பிறப்பு	315
பீ	
பீத	275
பு	
புகழ்த்	290
புண்ணியஞ்	259
புண்ணிய	364
புத்தக	344
புந்தி	347
புலன்வென்ற	67
புலானுகர்	242
புலைமறுத்	242
புல்லருந்தி	323
புள்ளுரு	340
புறமதத்	340
புனலை	204
புனிதர்	103
புனுகுசவ்	60
புன்மனதுக்	317
பூ	
பூசி	265
பூதமுத	159
பூமண	263
பூமணத்தை	329
பூவேறு	330
பூவையர்	137
பெ	
பெண்சாதி	315
பெண்டுபிள்	295
பெண்டு	314
பெண்ணா	228
பெண்ணேக்க	315
பெரிதாய	38
பெருந்துறவி	86
பெருமானே	258
பெற்ற	222
பெற்றமுலை	318
பே	
பேசரிய நிர்க்	48
பேசரிய வேத	70
பேசா	214
பேசிந்	343
பேசு	331
பேசும் பேச்	337
பேய்களை	163
பேரறிவு	312
பேராசை	173
பேரின்ப	226
பேரூர்	327
பை	
பைந்துளவ	284
பையலோ	201
பொ	
பொக்கு	322
பொய்ப்போ	339
பொய்ம் மார்க்	335
பொய்யாகு	313
பொய்யாத	151
பொய்யொன்	198
பொய்வாழ்வு	109
பொய்வீடு	336
பொருடேடி	192
பொருணட்பி	166
பொருவு	285
பொருவற்ற	162
பொருவிறந்த	295
பொருள	299
பொருள்பெற	205
பொல்லாத	237
பொறையென்	108
பொற்கனக	289
பொற்புறு	180
பொன்னனந்தை	221
பொன்னவிர்	200
பொன்னாசை	330
பொன்னாடு	339
பொன்னாய	208
பொன்னி	299
பொன்னீட்டி	335
பொன்னுக்கு	206
போ	
போகி மால்	278
போக்குவர	322
போசவு	197
போதவெளி	145
போமோ	253
போய்வரு	167
போராட்டம்	326
போற்றி வந்	269
போற்றுவிண்	269
யா	
யாது முனை	274
யாராலு	260
ம	
மகமிக	95
மங்கலசிவா	74
மங்கள	22
மங்கள குணா	112
மங்கை	325
மடக்கி	319
மட்டுப்	327
மட்பூமி	313
மணியணி	269

பாட்டு	பக்கம்
மண்சுமந்த	239
மண்ட	201
மண்ணிற்	242
மதபேத	179
மதிவழி	249
மந்தரத்	17
மந்திரங்கார்	329
மந்திரஞ் சாச்	314
மந்திரத்தி	344
மயர்வில்லா	261
மருளிலார்	261
மறப்பு	348
மறைமலி	290
மறைமுடி	303
மனதா	228
மனமா	187
மனது	223
மன்னுலகி	296
மா	
மாசற்ற வுள்ளு	152
மாசற்ற வுன்னை	331
மாசைரச	331
மாடகூட	314
மாட்டடியை	312
மாதவர்	312
மாதர்சை	349
மாநுடத்தை	342
மாமந்திர	78
மாமேவு	52
மாய	248
மாயாமனத்	315
மாயையின்	339
மாயையின்கர்	339
மாயையென்	337
மாலயற்	282
மால்பிடித்த	324
மாவடியை	312
மாறாதவிள	287
மாறாதயாற்	297
மானமறு	144
மானுடத்திற்	340
மி	
மிக்கசுவேத	125
மிடிபொறுத்த	121
மிடியுஞ்	320
மிடியுடைய	199
மிணுமிணு	183
மின்னனைய	295
மின்னாயி	47
மின்னெறி	41
மின்னொளி	188
மீ	
மீன்சினை	344
மு	
முகமொன்றுரை	231
முகமொன்றுய	231
முக்கதி	341
முக்கரும	343
முக்கால	315
முக்குண	148
முடி பூண்ட	117
முட்ட	322
முண்டித	285
முதலுமாய்	269
முதலை	169
முதுமறை	301
முத்தனா	265
முத்தமிழ்	57
முத்தரின்	280
முத்தர்க	146
முத்தரும	342
முத்தி	332
முப்பத்	336
முரசகே	27
முருகனருள்	237
முருகா	215
முனைதரு	292
முன்செய்	239
முன்னைத்தவ	215
மூ	
மூச்சுமன	303
மூலமுத	113
மூவகைக்	250
மூவர்	19
மூவுலகு	312
மூன்றி	203
மெ	
மெத்தக்	326
மெத்தக்கொ	326
மெய்யருட்	319
மெய்யான	113
மெய்யானவா	318
மெய்வாழ்வு	296
மே	
மேலமூக	307
மேலாந்	346
மேலுரைத்த	344
மேலூர்	193
மேவு	218
மை	
மைக்கணுடை	77
மையலுற்ற	324
மையார்	228
மொ	
மொழிநன்	207
மோ	
மோகனமில்	320
மோக்கப்	342
மோசந்	330
மோசப்	331
மோசம்	318
வ	
வஞ்ச	202
வஞ்சனை	320
வஞ்சிநிக	161
வடிவமி	266
வடிவில்லா	272
வடிவு	265
வண்ணமுடை	45
வந்தவரை	168
வந்தவழி	170
வயங்கு	319
வரிசை	239
வருகை	284
வருண	220
வருநா	243

பாட்டு	பக்கம்
வருவானோ	328
வரையி	265
வலிப்பிளைப்பு	317
வவ்விய	253
வழிவிட்டு	199
வள்ளியத்	259
வறிஞனொரு	89
வறுமையென்	125
வனவேனலி	206
வன்மனத்	201
வா	
வாக்குமன	63
வாக்குமனமெ	264
வாகையடி	312
வாசங்	229
வாசுகியி	289
வாடாம	320
வாட்ட	234
வாதின்	248
வாய்க்கு	223
வாய்பே	243
வாய்வலி	314
வாரா	238
வாலறிவா	210
வாழிய நீ	273
வாழு	247
வாழ்வுக்	262
வானின்	276
வி	
விசுவ	224
விடயவா	175
விட்டவுயி	339
விண்டு	296
விண்ணவராய்	274
விண்ணிலொ	75
விதியது	250
விதுவெழி	197
வித்தை	230
வித்தை முனி	311
வியனில	266
விரிகடற்	73
விரியுந்	245
விருத்த	260
விலங்கு	340
வில்லை	276
விவேக	248
விவேகவிற	199
வீ	
வீசிடு	282
வீட்டகத்திற்	345
வீட்டிலி	226
விட்டினை	200
வீட்டின்	238
வீட்டுக்குட்	329
வீணாளர்	317
வீர	218
வீராதி	315
வெ	
வெடிதருங்	56
வெண்ட	236
வெல்லப்பா	319
வெள்ளக்	313
வெள்ளறுகு	25
வெள்ளைமலி	65
வெறுவெளி	346
வே	
வேசை	331
வேண்டி	224
வேண்டு	219
வேத	242
வேதமுதலா	327
வேதஞ்	224
வேதநிஜ	166
வேதாக	348
வேதாகமங்	162
வேதியரை	100
வேமுனெடுத்	338
வேலவ	209
வேலுடைச்	255
வேலைசூ	63
வேலைப்	329
வேலோய்	254
வேல்பிடி	324
வேளாண்	261
வேளுரு	252
வேளைச்செம்	225
வை	
வையத்து	163
வையந்	178
வையமு	304

உ
சிவமயம்.
குஹப்ரஹ்மணேநம :
திருச்சிற்றம்பலம்.

முதன்மண்டலமாகிய

குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல்.

தெய்வ வணக்கம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அறிவினுக் கறிவான பொருளையடி கட்கருளு
மானந்த போதநிதியை
அத்துவித நிச்சய வகண்டவே காகார
மானசின் மயவாரியைக்
குறிதிரி பிலாதசிவ யோகபரி பூரணக்
கூர்ப்பினைக் குருபரத்தைக்
குழவுமுது கிழமையின் றிலககோ சரசிற்சு
கோதய விலாசவெளியைத்
துறவரிரு தயநடையை யம்பரம தேசெனச்
சுடருமா னந்தவடிவைச்
சுத்தபர தத்துவச் சுடரைச் சுயம்புவைத்
துரியவோங் காரமுதலை
நிறைசரத நிட்கள நிராகநிரு நாமபர
நிட்டையி னிலாவுதிருவை
நித்திய சுவானுபவ முற்றவயி லடிகளை
நிரந்தரமு ணெஞ்சில்வைப்பாம். 1

---

1. **அடிகள் = முனிவர்.**
ஆநந்தம் என்னும் வடகிளவி தமிழ் வழக்கிற்கியைய "ஆனந்தம்" என வரையப்பட்டது; இதுவேயேற்புடைத்து. என்னை? (ஜ்ஞாநம்–) ஞாநம், மநஸ், மநம், வசநம், மாநம், உபமாநம், ப்ரதாநம் என்னும் வட கிளவிகள் ஞானம், மனம், வசனம், மானம், உவமானம், பிரதானமென வரையப்படுகின்றன வாகலின். பிறவுமன்ன. **அடிகள்** = ஈசன்.

நின்மல நிராமய புராணபர தாரக
நிரம்பர நிராகாரமாய்
நிர்க்குண நிராகுல நிராசன நிராகூச
நிட்பிரபஞ் சப்பிரமமாய்ச்
சன்மமிகை மரணமின் றண்டபிண்டப் பெயர்கொள்
சங்கங்க ளிற்கலாவிச்
சச்சிதா னந்தசிவ சிற்ககன மாய்நித்த
சருவவல் லபமுள்ளதாய்த்
தன்மகிரு பாகர விலாசசுக சாகர
சதாசிவ மகேசவடிவாய்ச்
சதுர்மறைசொல் வேதாந்த சித்தாந்த நிலையிலெழு
சமரச சுபாவமுடிபாய்
நன்மவுன ரறிவின்மெய் யறிவாகி விரிவாகி
நாளுஞ் சிறந்துதிகழும்
ஞாட்பா றெழுத்திறைக் கடிமையென விதயமுண்
ணண்ணியஞ் சலிசெய்குவாம். 2

தொல்லையில் வாதவூ ரடிகளொரு பெயர்புரஞ்
சொல்லவொண் ணாமுதலெனச்
சொற்றபர மாய்மும் மறைக்கிதய மாயுள்ள
தூவரிக ளுக்குரிமையாய்
ஒல்லைமறை யின்பனுவல் பன்னுமா றாதார
வுடலையும் பிராணனென்றே
ஓதாவி தன்னையும் பொலமெனும் பொருளையு
மொருங்கே கவர்ந்தொன்றைநல்
கெல்லையொன் றில்பரம பதியாகி யதர்வத்தி
லெசுரிலெழு பஞ்சருத்ரம்
என்றதிவ் யோபநிட தங்களறை கின்றசிவ
மென்னவெவ ருந்தொழவளர்

---

3. ஒல்லை = பழமை. **பொதி** = அம்பலம் = பொது.

பஞ்சருத்ரம் = அதர்வணவேதத்தைச் சார்ந்த அதர்வசிரம், அதர்வசிகை, எசுர்வேதத்தைச் சார்ந்த கைவல்லியம், சுவேதாசுவதரம், காலாக்கினிருத்திரம் என்னும் உபநிடதங்கள். இவைகள் வைதிக சைவத்தை யினிதுவிளக்கும்.

தில்லையம் பொதிநடக் களைகணா யாறென்று
செப்புபொறி கட்கணங்காய்த்
தேகிக ளுளக்குகை தொறுமுள்ள தாயுள்ள
தெய்வமணி யைப்பணிகுவாம். 3

"அமரர்கோ" என்னும் பிரதமப் பிரபந்தம், பிரார்த்தனையா யிருத்தலின் வணக்கச் செய்யுளு மிருத்தல் வேண்டுமென்பது நுதலி "அறிவினுக்கறிவான பொருளை" என்றற் றொடக்கத்து இத்தெய்வ வணக்கச் செய்யு ளொருமூன்றுங் கூறப்பட்டனவாம். இப்படிக் கூறினமை, திருத்தணிகைத் தலபரியந்தமுள்ள 100- பாட்டிற்கும் பின்னென்றே யுணரவுள்ளது. விவரம் - தெய்வமணங்கமழும் ஆசிரியருடைய **பெருஞ்சரித்திரத்திலே** காணலாம்.

1. அமரர்கோ.

கங்கையைச் சடையிற் பரித்துமறி மழுவங்
கரத்திற் றரித்துருத்ரங்
காட்டுமுழுவை யதளசைத் தணிமன்றி லாடுகங்
காளற் கபின்னமாய
சங்கரி சடாதாரி சருவாணி கல்யாணி
தற்பரி பவானிதந்த
தந்திமுக னோடுமற் றைந்துபெயர் நீர்மையுந்
தன்னகத் துளதெய்வமே
மங்கையர்த மின்பெனுந் துன்பினை விரும்புமட
மார்க்கத்தை விட்டதீதர்
வாழ்வுக்கும் வாழ்வாய வாழ்வினை யளிக்குமுன்
மலரடி தியானிக்கவும்
அங்கையினி னெல்லியங் கனியெனத் திருவருளை
யடையவுங் கருணை நல்காய்
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 1

மந்தரத் தாலமிர்த மகரால யந்தனை
மதித்தகான் மெய்யின்மாயம்
மருவுவன மாலிசோ தரியான வட்குரிய
வாமந் தனைக்கொடுத்துச்

1. **மடம்** = மடமை.

சிந்துரக் குடிலந் தயங்கவரு ணடமிடு
திருக்கண் ணுதற்குமதலாய்
தீவினைதவிர்த்தருடி திக்கொருவ ரிலையெனச்
சேவடியை நம்பிநவிரம்
உந்துனபி தானமனு வோதிநிலை மீதிலே
யோடியா டித்திரிந்தும்
உள்ளத்தி லேவைத்த வெண்ணத்தொ ரெள்ளேனு
மொத்துவர வில்லையென்றென்
அந்தரங் கத்திலே யாறாத புண்ணுற்
றழுங்குமெற் கார்தஞ்சமே
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 2

கஞ்சமலர் வதனத்தின் மஞ்சணில வக்களைக்
காவிவிழி சூழ்ந்துசுழலக்
கலவையணி செண்டம மிரண்டுநிமி ரச்செய்ய
கைக்கங்க ணங்கடிகழ
அஞ்சமென் னத்தெருவி னின்றுலா வித்தினமு
மாட்பிடித் திடுகணிகையர்
ஆசைகொண் டலையுமிவ் வாபாச நாய்தனை
யணைத்தருள் கொடுக்கவேண்டும்
தஞ்சமென் றடைகின்ற வுயிர்களுக் காதரவு
தந்திரட் சிக்கவென்று
சாற்றியுள வேதாக மச்சஞ்ச யங்களிற்
சாரதர மாகவுள்ள
அஞ்செழுத் தாறெழுத் துக்கிறைவ வாதிநடு
வந்தமில் லாதபரமே
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 3

சனகாதி நால்வர்க் குரைத்தமுறை போற்பரா
சரர்மக்க ளாறுபேர்க்கும்
தண்ணார் பரங்கிரிக் கண்ணே தனித்துநற்
சதுர்வேத வுச்சிமுடிவை

2. நவிரம் = மயில். **3. சஞ்சயம்** = கூட்டம். ஸஞ்சய: என்பது வடசொல்.

வினைதீர்த் துணர்த்துவா னருண்மௌன குருவென்ன
வீற்றிருந் தைந்துறுப்பான்
விளக்கியருள் பாலித்த தண்ணளியை யாரறிவர்
மெய்யன்ப ரன்றியந்தக்
கனமான காரியந் தமியேற்கும் வேண்டியே
கைகுவித் திடுமென்னையுன்
கைவிடா நட்புவந் தென்றைக்கு மேவுமோ
காதற் கியைந்தகண்ணே
அனகமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமுகி லேயென்ற
னந்தரங் கக்களிப்பே
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 4

படிறற்ற வாகமம் பகர்பொருளோர் மூன்றனுட்
பசுவினை யனாதியாகப்
பந்தித்த பாசமுட னப்பசுவு மாசற்ற
பதியுடைய செயலின்றியே
முடிவாக வாயினுங் குறைவாக வாயினு
முரண்கொண் டியங்குங்கொலோ
மூடமுறு பாசஞா னந்தானும் விடயத்தின்
முயலுவ தலாதுன்னுடை
அடிதேடி நிற்குமோ பசுஞான முந்தன்னை
யறியுமோ கடினமின்றுன்
அருளான பதிஞானம் யாவையு முணர்த்திமெய்
யானந்த வாழ்வுநல்கும்
அடிமுடி குறிக்கவொண் ணாவைய வதனையிவ்
வடிமைக் கிரங்கியருடி
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 5

மூவர்மறை யாகம புராணேதி காசாதி
முனிவருங் கணநாதரும்
முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் பணியுநின்
முக்கியபத வாரிசத்தைக்

கேவல மயக்கவெளி யேன்பணிய வோதரங்
கிஞ்சித்து மில்லைநின்றாட்
கிருபைகொண் டுன்பதம் பெறல்சுலப மென்றுனைக்
கிட்டினே னிட்டம்வைத்துத்
தீவிர தரப்பெரிய கருணைசெய் தளியரிய
திவ்வியமெய்ஞ் ஞானமௌன
சிவராஜ யோகனே தவராஜ ராஜனே
செப்பரிய முத்திமுதலே
ஆவியர் சுவாமியே யருணகிரி நாதனுக்
கருடந்த குருநாதனே
அருமறை புகழ்ந்ததிரு முருகசிவ சரவணத்
தாதியே யமரர்கோவே. 6

ஆசிரியர், இளமைப் பருவத்திற்றானே ஒரு சுக்கிரவாரத்திலே அதிகாலையிலே மூன்று தென்னந்தோப்புக்களைப் பார்வையிடுமாறு கிழக்குத் திசை நோக்கிச் சென்றனர். முதற்கணுள்ள தோப்புவாயிலினுழைந்தார். ஆங்குத் தமக்கு முன்னே தந்தையார் உட்சென்றிருத்தலை அறிந்துகொண்டு வாயிலடியிலேயே நின்றுவிட்டார். அஞ்ஞான்று கையிலிருக்கிற **சஷ்டி கவசத்தை** விரித்து இதன் ஆக்கியோர் யாவர்? என்பதைக் கவனித்தார். தேவராய சுவாமிகளென வறிந்தார். இவ்வாறு ஆண்டவனை யானும் பாடக்கடவேனென்னுந் துணிபு தம்முள்ளே துண்ணெனத்தோன்ற, உடனே வடக்கு முகமாய் நின்று செவ்வேளைச் சிந்தித்து வந்தனித்து ஆயிடைக்கிடைத்த ஓலையை ஏடாக்கிக் கொண்டவுடன் சூரியோதய மாதலறிந்து இது நல்ல வேளையென மதித்தவராய் “என்னாண்டவனாகிய குமார பகவானே! பாடியே யறியாத யான் நின்னைப் பல பாக்களானும் பாடக் கடவேன். அருணகிரிநாதர் பெயர் வைத்தே பிரபந்தம் முடிக்கக்கடவேன். அவர் வாக்குப் போலவும் எனக்கு வாக்குண்டாகும்படி அருடி” யென்று சிந்தித்துக் கைகூப்பினவராய் நின்றார். உடனே தம்மை யறியாமலே தமது வாக்கிற் “கங்கையைச் சடையிற்பரித்து” எனவெழுந்த விசேட மங்கல மொழித் தொடரை ஆரம்பமாகக் கொண்ட பாட்டைப்பாடி அவ்வேட்டி லெழுத்தாணி கொண்டெழுதி முடித்தார். விஸ்தார விவரம் - **சரித்திரத்திலும் ஸ்ரீமத் குமாரசுவாமியத்திலுங்** கண்ணுறலாம்.

2. திருப்பரங்கிரி.

ஆதியிடை யீறெனுங் காலங் கடந்ததா
யகிலமுக் குணரகிதமாய்
அத்துவித சைதன்னிய சுத்தபர தத்துவ
வசஞ்சல விலாசவெளியாய்
நீதியாய் நிறைகருணை யூறுசுக வாரியாய்
நிட்களா னந்தசிவமாய்
நின்றபர தெய்வமே தொண்டர்தொழு சைவனே
நின்னாம மந்த்ரமொருகால்
ஓதினெண் ணம்போலெவ் விடயமும் விநாடியி
லொதுங்காது கூடுமெனுநூல்
ஓகையா லத்தைநா னாணாளு மோதியு
முளக்கவலை யோய்ந்ததில்லை
தீதிலோ யிதனையிப் பிறவியின் பயனென்று
தெளிவனோ யாதுநினைவேன்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 1

ஆணவ மலத்தினி லமிழ்ந்திய பசுக்களை
யனாரதந் தன்னகத்தே
ஐக்கியங் கோடற் கருந்தொழில்க ளைந்துநனி
யாற்றுமைம் முகனாகிநீ
மாணுட னவின்றநல் லாகமத் துள்ளபடி
வளர்சீவ காருண்ணியம்
வந்திடி னடங்காத வீச்சுவர பத்திதான்
மருவுமதன் மேன்மந்தர்கள்
காணரிய பாசவை ராக்கியமுண் டாமஙன்
ககனமொடு புவனமெங்குங்
கரையின்றி நிறைவான பரமமெய்ஞ் ஞானமது
கண்ணெதி ருதிக்குமென்று

1. **மந்த்ரம்** – வடநூன்முடிபு.

சேணுடைய சேணாடர் மோனர்மே தாவியோர்
சென்றநெறி யெற்குமளியாய்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 2

கூடா ரெனக்கணித மில்லுயிர் வதஞ்செய்த
கொடியபவ முங்கிறிகளும்
குற்சிதக் குழுவாய தீங்குபல வும்மருட்
குன்றே நினைத்தொழுதபின்
ஊடாடு மோதினமும் வாதாடு மோசற்று
முணர்வழித் திடவல்லநோய்
ஓயா தடர்ந்தெனுயிர் போகாத வணமிவ
ணுஞற்றுமுள வென்னையென்னை
வாடாத மேத்திய வியோமப் பிரகாசமே
மௌனமெய்ஞ் ஞானநெறியை
வாழ்விக்கு மானந்த வெள்ளமே யெளியனுண்
மனமா சறுத்துவினைகள்
தேடா திருக்கவுஞ் சீரடி யிருக்கவுந்
திருவரு ளளிக்கவேண்டும்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 3

மங்கள விலாசவுன் செம்பொனடி தனையிங்ஙன்
மனதிரங் கித்தருவையோ
மாயக்கண் வலைவீசி மோகத் தமிழ்த்துவிலை
மாதர்கட் கொப்பிப்பையோ
எங்கும் பிரகாசமுள வன்பர்பத மலர்காண
வென்றழைத் துச்செல்வையோ
ஏறவிட் டேணியை யெடுப்பது கடுப்பவெனை
யிடைவழியி லேவிடுவையோ
அங்கமெல் லாநொந்து வம்பிலலை யாதபடி
யதிவிரைவி லருடருவையோ
ஆவிவெளி யோடும்வரை நேடியழு தலையென்ன
வாட்டுவித் தருடருவையோ

செங்குவளை மஞ்சரிகொண் மொய்ம்புவளர் மூர்த்தியே
சிறியனொரு சிறிதுமறியேன்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 4

கட்டநற் பாளித மணைந்து கொளவம்பணி
கதம்பகத் தூரியென்றும்
கனதனங் களிலிடுங் கச்சைபொற் சரிகைமே
கலைகள்பா வாடையென்றும்
இட்டமுள வெங்கள்குல தேவதைக் குச்சிறப்
பிடவிரும் பணையமென்றும்
எத்தியுள கைப்பொரு டனைப்பறித் தெக்கதியு
மில்லா தலைந்துமடிய
விட்டுவிடும் வித்தமட மங்கையர் நவங்களை
விரும்பிநா னுழலாவணம்
வித்தகக் கடலே விவேகப்பிர காசமே
வீவற்ற கருணைவிண்ணே
சிட்டர்பரி பாலனே யிட்டமுட னென்னையுன்
றிருவடி மதர்ப்பில்வையாய்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 5

கருமவழி யாய்வருஞ் சனனவே தனையோ
கலக்கங் களிற்கொடிதெனல்
கட்டாகு மதுவோவென் ஞாபகத் திப்போது
காணவெளி வருவதின்று
வெருவில்வெரு வென்னவினி வரவுள்ள கொடுமரண
வேதனைக் கேயென்மனம்
மெத்தப் பயந்துகவல் கின்றதிவ் விடயத்தின்
மேதினியி லுதவிசெய்ய
ஒருவரா லாகுங்கொ லென்னைய வுன்னையே
யுள்ளபடி நனிநம்பினேன்
உள்குமடி யார்பக்ஷ மாயுள்ள வுனதுதிரு
வுள்ளத்தி லெனையும்வைத்துத்

திருவருட் செலவினி னடத்திவிடு தலைகொடாய்
தெய்வமணி யானசிவமே
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 6

ஏதமின் மறைக்கப் புறத்ததாய் மனவாக்
கிறப்பினி லெழும்புநிறைவாய்
எண்ணரிய பொருள்களா யல்லாத முதலா
யிருந்ததை யிருந்தவண்ணம்
போதமலி வாலறிய வென்றறு வருக்கன்று
புரையற்ற மௌனியாகிப்
புகலாம லேபுகன் றிட்டதிரு வருளினைப்
புந்தியிற் சிந்தைசெய்யின்
மேதினியி லெவருக்கு நித்தநெறி கூடாது
வியன்மௌன மந்த்ரகுருவே
வித்தகக் கடலே விகாசசை தன்னியமே
விமலமே வுன்றிருவடிச்
சீதமென் சென்னியிற் படியுமொரு நாள்வந்து
சேரவிங் கென்றுகாண்பேன்
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 7

அச்சரியி னேமிபோ லச்சுழன் றிடுபிறவி
யார்கலி கடந்துவிண்வாழ்
அமரர்புகழ் நின்பதத் திருவளரும் வாழ்வையே
யடைதல்சுக மென்றகத்தில்
இச்சைமிக வைத்தனு தினந்தொடர்பு செய்யுமிவ்
வேழைக் கிரங்கியின்பம்
ஈயாத நிலைமையை யடிக்கடி நினைந்தைய
வின்னமு மிடுக்கணேசெய்
கச்சணி முகைச்சியர்கண் மோகத்து ளாகியவர்
கடைவாயில் காத்திருந்து
கைப்பொரு ளிழந்துழன் றெய்த்தபின் னிக்கடங்
கம்பலைப் படர்கெழீஇச்

சிச்சைக்கு ளாமோ வெனப்பதறி நெஞ்சந்
திடுக்கிட் டழுங்குகிறதே
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 8

நஞ்சினுங் கொடிதாய வைந்தலரி வாளிதா
னாடோறு மென்னகத்தே
நடலைமலர் பொழிதலா னுளமுழுது நொந்தியா
னைந்துநைந் தேமெலியவும்
துஞ்சுபொழு துண்ணிலையி லுண்டாகு மஞ்ஞான
சொப்பனத் தால்வெருளவும்
துஞ்சுத லொழிந்தபின் வாய்மதம் பேசிச்
சுவாமியை மறந்துழலவும்
சஞ்சலம் விளைக்குமிக லாமய மனேகமொரு
தடையின்றி வாதிக்கவும்
தன்னகங் கண்டதன் றுன்னரு மகிழ்ச்சியொரு
சற்றுநுகர் வுற்றதுண்டோ
செஞ்சொன்மொழி பயிலுமின் னமிர்தப்பிர வாகமே
சித்தம்வைத் தருடியருடி
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 9

வெள்ளறுகு ளான்விண்டு விதியண்ட ரனைவரும்
விறப்புழுவ லோடுபணிய
வேதமுனி வோர்புகழ வெள்ளிமலை யமருமலை
வில்லிக் கரும்பொருள்சொன
வள்ளலே யென்கவலை வாடவொரு தந்திரம்
வகுக்கவரும் விமலவித்தே
மருமலர் கதம்பகத் தூரியணி பணிபந்த
வன்னவே டகமிலைந்த

8. **சிகிச்சை**—சிச்சையென மரீஇயிற்று.

கள்ளிக டருங்காம வெறியேறி வீணாய
காலங் கழித்திடாது
கருணைபுரி பதமலர்க ளுளமிசை யிருக்கக்
கருத்தொன்று நல்கியருளாய்
தெள்ளறிஞ னருணகிரி யுள்ளத்தி லொழியாது
தித்திக்கு மின்பரசமே
சிறைப்புண்மலி காவடர் திருப்பரங் கிரிமேவு
சேயே சிவானந்தமே. 10

3. திருச்செந்தில்.

காரொத்த குழலிலே மேரொத்த முகையிலே
கஞ்சமலர் வதனத்திலே
கன்னனிகர் மொழியிலே கயலனைய விழியிலே
கமழ்கின்ற வாடைதனிலே
சீரற்ற மனதைச் செலுத்தியங்ன் வருதுன்பு
தெரியா திதேசுகமெனச்
சிக்கியின மலைவனோ தெருடரு விரத்தியைச்
சிந்தைசெய் தாளாவனோ
கூருற்ற குசலரொடு கூடியினி துய்வனோ
கோளர்வழி நின்றுழல்வனோ
கூர்த்தவுணர் வில்லாத வேழையறி யேனெனைக்
கொள்ளவுள நீகருணையால்
ஈரத்தி ரங்கொடுத் தாசறுத் தருளுநா
ளெந்தநாள் சொல்லியருளே
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 1

10. **வெள்ளறுகுளான்** = இந்திரன். அறுகு யாளி யாகலின் யாளிபோலக் கையும் வன்மையு முடைய வெள்ளையானை வெள்ளறுகெனப் படுவதாயிற்று. **ஏடகம்** = துகில்.

1. ‘**மந்திரம்**’ “மந்த்ரம்” என மரீஇயிற்று. வீடென்பது பொருள்.

கருப்பையுழை யதியற்ப சுக்கிலந் தங்கவது
கதழ்வாகி மதிபத்திலோர்
களனிலா விளவலாய் வந்துதித் துற்றவர்கள்
கனகமணி யணிகளிட்டு
விருப்புவகை யொடுவளர்க் கச்சடம் வளர்ந்துமத
மீக்கொண்டு மாதர்புழையில்
விழுந்துகிழ மடியுற் றயர்ந்துயிர் பிரிந்தபினர்
மெல்லிய ரரற்றவுரியோர்
உரப்புள பிணப்பறை சிறப்பொடு முழக்கியெரி
யுண்ணுநிலை சேர்த்துவசுவிட்
டூதவொரு பிடிபூதி யாகுமிது வேயிந்த
வுலகவாழ் வையவிதனை
இருட்டுமன முள்ளார் மதித்துனை யெணாரென்ற
னெண்ணமுமவ் வாறுசெலுமோ
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 2

முரசகே தனனனும கேதனன் சகதேவன்
முனைபொங்கு தண்டவீமன்
மொய்ந்நகுல னெனுமைவர் தூதனா யெண்ணறு
முனைந்தோரை முடிவுசெய்தோற்
குரிமையுட னுபமந்யர் செய்தசிவ தீக்கைவகை
யுணராத மக்கண்மேனாள்
உவகையொடு பரமனார் வடநிழலி னால்வர்க்
குரைத்ததே முத்திமுடிவாம்
அருணெறி யெனத்தெளிய வல்லுநர் கொலோவந்த
வறிவையே யென்சம்மதத்
தறிவுநெறி யாய்க்கொள்ள வருளினை யதேயிரண்
டற்றவத் துவிதநிலையாய்

2. **பூதி** = தூள், “பூதியுந் தூளும் புழுதியும்” என்பது **பிங்கலநிகண்டு.**
3. **மொய்** = போர்க்களம்.

இரிபற விலங்குசன் மார்க்கநல னாமதனை
யேயெனக் கருளல்வேண்டும்
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 3

காலமொரு மூன்றினும் பொன்றாத சத்தாய
கர்த்தவ்விய மென்னுமுன்னைக்
கனவினுங் காணாத மைந்தர்மறை முடிவின்
கருத்தைப் படித்தளவிலே
மேலவர்க டொழுபிரம நாமென நினைத்தகம்
விளம்பியரு ணெறியைவிட்டு
வியனற்ற புன்றொழில் விடாதவிழி பதிதராய்
விசுவத் துழன்றுகெடுவார்
சீலமுள தெய்வமே யந்நடவை யென்னருகு
சேரவொரு சிறிதுமொப்பேன்
தெய்வசுக நிட்டையி லுயர்ந்தொன் றிரண்டெனுஞ்
செப்பற நிலைக்கவென்னால்
ஏலுமினி யேலுமென நனிதுணிந் துய்யநா
னெண்ணினே னவணமருள்வாய்
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 4

பிரிவற விளங்கருளை யடையாம லெங்குநிறை
பிரமத்தை யடைவதாகப்
பேசுபவர் பேச்சுக் கணுத்துணையு மொத்துப்
பிதற்றவென் னெஞ்சமிசையா
தரியதிரு வருள்வரி னளக்கர்நசை யேதுற்ற
வறியாமை யேதுதிப்போ
டழிவேது மெலிவேது பழியேதிவ் வதிகுய்ய
மன்பிலா ரறிவர்கொல்லோ
ஒருநிமிட மேனுமுள் ளுருகிநின் பானிற்க
வுரனிலா ரமரரெனினும்
உன்னடிமை நானொரு விதத்திலு மதிக்கிலே
னுனைநினைவர் சிறியரெனினும்

இருடிக ளெனக்கருதி யவரடி வணங்குவே
னெனையடிமை கொண்டபரமே
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 5

கண்ணுங் கருத்துமறி யாதபொரு ளாகவுங்
கண்டம திலாதகண்ட
ககனமா கவுநிறைந் திடையறா துள்ளநீ
கண்டிதப் பட்டவுடலில்
நுண்ணுணர் விலாதுசிற் றுணர்வாய் விளங்குயிர்க
ணோக்கறிந் தவைகடம்மை
நுங்கறிவு கொடுதெளிந் தருளிலே கூடியொரு
நூனமில் லானந்தமாம்
விண்ணிடை யுலாவியெமை யடைகுவீ ரம்முறைமை
விவரிக்க வறிதிரென்னா
மெய்யான திருமேனி யிலகவுரு வங்கொண்டு
மெய்யருள் பெருக்கியருளும்
எண்ணமுண ராதபுன் மதத்தருரு விலையென்பர்
யாங்களுனை விடுவதுண்டோ
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 6

கண்டபொரு டன்னிலுங் காணாத பொருளிலுங்
கரையில்விண் ணிடையுமெங்குங்
கலியற நிறைந்தகண் டாகார வவிகார
கருணைவா னாகநிலவி
விண்டலமு மண்டலமும் வந்திக்க வுளநீ
விழுக்கருணை யின்பெருக்கால்
வேதத்தில் வெளியிட்ட விக்கிரக வழிநீ
விளங்குவதை யிலையென்பதும்
அண்டர்முத லெழுவகை யுயிர்க்குழுவை யுந்தனு
ளடக்கியாள் சருவவலிமை
அயர்விலா துளவுனக் குருவெடுக் குந்திறமை
யணுவுமொல் லாதென்பதும்

எண்டிகை யினுந்தகுதி யற்றசொல் லாய்முடியு
மென்பதற் காசங்கையோ
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 7

பலநறு மலர்த்தொடை சமர்ப்பித் தருங்கனிகள்
பலகார வர்க்கமசனம்
படைத்தினிய தேங்கா யுடைத்துரிய பூசனம்
பண்ணினவர் கட்குமட்டும்
கலகலென வணிஞெகிழி குமிலமிட வந்துநீ
கருணைசெய் தருள்வையென்றும்
கண்டவிட னெல்லா நினைந்துகலு ழன்பரைக்
கருதா திருப்பையென்றும்
உலகமிசை யொருநூ லிருந்துவரை யறையிட்
டுரைப்பதின் றுள்ளன்பெனா
ஓதுமொரு கண்ணியி லகண்டபர மதுசிக்க
லுறுதியெனு நூல்களதனால்
இலகுதிரு வடியருளி லெனதெதி ரெழுந்தருளி
யென்னைநீ வைத்தன்முறையே
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 8

காலனை யுதைத்துவிதி முடிகொய்து மலரெய்த
காமரா சனையெரித்துக்
கலைமதியொ டரியண்ட ரெவரையும் வெகுண்டமுக்
கண்ணனொரு பாதியென்னும்
மூலகா ரணிசருவ லோகரட் சகிதுழாய்
முடிமகா விஷ்ணுபகினி
முக்கோண சக்கரி சடக்கரி பருப்பதி
முகைப்பய சருந்திமகிழுஞ்
சீலமே யண்டநிரை வைக்கின்ற பரவெளித்
திட்பமும் விரிந்துசூழுஞ்
சித்தவெளி தன்னிலே நானுள்ள நிலைமையுந்
தெற்றென வுணர்ந்ததீதம்

ஏலவே யெய்தாத தாழ்வா லுதித்தவெற்
கினிவரா நெறியையருளாய்
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 9

திரளாய திரவியப் பிரபுவை யடுத்தெளிஞர்
சீவனஞ் செய்யுமுறைபோல்
தேவாதி தேவனெனு முனைநா னடுத்தெனது
சிந்தையி னலக்கணெல்லாம்
அரைநொடியி லேயவித் தத்துவித முத்திநிறை
வடையவென் றுறுதிகொண்டேன்
அறையுமிம் முறையிலொரு நீயுநா னுந்தொந்த
வாட்டியனும் பூத்தியனுமென்
றுரையிடற் கோரைய மின்றுன தியற்கையின்
னுவகையென் கண்ணில்வளர
ஒருகிருபை புரிதியரு ளருணகிரி புகழீச
வுபநிடத முனைவர்முதலே
இரவுபக லற்றபர வெளியிலெக் காலமு
மிருக்குமின் பப்பெருக்கே
இஞ்சிவளை மந்த்ரமலி செந்திலி லமர்ந்தவெழி
லெந்தையே கந்தசிவமே. 10

4. திருப்பழநிமலை.

ஆழிசுல வும்புவி யெலாமொளிசெய் விண்ணின்மணி
யனையமணி முடியிலங்க
அகலுள்வட வரையைச் சடாலென்ன மோதிடற்
கானமொய்ம் பணிதுலங்க
நாழியொ ரரைக்குணிசி சரருயிர் முருக்குமொரு
நலிவில்வடி வேல்விளங்க
நடுவற்ற வீனப் பிசாசுகள் பிரேதங்க
ணடைவிட் டுளங்கலங்க

வேழமிவ ரிந்திராதி திசைநாதர் தவநாதர்
வெருவுற்று னடிவணங்க
விண்டலமு மண்டலமு மசைவுற்று நிலைபிசகி
மேருகிரி யுங்குலுங்க
ஊழிமுடி வெனநவிர மேறுமுதல் வாவென்ற
னூறுகெட வென்றுவருவாய்
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 1

கண்ணேகண் மணியே கதிக்குரிய ஞானமே
கருணையே கருணைரசமே
கருவினிற் கருவே தொழும்பனே னிதயவொண்
கமலமே கமலமணமே
விண்ணே விணொளியேநல் வேதவே தாந்தமே
மேதக வெறுக்கையரசே
வித்தார மானபுவ னப்பரப் பெங்கணும்
வியாபித்து நிற்குநிறைவே
தண்ணேறு நின்னடியை நண்ணாத பாவிபொய்
சாலவுஞ் சொற்றபாவி
தக்கோ ரிடத்துறவு பண்ணாத பாவிவெகு
தவறுக ளிழைத்தபாவி
உண்ணே ரிலாதபடு பாவிநா னுன்னரு
ளூறாதுய்ய விடனுமுண்டோ
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 2

எத்தனை படித்தாலும் வஞ்சனை பொறாமைதா
மென்னைவிட் டகலவிலையே
இதமாக வெவ்வளவு சொன்னாலு மடமன
திணங்கிநின் றுருகவிலையே

---

10. ஆட்டியன் = செல்வன். "ஆட்ய:" என்பது வடசொல்
பூத்தியன் = அடியவன் = வேலைக்காரன். இந்தப்பூத்தியன் "ப்ருத்ய:" என்னும் வடமொழி விகாரமாம்.

1. அகலுள் = அகலம் ; **சூடாமணி நிகண்டு** காண்க

பத்திநெறி யார்நட்பு மெய்தவிலை யினியென்ன
பண்ணுவே னின்கடைக்கண்
பார்வையென் பக்கல்வரு மேல்வம்பு போமின்பு
பற்றுமெண் கண்ணனெஞ்சஞ்
சுத்தம தடைந்தபி னவற்குரிய நிருமிதத்
தொழினல்கு திவ்வியவயனே
சுகுர்தவருள் வாரியே தூய்மன வெளிக்குளே
சுடருமா னந்தவடிவே
உத்தமத் திற்கெலா முத்தம விலாசமா
யுள்ளவொரு பெரியபொருளே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 3

நாட்டுப் படர்ப்பிணிகள் சோற்றுக் குரம்பையை
நசிப்பதோ சங்கையில்லை
நாளாகு மேலருட் காளாவ னோவென்னு
நடலையோ கொஞ்சமில்லை
கோட்டுக் குசத்திரதி கொண்கனலர் சொரிகின்ற
கொடுமையோ மெத்தமெத்த
கூறுமித் துயரெலா மிச்சிறுவ னெவ்விதங்
கொண்டுதெளி வானென்னவுன்
தாட்டிக வுளஞ்சிறிது கருதிடா தோவடியர்
தாபஞ் செகுக்கும்வள்ளால்
சரதவைச் சுரியசம் பன்னபரி பூரணத்
தண்ணருட் பெருவாரியே
ஓட்டிற் பெரும்பலி யெடுத்துண்ட வொருவற்
குரைத்தமா மந்திரகுருவே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 4

நெடியவுவர் சூழுமிப் பெரியநிலை தனிலுன்
னிஜாநந்த மடையநல்லோர்
நெக்குருகு பத்தியோ டெண்ணில்பல் காலநிலை
நின்றவ ருரைத்தநெறியிற்

5. **நெக்கு** = கனிவு.

கொடியமன தைத்திருத் தித்தவஞ் செய்கிறார்
கொங்கைமின் னார்நிதம்பக்
குழியிலே விழுநமக் கெந்தவா றதுவந்து
கூடுமென் றுள்கியுள்கிப்
பிடிபட்ட வுழையெனக் குழையுமென் னெஞ்சைநின்
பெரியதிரு வுள்ளமறியும்
பேயினுங் கடையனே னெனினுமுனை நம்பெனைப்
பீடையி னிறுத்தன்முறையோ
உடலினுக் குயிராகி யுயிரினுக் கறிவாகி
யொளிர்கின்ற பரமபதியே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 5

சந்ததமு மிகையற விளங்குபர சிவயோக
தண்டா யுதப்பிரமமே
தண்ணளியை நாடுநர்க் கின்னமுத சாகரத்
தாரையைப் பொழிமாரியே
எந்தையே யருளரு ளெனக்கதறி னேன்மன
திரங்கினா யில்லையினிமேல்
எப்படி யரந்தைபொய்த் தின்புவந் தணையுமென்
றிதயமிக் கயர்கின்றதே
வந்தநா டொட்டிங் கிழைத்துள்ள தீமைபெரு
மலைபோ லிருப்பினும்வெளி
மணிமுன்ன ரேயிமக் குலமழிதல் போலழிய
வந்துநீ யுண்மைகூற
உந்தியிடை நின்றுன்னை யடையுமா திருவுளத்
தொல்லையொ ரெணங்கொளாயோ
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 6

6. **உந்தி** = தேர்த்தட்டு; நெஞ்சமாகிய தேர்த்தட்டு என்க. நிழல் = குளிர்ச்சி; கிருபை யென்னலாம். குளிர்ச்சியென்பதை **ஞகர வெதுகை**யிற் காணலாம்.

கருப்பையி லிராநின்ற வுயிர்தனக் குப்போன
கங்கிரம மாயளித்தும்
கல்லினுட் டங்குதே ரைக்குரிமை யாயவா
காரநித முங்கொடுத்தும்
திரப்படு சினைக்குணவு தேடியங்குதவியுந்
திதிசெய்நிழ லுள்ளவுன்றன்
சேவடிக ளைத்தொழுஞ் சீவனை யிரட்சகஞ்
செய்யாது விடுவைகொல்லோ
விருப்புள ரகத்திடை வதிந்துதிமி ரம்போழும்
விகுணமெய்ஞ் ஞானயோக
வித்தார வாழ்வுதந் தெக்காலு மழியாத
வீடுபெறு மாறுகங்கை
உருப்பட விடாதிந்த வுருவோடு முடிவுசெய
வுள்குமெம் பெரியபொருளே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 7

கணையன்ன தாரைவிழி கொடுமெள்ள நோக்கிக்
கருத்தைக் கெடுத்தெவரையும்
கமழ்மஞ்ச வணைமீ திருத்தியின் னுரைதந்து
காமா கமப்படிக்குக்
கணைவளைகள் கலகலென வுபயகர மலர்கொண்டு
கைச்சரச வரிசைபலவுங்
காட்டிவத னத்தோடு வதனம்வைத் தினியநற்
கனியென்ன வுடல்சுவைத்துப்
பணையம் பறித்தவுடன் மனைவிட் டகற்றும்
பகட்டிகளி னட்பொரீஇப்
பரமான நின்னையே நினையுமொரு நெஞ்சமென்
பானிமிர வருடியாணர்
உணர்வற்ற பதகருக் குதவாத தெய்வமே
யோதரிய வேதமுதலே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 8

---

7. கங்கை = பிரமதேவனுடைய கை; கம் = பிரமன்.

8. கணையன்ன தாரைவிழி = அம்புபோன்ற கூரிய கண்.

அல்லேறு முகிலொன்று நின்றோ ரரைக்கடிகை
யாசார மாரிபெயினும்
ஆயிரங் கிரணங்க ளவிரநிமை நேரம்விண்
ணனலிகன லைச்செய்யினும்
வல்லாண்மை தெவுளும்வங் கூழிமைப் போதெங்கு
மல்கிவிற லாவீசினும்
வாரிதிகள் கிஞ்சித்து முனைகொளினு மிப்பெரிய
வையக மிருக்குமோவிங்
கெல்லாமு னாக்கினைக் குள்ளா யிருந்தவை
யிகுக்கின்ற பேருதவியை
எண்ணாம னன்னடவை நண்ணாம லுன்னடிக
ளெந்நாளு முன்னாதிதே
உல்லாச மென்றுலக மயலிலுழி தருமண்ணை
யோயானும் யாவுமுணர்வோய்
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 9

உலகிலெச் செல்வமுந் தவவிழுப் பத்தினா
லுண்டாகு முன்பினாக
உறவுள்ள துன்பெலா நீதிமு னநீதிபோ
லொழியுமென் றிறைவனூல்கள்
சொலும்வண்மை யானுமற் றுத்தியனு பவமெனச்
சொல்லளவை யானுமந்தத்
துகளறு தவத்தினின் றுஞ்செல்வ மிலையென்று
துணிவதுந் தவமானது
நலனற்ற பொய்யுரை வியர்ப்பிவைக ளாலழிவு
நண்ணுமென வுய்த்துணர்வதும்
நாணாளு நற்றவத் துயர்வதுந் தவமுள்ள
நல்லவர்க் கேயுண்டிநாள்

9. **ஆசாரம்** = விடாமழை; வடசொல். **இகுத்தல்** = ஈதல்; ''இகுத்தலே செகுத்தல் வீழ்த்த லிரித்தலோ டழைத்த லீதல்'' என்னும் **ககரவெதுகை.** **மண்ணை** = பேய்.

10. **வியர்ப்பு** = சினம்.

உலைகின்ற வெற்குமவ் வூழுள்ள தோசொலா
யுரனருண கிரியடிகளே
உலகனைத் தும்புகழ் திருப்பழநி மலைமேவு
மோங்கார குருநாதனே. 10

5. திருவேரகம்.

சீர்மல்கு வாதுளச் சுருதிநுவல் வண்ணஞ்
சிறப்புள்ள பிரதமமகா
சிருட்டியின் மகேசுர ருளக்கமல மதினின்றொர்
திவ்வியபிர மக்குழவியாய்
ஏர்மல்கு தேவர்தொழ வெளிவந்தவ் வீசுரர்க்
கினியசுத னாய்நின்றுமேல்
இடையிடை மகாவிற லுருத்திரர்பெரு மானா
லிழைக்கின்ற வெகுவினோதச்
சார்மல் கவாந்தர சிருட்டியிற் சீகண்டர்
தன்குமர னென்னவந்து
சத்யசன் மார்க்கவடி யாரைப் புரந்தருள்
சதாசிவப் பொருளேதுரால்
வேர்மல் ககங்கார விடபியா நிற்குமெனை
மெய்யடியில் வைக்கநினைதி
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 1

தந்திர மிழற்றுசிவ சாதாக்கி யமுநற்
சதாசிவமு மீசானமாய்த்
தாவறு மமூர்த்திசா தாக்கியமு மீசனுஞ்
சத்தியோ சாதமுகமாய்

---

1. சீகண்டர் = ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனார். இவரே பிரதம சிருஷ்டியில் "மகேசுரர்" எனப்பட்டார். இவரைச் சம்புமகேசுரரெனல் வேண்டும். **துரால்** = துக்கம்; **பிங்கல நிகண்டு** காண்க. **விடபி** = விருக்ஷம்; வடசொல்.

2. மாசாதாக்கியமென்றது, சிவதாதான்மிய சிற்சக்தியிற் பத்திலொருகூறு வலியுள்ள சக்திசம்பந்தமாய மஹாசதாக்கியத்தை ஆம்.

வந்தனைகொண் மூர்த்திசா தாக்கியமும் பிரமீச
னுந்தளிம வாமமுகமாய்
மாசுதீர் கர்த்திருசா தாக்கியமு மீசுரனும்
வளர்தென் னகோரமுகமாய்
இந்திரக் கன்மசா தாக்கியமு மீசான
விசையனுந் தற்புருடமாய்
இகலின்மா சாதாக்கி யமுமந்த மூர்த்தியு
மியைந்தவொ ரதோவதனமாய்
விந்தைதர நீவடிவு கொண்டமுறை யுயிர்களின்
மேல்வைத்த கருணையன்றோ
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 2

பெரிதாய புவனகா ரியநிமித் தங்கிரியை
பேதற்ற ஞானமிச்சை
பிரபாவ வாதியம் பரையென்னு நாமம்
பிறங்கைந்து சத்திகளுடன்
அரிதாய சிற்சத்தி கூடினா றாகுமிவ்
வாறுமே யுனதங்கமாய்
அவிராளி யறியாத வாதிகட் குன்றன்மை
யறிவதற் கெளிதோவழா
உரிமைகெழு ஞானமு முலப்பற்ற கிரியையு
முறங்குயிர்கள் கண்ணில்வளர்வான்
உணர்வுகிளர் தெய்வானை வள்ளியெனு மிருவரையு
முபயபக் கத்தமர்த்தி
விரிவாய கருணையொ டிருக்குமென் னப்பவென்
விண்ணப்ப மங்கிகரியாய்
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 3

எவ்வுயிரு மெம்முயிரி லுளவென்னு முண்மைதனை
யாவரு முணர்ந்துய்யுமா
றிகல்பெற்ற விசயன்கை வில்லடியி னானுநல்
லெழிலுற்ற வரிமர்த்தனன்

4. **சவ்வியம்** = இடப்பக்கம்; ‘ஸவ்யம்’ வடசொல்.

வவ்விய வணிப்பிரம் படியானு மறிவித்த
மாதேவ னானபெரியோன்
மலவுயிர்த் தொகைகளுக் குரியவனு பவநன்கு
மல்கவென் றுமையைவாம
சவ்வியத் தைக்கியஞ் செய்தனனம் முறைமையுன்
சண்முகத் தொன்றாகவே
சார்ந்துநிற் கக்கொண்ட கோலநிலை யோராத
சதியர்க்கு மெற்குமிந்நாள்
வெவ்வினை விவாதவிளை வெத்தனைகொ லெத்தனைகொல்
வித்தகப் பத்தர்பதியே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 4

எம்முடைய வடிவினிற் புராதனக் கோலமே
யிக்குழவி யாயதென்றும்
எமக்குமிம் மூர்த்திக்கு மெக்காலு மொருபேத
மின்றிந்த மூர்த்திதன்னைத்
தம்முடைய புந்தியிற் கருதிநனி போற்றினோர்
தாழ்வற்ற சீருமறிவும்
சாயுச்சிய பதவியும் பெற்றுய்வ ரென்றுமச்
சம்புவே வாய்மலர்ந்தன்
றும்மென்னு மக்கரத் தாலுமை யெனப்பெய
ருறும்பரைக் குரைசெய்ததை
ஓதுமுயர் காந்தமுமி வுண்மையுண ராதவர்க்
கோதிலிதை யென்விவாத
வெம்மையற் றொண்மையுணர் வாம்விபுத ரறிகின்ற
மெய்ப்பரஞ் சோதிவடிவே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 5

கோதற்ற நிருவாண தீக்கையின் மூப்பிளமை
கொள்ளமுறை யில்லைபொல்லாக்
கோணைதெறு மந்தவுயர் தீக்கையிம் மூர்த்திமுன்
கோடலெளி தாகுமென்று

தீதுற்ற வுயிர்கட் குணர்த்திடு நிமித்தமுஞ்
செறியருளின் மேனுவன்ற
செயனனி விருத்தியுற வென்றுமுக் கட்பரன்
சிஷ்யபா வஞ்செய்தவோர்
நீதத்தை யுணராத வுணர்வுமுனை யறியுமோ
நிகரற்ற வின்பவன்பே
நித்தபரி பூரண வகண்டசிவ நிட்டையி
னிலாவேக பரமசாம
வேதத்தி லேசுப்பிர மணியோ மெனக்கிளரு
மெய்ம்மொழிக் குரியபொருளே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 6

எங்கணு மிருந்துமறை வாயபர வத்துவை
யென்றுதன் னனுபவத்தில்
எய்தவொரு வன்கூடி யறிவனோ வப்பொழு
தெழும்புமா னந்தவடிவே
சங்கரன் சுதனான சிவசுப்பிர மணியபிர
சந்நமென் றறிவரறிஞர்
சாற்றுமிப் பொருணிட்க ளாதீத வுண்மையைச்
சாருமென நானுமறிவேன்
மங்கள குணாளகுக வித்தீர்வை பற்றியிலை
மறைகா யெனக்கணித்து
வழுத்துவ தலாதுன்னை நூதன மெனப்பன்ன
வாயில்லை சிறுவரையுமால்
வெங்கணர வச்சிர சமுங்கநட மாடுசிகி
மேனிலவு மாணிக்கமே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 7

பலநிறக் கோக்களின் பால்களெல் லாநிறப்
பண்பினி லேகமாகப்
பார்க்கின்ற தேய்ப்பநற் சைவத்தின் மூர்த்திகள்
பலருளா ரெனினுமுண்மை

கலையாவொர் நீர்மையை யுணர்ந்துமுன் கிருபையைக்
கௌமார சமயமென்னாக்
கழறுவார் பேதப் படுத்தியிங் கப்படிக்
கழறினூஉ மென்னசைவ
நிலைகுறையு மோவைந்து மாறுமொன் றென்றுள்ள
நேர்குறையு மோசொன்னவா
நிஜநிலையி லென்னைவாழ் விக்கவரு தெய்வமே
நிபிடவின் பப்பிழம்பே
மெலியாத தத்வசிவ ஞானிக ளகந்தோறு
மிளிர்பரஞ் சோதிவடிவே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 8

சத்தாய தானே யசத்தா மசித்தினுஞ்
சதசத் தெனுஞ்சித்தினும்
தகைவற்ற வத்துவித சத்தத் திரண்டற்ற
தன்மையா நிற்கு நிறைவே
முத்தனே வினைமுகை துமிக்கவுள சித்தனே
மோனவா னந்தமுகிலே
முத்தொழில் களுக்குரிய கத்தனே யென்சனன
முளைகளைய வருமத்தனே
சித்தநிலை யறியாத சிறியனுக் கந்தநிலை
சித்திக்க வறிவுணர்த்திச்
சிற்ககன வட்டத்தி லேமறைந் தங்ஙனே
தெவுளுமே னிலையளித்தாள்
வித்தைப் பெருங்கட லகத்திய னகத்தினிமிர்
வித்தக விலாசவிண்ணே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 9

மின்னெறியு மணியோக நிறைமௌலி யாறினும்
விளங்குபிர காசமல்க
வீரமுள வாகுவணி பளபளென மின்னியுயர்
விண்மணெங் கும்பிறங்க

10. **யோகம்** = உயர்ச்சி; **ககரவெதுகை** காண்க.

அன்னமென் னடைபயிலெ னன்னையிரு வருமினிய
வன்புகெழு மொழிகள்பன்ன
அருணகிரி முனிகண்டு பூசித்த வடிகளி
லனந்தகிண் கிணிகளலற
வன்னமயின் மீதிவர்ந் தென்னெடிய குறைதீரும்
வரநல்க நீவரவினம்
வைகலோ வாரமோ மாதமோ வருடமோ
வயசுமுடி வோவறிகிலேன்
மின்னனந் தங்கோடி யென்னநடு வெளியிலெழு
மெய்ஞ்ஞான வாதிக்கமே
வீரமுள தேவர்தவ மேவுறுவர் தொழுததிரு
வேரக மமர்ந்தவேளே. 10

6. திருக்குன்று தோறாடல்.

ஞாலத் துதித்தம்மை யம்மஞ் சுவைத்தபினு
ணாமிக் கயின்றுவாய்மை
நவிலுமோ ரகலியம் போல்வளர்ந் தறிவான
நலமேது மறியாவெனக்
காலத் தமாலத்தி லேதுயின் றோனுமறை
யயனும் புகழ்ந்தவுன்சே
வடியொன் றலாதுபிற தெய்வந் தொழாமன
தளித்தவருள் போலின்னுமென்
காலத்தை வாளா கழிக்கா ததீதசிவ
கைவல்லிய மருவவருளாய்
கண்ணிணைக் கெட்டாத விண்ணென விரிந்துமெய்க்
கண்ணாளர் காணுமாறு
மாலைத் துணங்கறலு நீமத் திவாவுமின்
மகாநிட்டை நிலையில்வருவோய்
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 1

1. **அகலியம்** = விருக்ஷம். **துணங்கறல்** = இருள். **நீமம்** = ஒளி.

ஆச்சரிய வுலகங்க ளத்தனையு முண்டுசெய்
தங்கிங் கெனாதவண்ணம்
அகண்டமா நின்றுமுக் காலுமழி வற்றசத்
தாயுள்ள பரமபதியே
தீச்செய றணைந்துளோர் தேடுகுரு மணியே
சிறந்தவளி கொடுவந்துநீ
செங்கழைச் சாறோ கனிந்தமுக் கனியோ
திரண்டகண் டோவமுதமோ
காய்ச்சியற வற்றிய பயத்திலின் சக்கரை
கலந்துசெய் துள்ளபாகோ
கட்டிமக ரந்தமோ வென்னவொரு மொழிசொலக்
கருணையி னுணர்ந்ததனைநான்
மாச்சிறுகு விபுலைவாழ் வைத்தள்ளி விழிமூடி
மௌனியாய் வாழ்வதெந்நாள்
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோறாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 2

அப்புமிலை சடையனன் பர்க்கினிய வன்பநின்
னடியவர்க் கெளியவுன்பே
ரானந்த நடனவடி யிச்சையோ மிகவெனக்
கங்ஙனே வஞ்சநெஞ்சம்
செப்பொன் றெழுப்புமுன மெண்ணிலா விடயங்கள்
சிந்தித்து மலைகிறதிதைத்
தேற்றியென் வலிகொண்டு மாற்றிவிட் டானுநற்
செங்கதிர் மறைந்துகங்குல்
கப்பியபி னுண்டுசய னிக்குமப் போழ்தென்
கருத்தழிய மதிமருண்டு
கண்டனவுங் காணாத னவுமாம் விகாரங்கள்
காணிலைமை யோயவிலையே
மப்பற்ற கூவலர்கண் மனதுகுடி கொண்டநீ
வந்துசரி பண்ணவேண்டும்
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 3

3. கூவலர்கள் = உலகை வென்றவர்கள்; **கூ** = பூமி.

நிலையாத விக்காய முயிரோ டிருக்கும்வரை
நெடியபிர பஞ்சவெறியால்
நீதிகிஞ் சித்துமின் றனியாய மேதேட
நேருமென் றிச்சரீரம்
தொலையவொரு தந்திரம் பண்ணவென் றாலுமென்
சொல்லுக் கடங்காமனம்
துடித்துவா திக்கிறது பிறிதொரு நினைப்பேழு
தோற்றத்தி னுட்டுப்புடைத்
தலைவனம் பாலபயம் வைத்துமா னவயோனி
தனினுழைத் தெனைநினையெனாத்
தந்தவுட னீங்குமெனி னெந்தவுடல் வாய்க்குமோ
சரியன்றி தென்கின்றது
மலைவில்குக சம்புவா முனைநம்பு வோருமிம்
மாதிரி மயங்கன்முறையோ
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 4

அல்லிருளை யொத்தவள கக்கொப்பி லேயணியு
மணியிலே பணியிலேமை
யஞ்சனக் கீற்றிலே கிஞ்சுக வுதட்டிலே
யம்பகப் பார்வைதனிலே
பல்லிலே சக்கரைச் சொல்லிலே வட்டப்
பறம்பிலே கண்டையிட்ட
பட்டுவட் டத்திலே பட்டையரை ஞாணிலே
பாதசா லக்குழகிலே
கல்லனைய மனமுங் கரைந்திட நடந்துகை
காட்டிப் பகட்டறனிலே
கதுமெனவெ னெஞ்சுசென் றுனைமறந் திழிநசைக்
கடலிடை யமுங்கனலமோ
மல்லையுற் றனுதின மனத்தையுன் பானன்கு
வைக்கவரு டந்துகோடி
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 5

4. **துப்பு** = தூய்மை. 5. **கொப்பு** – மயிர்முடி.

வண்ணமுடை யொருதுரும் பாலமரா் வலியெலா
மக்கினமடை யப்பண்ணியும்
மழுமிருக முழுவையதண் மதகரிப் போர்வைபிறை
வாரியர வந்தரித்தும்
விண்ணவ ரலக்கணற வென்றுபெரு முந்நகரம்
வேவமுறு வல்விளைத்தும்
வேதனரி யுந்தேடி யறிவரிய பேரொளி
விரித்துமுள வொருவன்முன்னே
தண்ணவக் குடையனின் றலா்விடுத் தானெனுஞ்
சரிதமிவ் வுலகிலுளதேற்
சருகனைய வெற்கந்த மதனஞ்சு வன்கொலுன்
றண்ணளி கிடைக்குமாயின்
மண்ணவரும் விண்ணவரு மென்வய மெனச்சொல்ல
வாயுண்டு வாழ்வுமுண்டே
மங்காத வின்பா்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சாா் பெருந்தகையனே. 6

குலம்விதி விகாரவுரு வின்றியெவை யுங்கண்டு
கொள்சருவ சாட்சியாகிக்
கோவர ரெவர்க்குமிறை யாயேக் கழுத்தமுளா்
கொள்கைக்கு மோர்குரவனாய்க்
கலிவிஞ்சு கலியுகந் தனினுமங் காமகிமை
காட்டுமொரு கா்த்தவ்வியமாய்க்
கவினொடு விளங்கியுள வென்பரம தந்தையே
கருளெல்லு முனையுள்ளிநான்
மெலிநீா்மை யைச்சிறிது மறியாத மக்கள்போல்
வியனுள்ள மினுமிருப்பின்
மெய்யடிமை யாகிநா னுய்யுநிலை மேவநல்
விரத்தியுந் தானெய்துமோ

6. **தண்ணவக்குடையன்** = சந்திரனைக் குடையாகக்கொள் காமதேவன்.

மலினமன மானதுந் துலையொத்து நிற்குமோ
மாயுமே வீணிலந்தோ
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 7

ஆர்கலிக ணீர்சுவற வசலவன் சிலைதுகள்க
ளாகியா காசமூச
அண்டபகி ரண்டமெனு முண்டைகள் குலுங்கவிற
லட்டமத கரியிரட்டப்
பார்முழுது மொருதலைப் பாரமா கக்கொண்ட
பவனரா சேந்திரனெளியப்
பலபலென விண்மீன முதிரத் தயித்திய
பதாதியிறை நெஞ்சமஞ்ச
ஏர்மல்கு நெடியசதம் வீசிப் பறக்குமயி
லேறுங் குமாரவீர
என்றைக் கெழுந்தருளி வருவையோ வென்றலையி
லிணையடிப் பூவையிட்டு
வார்நிலையி லெந்நாளு மெம்மடிமை நீயெனா
வாய்மலர்ந் தமுதுநல்க
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 8

நாலாறு தீக்குணமு மாயாத வன்மனதி
னாலே விளைந்தவிடலை
நல்லருட் பார்வையெனு மழைபொழிந் ததிலென்னை
நனையவிட்டுக் கழுவியன்

---

8. ஆர்கலிகள் = கடல்கள். **இரட்ட** = ஒலிக்க. **சதம்** = இறகு.

9. நாலாறு தீக்குணம் = பத்து வகைப்பட்ட தீயகுணம்:– அவை – பொய் சொல்லல், கோட் சொல்லல், கோபித்துச் சொல்லல், பயனில் சொல்ல லெனும் வாக்கின் தீக்குணம் 4–ம், களவாடப்போதல், வறிதே தொழிற் செய்தல், கொலைசெய்தலெனும் காயத் தீக்குணம் 3–ம், கொலை நினைக்கை, காமப்பற்று, ஆசையெனும் மனத் தீக்குணம் 3–ம் ஆம். **விடல்** = குற்றம்; '''விடலை'' – குற்றத்தை; ''மிறையும் பிழையும் விடலுங் கரிலும்'' என்பது **பிங்கலநிகண்டு.**

பாலே யணைத்துநின் பாலே யிருத்திமெய்ப்
பாலைப் புகட்டியந்தப்
பாலினது மகிமையிற் போதங் குளிர்ந்துபொற்
பண்பேறி யுற்றதேகங்
கோலா சலம்போல வேதிமிர வைக்குமொரு
கொள்கையெனை யென்றுகுறுகும்
கோதற்ற செல்வச் சிரோரத்தின மேவைத்த
குறியில்விரி யறிவுவெளியில்
வாலாமை யின்றிப்பிர காசித்து நிற்பவர்கண்
மருவுபே ரின்பவைப்பே
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 9

மின்னாயி னும்வந்து வந்தவ ணொளித்திடும்
விடக்குட லொரீஇயாவி
வெளியேறின் மீண்டுமதி லேவருவ தின்றிதனை
மெய்யென் றிருந்துசௌரி
தன்னாணை யின்படி பிடிக்கவுட் பட்டுறுவல்
சானிலையி னானுழலவோ
சராகவுல கினரிவன் பேயனோ பித்தனோ
சனியன் பிடித்தவுயிரோ
எந்நாளு மறிவற்ற பேதையோ வென்றிகழ
வெம்பிரா னுன்னைநாடி
இகத்தைத் துறந்துதுற வறவிருஞ் செல்வத்
திருக்கவரு ளாய்கொல்விபுதர்
மன்னார் குழாமடு கணாளதிரு வருணகிரி
மனதுக் கியைந்தகுருவே
மங்காத வின்பர்செறி குன்றுதோ றாடல்வதி
மஞ்சார் பெருந்தகையனே. 10

7. திருச்சோலைமலை.

பரியேற நினையொருவன் முதுகேற வலியற்ற
பண்புபோ லுன்பதத்தைப்
பார்க்கவதி மோகுற்றம் மார்க்கநெறி யறியாது
பலவித நினைந்துருப்ப
எரியின்மெழு கெனவுருகு கின்றே னதற்கொர்தடை
யிலைகொலோ நின்கணுன்னை
ஏழைபங் காளனென் றோதுமுறை மைக்குநீ
யென்னவகை சொல்வைபெரிய
பரிவொடு திருக்கரத் தாலெனை யணைத்தெனது
பருவர லகற்றியருளாய்
பாரப் பணாமகுட சேடனைச் சிறுவிரற்
பணியா மிலைந்தகரிய
சுரியலம் பிகையருட் டொண்டர்கற் கண்டெனுஞ்
சுகவருட் கருவூலமே
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 1

பேசரிய நிர்க்குணப் பிரமமென் றோதிடிற்
பெரிதான வண்டநிரையைப்
பிறப்பித் திரட்சித் தழிக்கின்ற பெற்றிகள்
பேசச் சரிப்படாவொண்
தேசுடைய சகுணமென் றோதிடின் விகாரங்கள்
சேருமத னான்மயங்காச்
செல்வமெனு மத்துவித முத்தியொன் றுண்டெனச்
செப்பச் சரிப்படாதோ
ரேசிற வுரைக்குமிவ் விருதிறத் துட்பகுதி
யின்குணமதே சகுணமஃ
தின்னிலையை நிகமநிர்க் குணமென்ற தாகுமிதை
யேயீச னெண்குணமெனாச்

1. உருப்பம் = வெம்மை; பி — நிகண்டு காண்க. **பருவரல்** = துன்பம்; சே — திவாகரம் காண்க.

சூசனைசொல் சைவநூ லும்பகர்ந் திடுமெனத்
துணியுமெற் கிருதெய்வமோ
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 2

எத்தனை வகைத்தூய வொளிகளொரு சேரினுமொ
ரிரவியா காவன்னணம்
எவ்வளவு புத்தேள்க ளிவ்வுல கிருப்பினு
மிழுக்கில்சிவ சத்தத்தினால்
அத்துவித குகமுழக் கத்தினா லிலகுனக்
கணுவுமிணை யாகாவெனற்
காசங்கை யெட்டுணையு மில்லையது போலுன்ற
னருண்மொழி வரங்கண் மந்த்ரம்
நித்தநிலை மைக்கோவி னீள்புண்ணி யஞ்செல்வ
நெறிஞான நிலையுமென்னா
நிதானிக்க வல்லுநரு னருண்ஞானி கட்கெந்
நிலத்திருடி முனிவரேனைத்
தொத்தருஞ் சமமெனச் சொல்வரோ வத்தகைய
சொத்துவ மெனக்கும்வருமோ
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 3

கோடரம் போலொன்றி லேயிருந் தொன்றிற்
குதித்துழி தருஞ்சிந்தையேன்
குதிகொளக் கோடரம் யாதொன்று பற்றுமொரு
கொள்கைபோ லென்றனிதய
பீடரத் துளவுனைப் பற்றிப் பிடித்தபிடி
பிறழாது நிற்கவறியேன்
பெண்டுகள் புலம்பல்போ லேபுலம் பிடவிப்
பிதற்றுமட் டுங்கற்றுளேன்

3. மந்த்ரம் = வடசொற் பிரயோகம், **சொத்துவம்** = உரிமை.
4. கோடரம் = குரங்கு, **சூடகம்** = கைவளை.

நேடரிய நின்றிரு வுளத்திவனு நமையே
நினைக்கின்ற பிராணியென்னா
நிதானித் தனுக்கிரகித் தான்மட்டு முய்யுநெறி
நிகழுநின் கிருபையாதோ
சூடக மடந்தைமய னஞ்செனெ வகன்றவர்
சுவாமியா யுள்ளபெரியோய்
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 4

அநிருத புரத்தினைத் தனதுடைமை யாநம்பி
யபலமா முலகநடையை
அனுபவஞ் செய்துசுக மடையலா மென்றுநா
ளவம்விடுத் திறுதிநாளிற்
பனியிரவி முன்னின்ற பண்புறழ வந்தகன்
பரிசனமு னானிலாது
பரிபூர ணானந்த ஞானப்பிர வாகப்
பரப்பாமு னடிநாடுபு
தனியே யிருந்திரும் பொத்தவென் னெஞ்சமது
சலரூப மாய்க்கரைந்து
சடமாய மெய்விதிர் விதிர்க்கக் குழைந்துகட்
டண்ணீர் பெருக்கெடுக்கத்
தொனிசெய்யு நாத்தழு தழுக்கநல் லன்பிலே
சொக்கிக் கிடக்கவருடி
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 5

கொடுமைநோ லாமைவந் தணுகா தகற்றுநற்
குணமெனுங் கோடிசுற்றிக்
குவலயம் புகழுநின் றிருவடிகண் மறவாத
கொள்கையங் கியையணிந்துன்

---

5. அநிருதம் = பொய்; அந்ருதம் என்னும் வடமொழி விகாரம்.

அடியரெவ ருக்குநா னடிமையெனு மானந்த
மாமங்க வத்திரம்பூண்
டந்தணர் சதாகால மாநனி விரும்புமரு
ளாயமுண் டாசுகட்டிப்
படர்மோன மென்னுநெற் றித்திலத மிட்டரிய
பாவனச் சோடுதொட்டுப்
பகைஞ ரெவருங்கண்டு வெருவுறத் துறவறப்
பாக்கியக் கோல்பிடித்துச்
சுடர்பரவு மேலூர் விலாசகோ சத்திலே
சுற்றிநான் வருவதென்றோ
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 6

அலைகடலி லுய்யுயிரை யெண்ணினும் விண்ணிலே
யடருடுக் களையெண்ணினும்
அகிலநுண் மணல்களைக் கணிதமது செயினுமே
ழூழியள வைச்சொல்லினும்
நிலையான வுலகம் படைத்தகா லெல்லையை
நிதானிக் கினும்புடவிமேல்
நெட்டுட லிழந்தவரை யோதினு மிழக்கவினி
நிற்பர்தொகை கண்டறையினும்
புலராத தீவினைய ரெய்தியம தண்டனைப்
பொலிவையொரு கணிதமிடினும்
புலன்வழி புகுந்துதிரி தருமனக் கள்வனின்
போக்கைக் குணிக்கொணாதே
தொலையாத வாணவ வனத்தையரு ளெரிகொண்டு
சுட்டுத் தகிக்குமழலே
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 7

6. திலதம் . இது திலகம் எனவுஞ் சொல்லப்படுகிறது.

மாமேவு சூனம் பயந்தமக டூஉவை
மாதவத் துப்பனினது
மலரடி பணிந்துகுற மகளழ குளாளென்ன
மதர்மனங் கனிவுற்றுநீ
காமேவி வெற்பிலுறை கானவ னுருக்கொண்டு
கதிர்செறி தினைப்புனத்திற்
கன்னியர் சிகாமணி வனப்பையிரு கண்ணினுங்
கண்டுமயல் பொங்கியின்பச்
சீமேவு சிவயோகி வடிவொன் றெடுத்துத்
திருட்டுத் தனங்கள்செய்து
திருமண முடித்தவரு ளாக்கச் சிறப்பையெவர்
சிந்தித்து வாழவறிவார்
தூமேவு தொண்டரறி வாரதனை யிப்பெரிய
தோஷிக்கு மென்றருளுவாய்
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 8

தொந்தபந் தத்தினை யகைத்தவறி ஞர்க்கினிது
சுடரொரு சிவக்கொழுந்தே
தொலையாத வுற்பவப் பிணிதொலைய வெதிர்வந்து
தோன்றுமரு மாமருந்தே
அந்தமடி யற்றசிற் பரவெளியி னிகழுவோ
ரகமினிக் குங்கரும்பே
அன்பர்க ளுளப்பதும மலர்நடுவி லூறுமின்
னளியருந் திடுசுரும்பே
எந்தெந்த நெறியிடை யிறங்கிவழி பட்டவரு
மீடேற வருவிருந்தே
இடைவிடா துன்னைநா னெண்ணியெண் ணிச்சித
டெனுங்குரு டொழிந்துகண்டே

8. இப்பாடலிலுள்ள செய்திகள் தமிழ்க் கந்தபுராணத்தின் வழி வந்தன. இச் சரித்திரவுண்மை இப்படித் தானோ? என்றையுறுவார்க்கு உண்மை இற்றென வுணர்த்துவான் "திருமண முடித்த வருளாக்கச் சிறப்பை யெவர் சிந்தித்து வாழவறிவார்" என்றெதிர்த்துக்கூறி நின்றாரென்க. விஸ்தார விவரம் – ஆசிரியரருளிய 6–வது மண்டலமாகிய **ஸ்ரீமத் – குமாரசுவாமியத்திலே** தினைப்புனத் திருவிளையாடலிலே கண்டுகொளலாம்.

தொந்தரை யிலாதசுக முஞ்சுகா தீதமுஞ்
சொந்தமென நிற்கவந்தாள்
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 9

தக்கோர்கள் சந்ததமு முழுகுசிவ கங்கையிற்
றலைமுழுகி யுள்ளூரிலே
தகையாக மலர்திவ்விய மலர்களை யெடுத்தரிய
தலமெனும் புலியூரிலுன்
பொக்கமி லடிக்கணெழி லர்ச்சனை புரிந்தெனது
புந்தியி னினைந்தவெண்ணம்
போலநிறை வேறிநல் லானந்த மண்ணவருள்
புரிவதினி யென்றுபுகலாய்
சக்கிரதரன் முதலான புத்தேளிர் சுகர்வாமர்
தசரத விராமன்மொய்ம்பு
தங்குமுசு குந்தனுஞ் சந்தமுனி யெந்தையுஞ்
சாலவந் தித்ததேவே
துக்கமண வாதபர தத்வப்ர காசமே
சுத்தவெண் குணவத்துவே
தோகைமயி லேறிநட மாடுவள நீடுநற்
சோலைமலை மேவுகுகனே. 10

8. திருவிராமேச்சுரம்.

திருவளர் சதாசிவ சொரூபமா யவிர்கின்ற
சிவலிங்க வடிவத்தையென்
திட்டிகண் டிடுபோது நங்கடவு ளீதென்று
சிந்தனைசெய் தைந்துமுகமோ

10. தத்வப்ரகாசம் – வடநூன் முடிபு

டுருவள ரதோமுகமு மாகநனி பாவித்தெ
னுள்ளநடு வினுமமர்த்தி
உபயமின் றேகமா நோக்குமென் னோக்கறிந்
துள்குமா றருள்செய்வையேல்
அருளினை வியந்துகவி பாடுவே னாடுவே
னாவிது விசித்திரமென்பேன்
ஆனந்த மானந்த மென்றுகுதி போடுவே
னன்பர்காள் வம்மினென்பேன்
மருமலர் வனத்திலுறை முனிவர்வள் ளாலருள்
வராவிடி னியாதுசெய்வேன்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 1

தந்தையுந் தாயுஞ் சகோதரங் களுநல்ல
தயவாக விங்கிருந்தென்
சடமதை விடுத்தியம னுயிர்வலித் தேகெல்லை
சற்றுமுத வாராயிடை
எந்தையெனு நீயுதவு வாயல்ல வோவுன்னை
யெப்படி மறந்திருப்பேன்
இடரீயு முன்வினைத் தொடர்பான் மறக்கினுமெ
னிதயத் திருந்துதூண்டி
வெந்தழற் சருகெனச் செய்தந்த வினையையும்
விதேககை வல்லியவாழ்வாம்
வீடுபெற ஞானபர யோகினி னிறுத்தலுன்
மேலுள்ள கடமையன்றோ
மந்தமதி யுயிர்களுக் கருளுமா றின்பவருள்
வடிவான பெரியபொருளே
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 2

கம்மியர்கள் செய்யுருக் களிலுஞ் சுயம்புலிங்
கங்களிலு மாமனுவிலுங்
கயிலாச கிரியிலும் பகிரண்ட வெளியிலுங்
கனவிந்து நாதத்திலும்

மும்மவுன நிபுணர்க ணினைப்பிலு மறாவன்பர்
மொய்கொண்ட பேரவையிலும்
முளரிரவி மதியிலும் பசுவென்னு முயிரிலு
முயங்கிநீ நிற்பையெனினுஞ்
சும்மா விராமலே சும்மா விருக்குமொரு
சுத்தநிலை தன்னிலெற்குத்
தொடர்போ டெழுந்தருளி யெங்குநிறை வாயுள்ள
சூக்கத்தை யறிவித்தறா
மம்மர்க ளெலாமறப் புரிதிமெய் யறிவான
மதர்மழைப் பெருவாரியே
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 3

அயனரி வலாரிக ளடைந்தபவுள் செல்லா
மடங்காத வுன்பவுள்சிலே
அற்பபா கங்களென் றறைகின்ற மெய்ந்நூ
லறிந்துறுதி கொண்டதமியேன்
சுயம்பிரகா சத்தே சடர்ந்தசத தளகமல
சோபிதச் சரணங்களைத்
துதிபண்ணி யாளாக லாமென் றனாரதஞ்
சொல்வதெல் லாமறியுநீ
உயர்கிரிக் கல்லென்ன வுள்ளமது காட்டினா
னுய்யும்வகை யுண்டோவிதற்
கொருஞாய நீயே பணிக்கிலெற் கனுகூல
மொழியா துதிக்குமன்றோ
வயவான வல்லலிற் படியாம லடியாரை
வம்மினென் றெதிரழைப்போய்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 4

4. பவுள்சு – இது 'பவுஷு' எனத் திருப்புகழிலும், 'பவிசு' எனத் தாயுமானார் பாடலிலும் வழங்கப்படுவதாயிற்று; சம்பத்தென்னும் பொருளுடைத்து. ஆசிரியருடைய 4–வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **திருத்தொடையற்** குறிப்பொன்றில் இச் சொன்னிலையும் விவரமுமறிக. **வயா** – வயவெனக் குறுகியது. **வயா** = ஆசை.

வெடிதருங் கொடியகுண வீணரொடு பொருதுவெகு
வீரவா தம்புகலவும்
வேசைகொ ளுலுத்தர்குவி கூட்டத்தி லேகூடி
மிறைமிஞ்சு பழிகொள்ளவுங்
கொடிதரும் பிணிகளனு தினமுமென் னுடறனைக்
கொள்ளைகொண் டுண்டுமிகவுங்
கூழெனும் பொருளின்மேல் வேணவா வுற்றுழல்
குரங்கினுங் கேடாகவுந்
துடியிடை மடந்தையர்கண் மோகவா ரிதியிலே
தோயவு மிருந்தேனலாற்
சுவாமியரு ளானந்தம் வேட்டகோ ராத்திரந்
தொழநன் கிருந்தேனிலை
மடியறு மகாஞான தேசிகா னந்தவிவை
மன்னித் தளாவியருள்வாய்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 5

கத்தியுங் கருதியும் பாடியுந் தேடியுங்
கண்டபடி தண்டனிட்டுங்
கண்ணீர் வடித்துமுயிர் நிலையொடுக் கியுமென்
கருத்துமுற் றாதுபற்றிச்
சித்தஞ் சலித்துனை விடாமற் பிடித்தபிடி
செவ்வனே நிற்கநீதான்
செய்தகரு ணைக்குமா றின்றெனினு மெனையே
திருட்டற்ற நின்னடிமையாப்
பத்ததியொ டேகை யடைத்தே னடைத்தேன்வி
பாதமுத லடைதலந்தம்
பண்ணுகுற் றேவல்களை யிட்டருடி யினியெனது
பாழ்த்தநெஞ் சானாயினேன்

5. வெடி = அச்சம்.

மத்தியி லெதேனுமிறை செயினுமன் னிப்பதுன்
மாட்சிமைக் குரியகடனே
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 6

பரமனருண் மொழியாய ரௌரவச் சுருதியின்
பனிரண்டு சூத்திரத்தைப்
பற்றியுள தென்மொழிச் சிவஞான போதநற்
பனுவற் பொருட்கியைந்த
திருவுந்தி யார்நெஞ்சு விடுதூது சிவஞான
சித்தியார் மெய்விளக்கம்
திருவருட் பயனுண்மை நெறிவிளக் கம்புகழ்
சிறந்தவிரு பாவிருபது
சரதநுவல் பஃறொடை கொடிக்கவி சிவப்பிரகா
சம்வினா வெண்பாவுரன்
தருகளிற் றுப்படி நிராகரண மெனுமினிய
சைவசித் தாந்த நூல்கள்
மரபாய் விளக்குநெறி தெளிவே மயக்கன்று
மனம்வைத்தம் முடிவையருள்வாய்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 7

முத்தமிழ்க் காதலார் சீகாழி மாமுனி
முதுக்குறைவு விஞ்சுமப்பர்
முருகுகிள ராரூரர் திருவாத வூரார்
முடங்குகடி யொன்பதின்மர்

---

6. மிறை = குற்றம்; **நிகண்டுகள் காண்க.**

7. இப்பாட்டில் வரும் செய்திகள் – இனிய சைவ சித்தாந்தமிவையெனும் புத்தகங்களெழுதினார் கூறியவாறே கூறிக்கொண்டதும், அவற்றுள் லீடாலீட நியாயமாகக் கொள்ளத்தக்கன கொள்ளலாமென்றோதியதுங் காணப்படு கின்றன. என்னை? ‟மரபாய் விளக்கு நெறி தெளிவே, மயக்கன்று" என்றாராகலின். ஆகவே மரபல்லாதது தள்ளப்படுவதென்னலாம். **வேத வியாசத்தில்** இவர் கூறியவைகளும் இந்நியாயம் பிடித்தே என்க.

தத்துவத் தெளிவுடைய பட்டினத் தடிகளுயர்
தகைகொண்ட வருணகிரியார்
தாவில்சிவ வாக்கியர் தவம்பெருகு திருமூலர்
தாயுமா னவரென்பவர்
சுத்தமுறு வேதாந்த சித்தாந்த சமரச
சுபாவமா யமுதநெறியாய்ச்
சொற்றவுயர் வாக்குகளு மென்சம்ம தத்திலுள
துணிபுக் கியைந்ததுணிபே
மத்தமுடை யென்னைநீ யத்துணிபின் மாறாது
வைத்தருள வேண்டுமன்றோ
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 8

பங்கயம் போனல்ல விழிதா னிருப்பினும்
பகலவன் வெளிச்சமின்றிப்
பார்ப்பதுண் டோவொன்றை யன்னணம் பார்க்குமது
பக்கலெதி ருற்றபொருளை
அங்கமொடு நோக்குமே யல்லாது தன்வடிவை
யறியுமோ தன்றனுவுளே
அறிவா யிருந்தம்பர் நோக்கியுள வுயிர்தனையு
மறியுமோ வையவிந்தச்
சங்கிரக மாகவே மண்ணுயிர்க டம்மையுந்
தலைவனையு மறியாதெதிர்
சந்தித்த பொருளறியு மானாலும் விழியாடி
தன்முன் னறிந்துகொளல்போல்
மங்காத வுன்னருட் கண்ணாடி முன்முதல்கண்
மறையாது கண்டுகொளலாம்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 9

9. விழியாடி = கண்ணாடி

கல்லிலு மிரும்பிலுங் கடுவயிர வாயிலுங்
காசினியி னாருரிக்கக்
கற்றவர்கள் வந்தாலு மென்மனக் கல்லினைக்
கண்டுபின் னிடுவரந்தோ
சொல்லரிய நின்சரண பங்கேச மக்கலிற்
சுகமாக மலருங்கொலோ
துகளற்ற வொருகருணை புரியினா னுய்யும்வகை
தோன்றுமிஞ் ஞாலவாழ்வு
நில்லா தெனக்கருதி முதனூ லுரைக்குநெறி
நிஜமென் றுணர்ந்தனுதினம்
நேசித்த வாருணியு நிஜவருணை முனிவனு
நிரம்பவந் தித்தபெரிய
வல்லப மிகுந்தவொர் சிதாகாச ராசவென்
மனவெம்பல் காதியருளாய்
வளமொழு கிராமேசர் தளிமேலை வாயிலில்
வளர்குமர குருநாதனே. 10

௯. திருப்புலியூர்.

அறிவான வருளுக்கு மொருபெரிய பொருளா
யகண்டமா யந்தமில்லா
ஆனந்த வாரமா யுள்ளநீ விரிவாய
வகிலகா ரியநிமித்தம்
வறிதிலா வைந்துமுக மாறுமுக மானாய்
மகாசத்தி யாகிநின்றாய்
வழியடிமை யானசுரர் நரர்துயர் செகுக்கவெவ்
வளவுவடி வோகொண்டனை

10. வாருணி = கடலைக்குடித்த அகஸ்தியர்.

1. வாரம் = கடல்; இகுத்தல் – கொடுத்தல்; **ககரவெதுகை** காண்க. **மீளி** = வலி.

குறியாத வொருகுறிக் குண்ணிற்க வறிவுக்
குளிர்ச்சியை யெனக்கிகுப்பான்
குருவடிவு கொண்டுவர வெண்ணினா யில்லையே
குற்சித வனந்தைமோக
வெறிநூ றியோககை வல்லியசன் மயஞான
வீரப்பிர தாபவரசே
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 1

ஆதார மின்னது நிராதார மின்னதென்
றற்பமுந் தெரிவலியிலா
அசடரு மெனைப்பற்றி வசைபேசி யெள்கியதை
யறியுமே நின்றிருவுளம்
வாதாடி வாதாடி யிரையுமென் மேனண்பு
வைத்தவர்கள் கண்ணின்முன்னே
மகிமைபெற் றுன்கிணக னாயுய்ய வருடிநன்
மாமறைக் கொடியுயர்த்த
வேதா விரிக்கரும் பிரணவப் பொருள்சொலும்
வித்வசா மர்த்தியநிபுண
விசததூ ளிப்பிரிய விரதநம் புக்கினிய
விமலவின் பக்குழியமே
மீதானர் குடியையீ டேற்றிய பிரானே
விசித்திரமயி லூருமுருகே
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 2

புனுகுசவ் வாதுபூ சிக்கொள வெனச்சென்று
புழுதிபூ சிக்கொண்டது
போலவுனை யண்டிநா னாளாய தன்மையைப்
புகலவுண் ணாணுமிஙனே

2. **கிணகன்** = அடிமை. **விசதம்** = வெண்மை; வடசொல். **குழியம்** = திரட்சி.

மனமான கல்லினைத் தோணிவடி வாக்கியதை
மாண்புசா றிருவடியிலே
வார்த்துய்ய மாற்றொன்று நாந்தா மறிந்திலோ
மாசிலா வவனுமறியான்
எனநா னினைத்துவிட வென்றாலு மிவ்வுலக
மீந்தபர னேமுடிப்பான்
எனவாகு மிலைநாம் விரும்புநிலை யறியா
னெனப்படர வெனினுமொருவர்
வினவாமல் யாவுமறி வாய்மற் றெவிதமென
விளம்புவே னின்கருத்தை
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 3

என்றைக்கு னருள்வந்து கூடுமோ கூடுமோ
வென்றுளந் தளருமெளியேன்
இதயந் தெரிந்தநீ குழகந் தயங்குவடி
விலகவென் னருகுகுறுகி
இன்றைக்கு னெண்ணநிறை வேறிற்றெ மன்பநிற்
கினியென்ன தாழ்வெனுங்கீர்
எப்பொழுது கண்டுகளி மீக்கொள்ளு வேனைய
விகபர மிரண்டினுக்கும்
ஒன்றாக நின்றருளு மொருதெய்வ மேசொலா
வுரையொன்றி லுள்ளபொருளே
ஓதரிய மெய்ஞ்ஞான பானுவே யருணெறிக்
குதவாத ஷட்பகையையும்
வென்றிகொண் டிலகன்ப ராதிக்க வின்பே
விவேகயோ கானந்தமே
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 4

எண்ணியவொ ரெண்ணங்கை கூடாமை யுள்ளியென்
னெண்ணமினி யேதுவருமோ
என்றுமிக வுந்திகைக் கின்றதே குறையெலா
மெவ்வள வியம்பியுமினங்

3. தோணி = சேறு; **ணகரவெதுகை** காண்க.

கண்ணிலா னென்னவெனை வைத்தாய் படித்ததுங்
கருதினது மென்னபயனே
காலமெல் லாம்வறிதி லேகழித் துப்புறங்
காடடைந் திட்டமேலோ
தண்ணளி பெருக்கியெனை யாளநீ போகிறாய்
சரதவருண் மார்க்கத்திலே
சாமுன்ன மேமுத்தி சொலவில்லை யோவெனது
சைவசித் தாந்தமுதலே
விண்ணவர்கள் பணிபரா னந்தகுரு வேயாதி
விந்துநா தாதீதனே
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 5

சலிலநா ரச்செறி வொதுக்கினவை யிருகரந்
தட்டுமுன் கூடுமந்தத்
தன்மையினு மதிவிரைவு கொண்டுகுவி நீருள்ள
சஞ்சலக் குப்பைநாளும்
மலிகின்ற வன்றிம்மி யுங்குன்ற வில்லையே
மலவிருளி னானிருந்து
மாதவஞ் செய்யவிட மாமோ விளக்கின்றி
மையிருளி லுள்ளபொருளை
உலகிலெவ ரறிவருன் னருளலா தேவர்மெய்
யுத்தியோ கத்துயர்ந்தார்
உயர்கருணை செய்துகவ லட்டிடா யருணகிரி
யுள்ளத் தமர்ந்தகுருவே
மெலிவினல் ஷட்சமய தேவாகி யவைகட்கு
மேலாகி நின்றநிறைவே
வீடுதரு ஞானநட மாடுபுலி யூரில்வளர்
மீளிவடி வேலிறைவனே. 6

---

6. சலிலம் = நீர். **நாரம்** = நீர்ப்பாசி.

10. திருவருணை.

வேலைசூ ழிஞ்ஞால வாழ்வொரு துரும்பென்று
மேலான வறிவைநாடி
வெற்புயர் சுரத்தேகி விளைகந்த மூலமுதிர்
மென்சரு கயின்றெல்லிலும்
மாலையிலு நிற்குநிலை பிசகா தெடுத்தமெய்
வருந்தவழி பட்டுநாளும்
வாழ்பவர்க ளிருதயங் குடிகொண்ட தெய்வமே
மாடுவீ டென்றுநேடிச்
சேலைதொடர் மகளிர்படு குழிதனில் விழுந்தன்று
செய்தபல் கறியுமமுதும்
திருத்திகர மாகமுப் போதும் புசித்தறிவு
திரிதர வுழன்றுதுயிலிக்
காலநின் னருள்பெறுவ தேதென மலைக்குமென்
கவலெந்த வாறுபாறும்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 1

வாக்குமன தாலளப் பரியவுனை நேசிக்கு
மார்க்கங்க ளோவனந்த
வகையவையு ளுள்ளீர மின்றூ னருந்தரிலும்
வாழுயிர் சவட்டுவழுவுந்
தேக்குவெறி யுண்ணிழிவு நற்சீவன் முத்தியைச்
சேர்ந்தபின் விதேகமுத்தி
சேருமுறை சொல்லாது செத்தபின் முத்தியது
சேரலா மென்றுசொல்லும்
போக்குவர வானவிழி முத்திமுடி வுகளும்
பொருந்தியுள மார்க்கங்களைப்
புந்தியிற் சிறிதுநா னங்கிகரி யேன்முன்
புகன்றவை முரண்படாமற்

1. **"சேலை தொடர்"** என்பதைத் தொடர்சேலை என மாறுக. ஒன்றன்பினொன்றாகத் தொடர்ந்து வரு சீரை யென்பது பொருளென்க.

காக்கின்ற சைவசித் தாந்தமொன் றேயென்
கருத்துக் கிசைந்தநெறிகாண்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 2

இவ்வுலகு மேலுலகு கீழுலகு பகிரண்ட
வெல்லைகளி னுஞ்சனித்த
எப்பொருளி னும்பெருகி நிற்பதா கச்சுருதி
யெல்லா மியம்புமிடியாற்
பவ்வமது சூழ்ந்த வசுமதியி லென்றிட்டி
பட்டவரை பகலுமல்லும்
பார்த்துனைக் காணாவொர் பித்தம் பிடித்தென்ன
பணுவோ மெனச்சுலவுகால்
செவ்வனே நின்னுடை யகத்தின்க ணோக்கென்று
தேற்றிநுண் ணறிவுதந்து
சிந்தனைக் கெட்டாம லெங்ஙன மொளித்தனை
சிதாகாச பரதெய்வமே
கவ்வையற் றவ்விடங் கண்டுன் விபூதியென்
கண்ணே யிருக்கவருளாய்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 3

நீரிழிவு குட்டமதி சாரங் கிராணிசுர
நீங்கா வகட்டுவலிகண்
ணீழல்படு வன்கொடிய சன்னிகுன் மம்பனோய்
நெஞ்சிருமல் காசமூலம்
சீரிழிய வடர்வாதம் வெட்டைவிளர் சோகைபுண்
டீராத பிணிபலவுமுன்
திருநாம மந்திரஞ் செப்பினச் செவ்வியே
செயலற்று வீயுமதனை

2. தேக்கு = தித்திப்பு; “தீமும் மதுரமும் தேமும் தேக்கும்” என்பது **சே – திவாகரம்.**

மாரிபோ னனியுச் சரித்துப் பழிச்செனது
மனமாரி வீயவிலையே
மலிகின்ற காளிதச் செம்புறழ வுயிர்களின்
மதிதனை மறைத்தபாசக்
காரிரு டுறக்குமெய்ச் சோதியே யெனையுங்
கடைக்கணித் தருளநினையாய்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 4

திரைகடலி னிமிழ்முரச மதியவொண் குடையிளந்
தென்றலந் தேர்கதலிமீன்
தீயொழுகு கன்னன்முனி நாரியளி யோதையெழில்
சேர்பகழி யாலம்வரியார்
பரபிருத மெக்காள மிரதமுறி புட்கரம்
பணைநகில முளகோமளப்
பாவையர்க டந்திரஞ் சூழ்வோன் வசந்தன்ரதி
பாரியென வுள்ளமோகன்
பிரதிதின மும்பெரிய போராடி யென்றனற்
பெற்றியைப் பிரமைசெய்து
பித்தம் பிடித்தநாய் போலவே யயர்கின்ற
பிசகைநீ கண்டியாத
கரணந் தனைப்பன்ன வேண்டுமன் றோவடிமை
காதலித் திட்டவண்ணம்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 5

வெள்ளைமலி வெள்ளைமிலை வெள்ளைவிடை வள்ளலுடை
வெள்ளைமலை ஞெள்ளலாய
விபூதியெல் லாமருளு மபிராமி சிவகாமி
விதரணச் சித்திபலவும்

---

4. **“மனமாரி”** எனுந்தொடரில் மாரி = நோய்.

5. **முனி** = வில். **அளியோதை** = வண்டினொலி. **ஆலம்** = பூ. **இரதமுறி** = தாழைமடல். **புட்கரம்** = வாள்; **டகரவெதுகை** காண்க. **தந்திரம்** = சேனை.

உள்ளநல சித்தர்கண மெல்லாமு னடிமையே
யோங்கார வுருவமுற்றிவ்
வுலகினி லுலாவுமுயிர் முத்தரொடு பத்தர்களு
முன்னடிமை யன்றிவேறோ
வள்ளிபுனை வள்ளிசுர குஞ்சரி மனோகரா
மதர்வருண கிரிபுங்கவா
வாசா மகோசர விலாசகரு ணாலயவென்
மனதிடை நிமிர்ந்தபொல்லாக்
கள்ளவலி காதியுய ருள்ளந் தனைத்தந்து
கரிலற்ற நிலையில்வையாய்
கருணையடி யவர்பரவ விலகுதிரு வருணைவளர்
கருதரிய முருகையனே. 6

11. திருக்குமரகோட்டம்.

நீரகங் கொண்டவா வர்த்தமிக் கணியா
நெருங்கித் தவழ்ந்துலாவா
நிற்கும் பரங்கிரியு மம்பணங் கந்தியிலை
நீள்கேளி குலைகள்சாய்க்கக்
கோரகைகண் முதலிய பதங்கங்க ளாளுங்
குலாவவுள செந்தினகருங்
குயிலரிய தகுதியோ ருறைபழநி மலையுங்
குளிர்ந்தசெங் கமலமவிழும்
ஏரகமு முயர்குன்று தோறாட லும்புவன
மெங்கும் புகழ்ந்துபரவ
இலகுமொரு சோலைமலை யுந்தமிய னேனெஞ்ச
மென்றுநீ குடியிருந்து

1. **அம்பணம்** = வாழை; "கதலி யம்பணம்" என்பது **பிங்கலநிகண்டு. கந்தி** = கமுகு. **கேளி** = தெங்கு; **சே–திவாகரம்** காண்க. **கோரகை** = குயில். **கூரம்** = அழுக்காறு = பொறாமை.

கூரவூ னந்தபுத் தாளினன் றோவுனைக்
கூடினே னென்றுவப்பேன்
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 1

உற்றவுட னீர்மையா லுன்றனக் கடிமையென்
றுள்ளிநற் பணிபுரியவும்
உலவிவரு சீவனெனு நீர்மையான் மலைவற்ற
வுனதமிச மாநின்றுசீர்
பெற்றுயவு மத்துவித மெனுநீர்மை யாலே
பிரித்திரண் டொன்றெனாது
பேசரிய சின்முத்தி ரைத்துணிவி னிற்கவும்
பேதையே னாகியருளான்
முற்றுபொழு தன்றோ வெனக்குள வியாபார
மூலந் துமிக்கவெங்கண்
முதன்ஞான வெய்யோ னுதித்தா னெனப்பறை
முழக்குவேன் யாருமறியக்
குற்றமில் சதானந்த சிற்சபையி னிர்த்தமிடு
குழகா வனாதிமழவா
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 2

புலன்வென்ற சிவயோக வாட்டியர்க ளுறழ்விற்
பொதிந்துவெளி யாகின்றநீ
புன்பத்தி யொல்லுநர் கடைத்தேறு வானிப்
புவிப்புலத் தங்கங்கெழில்
இலகிடு திருக்கோவில் கொண்டுற்ற கருணைதனை
யெண்ணியோ சிக்கினிங்கே
எவருக்கு னருளுறா தென்னலா மிப்பெரிய
வீரத்தி லன்னியன்போல்

---

3. பொதிதல் = விம்முதல்; "பொதிதல் வீக்கம்" என்பது **சூ – நிகண்டு. குலம்** = கூட்டம்.

விலகுவது நான்மட்டு மெந்தவித மெவ்விதமு
மேவுவது திண்ணமன்றோ
விசேடமண் ணாதிபர நாதபரி யந்தமா
விரியுமுப் பத்தாறினுங்
குலமற வளாவியவை கட்குமப் பானிலவு
கோதற்ற பரமபதியே
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 3

ஒருகொம்பி லேயிருந் தொருகொம்பி லேதாவி
யுழல்கின்ற வானரம்போல்
ஒன்றினை நினைந்துமற் றொன்றினைக் கருதுமன
மோயுமா றமலயோகம்
புரிகின்ற நிலைமையிற் கருவிகர ணங்களைப்
பொன்றிட விழைத்துனருளிற்
பொலிந்துநின் னோடுபுண ராதுநா முதலென்று
புந்தியற் பமுமடங்கா
மருள்கொண்டு சுழல்கின்ற வம்பர்வழி வீண்வேறு
மார்க்கமு மெனக்குவேண்டா
மாறாத சிவராச யோகத்தி லென்மன
மடங்கவரு டந்துகோடி
குருமணி யெவர்க்குங் குருத்துவ மளிக்குமொரு
குருவே குமாரகுருவே
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 4

பாசத் தமிழ்ந்திய பசுக்களி னிமித்தமருள்
பாலித்து நூல்களருள்பு
பண்ணியுங் காட்டியவொர் புண்ணியகுரு மூர்த்திநின்
பழநெறியை மீறியேயித்
தேசத்தி லிழிதொழில் கொடுங்காதை புரிகுநர்
திருந்துநடை கொண்டுளார்பாற்
சிக்குறு பொறாமைகொண் டுயர்நூ லருத்தங்கள்
செய்கைக் கிணங்கவேறு

பேசியவ் விதிகளைத் தம்வழி நடத்தவுள
பேயருக் கெய்துகதியைப்
பிரிவுசெய் தோதவோ நஞ்சமுத மாகப்
பிறங்குங்கொ லெந்தநாளும்
கோசிகம் புகழுநின் னாணைவழு வாவழி
கொடுத்தியென் னாசையரசே
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 5

சீவஞா னக்கிரியை களைமறைத் துளவாம
தேவரது திரோதசத்தி
சிறிதுமா றியபோது மர்த்தபா கந்தணந்
திடுபோது மற்பபாகம்
ஓவுறா தெஞ்சிநின் றிடுபோது முயிர்கட்
குயர்ந்தசத் தினிபாதமாய்
ஓதுகுறி யுண்டாகு மென்றுமிரு கேந்திர
முரைக்கின்ற விவரத்திலே
பாவியே னுக்கேது மிலைகொலோ நின்னருட்
பவுள்சினை யவாவியொன்றும்
பலியாது வறியனா நிற்கவோ விப்பெரிய
பாழுருவம் வந்ததென்று
கூவியிங் கழுமெனக் கார்தஞ்ச மாமோகை
கூரருண கிரியீசனே
கூற்றனுயி ருண்டபர மேட்டிசுத னென்குமர
கோட்டம தமர்ந்தகுகனே. 6

ஆசிரியர், குடும்பத்திருக்குங்கால் காஞ்சிபுரத்தை யடைந்து ஆடிசன்பேட்டைச் சத்திரங்களுள் ஒன்றிற்பத்து நாள்களுக்கு அதிகமாக வைகியிருந்து ஊருக்குப் புறப்பட ஆரம்பித்துச் சத்திரத்தின் தலைவாயிலைக் கடந்து வீதியை மிதித்தனர். மிதித்திடலும், தலையில் வெள்ளை முண்டாசும் அரையிலும் மற்றுடம்பிலும் வெண்ணிற ஆடையும் அங்கியுமணிந்துகொண்டு கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வரூஉம் 30, 35 - வயதுடைச்

5. கோசிகம் = சாமவேதம்; **ககரவெதுகை** காண்க.

6. மிருகேந்திரம் = மிருகேந்திராகம ஞானபாதத்தின் பஞ்சகிருத்தியப் பிரகரணம் 8–வது சுலோகம். **தஞ்சம்** = பற்றுக்கோடு; 'தஞ்சமே யெளிமை .... பற்றுக்கோடு மாமே' என்பது **ஞகர வெதுகை. ஓகை** – உவகை = மகிழ்ச்சி; கை விகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர்.

செவ்வுடம்பினரொருவர், இவரைநோக்கி நீர் எவ்வூரென்று கேட்டார். இவர் யான் தென் தேசம் என்றார். அவர் இங்கே வந்த காரியம் யாது? என வினவினர். இவர் தெய்வ தரிசனமே என்றார். அவர் குமரகோட்டம் தரிசித்ததுண்டா? எனக் கேட்டனர். இவர் அஃதியாண்டுளது? என வினவினர். அவர் காட்டுவேன் வருக என்று கூறி மேற்குநோக்கிச் சென்று உடன் வந்த இவரை நோக்கி இதோ கொடிமரம்: இதுவே குமரகோட்டம் என்று சுட்டிக்காட்டினர். இவரும் அதுகண்டு காட்டினவரைத் தேடினர். அவர் காணப்படவில்லை. கவலையோடு திருக்கோயிலை வலம்வந்து திருமுன்னின்று காட்டவந்த கருணையங்கடலே! பாடிய பிரபந்தமுங் கையிலில்லையெனக் கண்ணீருகுத்து விரைந்து போந்து புகைபண்டியிலேறினர். அக்கணமே அப்பண்டியும் புறப்படலாயிற்று. இத்திவ்விய சரித விஸ்தாரம் அடிகள் **சரித்திரத்தும், ஸ்ரீமத் - குமார சுவாமியத்துங்** கண்ணுறலாம். துறவியான பின்னே குமரகோட்டந் தரிசித்தஞான்று இப்பிரபந்தம் அங்கே படித்துக் காட்டப்பட்ட தென்னலாம்.

---

12. திருத்தணிகை.

பேசரிய வேதங்க ளாகம புராணங்கள்
பிரமமிரு திகளுமொண்மை
பெருகுகம லாசனக் கலைமகளு மசலையிற்
பேர்பெற்ற கவிஞரெல்லாம்
ஆசையுட னாயுள்பரி யந்தநின தமைதிமர
பயரா தெடுத்தறையினும்
அணுவினுக் கொட்டுமோ மனதினுக் கெட்டுமோ
வந்தோ சிறுத்தநெஞ்சார்
தாசன் புகழ்ந்ததைப் பாடுவது மெங்ஙனே
சருவதா ரகதெய்வமே
சச்சிதா னந்தசிவ சைதன்னிய மேசமய
சஞ்சீவி யேசந்ததச்
சூசிகெழு நின்னருளி னானுய்ய வொருகருணை
துரிதத்தி லீதியீதி
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 1

---

1. **"சுசி"** சூசி என எதுகை நோக்கி நீண்டது. **மதர்ப்பு** = களிப்பு

நெஞ்சுழை நினைப்பவர் களுக்கெலா முதவியா
நின்றலக் கண்டவிர்த்து
நித்தபரி பூரணா னந்தவாழ் வொன்றையே
நேயமா கக்கொடுத்துக்
கஞ்சமலர் யோனிகரு மத்திடை விடாதினிய
கருணையருள் வள்ளலென்னாக்
கருதிநிதம் வாடுமடி யேற்கிங்கொ ராதரவு
கனவினு மிலாமைபற்றிப்
பஞ்சையென வெண்ணியோ பரிபாக மெய்தாத
பண்பதனை யெண்ணியோநீ
பராமுகஞ் செய்வதா யெண்ணுவே னப்பனே
பக்ஷமெப் படியும்வேண்டும்
துஞ்சுபர தத்துவ விலாசவிண் ணேதொண்டர்
சுத்தநெஞ் சுற்றதிருவே
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 2

ஆதிமுத லாகவுனை யண்டியென் னுள்ளமதை
யறிவித்து நின்றநிலையும்
அதன்பின்னர் நான்பட்ட வவதியா லிந்நேர
மறிவித்து நிற்குநிலையும்
பேதமில் பெரியைநீ யறிவையே யித்யாதி
பெற்றிகளு நின்செயலினாற்
பெற்றே னெனாதுபிற கடவுள்கள் செயலெனப்
பேசுவனோ வுன்கருணைதான்
வாதனையி லின்னுமெனை வைக்குமென் றாலிறையும்
வாழ்வதுண் டோவென்மனு
வம்பிலே போமோ வழக்காடி யெப்படியும்
வாங்குவே னன்னியாயம்
சோதிகட் கெல்லாமொர் சோதியே யப்பெருஞ்
சோதிநடு வானபொருளே
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 3

2. பராமுகம் = திரும்பிய முகம்; பராங் முகம் என்னும் வடமொழி விகாரம்.

இருக்காதி மறையாக மம்புரா ணாதிமுறை
யென்பனவு மவைகள்பன்னும்
எழிலான திரிமூர்த்தி யாதிபல தேவுறுவ
ரெங்குமொளிர் பிரமம்வருணம்
பெருக்கான வாசார புண்ணியம் பூசனை
பிதிர்க்கடன் சரியையாதி
பேதமா மந்திரங் கொல்லாமை யூனுண்டு
பிழையாமை யென்பனவுமிப்
பொருப்பேறு முலகெங்கு முண்டோ வெனச்சிறுமை
புகலுவோ ராவுடம்பின்
புலமெங்கு முதிரமுஞ் சிறுமடியி னல்லார்கள்
புரிவொடுண் ணமிழ்தமும்போற்
சுருக்கமுள விப்பூமி மேலென்று மனுமுனிவர்
சொற்றநடு வோர்கிலாரே
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 4

நாடோறு மீரைந்து கதலியோ னிக்கென்னு
நாலைந் தினைக்குனித்து
நடலைமலர் தூவலா லெட்டுநிகர் சடுவைநா
னாடிமன மாறிநாலின்
கூடா வுலர்ந்தேழி னில்லாது நலிகின்ற
கோட்டாலை யிரியவருடி
கூளிகெழு நாலரையொ டரையிருந் தசைசூலி
கோமக ளெனத்திகழ்ந்து
வாடாத தொடராட வோரிரண் டீரொருவன்
வாமம்வதி பன்னிருகணாள்
மகிமைமலி பதினொரு முனிக்குவண் டமிழருளும்
வரதவொன் றினையுகைத்தோய்
தூடோணி யாடவலர் தூயொன் றிரண்டுமுனி
துதிசெய்த வடிகளரசே
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 5

5. சடு = ஆறு.

என்னைநீ பணியென் றெனக்கறிவு தந்தநா
ளெந்தநா ளந்தநாடொட்
டிந்தநாள் வரையுமுன் றன்னையே கூவினே
னெவனென வுசாவினாயின்
றுன்னுடைய சமுகத்தி லேனுமென் குறையெடுத்
தோதிவதி லறியவெனினும்
உரியவர்க ளில்லையெளி யேன்மிக மயங்கிட
வொளித்தவிட முந்தெரிகிலேன்
இந்நிலந் தன்னிலே நின்னறிவு கொண்டவர்க
ளெவரையுங் கண்டிறைஞ்சி
இன்னநடை யின்னபடி யென்றுணர வென்றானு
மிதுவரையி லுங்கண்டிலேன்
சொன்னமொழி விபலமா குங்கொலோ வருணகிரி
சுவாமியே சுகநேமியே
சுப்பிர மதர்ப்பவிர் திருத்தணிகை வெற்பிலுறை
சுப்பிரமணி யப்பிரமமே. 6

ஆகப்பிரபந்தம் பன்னிரண்டினும்போந்த திருப்பாடல்	- 100
தெய்வ வணக்கச் செய்யுள்	- 3
ஆகத் திருப்பாடல்	- 103

13. திருமலை.

விரிகடற் றிரைமணல் கொழிக்குமஞ் செந்திலில்
விரிஞ்சனிந் திரனாதியோர்
விருப்புற்ற படிபூசை செய்தவுட னுங்கட்கு
வேண்டும்வர மருள்வலென்னாத்
திருவாய் மலர்ந்தபோழ் துன்னடியை மறவாத
செல்வமே யருள்கென்றவர்
செய்தவிண் ணப்பமே யெனதுவிண் ணப்பமுந்
திருவுளத் தெனையடைக்கும்

புரிவான பேரருள் புரிந்தெனைக் கோடியென்
போதம்விளை யாதநிலையிற்
பூரண வியோமமா நிறைவான தெய்வமே
பொறிகரண மென்பவைகளுக்
கரியதுரி யாதீத வறிவுச் சுகானந்த
வாழியே யன்பர் மன்னே
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 1

கண்ணொன்று பார்க்கக் கருத்தொன்று நேடிடக்
கையொன்று செய்யவுரைகொள்
காதொன்று கேட்கநடு நாவொன்று பேசநின்
கழலிணை மறந்துபூசை
பண்ணிற் பயன்படா தென்றுல கியம்பினும்
பழுதறு பதார்த்தங்களைப்
பரமனுக் கென்றீவ திற்சிறிது புண்ணியம்
பரிவொடெய் தாதோவெனா
எண்ணியது செய்யவெனி னும்பத்தி வேண்டுமதை
யெய்திடின் விதுப்புவிட்ட
எழிலாய யோகமே யாகுமப் பத்தியு
மெனக்குச் சிறக்கவிலையால்
அண்ணலே யென்பூசை யெவ்வழியி னாலுனக்
கானதா கக்களிப்பேன்
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 2

மங்கல சிவாகம முரைக்கின்ற படிதாச
மார்க்கத்தி லேகுறித்த
வடிவினின் மறைந்திருந் தும்புத்திர நெறியினன்
மந்திர வுருப்பெருக்கால்

---

2. விதுப்பு = விரைவு. விதுப்புவிட்ட = விரைவு நீங்கிய; ஒழுங்கான எனும் பொருளுடைத்து. **விதுப்பு** = நடுக்கம் எனக் **குறிஞ்சிப்பாட்டுக்** கூறவுள்ளது.

தங்காத கடைதலிற் பொறியென விளங்கியுஞ்
சகசசக மார்க்கமதனில்
தண்சுரை பிதுக்குழி யிறங்குபால் போலவுந்
தாவில்சன் மார்க்கமதனிற்
பங்கமி லிளங்கன் றினைப்பூர்வ வீற்றுப்
பசுத்தா னணைத்தணைத்துப்
பரிவொடு நினைத்தபோ தெல்லா மருத்துமொரு
பண்பெனவு நீயருள்வதில்
அங்கத மிலாதசன் மார்க்கவின் பேயெற்
களித்தியென் னாசையமுதே
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 3

ஞானமில் லாதுகதி சேரொணா தென்றந்த
ஞானத்தை யெய்துபருவம்
நாலென வகுத்தநிரை யிற்சரியை கிரியையிலு
நாசிவரு வாசியருகல்
சானிநத யோகிலும் வரும்பத விடம்பெறச்
சம்மத மிலாதுஞான
சாயுச்சிய சத்தியபர முத்தியை விரும்புவோர்
தரணியாள் செல்வத்தையும்
வானவர்கள் பேற்றையும் பிரமனார் வாழ்வையும்
வைகுந்த வாக்கத்தையும்
மருவநினை வாரோ மடங்கல்சிறு தேரையை
வலிக்குமோ பசிமல்கினும்
ஆனியில் லாதவப் பரமுத்தி தன்னையே
யடையவென் றுனையடைந்தேன்
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 4

விண்ணிலொளிர் கோணிலை கணித்துப் பலாபலன்
விளம்பிப் பிழைத்திடுதொழில்
வித்துவத் திறமைகொண் டுலகிலெவர் பேரினும்
வினோதமுள பாடல்பாடி

4. நிநதம் = ஒலி; “சப்தேநிநாத நிநத” என்னும் **நிகண்டு – அமரஸிம்ஹம்.**

எண்ணற்ற புளுகரா யுய்கின்ற தொழில்சுகுர்த
மிதிலென மருத்துவஞ்செய்
தின்புற்று வாழ்தொழி லிழிந்தலோ கங்களை
யிலங்கரும் பொன்னெனச்செய்
துண்ணுதொழி லாலம்ப யோகத்தி னாற்சித்
துளுற்றிநா ளட்டிடுதொழில்
உணர்வின்மா யாவிதொழி லெல்லா மவாவுற்
றுழன்றுதிரி பேய்க்கோலமாம்
அண்ணரிய நின்னருள் விரும்பறி வுளாருமிவ்
வலைதொழில்க ணச்சுவாரோ
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 5

தனியே யிருந்துகண் மூடியைம் புலவழித்
தடமடைத் துள்ளியங்குஞ்
சதுர்வித மனாதிகர ணங்களை யொடுக்கியொரு
சமநிலையி னின்றுனருளிற்
கனிவுற் றிராதபுன் மதியனே னெனினுமுன்
கருணைப்பிர தாபமகிமை
கழறுநன் னூல்களின் சம்மதப் படிநிதங்
கத்துவதை விட்டதுண்டோ
புனிதமொடு கேட்டவர்கள் கண்டவர்கள் பாலிலுன்
புகழினை மதித்துவிரிவாய்ப்
போதித்து மகிழ்முறைமை நீத்ததுண் டோநீ
புறம்பென் றெனைக்கழிக்க
அனிமாலி னஞ்சனிப் பற்றபர தெய்வமே
யருணகிரி புகழண்ணலே
அளிசெறிந் தறைவளம் பெருகுதிரு மலைமிசை
யமர்ந்தசிவ குகசம்புவே. 6

---

6. ஆனி "அனி" எனக்குறுகிற்று; கேடு எனும் பொருளுடைத்து. **மாலினம்** – மயக்கமும், அதன் இனமாக வுள்ளனவும்.

14. திருக்கயிலாசமலை.

சாதுக்க ளடிகளை வணங்காத தலையென்ன
தலைஞான சற்குருமுகம்
தரிசனஞ் செய்யாத கண்ணென்ன கண்ணமல
தந்திரஞ் சுருதிமுறைகள்
ஓதுமுரை கேளாத செவியென்ன செவியென்று
முறுதியுள தெய்வஸ்துதி
உண்மையொடு செய்யாத வாயென்ன வாய்பற்
றொழித்திரப் போர்களுக்குக்
காதலா யீயாத கையென்ன கைபெரிய
கர்த்தர்வா சத்தலத்தைக்
கருதிவழி நடவாத காலென்ன கால்கொடிய
கம்பலைக் கேதுவாய
தீதுகண் டொருவாத சிந்தையென் சிந்தையென்
சிந்தையி லமர்ந்தபொருளே
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 1

மைக்கணுடை விலைமாதர் கட்குநா ணின்றுமுடி
மன்னர்க்கு நேயமின்று
வலியகொலை யாளர்க் கிரக்கமின் றோவாத
மாதவர்க் கேதமின்று
விக்கின மிலாவிரச வாதிக்கு மிடியின்று
விண்ணவர்க் கிறுதியின்று
வேரிநுகர் வோர்க்குமுறை யின்றடங் காமோக
வெறியர்க்கு ரோசமின்று
மக்களைப் பெற்றவர் களுக்குமல டின்றரிவை
மக்களே பெற்றவர்க்கு
மானமின் றடர்கடன் பட்டபெயர் கட்கிங்கு
மனமகிழ்வு சற்றுமின்று

2. **வேரி** = கள்.

திக்கனைத் தும்பரவு னடிதொழு பவர்க்குமறு
சென்மநோ யென்பதின்று
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 2

மாமந்திர வாதிக்கு மமதையுண் டெத்துணையு
மாசற்ற கவிஞர்கட்கு
மண்டல மிருக்கும்வரை புகழுண்டு பின்னிடா
வலிகொள்போர் வீரருக்குப்
பூமியிற் கீர்த்தியுண் டிருவள்ளி யோர்க்குரிய
புண்யபோ கங்களுண்டு
பொய்க்கிளவி கனவினும் புகலாத வர்க்குநற்
புந்தியிற் புனிதமுண்டு
தூமருவு காயகற் பந்துய்த்த வர்க்குநரை
தோன்றாத மேனியுண்டு
சோதிடங் கற்றவர் களுக்குமுக் காலநிலை
சொல்லவல் லாண்மையுண்டு
சேமந் தழைக்குநின் னடியவர்க் குச்சகல
செல்வப் பெருக்குமுண்டே
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 3

ஊன்பொதி யழுக்குடம் பிற்குமுயி ரிற்குமிங்
குதவுதின் பண்டங்களில்
ஒதுக்காத வைகொள லொதுக்கியவை தள்ளலிறை
யொருவனைச் சிந்தைபுரிதல்
மான்மருண் மயக்கெலா மெற்றுத னறும்பத்தி
மாறாது நிலைகொள்ளுதல்
மற்றுமுள வியல்பனைத் தும்புறம் போகவிடன்
மனதிற்ற னியல்புகண்டு
தான்கவலை மிக்குறுத றன்பிழை பொறுக்குமொரு
தகைமையென் பதுதேடுதல்
தலைவனார் வல்லமைக் கொல்லாத முறைகண்டு
சந்தத மிரங்கலென்னுந்

தேன்மலர்க் கழலன்பர் செய்கையொன் பதையுமிச்
சிறியனேன் மருவலென்றோ
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 4

காமமதி போஜனப் பிரீதிபகை லோபமுட்
காய்தன்மடி மாயாவகங்
காரமெனு மெழுபாத கங்களை யகற்றிக்
கலங்காத கூர்த்தபுத்தி
ஏமனை யுறுக்குநல் லோர்ப்பிகல் கடைப்பிடி
யெனுங்குண மிரண்டிரண்டும்
எய்திநீ ரூணசை யிரண்டுமின் றுண்ணியல்பு
மிடையிட்டு வாய்மொழிதலும்
பூமிதனில் வெப்பமொடு தட்பம் பொறுத்தலும்
புதுமணம் விரும்பாமையும்
புடைவரை யறுத்துறையு மாதனத் தமர்தலும்
பொருவறு தவத்தங்கமாம்
தேமல ரடித்தொண்ட ரிவைகளை மதித்துறுவர்
சிறியனே னுறுவதென்றோ
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 5

பத்தைப் பெருக்குவா ரெட்டொன்றை மூடுவார்
பதினாறி னொருபாதியிற்
பாயாது கட்டுவா ரேழைவலி பண்ணுவார்
பகையாறை யுந்துறப்பார்
சத்தமுத லைந்தையு மடக்குவார் நான்கைத்
தகைந்தொன் றிரண்டைவெல்வார்
தாவற விரண்டையுங் கூட்டுவா ரொன்றையே
சாருவார் தலையிலேறி

---

5. மடி = சோம்பு.

6. பத்து = நற்குணம் பத்து. விவரம் : – மெய்யுரை, நல்வார்த்தை, இனியவை யியம்பல், பயன்படுவசொலல் எனும் வாக்கினற்குணம் 4ம், கோயில்வலம்வரல், தவம் புரிதல், தானஞ்செயல் எனுங் காயநற்குணம் 3ம், அருணினைவு, அவாவறுத்தல், தவப்பற்று எனும் மனநற்குணம் 3ம் ஆம். **நொறில்** = அடக்கம் = ஒடுக்கம்; **நிகண்டுகள்** காண்க.

எத்தலமு மங்ஙனே பார்ப்பா ருதிப்புநொறி
லெல்லாநி னருளின்செயல்
என்றுபெரி துஞ்சிந்தை பூரிப்பர் நிபுணரிவ்
வேழையே னென்கொடுய்வேன்
சித்தனே யத்துவித முத்தனே நித்தனே
தேசுமிக் கார்கத்தனே
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 6

அங்கமது பழுதென்ன வுருமாறி யெச்செயலு
மற்றவரை யொப்பவருவார்
ஐந்துதல நீண்டுமற் றைந்துதல மிருதுவா
யாறிட முயர்ந்துசெவ்வி
தங்கவோ ரேழிடஞ் சிந்துரம் போனிறந்
தரவிரண் டொன்றுகுறுகிச்
சாருமொரு மூவிடம் விசாலமா மூன்றிடந்
தாழலட் சணமதாக
எங்கும்வரு வாரேது மறிகிலார் போலவு
மிருப்பார்கள் யாவுமறைவார்
இதயத்தி லன்பிலா வெருமைகட் கருள்செயா
ரிதமான வர்க்கருளுவார்
செங்கமல பாதமுரு கையநின் னன்பரவர்
தெரிசன மெனக்குமெங்ஙனோ
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 7

காட்டிலு நலங்கிளரு நாட்டிலு மிருப்பார்கள்
ககனநிலை யிலுமிருப்பார்
கருதரிய வத்துவொடு சேரவென் றுடறனைக்
கருதார்கள் கற்பமுண்பார்
ஓட்டிலுங் கையிலும் பொற்பாச னத்திலு
முளங்கனிந் துண்டுமகிழ்வார்
ஒன்றுமுண் ணாமலு மிருப்பார்க ணல்லுலவை
யுண்பார்க ளமுதமுண்பார்

8. பாசனம் = உண்கலம்.

தாட்டிகரை யெளிமைப் படுத்துவார் தாபந்தர்
தமையரச ராக்கிவைப்பார்
தையலரை வேண்டுவார் தள்ளியும் பேசுவார்
தாவிவே றுடலுநுழைவார்
தேட்டமுள யாவும் படைப்பாரு னருளுளார்
சிறியனே னென்கொடுய்வேன்
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 8

தண்டிகையி லேறுவார் தரைமிசை நடப்பார்
தளங்கள்புடை சூழவருவார்
தனியாயு நிற்பார் தராதரங் கெட்டுத்
தயங்குபவர் போலுழலுவார்
சண்டித் தனஞ்செய்து தெருவிற் கிடப்பார்
சதானந்த மாயாடுவார்
தரையினிற் றுயிலுவா ரணையிற் படுப்பார்
சமாதியிலு மினிதிருப்பார்
அண்டமெல் லாநொடியி லேசுற்று வார்பின்னு
மசையாவொர் நிலையினிற்பார்
அசலபுவ னத்தையங் கையிலே காட்டுவா
ரங்கே யடக்கிவிடுவார்
தெண்டிரைக் கடல்சுலா முலகினின் சீடரவர்
சித்தளவை கூறுபவரார்
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 9

பருவமொரு மூன்றனையு மாறுவார் விண்ணிற்
பறப்பார்த முடன்மறைப்பார்
பகலையிர வாக்குவா ரிரவுபக லாக்குவார்
பார்ப்பரிய பரமாணுவைப்

10. "பருவமொரு மூன்று" என்றதன் பொருள் – பாலத்தன்மை, தருணத்தன்மை, விருத்தத்தன்மை எனவாம். **பீதகம்** = பொன்.

பெருமுண்ட மாக்குவா ரதனையணு வாக்குவார்
பின்னுமுன் னுஞ்செல்லுவார்
பீதகத் தட்டையோ டாகவனை வாரதைப்
பீதக மெனப்பண்ணுவார்
அருமையா கியவட்ட சித்தியுங் கண்டுள
மடங்கிமெய்ஞ் ஞானபீடத்
தமர்ந்துனது பதநலன் சேருவார் நின்சீட
ரருளிலேன் யாதுசெய்வேன்
தெருளருண கிரிநாதன் மளமளென வென்றறை
திருப்புகழ் துளைத்தசெவியோய்
திருநீடு பதியாய கயிலாச மலைமேவு
சிவஞான குருசாமியே. 10

15. சண்முகானந்தசிவம்.

தவனனிற் கிரணமுள் ளதுபோலு மப்புவிற்
றட்பம திருத்தல்போலுஞ்
சலரகித மலரகித வவிரோத வவிகார
சாலம்ப ரகிதசத்திய
அவிதவே காகார தத்துவா தீதமா
யவிர்பரப் பிரமமதனில்
அனாதியா யொருசத்தி யுண்டதனை யருளென்று
மளவிலா ஞானமென்றும்
உவமான மில்பிரம கிரணமென் றுஞ்சுருதி
யோதுமிதை யேயம்மையென்
றுரைதருவ ரப்பெரிய பிரமத்தை யப்பனெனு
மொருசிவ னெனத்தெரிப்பார்
தவமருவு விழுமியோ ரவ்வம்மை யப்பரைத்
தனியனே னறிவதென்றோ
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 1

ஞானமி லசேதனப் பிரபஞ்ச வுற்பன்ன
நந்தாதி காரணமெனா
நவின்மாயை யைத்துணைக் காரண மெனுந்தனது
நல்லருளி னானடத்தும்
ஊனமி னிமித்தகா ரணமாக வுஞ்சொற்ற
வுபயகா ரணமுந்தனை
ஒழித்திலா நிலைமையா லவைகட்கு முதலென
வுரைக்குமொர் சிரேட்டமதனான்
மானமறு மூலகா ரணமாக வுங்கிஞ்ச
மதியுடைப் புற்கலரெலாம்
மலரடிக் கனவரத மடிமையா கவுமன்னு
மாதேவ வருள்கென்னுமா
தானவிரு தயமேதை யர்க்கினிய நீயெனைத்
தந்துட் கலந்துகோடி
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 2

அருளான சிவசத்தி தனிலாயி ரத்திலொன்
றாயபரை யோடுநின்றோ
ரைந்துதொழி லைப்பரம வுள்ளத் தடைப்பதையு
மப்பரையி லாயிரத்தோர்
பிரிவான வாதியொடு நின்றுதளை நீப்பினும்
பிரிவற வியாபித்திடு
பெற்றியையு மவ்வாதி தனிலாயி ரத்தொன்று
பேசவுள விச்சையொடுநின்
றுருவான வடிவைப் பிரேரிக்கு நிரையையு
முரைத்தவிச் சையிலாயிரத்
தொன்றாய வறிவினின் றறிவருளு நிலையையு
முணர்த்தறிவி லத்துணைக்கீர்
தரவான கிரியைநின் றயருமைந் தொழிலையுந்
தனியனே னறிவதென்றோ
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 3

2. ஆதிகாரணம் = முதற்காரணம். இதனைக் குடத்துக்கு மண்போல உபாதானமென்ப.

பரைமுதற் கிரியைவரை யுளவைந்து சத்திசம்
பந்தத்தி னாலழுக்கில்
பரமாயை தன்னின்முறை யேயனா சிருதையம்
பரவியா பினிவியோமை
கரைவிரி யனந்தைந லனாதையென் பரநாத
கலைகணனி வந்தவைகளாற்
காரியப் படுமபர நாதகலை யைந்தையுங்
கறையற்ற சூக்குமைமுதல்
உரைதருமொ ரைந்துபர விந்துகலை யானடை
யுயர்ந்திடு நிவிர்த்தியாதி
ஓதபர விந்துவின் கலைகளோ ரைந்தையு
முணர்த்துமரு ணெறியினின்று
தரையிலினி துய்கின்ற விழுமியோர் தன்மையித்
தாசற்கும் வருவதெந்நாள்
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 4

தத்தென்னும் வசனமது துவமென்னும் வசனநீ
தத்துவ விரண்டுபொருளுஞ்
சார்தலா னாயென்னு மசியென்று குருசொலுஞ்
சரதவே தாந்தமொழியை
வித்தக விவேகிக ளுணர்ந்து மாயாமோக
விளைவென்னு மனதடக்கி
விவேகமே பிரமவடி வென்றதை யறிந்துயும்
விதேககை வல்லியவின்பை
நத்திமுது சஞ்சிதமொ டாகாமி யத்தையு
நசித்தெய்து மாளியாக
நாளிலே தொலைபிரா ரத்தமது தீரும்வரை
ஞானியா வாழ்வரன்றோ

---

4. அபரநாதகலையைந்தாவன = ஊர்த்துவகை, மோசிகை, ரோசிகை, தீபிகை, இந்திகை எனவாம். சூக்குமை, அதிசூக்குமை, மிருதை, அமிருதை, வியாபினி எனுமைந்துமே பர விந்துகலை ஆம். நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை எனுமைந்துமே அபர விந்துகலை ஆம். இவற்றுள் சாந்தியதீதையைப் பராசத்திக்கும், சாந்தியை ஆதிசத்திக்கு மெனுமுறையாய் அவரோகணக் கிரமமாகக் கொள்க.

5. நத்தி = விரும்பி. **ஆளி** = ஒழுங்கு.

சத்தான கடவுளே யத்தகைய வாழ்வைநீ
தரவென்று கண்டுமகிழ்வேன்
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 5

சருவசங் காரகா லத்துஞ் சிதாபாசர்
தம்மியல் புணர்ந்திடாமல்
தண்ணிய வசுத்தமா யாகார ணத்திலே
தங்கல்கா ரணகேவலம்
சருவவுல குஞ்சிருட் டித்துவரு காலுயிர்கள்
சதுர்யோனி புக்குமரண
சனனங்க ளோயாது கொண்டுழலல் காரண
சகலமச் சகலமதிலே
கருமமல பரிபாக விருவினையி னொப்புநீ
கண்டகா லத்தவைகளைக்
காருண்ணிய மெய்க்குரவ னாகவந் தருளிற்
கடாக்ஷித்து மலமறுத்துத்
தருமநிமிர் தன்னடியில் வைத்தலுயர் சுத்தமிது
தானே யெனக்கும்வேண்டும்
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 6

பாகசா லைப்பண்ட மெவ்வள விருப்பினும்
பாவகத் தீமுதன்மைபோற்
பரகதி பெறற்காய பத்திதவ யோகாதி
பலதொழி லிருந்தானுமோர்
தோகமு மிலாநல் விவேகபதி ஞானவொண்
சோதியே முதன்மையிதனைத்
தொடராத பத்திவை ராக்கியமு மிருவகைத்
தொடர்பையே மருவுமதனால்
ஆகுநெறி யுய்த்துணர்ந் தறிவைப் பிடித்தபிடி
யாகநனி பற்றவெங்கள்
அத்தனா முன்னிரு பதத்துணையை யுற்றே
யனாரதஞ் சாதிக்குமா

தாகமுள மேதாவி யோர்நெறியி லென்னைநீ
சந்தத நிறீஇயருளாய்
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 7

பற்றற் றிருத்தலே பிறவாத பேறென்று
பரமனரு ளூற்றுவாழாப்
பாடுடைய துறவிகட் கெங்ஙனந் தம்மறிவு
பரிபூர ணத்தையெய்தும்
முற்றத் துறந்ததிரு வாதவூ ரார்மூவர்
மூலர்வெண் காடர்கிரியார்
முதுவள்ள றாயுமா னவராதி பெரியோர்கண்
முதல்வன் றனைப்பிடித்துத்
தெற்றுற்ற முத்திநிலை சேர்ந்ததையு மிவ்வுலகு
செவ்வெனத் தெரியுமன்றோ
செய்கரும யக்கியாதி பொதுவல்ல பத்தியுந்
தெளிவுமே பொதுவாமிதைச்
சற்றுநா னணவாம னிற்பதென் றாலுனது
தாசர்பே றண்ணுவேனோ
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 8

பெருந்துறவி லேறினும் பத்திவை ராக்கியம்
பிசகா திருக்கவேண்டும்
பிறழாத பிரமநிட் டானுபவ நாளும்
பிறங்கநனி புரியவேண்டும்
கருதுமிந் நெறியற்ற வூகமது பூரணங்
காணாது கண்ணப்பனார்
கனிவுற்ற பத்தியா லேயாறு நாளிற்
கருப்புகா வீடுபெற்றார்

8. வள்ளல் = கண்ணுடைய வள்ளல். இவர் **ஒழிவிலொடுக்க** நூலார்.

அருந்தவ முளார்பலரு மதுகொண்டு நல்வீ
டடைந்ததும் பிராமாணியம்
ஆதறொட் டளிகொண் டுபாசனா மூர்த்தியரு
ளாலெவரு முத்திபெறலாம்
தருமகுண தெய்வமே தயவுசெய் தென்னையுன்
றாசர்களி மேனிறுத்தாய்
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 9

துயரார் புறப்பற் றறாதவர்க் குள்விழைவு
தொலையாது தொலையுமாயிற்
சுத்தவீ டடைவதுஞ் சத்திய மசத்தியந்
துவ்வாத துறவெய்துபு
முயனிலையி லெய்தறிவு பொன்னிற் பதித்துள்ள
முழுமணியை யொக்குமாதர்
மூசிவளை யில்லறத் தெய்துபே ரறிவா
முதுக்குறை விரும்பின்மணியாம்
இயலிவ் விரண்டறிவும் வழிபடுதெய் வத்தினுடை
யிணையடித் தகவுகொண்டே
ஏற்றுய்ய வேண்டுமில் லாவிடி லவம்போ
மெனுந்துணிவி னிற்குமெற்குன்
தயவிரங் காவிடின் வருங்கதி யெதோசோண
சயிலநா மத்தனரசே
சராசர மெலாநிறை பராபர சதாநடன
சண்முகா னந்தசிவமே. 10

---

10. மூசுதல் = மொய்த்தல். **முதுக்குறைவு** = பேரறிவு; **சூ – நிகண்டு, சே – திவாகரம்** என்பன காண்க.

16. நிட்களானந்தகுகன்.

நின்னுடையி ராச்சியமோ நித்யத்துவ கைவல்லிய
நிதமார ணந்துதிக்கும்
நின்னுடைய நாமமோ சீவர்களை முத்தியி
னிறுத்திடு மகாமந்திரம்
நின்னுடைய வடிவமோ வதிரேக மறைதந்திர
நெடியகலை யாதியுணர்வு
நின்னுடைய சஸ்திரமோ விருளிக லறுக்குமிக
னீடுமெய்ஞ் ஞானசத்தி
நின்னுடைய வாகன மதோமாயை துவசமோ
நிழனிலவு மூர்த்தமாயை
நின்னுடைய வுருவத்தி லணிகின்ற பொருள்களோ
நிமிர்சீவ செல்வமூலம்
நின்னுடைய விடவல மமர்ந்தவிரு சத்தியோ
நிஜஞான நிகரில்கிரியை
நின்னுடைய வடிநினைவர் வறிதடைவ தெங்ஙனோ
நிட்களா னந்தகுகனே. 1

பரமநின் வடிவையென் பூழ்திவிழி காணாத
பழுதுள்ள தேனுநீளம்
பயிலோதை கேட்டுமணி யொன்றம்ப ருண்டென்று
படுநிச்ச யங்கோடல்போல்
விரிககன வெளியிலே கதிர்மதி யுடுக்களுமிவ்
விபுலத்தொர் வித்திலெண்ணில்
விளைவும்வெள் ளென்புதசை பொலிவிக்கிர கத்தில்
விசித்திர மாகவைந்து
கருவிகளு முட்சொப்ப னத்துருவு மாகநனி
காண்கின்ற குறிகளாலோர்
கத்தனுண் டெனுநிச்ச யங்கொண்ட நானுமிக்
காசினி விரும்பிமுடிவில்

1. சுத்த மாயையின் அதோபாகம் "அதோ மாயை" எனவும், ஊர்த்துவபாகம் "ஊர்த்த மாயை" எனவுங் கூறப்பட்டன.

2. **பூழ்தி** = தசை, ஊன்; **பி. நிகண்டு** காண்க.

நிரயவதி காரமற லிக்குமுன் னேழைபோ
னிற்பனோ வொப்பிலாத
நிமலபரி பூரணப் பிரமப்பிர காசமே
நிட்களா னந்தகுகனே. 2

வறிஞனொரு வன்செல்வ வந்தனா வதுகண்டு
மாவழுக் காறுகொள்வோர்
மாதவ மிலாவொருவ னத்தவந் தனினாளு
மல்குவது கண்டன்னவா
றறிவினின் மதித்தழுக் காறுகொண் டவ்விரத
மயர்வதற் குள்ளபடியே
ஆதரங் கொள்கிலா ரிதனைநுண் ணுணர்வுளோ
ராயினிதின் மட்டுமேதோ
செறிவுநுவன் மோசமொன் றுண்டென்ன வறிவரித்
தீர்வையை யுணர்ந்துமினிநான்
தேயவிவ காரத்தி னிற்பதெப் படிசொலாய்
சிந்தித்த வாதிரம்பா
நெறிகொடுத் தருளின்ப மீதூர வருடியென்
னெஞ்சுகுடி கொண்டபொருளே
நினைவினுக் கெட்டாத நிலையிடை விளங்கமல
நிட்களா னந்தகுகனே. 3

தேவார பாராய ணம்பணிச் சிலர்தொண்டு
செய்துசிலர் பத்திமையுடன்
சிவசரித் திரமதே கேட்டனு தினஞ்சிலர்
திருந்துசிவ விரதமெல்லாம்
ஆவலொ டிழைத்துட றுறந்துசிலர் மாயக்கி
யாதிகள் குயிற்றிச்சிலர்
அன்பருக் குத்தொண்டு செய்துசிலர் மானதம
தாகவந் தித்துச்சிலர்

---

3. செல்வ அந்தன் = செல்வம் மிக்கவன்.

பாவினம் பாடிப் புகழ்ந்துசிலர் மந்திரம்
பரவிச் செபித்துச்சிலர்
பானிற விபூதியிற் பேரன்பு கொண்டுசிலர்
படர்கா லடக்கிச்சிலர்
நீவரிய மும்மல மிகந்துகுரு வருணெறியி
னின்றுசிலர் கதியெய்திய
நிலைமைக ளனைத்துமுன் பேரருள் விலாசமே
நிட்களா னந்தகுகனே. 4

இந்தவுல கஞ்சதுர்ப் பூதங்க ளன்றியிறை
யென்பதிலை யென்றுமேனாள்
இசைத்தவுல காயதப் பாவிபெண் போகமே
யின்பமா முத்தியென்றான்
தந்துபுகல் புத்தரைங் கந்தநா சத்தையுஞ்
சமணர்முக் குணவோய்வையுந்
தகையில்பிர பாகர ரிருங்கன்ம வொழிவையுஞ்
சமமதத் தவருருவையும்
பந்தபா ஷாணமா மார்க்கிகளு ளழிவையும்
பாற்கரிய ருயிரழிவையும்
பாடுகிளர் சங்கிராந்த நெறியர்கர ணந்திரிபு
பட்டசிவ கரணத்தையும்
நிந்தையில் லாதபர முத்தியென் றார்களவை
நிறைவாய கதியல்லவே
நிஜானந்த மானவுனை யடைகின்ற கதிநிறைவு
நிட்களா னந்தகுகனே. 5

எடுத்ததூ லத்தினை விடுத்தரிய பரகதியை
யெய்துநெறி யுண்டென்பதற்
கேனாதி மெய்ப்பொருளர் பெருமிழலை யார்கரி
யெடுத்ததூ லத்தொடருடான்

4. நீவரிய – நீவல் = தடவல்; இங்கே துடைத்தல் என்பது பொருள். **இகந்து** = கடந்து.

6. இத்திருப்பாடலில் வருமுடிபுகள் – அவரவர் சரித்திரங்களை நம்பிய ஞான்று கூறிக் கொண்டவைகளா மென்க.

அடுத்தமுத முற்றதற் காரூரர் சோதியி
லடைந்ததற் கமணசிங்கம்
அமலலிங் கத்துழி யடைந்ததற் காளரைய
ராக்கைவே றாயதற்கு
நடித்ததிரு நந்தனார் சாட்சிமுத் தாவரமு
ஞாலமிசை வீழாமலே
ஞானவெளி யுற்றதற் கேசில்சுகர் வாதவூர்
நாயனார் கரியாமுப
நிடத்தின்முடி வானவெம் பெருமவிவை களிலுனை
நினைக்குமெற் கேதுவருமோ
நித்ததக ராலய சிதானந்த சோதியே
நிட்களா னந்தகுகனே. 6

காமமுத லியவிடுத லியமமவ் வாசனை
கதிக்கா தகற்றனியமம்
காசினிரு பாதிகம தாயுறைத லாதனங்
கடமடா திகளைமெய்யாக்
காமுறு மனத்தையிரு தயகுசே சயமதிற்
கட்டுவது பிராணாயமம்
கட்டுநிலை யிற்றுய ரிலாதுணர்வை நேடல்குழ
கப்பிரத் தியாகாரநல்
நேமமொடு பரமென்னு முன்கணுயர் மனதினை
நிறுத்துவது நிமிர்தாரணை
நிஜரூப மாயுன்னை நாடுத றியானமோர்
நேர்மையொ டகம்புறத்தும்
நேமமின் றொளியாக நிற்பது சமாதியென
நிச்சயஞ் செய்யுநெறிநான்
நின்றுய்ய வொருநீ கடைக்கணித் தருள்செயாய்
நிட்களா னந்தகுகனே. 7

சம்பவ விநாசமா மலிகன்ம மாமலத்
தளையெனும் பாசமெல்லாந்
தத்துவப் பிரதான வறிவான சோதியது
சவிசெய்ய வங்ஙன்மறையும்

செம்பிலே புளியிடப் பிரகாச மாகுமது
தினமுமிழை யாதுவிட்டாற்
செறிகா ளிதம்பின்னு மூறுமன் றோவிச்
சிரேணிபோ னித்தவெண்ண
மும்பிசகு றாநிட்டை யும்புரித னன்றம்பர்
முதிர்சுத்தி செய்தசெம்பு
மூடமுக் கென்றுமே றாதிலகல் போலுறழ்வு
முற்றிற் கெடாதியங்கும்
நிம்பமுண் ணாதுபே ரின்பமுண வெண்ணுவார்
நெஞ்சுணர்ந் தருள்பெருமவென்
நெஞ்சையு முணர்ந்துநான் வேண்டுறழ் வளித்தருடி
நிட்களா னந்தகுகனே. 8

தேகாதி பிரபஞ்ச மாம்புறப் பற்றையுந்
தேகத்தி னுட்டேகமாச்
செறிகின்ற கரணாதி யாமகப் பற்றையுந்
திட்டமா விட்டவர்க்குப்
போகாத துக்கப் பிறப்பென்னும் விதைகளைப்
பொய்யாது நல்குகன்ம
பூருகத் திற்குவே ரறுதல்வே ளாண்மையே
பொய்யின்றி மெய்யாகிய
யோகேறி னோர்க்குமி லபிக்கின்ற பண்பிதே
யுன்னடிய னேனவைகளை
யூகித் துணர்ந்தற விடுத்தறா வானந்த
வோகையெய் தாதொழிவனோ
நீகாச மில்பரம வென்றுயர் தகித்திட
நெருப்பான தெய்வமுதலே
நித்தபரி பூரண வகண்டதத் துவபோத
நிட்களா னந்தகுகனே. 9

9. பூருகம் = மரம்; **சூடாமணிநிகண்டு** காண்க. **நீகாச**ம் = ஒப்பு; நீ காச: **அமரசிம்ஹ** மெனும் நிகண்டு காண்க.

பலபுருடர் போகத்தை நச்சுபொது மாதெனப்
பலதேவ லோகபோகப்
பரிவைநச் சாதுகற் புடையபெண் ணொப்பவொரு
பரகதியை நச்சியிச்சை
திலமளவு மில்லாம லாங்கார மதனிற்
செனித்தூதை யைப்போலவே
திரிதரா நின்றசுழன் மனதினை யடக்கிவரு
திமிரம் பிளந்தருளினால்
இலகியரு ளறிவிக்க வறிவிழி மலர்ந்துன்னை
யிடையறா மற்கண்டுகொண்
டெந்நாளும் வாழ்வதே நல்லுத்தி யில்லுத்தி
யேதுக்கு நித்திரையினும்
நிலவுமுணர் வொன்றுமே துஞ்சா திருப்பதெனு
நிச்சய மறிந்துமெந்தாய்
நிறைகருணை யருணகிரி புகழ்பெரிய தெய்வமே
நிட்களா னந்தகுகனே. 10

17. சரவணபவானந்தன்.

பரதார நசையா லிராவணன் பட்டனன்
பற்றிய துவேஷமதனாற்
பாறினா னிரணியன் படர்காம முற்றிறப்
பண்ணினா னரகாசுரன்

10. ஊதை = காற்று. **உத்தி** = யுக்தி என்னும் வடமொழி விகாரம்; யோசனையென்னும் பொருண்மைத்து.

1. மோகம் = தான்றேடிய பொருளில் அதிக விசுவாசசித்தம். **மதம்** = ஐசுவரியத்தா லாணவம்படைத்துக் கிருத்தியாகிருத்தியந் தெரியாது நடக்குங் குணம். **துவேஷம்** = தனக்கொருவர்செய்த தீங்குக்குப் பதிற்றீங்கு செய்யுங் குணம். **காமம்** = தனதானியாதிகளை மேன்மேலும் தேடுங் குணம்.

மருவிய குரோதத்தி னாலே பகாசுரன்
மடிந்தன னுலோபமதனான்
மாண்டன னகித்துவசன் மோகமொன் றாலிரா
மன்றந்தை சென்றான்மதப்
பிரமையிற் கார்த்தவீ ரியனுயி ரிழந்தனன்
பிழைமலி பொறாமையொன்றாற்
பீடுகெழு சிசுபால னுள்ளாவி பொன்றினன்
பேசிவை யெலாமுள்ளவென்
சரிதையே தாமோ வெனத்துரால் கூரெனது
தாபமென் றிரியுமெந்தாய்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 1

தனக்குவரு கின்றதுயர் பிறருக்கும் வரவென்று
சந்தத நினைந்தவருணாட்
சன்சட மிழந்தா னதேவிதம் பிறர்சுகஞ்
சார்வதோ வென்னுமியல்பின்
மனமிஞ்சி யொருபுண்ட ரீகவசு தேவனு
மடிந்தன னிடம்பமொன்றால்
வாழ்விழந் தானம்ப ரீடனிவ ணெற்கெவர்ச
மானமென் னுங்குணத்தாற்
கனமுள சலந்தரா சுரனுயிர் துறந்தனன்
கதழ்வகங் காரமதனாற்
கறுவுமது கைடவ ரழிந்தனர் வரத்தொடு
கதித்தபல மும்பெருத்தும்
தனகற்ற விக்குண மெலாமுள்ள வெற்குனது
சரணமெப் படியெய்துமோ
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 2

2. தன் நகு "தனகு" என வாயிற்று. நகுதல் = மனமகிழ்தல்.

பசிதாக மொழிபொருட் டன்னபா னாதிகள்
பட்சித்து மாந்திவிடுகை
பண்ணுமல சலவாதை யென்னும்விட யத்தகம்
பற்றிடுத லிச்சையென்றும்
உசிதவரு ணூலிலும் பரமபதி பாலிலு
முரன்கொள்விசு வாசமொன்றே
உயர்பத்தி யென்றுமன வாக்குட லொருங்குபட்
டுற்றநற் கருமங்களே
நிசமருவு பரமவை ராக்கியமென் றுந்தவர்
நிகழ்த்துமொரு மூன்றிலிச்சை
நிறைகதி யளிப்பதிலை மற்றிரண் டானுமந்
நெறியைத் தொடர்ந்துகொளலாம்
தசமா திரத்திலு நிறைந்தபெரி யோயிதைத்
தமியேனு மணைவதென்றோ
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 3

மகமிக வியற்றினோர் சதமகன் பதிசேர்வர்
மறுவில்கோ தானமிட்டோர்
மருவுவார் கோலோகம் வைராக்கி யப்பேறு
வைகுண்ட மாகுமன்பின்
விகலமறு பத்திக் கரும்பிரம லோகம்வரும்
விஞ்சுசகு ணத்தினுக்கு
விமலனது சாலோக மனமவுன நிட்டைக்கு
மிளிருந் தபோலோகமெய்
புகலொரு விரத்திக்கு ரூபமா மாசில்குரு
போதைக்கு நற்சமீபம்
பூர்த்திஞா னத்தினுக் கசிமுத்தி யென்றறிஞர்
போதிப்ப ரொன்றிலேனுந்
தகுதியா நிற்கவொல் லாவேழை யேனுனது
தாடஞ்ச மெனநம்பினேன்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 4

3. மாதிரம் = திசை

தலையா னடத்தல்கோ தானஞ் சதாசிவ
சரித்திரங் கானடையிடந்
தாவிப் பறப்பதுயர் சிவபூஜை வாயுகதி
தகவன்பர் பூஜைகுருமுன்
னிலைமனோ கதியெனா முன்னோர் நிகழ்த்தாளி
நேரெனத் தெரிதலாலே
நீநிமல பரமகுரு வாய்வந்து நானிற்கு
நிலைதரற் காமுபாயம்
மலைவான புந்தியுழி யறிகிலேன் மற்றொருவர்
வந்துவழி காட்டவுமிலை
வாரிதிகள் போலுள்ள நிகமாக மங்களும்
வழுத்துவ தனந்தபேதம்
தலைவனா முனைநம்பு நானிங்ங னென்செய்கே
னந்தோ தயாநேமியே
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 5

துர்ச்சங்க வர்ச்சித முதற்றலம் விவேகநுவல்
சுவடிகள் பயின்றுபழகல்
துவிநில முவேடணை துமித்திடுதன் மூன்றெனச்
சொலுநில முணர்ச்சிமலர்தல்
பொற்புறுஞ் சதுர்நிலம் பிசிமறுத் தேதவம்
புரிதலைந் தாவதுநிலம்
போதநிகழ் திரிபுடி யவித்தத்து விதமதர்வு
பூப்பதா றாவதுநிலம்
தற்பர சிவானந்த வத்துநிலை நின்றவா
தானுநின் றிடுவதேழாந்
தலமென வுணர்ந்தநா னேழென்னு நிலனையே
சாருமா றுனைநம்பினேன்
சற்சனர்க ளடிகளே யத்தையடை வழியைநீ
தரவென்று கண்டுவப்பேன்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 6

உத்தம மகாமந் திரஞ்செபித் ததனிஜ
முணர்ந்துமெய்த் தத்துவத்தில்
உள்ளம்வைக் கின்றமந் திரயோக மந்திரத்
தொடுபிரா ணாயாமமும்
நித்தலுஞ் செய்பரிச யோகமந் திரமின்றி
நிலையாய தத்துவத்தில்
நெஞ்சமொன் றிடுபாவ யோகமுட லுலகெலா
நேரின்றி மறையவிண்போற்
சித்தமிசை நன்குபா வித்திடு மபாவம்
செகத்தைநினை யாதகத்திற்
சிவனையுன் னிடுமகா யோகமென வைவகை
தெரிக்கின்ற ஞானயோகிற்
சத்துவவு னருளின்றி நானிற்க வல்லனோ
சற்றுமச் சத்தியளியாய்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 7

நாமரூ பச்சகத் திந்திரிய விடயமா
னாடிந்திரி யங்கள்கரணம்
நான்கிற்கும் விடயமிந் நான்குமுணர் சீவற்கு
நண்ணுவிட யஞ்சீவனும்
சேமமுயர் சீவசாட் சிக்குவிட யம்மது
சிறந்தவறி விற்குவிடயம்
தெள்ளறி வெனுஞ்சேத னம்பிரம சைதன்னிய
தெய்வத் தினுக்குவிடயம்
ஆமந்த வொருதெய்வ மொன்றிற்கும் விடயமா
காதெனலு முப்பொருளிலே
அடங்கலா லாகமத் தீறறையு மாறுனை
யளாவியுய விங்கெண்ணினேன்
தாமதஞ் செய்யாது கோடலுன் கடமையே
சைவசம யச்செல்வமே
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 8

துக்கமது தொலையவென் னிற்றேக மெனவுள்ள
தொக்குமுத லொழியவேண்டும்
தொக்குமுத லொழியவென் னிற்சருவ கன்மமுந்
துஞ்சியற வேண்டுமவைகள்
விக்கினப் படவெனி னிராகத் துவேஷாதி
வீடலுற வேண்டுமவைதாம்
வீடவென் னிற்றுரபி மானந் தொலைந்துகெட
வேண்டுமது போகவென்னிற்
பொக்கவவி வேகமது பொன்றலுற வேண்டுமது
பொன்றவெனி னஞ்ஞானவல்
போயொழிய வேண்டுமது போகவெனி னான்மசுக
போதம துதிக்கவேண்டும்
தக்கபுக ழுடையவென் னப்பவிதை நானினிச்
சார்வதுன் னருடுறந்தோ
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 9

பிறப்பிறப் பென்பவை தரும்பல விருப்பொடு
பிணக்கார் வெறுப்பகன்று
பேதக வழக்குஞ் சழக்குங் கடந்துட்
பிணைந்தவிருண் மலமகன்று
விறப்பென்னு மச்சமு மகிழ்ச்சியு மகன்றுயிர்
விளங்குதரி சனமகன்று
மேல்கீழ் புறஞ்சிறிது பெரிதுநீ ளங்காலம்
வினையிரண் டொன்றெனாது
துறக்கமே லோர்புகழ் வியோமபரி பூரண
சுகப்பிரம மாமுன்னொடு
தோயுநா ளெந்தநா ளந்தநா டீரமோ
சொல்லியரு ளல்லலணையிற்

9. இராகம், துவேஷம், இடம்பம், அகங்காரம் முதலியவைகளையே "**இராகத் துவேஷாதி**" என்றாரென்க. **இராகம்** = பரதாரகமன விருப்பம். **துவேஷம்** = பிறர் செய்த தீமை கருதி அதுபோன்றதை அவர்க்குத் தானுஞ்செய்யொரு தன்மை. இடம்பம் = பிறர்கண்டு புகழுமாறு பொருந்தாதளிக்குந் தானம் முதலியன. **அகங்காரம்** = நானென்றெழும் அகந்தை.

சறுக்கிநிதம் வீழ்கிறே னாளருண கிரியெந்தை
சாமியே யருணேமியே
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசுக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே. 10

18. ஆனந்த முகில்.

அன்னங் கொடுத்தவர்கண் முன்னநோ கச்சொன்ன
வனியாய மோவுணவிலே
ஆலமிட் டுக்கொலை புரிந்தபவ மோபெரிய
வடிகளை மறந்தவகமோ
தன்னையே பெரிதென வறைந்தவதி பாவமோ
சவைகளில் வழக்கோரமாச்
சாற்றிய வனீதமோ பொய்ச்சத்தி யஞ்செய்த
தாழ்வோ வனேகவுயிரைத்
தின்றதுரி தங்களோ திவ்வியகுண தெய்வம்வாழ்
சினகர மழித்தசெடியோ
திரிகரண சுத்தமில் லாதுமா மந்த்ரஞ்
செபித்தபிச கோவந்தெனை
முன்னேற வொட்டாம லாணைபுரி கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 1

அண்டினவ ருக்கின்ன றந்ததவ றோதுன்பி
லாதரித் திட்டவர்களுக்
கல்லகண் டஞ்செய்த கொடுமையோ நின்னடிக
ளடிவணங் காதவகமோ
சண்டாளர் தொடர்பினை விரும்பிய பிறந்தையோ
சாலப்பொய் சொற்றபிசகோ
சத்திரஞ் சாலைக ளழித்தபா தகமோ
சலத்திற் புணர்ந்ததவறோ

1. **செடி** = பாவம்.

பண்டாய மறைகளைப் பழிசொன்ன பாவமோ
பகலிற் புணர்ந்தபுகரோ
பதிவிரத மல்குமட மகளிரைக் காதலிற்
படரும்வினை யோவந்தெனை
முண்டாள னாக்கிமுறி யடிமைகொள் கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 2

சித்தநிலை மாறினோர் பொருள்கொண்ட குற்றமோ
தெய்வவிகழ் செய்தசெடியோ
சிசுவதை விருத்தியோ திருடிய கொழிப்போ
சிவாகம மிகழ்ந்ததீதோ
சத்தியச் சைவர்ப் பழித்தபிழை யோபரம
தன்மம்விற் றுண்டதவறோ
தான்சாக நஞ்சுண்ட தோடமோ சண்டாளர்
சாதிவினை செய்தகோதோ
குத்திரஞ் செய்வாரை மெச்சிய பிறந்தையோ
கூலிகள் குறைத்தகுறையோ
கோபத்தை யேசதா நேசித்த பாவமோ
குடிகேட னானபயனோ
முத்திநெறி கூடாம லெனைவளைக் கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 3

வேதியரை நிந்தித்த தவறோ விவேகரற
வேட்கையை மறுத்தமறமோ
மெய்யன்பர் புரிவிழும நோன்புகட் கிடையூறு
விளையவினை செய்தமிறையோ
சூதகப் பெண்களைத் தொட்டகுறை யோதெய்வ
தூடணங் கேட்டபிசகோ
சொன்னசொற் றவறாது நடவாத தோடமோ
சூதுவழி நின்றபலனோ

---

2. பிறந்தை = பிறப்பு; இங்கே தோற்றுவாய் என்க.

பாதகத் தொழின்மூல மாடகந் தேடியுள
பாவமோ பாவியின்கைப்
பலியுண்ட பழுதோ சதாகால மாயெனைப்
படர்துயர்க் கடலமிழ்த்தி
மூதறி வுதிக்காம லாணையிடு கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 4

படிகமுத வாலோபி யாகிவந் தோரகடு
பற்றவைத் துண்டபவமோ
படர்கொடி மரஞ்செடிகள் வட்கலுற வெட்டிப்
பலக்கே டிழைத்தபலனோ
மடிநழுவு மின்கண்மேன் மனம்வைத்த மறமோவுன்
மாணடி மறந்தவடுவோ
மகத்தாய நிற்குமற் றொருதேவை யிணைசொன்ன
வழுவோ பொருட்பெண்டுகள்
கடிதடங் காணியென வுள்ளிமனை வியைவிட்ட
கன்மமோ கருணையற்ற
கதைகளுக் கேசெவி கொடுத்தகறை யோவெனைக்
காமரோ டத்திருத்தி
முடிவில்கவ லைக்கலியின் மீதலைக் கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 5

கள்ளுண்டு தள்ளாடி நின்றமதி மோசமோ
கஞ்சாவு மபினும்வெறியுங்
கைகண்ட கற்பமென வுண்டமதி கேடோ
கணக்கில்வஞ் சித்தகசடோ

5. படிகம் = பிச்சை; **பிங்கலநிகண்டு** காண்க.
6. காமர் = விருப்பம்; **சே – திவாகரம்** காண்க.

பள்ளர்க ளெனத்தினம் வதஞ்செய்து புன்பிசித
பக்ஷணம் பணியபவமோ
பக்ஷமது பாராட்டி வைத்தபிறர் சொத்தைமறு
படியில்லை யென்றபழுதோ
உள்ளொன்றும் வெளியொன்று மாய்க்குத்தி ரம்பேசி
யூதியம் விழைந்தகரிலோ
உன்னுடைய தளிகளி லசுத்தம் புரிந்தடிக
ளுரைமீறி நின்றபிழையோ
முள்ளுமுள் ளாயெனை வடிக்கின்ற தேபரம
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 6

பிரியலர்க் கிரிபாய பிழையோ பிதாவன்னை
பெண்டமர் மனக்கொதிப்போ
பெரியபொரு ளெனுமுன்னை யிலையென்ற கலுடமோ
பேயடிமை யானபுரையோ
பரதார விச்சையின் பலனோ துணைத்துரோக
பாவமோ குருசாபமோ
பத்திநெறி யாளர்ப் பிழைத்தபிழை யோநீதி
பல்கவகி லத்தையாளும்
அரசன்மனை குருவண்ணன் மாதுலன் றேவிகளை
யணையவுன் னியதீமையோ
அந்தணர்க் கிடுவதா யுறுதிமொழி செய்தவா
றளியா வரிப்போவெனை
முரணாய துன்பினுழை வித்தலைக் கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 7

நாவிதர்வண் ணார்கூலி நல்காத பீடையோ
நங்கையர்கள் கொங்கைகண்மேல்
நயனங்க ளைச்செல்ல விட்டபிழை யோவிரத
நாளிற் பிணைந்ததீதோ

7. அரிப்பு = குற்றம்; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

பாவலர்கள் சாபமோ பரமவுன் கோபமோ
பத்தர்கண் மனத்தாபமோ
பாலுண்டு புள்ளுவஞ் செய்தபழி யோதிவ்விய
பதிபூசை விட்டகுறையோ
கோவதை புரிந்தமா கொடுமையோ கன்றுகள்
குடிக்கின்ற பால்கறந்த
குற்றமோ விதவையைத் தொட்டவழு வோநல்ல
கொள்கைநிமி ராமலென்னை
மூவிழும மானகெபி யுட்டள்ளு கின்றதே
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 8

புனிதர்நெஞ் சங்கலுழ வசைசொன்ன கலுடமோ
பொய்ந்நூ றெரித்தபுரையோ
புருடர்மண மங்கைகளை மித்திரபே தஞ்செய்த
புகரோ பணத்தவாவால்
அனியாய நெஞ்சமுற் றஃகஞ் சுருக்கிவிற்
றகவோகை கொண்டவகமோ
அரன்விண்டு முதலியோர் நிலயநீர் நிலைகளி
லசுத்தம திழைத்தமறமோ
சனிபோ லெனைத் தொட் டலைக்கின்ற தேநினது
தண்ணளியை யுள்கொணாமல்
தண்டமிழ்க் குறுமுனி பகீரத நிராகவன்
றண்டுமுனி வரன்வாசுகி
முனிவர்சுர ரெவ்வரு மிறைஞ்சுபது மச்சரண
முருகவந் தருள்செயாயோ
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 9

சுத்தமா நல்லறிவு தோன்றாத பாதகன்
றுதைபொய் யுளேனென்னினுஞ்
சொல்லுறுதி யில்லாத பொல்லாத வஞ்சகன்
சூதக விநாசனெனினும்

10 . **துதைதல்** = செறிவு; **மிடைதல்**; நெருக்கமுமாம்.

பத்திநெறி பழகாத பாமரன் கொடுமையே
பண்ணுமுழு மட்டியெனினும்
பழிபாவம் யாவுமொன் றாகக் குழீஇயவொர்
பருவுரு வுளேனென்னினும்
எத்தனை சழக்கிங நிழைத்திருந் தானுநா
னின்னுமறி யாதுசெயினும்
எப்படியு மாதரித் திமிழரு ளிகைத்துநீ
யெனையாள லுன்பரங்காண்
முத்திமுத லேபுகழ் படித்தகோ னாடுமறை
முடிவான கர்த்தவ்வியமே
முத்தரொடு சித்தரும் பருகுமமிர் தம்பொழிய
மூடுமா னந்தமுகிலே. 10

19. குகப்பிரமம்.

அண்டபகி ரண்டங்க ளைத்தம் வயப்பட
வடக்கியெதி ராளியிலராய்
அரிபோல நெடுநா ளிருந்தரசு செய்தபே
ரரசர்பெரு வாழ்வுமமுதம்
உண்டதே வர்க்குரிய கோனாய் விளங்கொருவ
னுத்தியு நிலைப்புறாமல்
ஒழிந்தவிவ ரத்தைப் புராதன புராணங்க
ளோதுண்மை கண்டிருந்துந்
தண்டிகைக ளும்பல்க ளுகைத்துவெகு ஜம்பமொடு
தரணியி லிருந்தவர்களுந்
தலம்விட் டலங்கோல மாயதை யறிந்துஞ்
சதாமாசை யாசைதனிலே
மண்டிமன மடிகின்ற மாயமென் சொல்லுவேன்
மனமாசு போமுமெந்தாய்
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 1

1. உம்பல் = யானை. **ஜம்பம்** = இடம்பம்.
“உத்தி” இதன் பொருள் – 16, 10–ன் குறிப்பிரையி லுளது.

உன்னருள் பெறாமலிவ் வுலகினி லிருக்கும்வரை
யொழியுமோ தீயசெய்கை
ஒழிவதின் றொழிவதின் றுடுபதிக் கலைபோல
வொன்றினுக் கொன்றுமேலாய்
மன்னியே நாளுக்கு நாளாய் வளர்ந்தாதன்
மறலிகை யாயபின்னும்
வரும்பிறவி தோறுமதி புன்கணே தந்துநனி
வாதிக்க வல்லதன்றோ
அன்னைகுரு தெய்வமா யுள்ளமுதல் வாவிந்த
வவதிக்கு ளெனைவிடாதிவ்
வம்புவியு மாசினியு முன்றாச னென்னவோ
ரபிதான மேதையீதி
மன்னுயி ரனைத்தையு மணைத்தா தரிக்குமொரு
வள்ளலே நல்லவுறவே
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 2

உள்ளன் புளார்மிக்க வசைபேசி யேசிடினு
முன்செவிக் கின்பமேயவ்
வுள்ளன் பிலாரமித துதிகளைச் சொல்லினு
முனக்கரு வருப்பாதறொட்
டெள்ளளவு முள்ளன்பி லாதவென் றுதியுனக்
கேறுமோ விழியுமோவென்
றேங்குகிற தேமனந் தேம்புகிற தேதின
மிரக்கமுற் றென்றுபிறிதோர்
கள்ளமன தைக்களைந் துள்ளன் புறச்செய்து
காதலா கக்கலப்பாய்
கத்தனே நித்தனே சித்தனே சுத்தனே
கதிகருது வோரெவர்க்கும்
வள்ளலே மெய்யன்ப ருள்ளமுத வெள்ளமே
மங்காத மணிவிளக்கே
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 3

காயா புரித்திமிர கானத்தி னாளுநிமிர்
கபடப்புன் மேய்ந்துதினமுங்
காமத் தடாகத்து நீர்குடித் துயர்வெருட்
கடுவழி திரிந்துலாவித்
தேயாது வளர்பஞ்ச வண்ணவசு வத்திற்
சிறந்தவை ராக்கியமெனுஞ்
சேணநா லங்கவடி யென்பன சுமத்தித்
திறம்பியெவ் வாற்றினானுஞ்
சாயாது புத்தியங் கடிவாளம் வாயிற்
றறிப்பித் திவர்ந்துமௌனச்
சவுக்கா லடித்துசித மேலூர் நடைக்கணே
சலசலென நானடத்தி
மாயாத சிற்சபையி னடுவே குதித்துன்
மலர்ப்பதங் காண்பதென்றோ
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 4

ஆசைப் பிசாசென்னு மனதையொரு மந்திரத்
தசையாது கட்டிநல்ல
அறிவதனை யொட்டியே பதுமா தனத்திடை
யமர்ந்துநடு நாடிபற்றி
ஏசற்ற வாதார தேவதைக ளத்தனையு
மிதவோடு தரிசித்தவண்
எந்தாய் பராசக்தி யருள்கொண்டு மூலத்
தெழுந்தகுண் டலிசத்திதான்
ஓசைதரு மாறுகீழ் மேலாக வுள்ளதுளை
யொன்பானு னியடைத்துள்
ஒருவழிப் பட்டரிய கண்டங் கடந்தமுத
முண்டுமிளிர் வாயில்வழியாய்
வாசமுட னேசென் றகண்டமதை யெய்துசக
மார்க்கம தெனக்குமாமோ
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 5

இரவிலுட லயர்வுபடு நித்திரையி லுறுகன
வெவற்றிலு முனைப்புகழ்வதொன்
றில்லாத வெவ்வளவு விபரீத வேடிக்கை
யேற்றியென் னிருதயத்திற்
பரவவினை புரிகின்ற மனதைநா னேசவோ
பாழ்த்தவம் மனதையங்ஙன்
பண்ணினவ ரார்கொலென் றூகிக்கி னீயெனப்
பகரவிட னுண்டாமதைக்
கருதியுன் மீதுகுறை கூறவோ வெங்கணுங்
கருதருஞ் செயலெவைக்கும்
காரணமு மாயதற் கப்புற மெனச்சொலொரு
காரணமு மாகநிற்கும்
வரைவிலா வுன்னையுங் குறைகூற வெப்படியென்
மனதினிது சம்மதிக்கும்
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 6

அகிலமிசை வதிதருஞ் சருவவுயிர் களுமிந்த
வவனிதனின் முன்பினாக
ஆசைமலி விற்றேடி யுளவினை யிரண்டினையு
மனுபவித் துத்தீருதல்
இகமறுமை களிலுமுண் டெனமறை யுரைத்தபடி
யாம்பாவ மீட்டினமையால்
இன்னா வெனுங்கருங் கடலிலே வீழ்ந்தன
மெனக்கருத வெனினுநாளும்
புகழ்ந்துனை நினைந்திட்ட புண்ணிய மெனுந்தோணி
பொள்ளென வெடுக்கவுளதாற்
புரையற்ற கரைசேர லாமென்ற நிச்சயம்
பொய்யா துதிப்பதன்றி
மகிமையருண் முன்வினைக ளிலையென்ற தீர்வையென்
மனதைவிட் டகலவிலையே
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 7

சிங்கார மாருன்ன தக்கோபு ரத்தினது
சிகரத்தி லடைதுகளையுந்
திடமுடை நெடுங்கடவை யேறிநூ றிப்புதுமை
திகழவே செய்யலாமொண்
சங்கூரு மாழ்வாவி வதியைமா னவர்செய்
சமர்த்தினால் வெளியேற்றலாம்
தலைதனை யளாவியொரு மிதமில்குப் பைக்குவடு
தரையினின் றிடினுமதனைச்
சங்கார மாக்கவெரி மூட்டலா மென்பெசந்
தசைகளா லேசமைந்த
சரீரத்தி லுளவழுக் கத்தனையும் வெப்புறு
சலம்பெய்து கழுவியிடலாம்
மங்காத வாபாச மனமாசை நீக்கவொரு
வழியில்லை யுனையன்றியே
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 8

பொறையென்னு நற்பசும் பயிர்கருக் கிடுமனற்
பூடென்னு நோனாமையைப்
பொருந்தாத பெரியோர் சரண்பேணு மாதரம்
புந்தியிற் கொண்டவெற்குக்
குறைவிறுதி யெத்துணையு மில்பெரிய வின்பவருள்
கூர்ந்துமெய் யறிவினின்று
குருமொழி யுணர்த்தியசி பதகதியு நல்குமொரு
குருதெய்வ மதுவேயெனா
மறைமுறை யிசைத்தவண முதல்வழி கொடுத்துநடு
வழியினீ யென்னைவிட்டு
மறைகின்ற காரண மியாதோ வறிந்திலேன்
மயலற விளக்கியருளாய்
மறையவனு மிறையவனு மரியமரை யிதலையனு
மனதிடை யவாவின்பமே
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 9

8. எசம் = சிறுநரம்பு; “ஸ்நஸா” எனும் வடமொழி விகாரமாம்.

9. நோனாமை = பொறாமை. **ஆதரம்** = ஆசை.

பொய்வாழ்வு வையகம் பொய்யென் றடங்கவென்
புரைமன தடங்கிநிட்டை
புரியவொரு காலத்து நனிகண்டி லேனெனது
புதையிடை யிருந்துநிமிரும்
மெய்வாய் கணாதியிந் திரியங்க ளெல்லாம்
விரும்பியென் சம்மதத்தை
மேவியோ தூங்குகின் றனவிவை யனைத்துக்கு
மேலாய துட்டமனது
செய்கைவிட் டுள்ளடங் கித்துரிய நித்திரை
செயுங்கொலோ செய்திடற்குச்
செய்யுமொரு தந்திரஞ் செய்யவென் றாலுநான்
செய்யும்வகை யேதுமறியேன்
மையல்கொண் டருணகிரி வந்தித்த கடவுளே
மயறபுத் தென்னையாளாய்
மதிவளரு மிதயமரை மலரிலொளி யாயென்று
மருவொரு குகப்பிரமமே. 10

---

20. பூரணானந்தகுகன்.

காணமுயர் மணிகொடு வனைந்தமுடி தன்னைக்
கரோடிமுடி யிற்றரித்தோர்
கண்டனைக டண்டனைகள் செய்துபுவி யாவையுங்
கைவயம் பண்ணிநாளும்
ஊணுருசி பல்குமறு சுவையொடு நுகர்ந்துவிள
ரூறித் தடித்தயாக்கை
ஒளியெழி றிளைக்கின்ற தருணமங் கையர்மைய
லுற்றுமென் பஞ்சுபெய்த

---

1. **காணம்** = பொன். **கரோடிமுடி** = சிரசு; கரோடி = சிரசின் அஸ்தி; **நிகண்டு – அமரஸிம்ஹம்** காண்க.

சேணமிசை யுயர்திண்டு தலையணை பொருந்தவுஞ்
சிறுமிகளொ டாடலாடித்
தெவிட்டாத வானந்த மீதெனச் சிந்திப்பர்
தேகத்தை நைக்குநிழல்கள்
பூணியல்பு போக்கியுயிர் போகா திருப்பர்கொல்
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 1

ஆசிலா நன்னிருவி கற்பச் சமாதியை
யடைந்துபே ரானந்தமாம்
அமுதுண் டிழுக்காத பேறுபெற வேதனையி
லாவாச னாக்ஷயமொடு
நாசமின் மனோநாச முந்துணிசெய் தத்துவஜ்
ஞானமும் வேண்டுமென்னா
நவிலரிய வேதாந்த நூல்கிளக் கிடுதலா
னானவைக ளைப்பொருந்தித்
தேசுகிள ருன்றனைச் சேரநீ பெரியவருள்
செய்தியொரு செயிருமில்லாச்
சின்மய விலாசமே யென்மனதி லூறுநற்
றேனே யதீதரென்றும்
பூசைபுரி பரமகா ருணியப் பிழம்பே
புராதனா தீதவெளியே
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 2

சுழல்கதலி போலவே யுழல்கின்ற மனதைச்
சுவாபப் படுத்தியஙனே
சும்மா விருப்பதரி தரிதென வசிட்டமுனி
சொன்னதா வாசிட்டநூல்
கழறுவதி னானுமன் னணநல்ல கல்விமுறை
கற்றுச் சதாநிட்டையே
கருதியவொர் தாயுமா னவர்சொன்ன தானுமிக்
காசினியி லெவருமதிலே

பழகமுடி யாதென வபக்குவர்கள் பின்னிடைவர்
பகருள வறிந்தநானுன்
படர்கருணை வலியினதை யெவ்விதத் தும்வசம்
பண்ணாது விடுவதுண்டோ
பொழிகின்ற தண்ணளிக் கொண்டலே யின்பப்
பொருப்பே யபேதவுணர்வே
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 3

தேயநனி துவளநுத னீரும் பப்பணந்
தேடிவெகு பாடுபட்டுச்
செத்தபிற குறுமஞர்க் கொருசிறிது முதவாத
தேவிமக வுறவுகண்மேல்
தாயவளி மிக்குவைத் திட்டுநினை விட்டுமா
தாபத்தி லேயுழன்று
தனுவினிற் பிணியுற்று விரிபாய லொட்டிவன்
றருமனதி காரத்தினால்
ஆயவிவ் வுலகைத் தணந்தபின் னிரயத்தி
லாழுவா ரறிவில்லிகள்
அச்சமு மயக்கறிவு மிச்சையு மழுக்காறு
மாங்கார வாபாசமும்
போயின வெனச்சிந்தை மகிழ்வார்க ணெறிகருது
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 4

அண்ணனின் மனதினுக் கருவருப் பாயுள
வலாபக் கொடும்பாடலை
அமையுமிசை யிற்பாடு பொழுதுதன் றலைதனை
யசைத்துவெண் முறுவறெரியக்
கண்ணைமே லேசெருகி யிதழ்வா யிழித்துநிமிர்
காயநடு நனிகுலுக்கிக்
கரமசைத் தத்தம் பிடித்துட் களிக்குங்
கசட்டுப் பெரும்பாவியை

4. **தேயம்** = உடல்; பி – **நிகண்டு** காண்க.

நண்ணியுற வாடியிசை கேட்பவரு மேபாவ
நாடுவா ரவருடம்பை
நசிக்கவரு சன்னியி னிழுப்பென வலைக்கவது
நசைஇக்க ணுற்றகண்ணைப்
புண்ணென் றுரைத்திடவு மாசங்கை யென்கொலோ
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 5

மங்கள குணாளமுரு கையவுன் பெரியவருண்
மல்கத் துறந்தபெரியோர்
வரிற்சென் றழைக்கலா மிருசரண் பணியலாம்
வட்டத்தின் மேல்வைக்கலாம்
அங்கழலி லம்புதம் பெய்யலா மெய்யெலா
மலர்கொண் டருச்சிக்கலாம்
அரும்புகை கொடுக்கலா மஞ்சோதி காட்டலா
மாசிகூ றிப்புகழலாம்
சங்கையோ டின்னமுத மேந்தலா மண்ணிலே
சற்சங்க நீத்தகுடிலச்
சதியாளர் பெருமூட ரவநிந்தை யினர்மோகர்
சற்சனர்கள் போலமுதிய
புங்கவர்க ணூலைமேன் மைக்குவா யாலே
புலம்புநர்க் கிவைகளாமோ
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 6

நில்லாத யாக்கையினை நின்கருணை யான்விட்டு
நிலைகொள்ளும் யோகிதன்னை
நீதமே குடிகொண்ட நீதிபர னென்னலா
நித்தியா னந்தனெனலாம்
உல்லாச சற்காரிய சம்பன்ன னென்னலா
மோதரிய வள்ளலெனலாம்
உலகமுழு துங்கட்டி யாளிறைவ னென்னலா
மோவாத செல்வனெனலாம்

6. குடிலம் = வஞ்சம்.

சல்லாப சகசசம் போகியென லாமதி
தயாளகுண சீலனெனலாம்
சதியாளர் பொருள்கவர் பொருட்டவர்க் கிங்கணொரு
தடையின் றளப்பிலாத
புல்லறிவி னற்றுதிகள் சொல்வரிழி புல்லரே
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 7

மெய்யான வாறெழுத் துண்மையை யுணர்ந்துளொளி
வெளிகண்ட வருளாளனை
வேளைப் பழித்தவழ காயதுரை யென்னலாம்
வித்தைக்கு வித்தென்னலாம்
தெய்வமதி திமிர்திவ்விய குருவென்ன லாமிக்க
சீர்பெருகு தன்மனெனலாம்
திருமகள் விலாசமுத லாளியென லாம்வண்மை
திகழ்சார்வ பூமனெனலாம்
தொய்யாத தோள்வலிச் சதுரனென லாமின்மை
தொடராத பிரபுவெனலாம்
தோமில்பர பாக்கியச் சாமியென லாநறுந்
துய்யநெறி யாளனெனலாம்
பொய்யான காமிகட் கிம்மொழிகள் சொல்லவோ
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 8

மூலமுத லாதார மாறிற்கு மேனிற்கு
மூதண்ட வெளிகண்டமா
மோனசன காதியரை யொத்துளார் தம்மையே
முற்றும்விட் டவரென்னலாம்
சீலசிவ ராச்சிய மகத்துக்க ளெனலாம்வி
சேடசிற் கண்ணரெனலாம்
தேடரிய நம்பரம குருதெய்வ மெனலாமெய்
திகழ்பெரிய வறிஞரெனலாம்

காலமொரு மூன்றுமுணர் போதரென லாநல்ல
கடவுள்கர்த் தவ்வியமெனலாம்
களிபெருகு பரமுத்த ரென்னலா மிடிமையிற்
காவியுடை வீக்கிமிக்கோர்
போலப் பிதற்றிவரு வார்க்கிவைகள் சொல்லவோ
புகழ்தந் தெனக்கருளிய
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 9

இனியவட மொழியமுத முண்டுதென் மொழிவார
மென்றகட லைக்குடித்தோ
ரிணையிலா வுன்சரிதை கூறும்வலி கொண்டன்பி
லேறுமொரு கச்சியப்பர்
மனதிடை வதிந்தபொரு ளேவீணை நாரதன்
மனக்கவ றபுத்தபதியே
மாணா றெழுத்துச்ச ரிப்பவர் நினைப்பினை
மதித்தரு ளருட்பரவையே
கனிமலர்க டந்தம்பர் நளிர்நிழல் செய்யருங்
கானமார் மலயமுனிவன்
கருதுமொரு கடவுளே கருணைபெரு கருணகிரி
கவிகளி லமர்ந்தபரம

---

10. "ஊரி லான்குணங் குறியிலான் செயலிலா னுரைக்கும்
பேரி லானொரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரி லான்வரல் போக்கிலான் மேலிலான் றனக்கு
நேரி லானுயிர்க் கடவுளா யென்னுளே நின்றான்,"
என்பது முதலிய நறும்பாட்டுக்களுங் கச்சியப்பர் கந்தபுராணத்திற் காணப்படல் கருதி,

"அன்பிலேறுமொரு கச்சியப்பர் மனதிடை வதிந்தபொருளே" என்றும் லீடாலீட நியாயந் தழுவுகின்ற இந்நூலாசிரியர் கூறிக்கொள்வாராயினர். இதுகொண்டு அப்புராணக் கூற்றனைத்தும் அங்கீகரித்தார் இவரென்றல் கூடாது. என்னை? **செவியறிவுறூஉ**வில் அப்புராணத்தார் கொள்கைகளை யெடுத்துக் கண்டித்தனராகலின். குமார சுவாமியின் மகிமைகளை இனிதுணர்த்தும் **ஸ்ரீமத் – குமாரசுவாமியம்** என்னுமொரு காவியம் 6–வது மண்டலமாக இவ்வாசிரியரருளிச் செய்தமையும் அதுபற்றியே யெனற்கு ஐயமொரு சிறிது மின்றே.

புனிதனே குமரகுரு தாசனென வெற்குமொரு
புகழ்தந்த வாபுணர்ந்தாள்
பொற்புறுவர் நச்சுமொரு சிற்பர வெளிக்குள்வளர்
பூரணா னந்தகுகனே. 10

21. குந்துகால்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தனன தந்தனன தந்தனன தந்தனன
தந்தனன தந்ததான.

அம்புதநி றைந்துவிரி வெண்டிரையு லம்புவிழு
மம்பெருகு குந்துகாலில்
அந்தணர்வி ரும்புமலர் தந்திடும ரம்பலவ
டர்ந்திடவ ளம்பொயாத
பம்பரமு றழ்ந்தவிர்கு ரும்பைகட ருஞ்சிறு
பசுந்தழைசெ றிந்தகேளி
பம்பிநிழ றந்திடவ மைந்ததளி யின்கணை
படுஞ்சடைநி லந்துழாவச்
செம்புநிற வம்பரம ணிந்துகர மொன்றிலொரு
தெண்டதுவி ளங்கவாசச்
செங்கழலி லொண்குறடி லங்கவளி யன்பர்க
டினந்தினமி றைஞ்சிவாழச்
சம்ப்ரமமு டன்றிகழ ருந்தவனி ரும்பரம
சங்கரிப யந்தசூர
சண்டன்முரு கன்குமர னென்றுதொழு கின்றவர்கள்
சஞ்சலம கன்றுபோகும். 1

---

1. அம்பு + உதம் = அம்புதம்; சங்கு பயக்கும் நீரெனும் பொருண்மைத்து. **அம்பு** = சங்கு;

நிகண்டு – நாநார்த்தவர்க்கங் காண்க. **உதம்** = நீர்; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

தன்னத்த தத்ததன தன்னத்த தத்ததன
தன்னத் த தந்ததான

கம்மற்சி மிக்கிமிலை மென்மெய்ப்ப ரத்தையர்கள்
கண்மைக்க கன்றுமோக
கன்மப்ப வக்கவையை யுண்மைப்ப தத்திறைமை
கண்ணிச்சி றந்தவீர
அம்மைக்க டுத்தலையி னுன்னித்த றிக்குமுர
மண்ணிக்க டிந்தறாத
அந்நிற்க மெய்ப்பரம நன்மைப்ப யிர்ச்செயுந
லன்மக்கள் வந்துசேரும்
செம்மைச்சி வப்பிதழி மென்முட் கடுக்கைபுனை
தென்மொய்த்த குந்துகாலில்
சின்முத்தி ரைக்கரமு டன்மத்த கச்சடைநி
லன்முட்ட நின்றதேவை
இம்மைக்க ணுற்றிறுதி யின்முற்ற ளிக்குமிறை
யெம்மைக்கொ ளந்தகாரி
யின்மைத்து னிக்குமுரு கென்னத்து திப்பர்துய
ரெண்ணிப்ப றந்துபோகும். 2

தனதனன தானதன தனதனன தானதன
தனதனன தானதனனா

அமரர்களை யேவல்கொள வதிவலிமை சானிருத
ரறவொர்கணை யேவும்விறலோன்
அனலியின மீளிதவ வியன்மருவி ராகவன
தணையெனுமொர் சேதுவிடையே
விமலவிரை மாமலர்க ளவிழுமடர் காநிறையும்
விரதர்குவி காலினரிதீர்
விசதமலி நீறுருவ முழுதுநனி தோயவெழில்
விளைவிரத வேடமொடுவாழ்

2. கடுத்தலை = வாள்; **சே – திவாகரமும், பி – நிகண்டுங்** காண்க

3. குந்துகாலென்பது காலெனத் தலைக்குறை விகாரமாயிற்று.

சுமவதன மாமுனியை யரிமருக வேன்முருக
சுரர்நரர்கண் மாதவர்கடாந்
தொழமிளிரு நீலஞும லியிலிவரு மீசவறு
சுடருமொரு சோதிவடிவாக்
குமரகுரு தாசனிதம் வழிபடுசு ரேசசிவ
குருபரசு வாமியெனவே
குணமொடுச தாநணுகி யடிபரவு மானுடர்கள்
குறைகடுகி யோடியிடுமே. 3

தனதாந்த தந்தனா தனதாந்த தந்தனா
தனதாந்த தந்ததான

முடிபூண்ட மண்டலீ கருமாண்டொ ழும்பரூன்
முடைமாந்து கின்றபேயின்
முகையாங்க ணங்களோ டருண்மாந்த ரும்பையார்
முனியாண்டி யும்பனாளும்
அடியாம்ப தங்களே தொழவூங்க லா்ந்தபூ
வணிவேய்ந்தி லங்குவேணி
யதுதான்று லங்கவே யணிசான்ற செங்கைமீ
தடல்சோ்ந்த தண்டமோடு
வடிவேய்ந்த வண்டுபா டடா்பூங்க டஞ்சதா
வளா்பாம்ப னென்றதீவுள்
மடனீண்ட கந்தகே தகையீந்து சம்புமா
மணலோங்கு குந்துகாலிற்
குடியாண்ட மா்ந்ததே வனையாம்ப லந்தணாா்
குழைநான்ற கொன்றைசூடுங்
குழகாா்ந்த வொண்கணாள் பொருள்சேந்த னென்றுளே
கொளுமாண்பா் துன்புபோகும். 4

4. ஊங்கு = மிகுதி. **கடம்** = காடு. **கேதகை** = தாழை. **ஆம்பல்** = யானை; ஆகுபெயராய் அதன்தோலிற் காயிற்று.

உப்பேறு சிந்துத்தி ரைத்தூவல் விஞ்சிப்பொ
னொப்பாய்ம லிந்தெங்குமா
ஒப்பேறு மண்டிட்டு றச்சேத ரங்கிற்க
ணுட்காவி ருங்குந்துகால்
எப்போது நன்குற்றி டக்காவல் கொண்டத்த
வெஃகோடி யங்கும்பிரான்
எட்டேறு பந்தக்கு ழுப்பாற வன்பர்க்கு
ளெக்கால முந்தங்குவோன்
அப்பாவு சந்தத்தி லிப்பாவி ளம்பிக்கொ
ளத்தாவெ னுங்கந்தவேள்
அஃகாத வின்பத்த ருட்டேவ னென்றுட்கொ
ளச்சோடி றைஞ்சன்புளோர்
தப்பாது துன்பற்றி மிழ்ப்பாவி னஞ்சொற்ற
தக்கோனு ரங்கண்டரோ
சற்போத சம்பத்து மெய்ப்போக மும்பெற்றார்
சத்தாவ ரிங்கங்குமே. 5

முருகப்பெருமானையே பாடு நியமம்பூண்ட இந்நூலாசிரியர்க்கு இளமையிற்றிரமிடம் பயிற்றுவித்த வுபாத்தியாயராய முனியாண்டியாபிள்ளையவர்கள் தாம்பூஜிக்கின்ற முனியையே முருகெனப் பாடவேண்டுமென்ற வேண்டுகோட்காக அவர் இவ்வைந்து செய்யுளையும் இளமையிற் பாடியருளினரென வறிக.

பொருளுஞ் சந்தமுஞ் சிறந்த இவ்வைந்து பாடல்களையுங் கருதிய அவ்வூரிலுள்ளாருட் பலர், இந்நாடு தோன்றிய காலந்தொட்டு இக்காலங்காறும் இங்கொரு புலமையோர் இவரைப் போலத் தோன்றினாரென்றற்கும், இளமையிலேயே ஆன்ம லாபம் விரும்பி நின்றாரெனற்கும் யாதானும் ஓராதரவில்லை யாகலின், இவர் செய்கை வியக்கற்பாலநே யென்று பேசிக்கொள்வராயினார்.

---

5. சேது = சேதுவாகிய திருவணையில், **அரங்கிற்கு** = கடற்கரையை, **அண் உள் கா** = அண்ணிய சோலையுள் எனப்பொருள் கொள்க; கு–உருபை ஐ – உருபாகத் திரித்துக்கொள்க.

5. அரங்கு – ரங்கம் என்னும் வடமொழி விகாரமாம். ரங்கம் ஒலியுடைக் கடலுக்கிலக்கணையாம். உரிய பொருளை விட்டு அதன் சம்பந்தியை யுணர்த்துவதை இலக்கணை யென்ப. "குமரகுருதாசர்" என்னுஞ் சிறப்புப் பெயர் வாய்ந்த இந்நூலாசிரியர்க்கு இருமுதுகுரவராய தந்தை தாயரா லிடப்பட்ட பிள்ளைத் திருநாமம் "அப்பாவு" ஆகலின் அஃதிங்குக் கூறப்படுவதாயிற்று. அச்சிறப்புப் பெயர் போந்த விவரம் அடிகள் திவ்விய **சரித்திரத்** தறியற்பாற்று.

5. இமிழ்ப்பா = ஒலிப்பா = திருப்புகழ்ச் சந்தப்பா.

22. கதிரேசன்.

பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

அன்னை தந்தையுனை யன்றி யிப்புவியி
லாரை யும்புகற னீதியோ
அந்த ணற்கரிய பிரண வப்பொரு
ளகத்தி யற்கருளொ ரடிகளே
தன்ன கந்தனை யறிந்து நாடுநர்
தமைப்பு ரக்குமரு ளிறைவனே
தற்ப ரிக்கினிய புத்ர னேயமல
சிற்ப ரக்ககன வட்டமே
என்னை யாளுமுரை பன்னி மேவுமுனை
யென்று கூடிநனி வாழுவேன்
ஏக னேபரம யோக னேயுலக
மெங்கு மல்குபரப் பிரமமே
கன்னி வந்தமனம் வென்ற பேதநிலை
கண்டு ளாரடையு மின்பமே
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 1

அணிகி ளர்ந்தபரி பக்கு வத்திலொழி
யாண வக்கருளு மாக்கைநல்
கவத ரந்தகு பிரேர கப்படுமுவ்
வங்க மாகவுள கன்மமும்
பணிகெ ழுந்துவி மலத்தி னார்சகலர்
படிவ மாயுறு மசுத்தமும்
படிறின் ஞானகல ருடல்பி ரேரக
மெனச்சொ லும்பரம மாயையும்

---

1. **கல் நிவந்தமனம்** = கல்லென வளர்ந்த மனம்.

கதிரையீசன் என்பது “கதிரேசன்” என மரீஇ வழங்கப்டுவ தாயிற்று. **கதிரை** = கதிர்காமம்; இலங்கைத்தீவி லுள்ளது.

2. **அசுத்தம்** = அசுத்தமாயை.

துணிமல் குன்னையறி யாவ ணந்திரைசெய்
தொழில்வி ளைத்திடு திரோதையும்
தொல்லை யைந்துதளை யாமி வற்றுளிரு
தொழில்பு ரிந்திடு திரோதைதான்
கணித மில்லுனை விரும்பு வாரிருள்
கடத்து மெற்குமருள் செயவருள்
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 2

நாச மெய்துசட மேய்ப்ப வாதனையு
நாதன் செய்புதுவ தாவெணி
நவில ருங்கரும சனன மில்லையென
நவிலும் வாதிகளிவ் வுலகிலே
ஆசி னல்லவய வங்க ளாகவு
மலக்க ணாரவைகள் பழுதுமாய்
அமைய வந்தமுறை மைக்கு மூலம
தறைந்தி டார்புவியின் மாண்டுளார்
ஈச னாணைசெலு நரக சொர்க்கநிலை
யெய்தி மீளுவதை யில்லையென்
றியம்பி னாலெளிது வலிதி லாதநடு
வாமெ னுந்துணிவு மோர்கிலார்
காசி னிக்கணிவர் நடையை நின்னடியர்
கருது வார்கொலொர் கனாவினும்
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 3

எப்பொ ருட்குமிறை நீயெ னக்கருதி
யெந்த வேளையு மிறைஞ்சிடும்
என்னை நீதவற விட்டி டிற்புவியி
லென்ன மேன்மையுர னுண்டெனக்
கொப்ப றாதநவ சித்தர் சந்ததமு
முன்ன னோக்கியதி ரேகமே
உறும னந்தவித மாய சித்திக
ளுவந்த ளித்தகிரு பேசனே

அப்ப னேசரத முத்த னேகயிலை
யத்த னேயரு ணிருத்தனே
அன்பர் கட்கழிவி லின்ப நல்குபர
மாத்த னேயுனது ஞாட்பருட்
கப்ப லேறுபு பிறப்பெ னுங்கடல்
கடக்க வோர்கருணை செய்குதி
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 4

கூடம் வெஞ்சின முலோப மென்னுமதி
கோது காய்த்திடு பலாசியைக்
குடில மோகவலர் வாளி யானுலவு
குற்சிதம் பெருகு பாத்தியைக்
கீட மொய்த்தளை யிடங்க ரைக்கொடிய
கிருது நாய்வதி யரங்கினைக்
கிருபை யென்னுமுய ரருளி னுக்கயல்செய்
கேத வூற்றெழு மசும்பினை
ஏட லற்றவறி வீனர் நாளுநிலை
யென்றி ருந்துகடை நாளிலே
இன்னன் மேவியுரி சட்டை தன்னையிவ
ணென்ன தென்றினு மிருப்பனோ
காட கத்திரையை யூட றுத்துனது
களியி லுய்யவருள் செய்குதி
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 5

மிடிபொ றுத்தசமு சார வல்லலில்
விழுந்த ழுங்கிமன நோயினான்
வெய்ய வேதனை யடைந்து மாமிச
விழுப்ப டார்ந்தமல வாக்கையிற்

---

5. கூடம் = வஞ்சம். **பலாசி** = மரம்; பலாசீ = வடசொல், **பாத்தி** = சிறுசெய். **இடங்கர்** = நீர்ச்சால், குடம். **கிருது** = செருக்கு; **அரங்கு** = மனை விகற்பம். **ஏடல்** = குறிப்பு, நினைவு.

குடியி ருந்தவர்க ணிலைக லைந்துரிய
கூடி ழப்பினும் வினைப்படிக்
கும்பி பாகமெனு நிரய மண்மியஞர்
கொள்ள நேரிடு மெனாவுன
தடிப ணிந்துகுறை கூறி நிற்குமெனை
யாத ரித்தருள வேண்டுமால்
அறிவி னுக்கறிவு மாய னந்தமறை
யறிவ தற்கரிய பெரிதுமாய்க்
கடிய ரத்தமணி யுருவு மாயிலகு
கரவி லார்கள்குல தெய்வமே
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 6

என்று மீறில்கதி சொல்லு நான்மறையு
ளெசுரெ னும்பழைய மறையிலே
இசைய நின்றுநவில் பிருக தாரணிய
மெனும்வி சேடவுப நிடதவாக்
கொன்றி லேயுளப டிக்கிம் மேதினியி
லுய்பி ராணிகளி லெவரெவர்
உள்ளு ளேயெவண மெவண மெண்ணிடுவ
ருறுவ ரேயவண மவணமால்
குன்ற லற்றநினை யறிவி லாதமடர்
குறைவெ னக்கருதி மாண்டனர்
கூறு மென்கணுமவ் வாறு சூழுணர்வு
குறுகு மோவடிமை கொண்டபின்
கன்றெ னக்கதறி நின்ற வர்க்கருள்செய்
கபிலை யேகருணை வள்ளலே
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 7

அங்கி மேலினி திருக்க வுஞ்சிருண
மாய தைச்சுவண மாக்கவும்
அகில முட்குழி யகழ்ந்தி ருக்கவு
மனந்த லோடுண வொழிக்கவும்

மங்குல் விண்ணிடை நடக்க வும்படன
மாக வெம்முறையு நுவலவும்
வான தீதர்களை யேவல் கொள்ளவு
மலிந்த சித்திக ளுளார்களும்
பங்க மற்றவெளி கண்டு கொள்வர்கொல்
பதம்ப ணிந்தருள் படைத்தவர்
பார்த்தி டற்கருமை யல்ல வேயெனது
பரிவி லூறினிய வமிர்தமே
கங்கு லெல்லென லிலாவ கண்டசுக
ககன மேககன வட்டமே
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 8

வறுமை யென்னொர்பிணி யிற்பி ணங்கிமன
மறுகி வாடுவ தலாதுழல்
மனது சித்திர விளக்கெ னச்சமைய
மாத்தி ரைப்பொழுது மறிகிலேன்
சிறுவ னைச்சிறி தணைக்க வென்றுனது
திருவு ளத்தினி திருந்திடிற்
சித்த மிப்படி மயங்கு மோபுரையில்
செல்வ மென்னையு மொறுக்குமோ
அறிஞர் தம்மிரு தயச்ச ரோசவளி
யதைய ருந்திமகிழ் தும்பியே
அதுவி தென்றுகரு தாத டங்குபிர
மானு பூதியி லனாரதம்
கறையி லாதில கனாதி யேயெனது
கரிச றுத்தருள்செய் தெய்வமே
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 9

8. சீருணம் "சிருணம்" எனக்குறுகிற்று. **சீருணம்** = செம்பு; **பி–நிகண்டு** காண்க.
9. மறுகல் = சுழலல். 9. **சரோசம்** = தாமரை. **சூ – நிகண்டு** காண்க.

அஞ்சு ரும்புவிழு முண்ட கக்குரவ
னப்ப னுக்கிளைய சேயெனும்
ஐங்க ணைக்கிழவன் வந்து லாவுமக
மான விச்சட மெடுத்துநான்
பஞ்ச ரப்பறவை போல வீதறுதி
பட்ட பங்கமது போதுமால்
பாவ நாசமெனு நின்வி ழிப்பரிசு
பற்றி யென்றளைக ளாயுள
பஞ்ச பாசமு மறுத்தெ னைப்பெரிய
பார்வை கொண்டுதரி சித்தவண்
பரம னாமுனை யறிந்த ளாவிமிகை
பாற்று மார்க்கமினி வேண்டுமீ
கஞ்ச வீயடியி னருளி னின்றுபுகழ்
கழறி னோற்கருள் புரிந்துளோய்
காம நாசர்குரு நாத னேயமரர்
கர்த்த னானகதி ரேசனே. 10

23. சரவணபவன்.

பன்னிரு சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இந்துள மாமலர் சந்தத மணிபர
மேந்த்ர ஷடாநநமின்
இலகு துவாதச ஹஸ்த சரோருக
வேரல ரம்பகமா
மந்திர வேலவ சுந்தர சேகர
மண்டல குண்டலகோ
மாகதர் புகழ்கிரு பாகர சீதர
மாலரி சோதரியின்

10. பஞ்சபாச விவரம் – இப்பத்துத் திருப்பாடலுள் 2–ஆந்திருப்பாடலிலறிக.

1. பரமேந்த்ர – வடநூன் முடிபு. **சரோருகம்** = தாமரை. **மஞ்சித** – மஞ்சு + இத எனப்பிரித்துக் கொள்க. **மஞ்சு** = அழகு. **இதம்** = உரிமை.

மைந்த குணாலய வண்டர் செனாபதி
மங்கல மஞ்சிதநன்
மாதவர் சேதன காரண பூரண
மான்மக ளன்பகுக
கந்த பராபர சந்திர நூபுர
கண்டக ரந்தகவெண்
காடுறை வோர்குரு நாத வெனக்கருள்
கனசர வணபவனே. 1

மிக்க சுவேத விடைக்கட வுட்கு
விருப்புடை யேணமலை
மெச்சிடு வர்க்கருள் சித்திர விசித்ர
விலாச சதாவிசத
முக்க ணுருத்திரை யற்புத வித்தக
முக்ய வுமைக்கினிய
முருக வரைக்குற மகண்மரு வத்தமுன்
முதலவ வித்துருமச்
செக்கர் நிறப்பத முத்தைய சத்திய
செச்சை மணக்குமெழிற்
சிந்துர வடிவ சிகாவள வாகன
சிற்பர தற்பரசேய்
உக்க விலோதன நித்யகல் யாணமெய்
யோக தயாளகுண
ஒப்பறு விறலயி லிறைவ வெனக்கரு
ளொருசர வணபவனே. 2

பங்கய வம்பகி பண்டு மனோன்மணி
பந்து முகைக்கௌரி
பரம சொரூபி விலாச வுலாச
பராபரை யாதிசிவ

2. விசதம் = வெண்மை; இஃதிங்கே தூய்மையை யுணர்த்தும். **குறமகள் மருவத்த** = (மணவினையாற்றலிற்) குறமகள் கரம் பொருந்திய கரமுடையாய். **உக்கம்** – உத்கம் என்னும் வடமொழி விகாரம்; பொருள் அக்கினி எனவாம். **விலோதனம்** = கொடி.

சங்கரி சங்கரி தங்கை மணந்தரு
தாரணி காபாலி
தருண சகாய குணங்கெழு நாரி
சதாநட னானந்தி
புங்கவி யம்பிகை யின்ப சுமங்கலை
புன்க ணிலாயுவதி
புதுமல ரணிசிவை தனய பகோதய
பூரண வாரணசீர்
தங்கிய கிண்கிணி தண்டை சிலம்பு
சதங்கை முழங்குமிரு
சரண வெனக்கரு ளிகபர நாயக
சயசர வணபவனே. 3

செங்கனி வாய்வரை மங்கை சௌந்தரி
திங்க ளியங்குமதி
சித்ர நகைச்சிவ சத்தி பருப்பதி
செப்பு முகைக்குமரி
மங்குலின் விஞ்சிய கொந்தள வம்பிகை
மஞ்சுள மாமகிஷ
மர்த்தனி நிர்த்தனி பத்மினி சற்குணி
மன்னு பணாபரணி
துங்க துரந்தரி யிங்கித மங்கள
சுந்தரி வாமிமகா
சுத்த மெய்ஞ்ஞான சொரூபி பவானி
சுதந்தரி முதன்மாதா
எங்கு நிறைந்த நிரந்தரி நந்தன
வென்ற னுயிர்த்துணைவ
இருடிக ணாத சுரேச வெனக்கரு
ளிடுசர வணபவனே. 4

---

3. பகோதய என்பதில் **பகம்** = ஞானம்.

சேம நலங்கிளர் சாமளை கோமளை
சீலி மகாநூலி
செல்வ ஹிமாசல செல்வி யகாரி
சிகாத வகோரிநறுங்
கோமள கும்ப பயோதர சண்டிகை
கோல வராகிசத
கோடி ரவிப்ரபை வீசு முடிப்பர
குடிலை யருட்புவனை
மாமலம் வெந்தழி யீம மிருந்திடு
மாதரி யெண்டோளி
மயிலை விழிக்கரு ணாகரி நந்தன
மால்பிர மர்க்கரிய
சாமி யெனுஞ்சய வீர வரோதய
சமய சகாயவருட்
சாகர மாமொரு நாத வெனக்கரு
டருசர வணபவனே. 5

பாம்பணி யந்தரி யந்தர வும்பர்
படர்ந்து வணங்கமரி
பாமக ளுஞ்சுக சீமக ளும்விரி
பார்மக ளும்புகழுஞ்
சாம்பவி யெண்குணி யோங்குபு ராந்தகி
சந்தத கல்யாணி
தாதகி சண்பக மாலிகை புனைகுண
சாலி மகாசூலி
காம்பர விந்த வயற்றரு தந்தைம
காகடல் வண்ணனரிக்
கண்ண னெனுந்திரு விண்டு சகோதரி
காதல வோமுருக

---

5. சண்டிகை = காளி; இங்கே சிவசத்திக்காயிற்று. காளி பெயர் துர்க்கை பெயர் காணுந்தோறும் இப்பொருள் கோடலே மரபாம்.

தேம்பொலி நீப வலங்கன் மிலைந்திடு
செந்திறன் மொய்ம்பவருஞ்
சேகர சேகர தேவ வெனக்கருள்
சிவசர வணபவனே. 6

ஆகவ வீர நிசாசர யூக
மழுங்கி மடிந்திடவும்
ஆதவ னம்புலி நாகம் வசுந்தரை
யாவு நலங்கொளவும்
மாகர் வணங்கு திகம்பரி திரிபுரை
வண்டன வமுதுணவும்
மலைவிலி தந்த மகாசுக சுந்தர
மைந்த மகாமௌன
யோக கிருபாகர சாகர தேசிக
வோவிய வேலவநல்
லொண்மை மிகுஞ்சிவ சம்பிரம சங்கர
வொளிர்பதி னெண்கண்ண
ஏக பராபர சீவ தயாபர
வென்று மிளங்குமர
என்னுயிர் நாயக மாகிய மாமயி
லிவர்சர வணபவனே. 7

குழவி விதுக்கிடை நம்ப னறும்புனல்
கொன்றை யணிந்தசிவன்
குஞ்சித பாத னெனுஞ்சபை நாதன்மு
குந்த னவாமுசித
அழகொழு குங்குக சாரச லோசன
னான வருந்தமனும்
அறைமறை வாணியி னார்வல நான்முக
வந்தண னும்புகழுங்
கழலயி ராணி யனாமய வாரணி
காரணி நாரணியொண்
கைலையை யாள்சிவ காமி சுகேசுரி
கான்முளை யாயமரர்

தொழவுள சண்முக தேவ கிராதர்
சுவாமி யெனப்பணியுஞ்
சோதி நிலாவு சொரூப வெனக்கருள்
சுகசர வணபவனே. 8

ஏர்பெரு குந்தட லங்கையை யாளு
மிராவண காதகன்வல்
லிகல்கெட வேயடர் கீசக சேனையொ
டேகிய ரகுராமன்
பார்புகழ் பஞ்சவர் நேச சகாயகொ
பால பிரான்மருக
படரறு கசமுக னுரனிமிர் சிவகண
பதியிறை மகனாயி
சீர்வளர் பருவத வர்த்தனி நந்தன
சிவபிர ணவசாமி
சிவசம யவுறுவர் கருது மஹேச
சிலம்பல றுஞ்சரண
நீர்நில மாருத மாதிர மழலுயிர்
நிலவிருள் வலிகளிடை
நிறைசரு வேச குமார வெனக்கரு
ணிஜசர வணபவனே. 9

ஓதிம மேசில் பிகஞ்சிவ றூதுண
மொகர முலாவுவளம்
உயரொர் சிவேதை மலைக்குறு முனிவ
னுவந்து பணிந்தபத
நாத வுபாசகர் நேச கிருபாகர
நாயக மாமௌன
ஞான நிதான சதாசிவ தாரக
நாயகி மாதேவி

---

8. சாரசம் = தாமரை; ஸாரஸம் வடசொல்.

10. ஓதிமம் = அன்னம். **பிகம்** = குயில். **சிவல்** = சிவலென்னும் பறவை. **தூதுணம்** = புறா. **ஒகரம்** = மயில். **சிவேதைமலை** = தென்மலை; **சிவேதை** = தெற்கு.

காதல பாதல பூதல மீதல
காரண மாயைமுதால்
கருணை மலர்ச்சியி னருண கிரிக்கொரு
கதியருள் சிற்கடவுள்
பூத சைந்ய புராண புராதன
போத விலாசவருட்
போக சமாச விசாக வெனக்கருள்
புரிசர வணபவனே. 10

ஆகப்பிரபந்தம் இருபத்து மூன்றினும் போந்த திருப்பாடல்	201
தெய்வ வணக்கச் செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	204

24. நவரத்தின மீக்கூற்று.

சந்தப்பா.

1. *தந்தன தானன தந்தன தானத்*
தந்தன தானன தானா தானா
தந்தன தானன தந்தன தானத்
தந்தன தானன தானா தானா – தனதானா

இந்துப கீரதி தங்கிய வேணிக்
குன்றவி லானருள் பாலா சீலா
இந்திரை யாளனெ னுந்திரு மாலிற்
கின்புள மாமரு மானே தேனே மயிலேறீ

இந்துள மாலையி லங்கிடு மார்புக்
கந்தகிர் பேசவி சாகா நாகா
எங்குநி லாவிட னந்தர தேசுக்
குண்டல மாமறை மூலா சாலா வடிவேலா

அந்தமி லாதவ சுந்தரை மீதிற்
றொந்தரை யேதரு தீதே றாதே
ஐம்பொறி சேர்மன மிஞ்சவி டாதுட்
கொண்டவர் காணும காபோ தாநூ புரபாதா

10. **பூதசைந்யம்** – வடநூன் முடிபு. **சைந்யம்** = சேனை.

அம்புய யோனிய ருந்தொழில் பேணிக்
கொண்டவ னேமதி நாதா நீதா
அம்புநி சாசரர் கும்புகண் மாளத்
திண்படை யேவிய வீரா தீரா வெளியேனான்

இந்திய வாதைகண் மண்டுத லானற்
சிந்தனை வாடுபு கூகூ கூகூ
என்றுக ணீர்விட லுன்பெரு நீர்மைக்
கொன்றும ரோவைய வாவா வாவா விரைவாயே

எங்கணு மேயது ரந்தர மேதைத்
துங்கப ராபர வேதா தாதா
என்குரு வேயரு ளன்பர்ச தானச்
சின்குரு வேபர மாயா வீயா நெடுவாழ்வோய்

சந்தத நீயெனு ணின்றுகெ டாவப்
பந்தமெ லாநனி தீதீ தீதீ
சம்புச தாசிவ வம்பர மீபொற்
செங்கழன் மாமலர் தாதா தாதா சருவேசா

சங்கரி யாயிதி கம்பரி காமர்ச்
சுந்தரி மாலினி சேயா தூயா
தண்டமிழ் மாமுனி கும்பிடு கோலப்
பங்கய பாதப கேசா வீசா விறையோனே

2. தனதன தானத் தனத்த தனதன
தனதன தானத் தனத்த தனதன
தனதன தானத் தனத்த தனதன – தனதானா

அறுமுடி மேவத் தரித்த முடிகளொ
டலர்முக மாறிற் சொலிக்கு மொளியையும்
அழகுள காதிற் றொடுத்த குழையையு மணிமார்மேல்

1. **வசுந்தரை** = மண்ணுலகு.
மாலினி = காளி.

அனலி நிலாவைப் பழித்த பணியையு
மணிவிழு வாசக் கடப்ப வரியையும்
அயில்வடி வேல்கைப் பரித்த வெழிலையு மரைமீதார்

செறிமணி யாரச் சரப்பெ ருமையையும்
விரைகமழ் தாளிற் றொனிக்கு மரவொடு
சிகிமிசை நேருற் றிருக்கு மியலையு மொருபாலே

சிலைநுத லாள்வச் சிரத்தன் மகளையும்
ஒருபுற மேனற் குறத்தி தனையுமொர்
தெருளொடு காணக் கிடைக்கு நெறியினி னடவாமே

மறுநெறி யாளர்க் குரித்து மிகவுள
மடர்சொ லுலாசப் பிதற்ற லிடையுழல்
மனமதை வீணிற் செலுத்தி யனுதின நிலையாமோர்

வழிதெரி யாமற் சகத்து வெறியெனும்
இருவினை யாசைப் பரப்பு ளினும்விழ
வலைதனை வீசிப் பிணிக்க விறனம னுகமாயா

முறியவ னாகித் திகைத்தி டுதலல
தடியவ னாகிப் பிழைத்தி டுதலெனும்
முடிவறி யாமற் பதைக்கு மெளியன திடர்தீராய்

முகிலன கூரற் படைத்த வுமையவள்
திரிபுரை கானக் குசத்தி கரமமர்
முருகச ரோசப் பதத்து விமலவெ மிறையோனே.

3. தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனதன – தனதானா

நெடியவெ முநரலை கொதிகொள வுமலைகள்
கடகட கடெனநி லமிசைவி ழவுமவ
னியுநப முமுழல வுமசுரர் பரிகரி தவிடாயே

2. **கடப்பஅரி** = கடப்பமலர்மாலை. அரி மாலையென்பதை **ரகரவெதுகையிற்** காண்க. **அரவு** = சிலம்பு. **2. கூரல்** = பெண்மயிர். குரல் என்றுங் கூறுப. **கானம்** = வாசனை. “காடுங் கந்தமுங் கானென மொழிப” என்று **பிங்கல நிகண்டு** கூறுதலானே “கான்” எனவுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

நிகழும ழலனலி கிரணமு முதுமறை
யநிறைய வுமமரா் சயசய வெனவவ
நிசிசர ரலறியு ளுயிா்விட வுமொரயில் கொடுவீறாா்

கொடியக ரிமுகவன் வரைமுக னுரமுள
வரிமுக னசுரரி னரசனொ டவனடா்
குலமுழு வதுமற நிமிடமு ளமா்தரு மொருவீரா

குளிரல ரடவிசெ றிவரைத னிலுறைகு
றவா்மக டனையருள் விரகொடு மருவிய
குமரகு ருபரச ரவணப வகுகவ னகநாதா

படியிடை யனுதின மறநெறி யொழுகியு
னிருசர ணினையவு மருளது பெறவும்வி
பலநினை வொழியவு மருள்புரி கிறவிதி யறியாயோ

பகவதி மதுபதி விமலைய மலைதிரி
புரைபரை புவனைக வுரிகும ரிபதுமை
பயிரவி யருமறை தொழுசிவை மரகத வயிராணீ

அடிகள்ச னனிபிர யுதரவி யொளிவிடு
கயிலைம லையில்வளா் சடையரன் மனமகிழ்
அரியவு மைமுருக னெனுமிமை யவா்பணி பரமேசா

அகிலம திலலையு மவலம னதையுள
வடியனு னையறியும் வகையையு ணரவினி
அருள்புரி யருள்புரி யெழிலுறு மறுமுக விறையோனே

---

3. கரிமுகவன் = தாரகாசுரன். **வரைமுகன்** = மலைவடிவ கிரௌஞ்சன். **அரிமுகன்** = சிங்கமுகன்.

"விரகொடு மருவிய" என்னுந் தொடர் அத்துவைத உபாயத்தோடு உடங்கியைந்து நின்ற என்னும் பொருளைத்தரும். **விரகு** = உபாயம் என்பதைப் **பொருநராற்றுப்படை** 108–ஆமடியி னுரையிற் காணலாம்.

3. சனனி = தாய். **பிரயுதம்** = பத்துலக்ஷம்.

4. தனன தந்தன தானன தந்தன
தனன தந்தன தானன தந்தன
தனன தந்தன தானன தந்தன – தனதானா

உசித வம்பல வாணர்வி ரும்புப
கவதி யம்பிகை மாலினி மங்கள
உமைப ரம்பரை யாமளை சங்கரி சகன்மாதா

ஒளிரி ருங்குய வாரியை யந்தரி
யமலை குண்டலி தேவிதி கம்பரி
ஒசிம ருங்குடை நாரிம தங்கியின் மருமானே

கசமு கந்திகழ் சோணித வைங்கர
முடைய வன்றுணை வாவெகு சுந்தர
கனக குண்டல சீதள சண்முக சகதீசா

ககன வும்பர்கண் மேயவ ரந்தைக
டொலைய வெஞ்சின மாயவண் மைந்தர்கள்
கடக கங்கண மோடவர் வன்கைகள் பொடியாமா

நிசித வெஞ்சர வாளிசொ ரிந்தொரு
நொடியில் வென்றவ னேயரு ளென்றுனை
நினையு மன்பினெ நாளுமி றைஞ்செனை மகிநோவே

நிதம லிந்திட ரேதரு கின்றதி
தகல வின்றொரு பாயமி டும்படி
நினைவ ணங்கின னேயிது சங்கதி யறியாயோ

பசியெ ழுந்தமு தானத ருந்திட
மிகுப யங்கர மோகொளு மென்றன
பலவ கந்தைகள் யாவுமி ரிந்தற வருடாராய்

பலகு ரங்கிகள் போலொளி ருந்திரு
முகந றுங்குற மாதைம ணந்தருள்
பரவ வெங்கணு மாகநி றைந்தவெ மிறையோனே.

---

4. மதங்கி = காளி. மாதங்கி யென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. **மருமான்** = மகன்; **சூ – நிகண்டு** காண்க.
4. குரங்கிகள் = சந்திரர்கள்.

5. *தனனதன தனனதன தனதந்த தத்தனன*
தனனதன தனனதன தனதந்த தத்தனன
தனனதன தனனதன தனதந்த தத்தனன – தனதானா

கரியகுழன் மிசையலர்கண் மிகவுந்த ரித்துபய
செவிகளிடை நறியசெவி மலர்நன்க மர்த்தியளி
கமதிலொளி பெருகுசிறு திலகங்க ளிட்டுமுகை யுரமேலே

கனகனக பணியணிக ளெவையுங்கி டக்கவிரு
கரமருவு வளைகள்கல கலவென்றொ லிக்கவரி
கலசமெயி றுயர்சிகரி களைவென்று முட்டுமிரு முகைவாரார்

சரிகைகளி னரிகள்பள பளவென்றி மைக்கவரை
தனில்கலையி ரதனமணி கிரணந்த ரச்சிறிய
சரணமிசை பரிபுரப ரியகஞ்சொ லிக்கநெடு மறுகூடே

சபரவிரு விழியசிய யிலினுங்க திக்கநகை
களின்மறுவி லரிநறிய தரளம்பி றக்கவன
சமலர்முக மதிலினிய குழகங்கு திக்கவிடை துடிபோலே

தெரியவிள வனமனைய நடைகொண்டு தக்கபயி
லதுவிளைய வுலவுகையின் மயறந்தெ வர்க்குமனு
தினமணையு முறைமையுழி யுளசெம்பொ னத்தனையும் வருமாறே

செயும்வகைபல் பணியளவில் விசனங்கொ டுக்கவுள
பழிமனதை யுடைமகளிர் சுகநஞ்செ னக்கருது
தெளிவையினி நினதடிமை பெறவுன்றி ருக்கருணை யதுதாராய்

அரியதிரு வரிவிதியு மமரந்தொ டுத்தபொழு
தரைநொடியி லருணகிரி வடிவொன்றெ டுத்தசடை
அரனுடைய விடமருவு முமைசங்க ரிக்கினிய முருகோனே

அசுரருர நெறிவுபட நடனஞ்செய் நற்பசிய
தழைஞமலி தனிலிவரு மகளங்க சித்தனென
அடிபுகழு மடியவரை யுளநின் றளிக்குமரு ளிறையோனே

---

5. பரிபுரம் = பாதகிங்கிணி. **பரியகம்** = காற்சரி.

6. *தாந்த தந்தன தாந்த தந்தன*
தாந்த தந்தன தாந்த தந்தன
தாந்த தந்தன தாந்த தந்தன—தனதானா

நீண்ட சம்பம கேந்தி ரன்களை
யோங்கு மங்கமெ லாம்ப கம்பெற
நேர்ந்த துந்துணி சான்ற சந்திர னொளிதானே

நீங்கி யஞ்சன மாங்க ருங்கறை
சார்ந்த துங்கடல் சூழ்ந்த லங்கையில்
நீண்ட சண்டையி னாண்ட கண்டக னடியோடே

மாண்ட துங்கபி வேந்த னெஞ்சிலெ
லோன்கு லன்கணை பாய்ந்த துங்குண
வாஞ்சை மிஞ்சிய பாண்டு மைந்தர்கள் பகைராசா

மாய்ந்த துந்தவர் நோன்ற செந்தவ
மோய்ந்த துங்கடி யாங்கு ழம்புகள்
தோய்ந்த கொங்கையர் வீம்பி னென்றிருண் மலநூறோர்

ஆண்ட வன்கழல் சேர்ந்த தொண்டர்க
டோர்ந்த றைந்ததை யோர்ந்து கொண்டவென்
ஆந்த ரங்கநி ஜாம்பு ஜந்தனில் வளர்தேவே

ஆழ்ந்த தண்கடல் போன்ற கங்கையி
னீந்தி வந்தகி லாண்ட மெங்கணும்
ஆண்ட ருந்தவர் வேண்டு சங்கரி யுடையோர்வார்

பூண்ட தின்சுதை மாந்தி யிந்துளம்
வேய்ந்து புங்கவர் வேண்டல் கண்டொளிர்
பூங்க ரந்தனின் ஞாங்கர் கொண்டடு களனூடே

போந்தெ திர்ந்தவர் சாய்ந்தி றும்படி
காய்ந்த கந்தசு ரேந்த்ர நின்கழல்
பூண்ப தந்தர வேண்டு மெங்குல விறையோனே

---

6. முள்ளைப்போல் வருத்துமியல்புடை அரக்கர் கண்டகர் எனப்பட்டனர்; **கண்டகம்** = முள்.

7. தானன தானத் தனத்த தந்தன
தானன தானத் தனத்த தந்தன
தானன தானத் தனத்த தந்தன – தனதானா

பூவையர் மோடுற் றிருக்க வுந்தட
மாகிய தாலத் துதிக்க வும்பல
பூடண மேலிற் றரிக்க வுந்தவழ் சிலபோதே

போளியு ணாவைப் புசிக்க வுந்துக
ளேறிடு தூசைத் தொடுக்க வுஞ்சிறு
போதக ரோடெக் களிக்க வும்புவி நடைகூடா

மேவிய சோரித் துவக்கெ லும்புள
பூதிய மோடிப் பெருக்க வுஞ்செழு
மேதைக ளூறித் தடிக்க வும்பொது மகள்வீடாம்

வீதியி ராவிற் கிடக்க வுந்தெளி
வாளிகள் காணிற் சிரிக்க வும்பொரு
வேள்சர மார்பைத் துளைக்க வும்பெரு மயலாமா

ஆவலின் மாதர்க் கலக்க வும்பிதிர்
தேடிய காசைத் தொலைக்க வுங்குடி
யார்பல ரேசிப் பழிக்க வும்பின ருரியோர்தாம்

ஆடவ டேடிப் பிணிக்க வுஞ்சமு
சாரமு ளாடித் திகைக்க வும்படர்
ஆமய மீறிக் குறைக்க வுங்கடை சியிலேமா

தீவிர மாகக் கணிச்சி யந்தக
னாதனை நாடிப் பிடிக்க வும்புதை
தீமுது கானிற் படுக்க வுங்கரு நுழையாமே

சீதள நாரைத் துதிக்க வுஞ்சுக
வாரியை வாரிக் குடிக்க வும்புகழ்
சேரரு டாசிற் சபைக்க டம்பவெ மிறையோனே

8. *தத்தத் தத்தன தத்தன தந்தன*
தத்தத் தத்தன தத்தன தந்தன
தத்தத் தத்தன தத்தன தந்தன – தனதானா

தட்டச் சக்கிரி யைப்புனை சங்கரர்
பக்கத் துற்றிணை யற்றொளி ரம்பிகை
சத்துச் சத்திப ருப்பதி தந்தநன் முருகோனே

தத்தித் தத்திதி தத்தத திங்கண
தத்தித் தத்திதி தத்தத திங்கண
தத்தித் தத்திதி தத்தன வென்றெழி னடமேதான்

எட்டுத் திக்குந டித்தசி கண்டியி
லெக்கிப் புத்தமு தக்கனி யென்பது
தொட்டுப் பொற்புவி சுற்றிய சம்ப்ரம சகதீசா

எற்கைச் சத்திபி டித்தசு ரன்கக
னத்துக் குப்பைகண் முற்றுமொ ழிந்திட
இட்டப் பத்தர்த ழைத்திட வந்தசண் முகதேவே

சுட்டுக் கொட்டைப ரப்பியி லங்கையொர்
பத்துச் சித்ரமு டித்தலை யன்றிரள்
சுற்றத் தைக்கணை விட்டடல் கொண்டவன் மருமானே

துக்கத் தைத்தெறு பொற்கிரி செந்தில்வ
ளத்தைப் பெற்றுயர் பொற்புறு குன்றுகள்
சொர்க்கத் துக்கண னைத்துமி ருந்துள குருநாதா

பட்டுப் பட்டுமு ளைத்திடு மங்கமெ
டுத்துப் பெற்றப லத்தினை யண்டர்வி
பத்துச் செற்றுள சித்தம றிந்தது மிலையோமா

பக்கத் தைப்பெறு மிச்சைம லிந்தவெ
னைச்சுத் தத்துழி வைத்தரு ளன்பர்கள்
பத்திக் குட்படு பெற்றிகொ ளெண்குண விறையோனே.

---

8. தட்டம் = பாம்பின் நச்சுப்பல். **சக்கிரி** = பாம்பு. **மருமான்** = மருமகன்; **பி – நிகண்டு** காண்க.

9. *தனதன தானந் தனதன தனதன*
தனதன தானந் தனதன தனதன
தனதன தானந் தனதன தனதன—தனதானா

நவமணி யார்சந் திரவரி புனைபத
முடையகு காசுந் தரவுர மதிலதி
நறைசொரி நீபம் புரள்சுர பதியெனும் வடிவேலா

நறுமமு தோர்சந் ததமடி பணிமுத
லவமறை யாவுந் துதிபணு மொருபதி
நடனவு லாசம் பெருகிடு மவையமர் நடநாதா

எவர்தொழு தானுந் திருவரு டருமிக
பரகுரு வேகுன் றவர்மகண் மகிழ்வுற
எழின்மயி லேறுஞ் சரவண பவசிவ சுகதேவா

எனையொரு போதும் பிரிவற விருளென
வுறைமலம் யாவுங் கெடுகெடு கெடு கெடு
இகலிடர் யாவுஞ் சுடுசுடு சுடுசுடு மலைவாமா

கவலைகள் யாவும் பொடிபொடி பொடிபொடி
தொடர்பவம் யாவுந் தடுதடு தடுதடு
கமழ்பத நாளுங் கொடுகொடு கொடுகொடு பரிவாலே

கனைகடல் சூழும் புவியிலு னடியவ
ரிருதய மேவும் பரமசின் மயமிகு
கடிமண நாறுங் குழன்மலை மகளுமை முதன்மாதா

சிவையணி யார்சங் கரிபயி ரவிதிரி
புரைபரை மீனங் கணிமர கதவலி
சிலைநுத லாரம் பிகையுடை யொருதிரு முருகோனே

திசைமுக னார்தங் கெருவம ழியவுயர்
பிரணவ மாகும் பொருளைவி னவனக
சிறுமையி லாவின் பருணகி ரிபுகழு மிறையோனே.

---

9. சந்திரவரி என்பதிலே **சந்திரம்** = பொன்.
அரி = சிலம்பினுட் பருக்கைக்கல்; ஆகுபெயராய்ச் சிலம்பிற்காயிற்று.

25. உட்பகையொழிக்கமனு.

நாற்பத்தெண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கமுடை யங்கதே சத்திலள வற்றவறி
வானந்த வாரிகவியும்
அனாதியா யுளதிரு வனந்தபுரம் வதிதந்
ததீதமணி மௌலிசூடி
அல்லலை யொழித்தினிய வமிழ்தத்தை யூட்டுநிலை
யறனெனுங் கோல்பிடித்துள்
அறிவரும் பேரருளி னாலிலகு மொருசுத்த
வரியா சனத்தினிதிருந்
தண்டரடி பரவிடவு மன்பரக மகிழ்வுறவு
மன்பைவா னெனவளர்த்தி
அசலமென வுளபுவன மெங்கணு நிலாவுதண்
ணளிவிழி களைப்பரப்பி
அரசது புரிந்திடும் பரமசிவ சண்முகா
னந்தவற் புதவிலாச
அத்துவித பூரணப் பரமரா சாதிரு
வடிச்சமூ கத்தினுக்குச்
சங்கைகொ ளவித்தைமா நகரிடை வசிக்குஞ்
சதாசிவ மதத்திலுபய
தசவயதி னுட்படப் பாவெனுங் குமரகுரு
தாசனென் போனியன்ற
சாட்டாங்க தண்டன் சமர்ப்பித் தனேகதுதி
தந்தகத் தினும்வணங்கிச்
சரதமா யெழுதிந்த மனுவென்னை யென்னிற்
சதாநா னிருந்துவந்த
தலத்தைக் கடந்துசஞ் சலநகரை யெய்தியதி
சங்கடப் பட்டதற்பின்
சரியில்லை யிங்கிருப் பதுநமக் கென்றெந்
தலத்தினைக் குறுகியெளியேன்

---

1. **உபயதசம்** = இரண்டுதசம் = இருபது.

தயைகிளரு மருளையர் தயவுசிறு வரைகொடத்
தலமே யிருந்துகொண்டு
சந்ததமு முறைவதற் கீச்சுவர பத்திமைத்
தம்பத்தை நாட்டியதன்மீ
மங்காத பாசவை ராக்கியவளை போட்டுநிறை
மதியெனுங் கூரைவேய்ந்து
வருகின்ற வமையத்தி னாட்டயன் மருங்குகளில்
வாசமது செய்துவந்த
வஞ்சக மிகுந்தகா மத்தேவ னொருவனிழி
மகனாய முனிவனொருவன்
வன்னெஞ் சுலோபநா யக்கனொரு வன்பொரு
மதச்சேர்வை காரனொருவன்
வசைகொண்மோ காசாரி யொருவனுத வாதபொறை
மங்கப்ப பிள்ளையொருவன்
மாணாதி வருடத்தி னைந்தா றெனப்பகர்
மகாசட்ட திட்டங்களை
மதியாது வந்தவர்க டுட்டநட் டாருடன்
வளைந்துசின் னாபின்னமா
வாய்பேசு முன்னரே பிய்த்துன்னை யாரடா
மனைகட்ட விட்டவரெனாக்
கங்குகரை யில்லா வலாபப் பெருந்திரைக்
கடலிலே யெனையமிழ்த்திக்
கரையேற வொட்டாதம் முனிவனவ் வாழ்கடற்
கரையரு கிருந்துகொண்டு
கையோடு கையறைந் ததரங் கடித்துவிழி
கள்சிவந் திடவிழித்துக்
காட்டிவா தவிடுபொடி யாக்குவ லெனுஞ்செவ்வி
கடவுளர் திருக்கருணையாற்
கண்ணினுக் கெட்டாம லோடிவந் தேன்விறற்
கசடரை விடாதழைத்துக்
கழறியுள சட்டப் படிக்குநிமிர் நீதியொரு
கடுகளவும் விலகாமலே

கண்டித்து ஞாயங் கொடுத்தெனது கண்ணிலுள
கம்பலை யொதுங்கியிரியக்
கருணா கடாக்ஷவரு ளாலெந்த நாளுநனி
காக்கப் பிரார்த்தித்தனே.

26. பெரும்பேறு.

இருபத்துநான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர் பரங்கிரி திருச்செந்தி லஞ்சோலை
திருவேர கம்பழநிமா
திரங்குன்று தோறாட லென்றறையும் வரைகளிற்
சேர்திருத் தணிகைபொதிகை
சித்தர்மலை கந்தகிரி திருவேங்க டஞ்சிறிய
திருமலை விராலியோங்கல்
திருவுரு விலங்கல்ரஜி தாசலங் கழுகோதி
சிவசயிலம் வேள்வியசலம்
மருவளரு மேருகிரி சீசயில நீலகிரி
மயிலநா கஞ்சிகண்டி
மலைகொல்லி மலைபன்றி மலையருண கிரியென்னு
மலைபுள்ளி ருக்கும்வேளூர்
வள்ளியூர் குமரகோட் டங்கொடும ளூர்கதிரை
மகிமைசால் சமராபுரி
வனப்பே றிலஞ்சிந லரிப்பா டுடுப்பைநகர்
மதுகைவே லூரெண்கணூர்

1. சின்னாபின்னம் என்னுந் தொடரைச் சின்ன அபின்னம் எனப் பிரிக்க. குள+ஆம்பல்=குளாம்பல் எனப் புணர்ந்தவாறு சின்னாபின்னமெனப் புணர்ந்தது தமிழ்நூன்முடிபாம். சின்னம் = அடையாளம், அபின்னம் = ஒன்றியிராமை எனும் பொருள் காண்புழி உருத்தெரியொண்ணாது கேடிழைத்தமை கொள்ளப்படும்.

குருவள ரரும்பூண்டி நன்செய்நிமிர் மேட்டுக்
குடித்தலந் தில்லைமுதலாங்
கோவில்களி னும்பரம பத்தர்களி னிருதய
குசேசயங் களினுமுறைவாய்
குயிலரிய வண்டங்க ளெங்கணு மிருப்பாய்
குணித்துப் பிரிக்கவரிதாய்க்
குடிலங்க ளுக்குமொரு குடிலமென நிற்பாய்
குரங்குவா ரெண்ணுவண்ணம்
அருவளரு முள்ளத்து ளேயுணர்ந் தருளுவா
யடியனென் றுன்புதபுத
ஆற்றுநின் பேருளத் துள்கா திருப்பினா
னாரிட முரைப்பனெந்தாய்
அயில்வேலு மாண்டலைத் துவசமு மலங்கவென்
னம்மைதெய் வானைவல்லி
அருகிருந் தருளமா மயிலுகைத் தெதிரில்வந்
தருள்பெரும் பேற்றுமுருகே.

27. உள்ளூர்ச் சிவசுப்பிரமணியர் சதகம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவேறும் வேதநவி லொருவர்குரு வேநந்தி
தெளியவுரை தந்தகுருவே
சிவமகிமை நாரதற் கோதுகுரு வேபொதிகை
திகழ்முனிக் கருள்செய்குருவே
கருதரிய வொருசொல்லை யாறுபெயர் பக்குவங்
கண்டன்று சொற்றகுருவே
கங்குல்பக லற்றபே ரின்பவீ டடையரா
கவனுக் குரைத்தகுருவே

1. **பொதிகை** = பொதியம் என்பதன் சிதைவு. **குசேசயம்** = தாமரை; **சூ — நிகண்டும், அமரஸிம்ஹமும்** காண்க. **குடிலம்** = ஆகாயம். **குரங்குதல்** = தாழ்தல்.

இருளற வெனச்சுக முனிக்கருள்செய் குருவேயெ
னிதயத் தமர்ந்தகுருவே
ஏதிலுணர் வுயர்வாம தேவர்குரு வேயுலக
மெங்குமவிர் கின்றகுருவே
திருவுள முவந்தருள் புரிந்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 1

ஆக்கைக்கு மாவிக்கு மாதார மாயிருந்
தாட்டுவிக் கின்றசிவமே
அறிவினுக் கறிவா யிருந்ததனை யறிவிக்க
வறிவா யியங்குசிவமே
வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத வத்துவித
வத்துவா யுள்ளசிவமே
வளர்பிறவி யாழ்கடல் கடக்குநர் களுக்குறுதி
மல்குபுணை யாகுசிவமே
சூக்குமங் கட்குமொரு சூக்கும மெனப்பனுவல்
சொல்லழிவி லாதசிவமே
தொல்லைவினை யாவுந் துமித்துமதி யமுதச்
சுகானந்த வீடெய்துவான்
சீக்கிர மெனைத்தடுத் தடிமைகொண் டாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 2

மானமறு பேரண்ட பகிரண்ட மெங்கணு
மலிந்துள விலாசவொளியே
மாயைநெடு வலிகடிந் தருணெறியி னின்றுளார்
வழிபட் டடைந்தவொளியே
ஞானிகள் புலத்திறையு மணுகாம லிருள்போழு
ஞானவா னந்தவொளியே
நலிவில்பே ரின்பவீ டென்றும்பிர காசிக்க
நாணாளு நிலவுமொளியே

1. சலதி = கடல். **உள்ளூர்** = அறிவிருக்குந்தலம்.

ஊனரம் பென்புரு வினுக்குள்வதி தருமுயிர்க
ளுண்ணிலையி லொளிருமொளியே
உற்றுணர வுரியவிழி யாயவொளி யேயென்ற
னுள்ளத்தை நேர்படுத்தித்
தேனிற் சிறந்ததிரு வருளளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 3

போதவெளி யாயுள்ள நாதநிலை மேலொளிசெய்
பொருவறு சுயஞ்சோதியே
பூதப்ர பஞ்சநிலை யெங்கணு நிறைந்தபரி
பூரண வியன்சோதியே
கோதில்சிவ ராசயோ கத்திருவர் முன்னர்க்
குதிக்குஞ் செழுஞ்சோதியே
குன்றாத பேரின்ப மன்றக மிலங்குமொரு
கோலப் பரஞ்சோதியே
மூதறி வெனுங்கடலின் மூழ்கறிஞர் போதத்தை
மூசிமின் னுஞ்சோதியே
மூடவடி யேன்மூல விருளிரிய வென்னுளு
முயங்குசெம் பொற்சோதியே
தீதிலா னந்தமா வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 4

அண்டமெனு முண்டைபல வருள்வெளியில் வைத்தகண்
டாகார மானபொருளே
அளவற்ற பெரியவெளி பெரியவெளி யென்றறிஞ
ரறையுமொரு பெரியபொருளே

4. **பூதப்ரபஞ்சம்** = வடநூன்முடிவு.

பண்டுநான் மறையந்த மாகத் திகழ்ந்துமுப்
பாழ்கடந் துள்ளபொருளே
பல்லுரு விலுங்கலந் தறிவீன ரறியப்
படாதவியல் புடையபொருளே
தொண்டர்க ளகப்புலங் குடிகொடெந் நாளுமொரு
துணையின் றியங்குபொருளே
துரியமெய்ஞ் ஞானப் பெருஞ்சோதி யாயேழை
துயர்நூற வந்தபொருளே
செண்டுமுகை யார்மையல் சீத்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 5

முத்தர்க டெவிட்டப் புசித்துக் களிக்குநிஜ
மோனவா னந்தவமுதே
முப்பாழ் கடந்துளவொர் சிற்பர நபத்தினடு
மூலத்து நல்லவமுதே
பத்திமையர் பத்திவயி ராக்கிய நிலைக்குமா
பண்ணுநிலை யின்பவமுதே
பவக்கலி கடக்கவுள் வலித்துத் துறந்தவர்
பசிக்கெடுத் துண்ணுமமுதே
நித்தமுனை நினையுமென் புத்திகரு துற்றபடி
நிலையின்றி யோடுநெஞ்சை
நேர்பட நடத்தியைம் பொறிகளை யடக்குமொரு
நெறிநின் றெனைத்தெரிந்துன்
சித்தொடுங் கூடியினி துய்யவெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 6

6. நபம் = ஆகாயம்; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

நில்லாத பிரபஞ்ச வாழ்விலுழ லாருள
நிறைந்தநித் தியானந்தமே
நிட்டையின் மனோலயங் கண்டபொழு துச்சிமே
னிற்குநித் தியானந்தமே
பொல்லாத மனமருட் டுன்பினை யெருக்குசிவ
போதநித் தியானந்தமே
புகலரிய பதிஞான கதிநாடு நர்க்கருள்
புரக்குநித் தியானந்தமே
பல்லா யிரங்கோடி யண்டங்க ளெங்கணும்
பரவுநித் தியானந்தமே
பத்தனென தெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தினிப்
பருவரல்க ளுள்ளநெறியிற்
செல்லாது செய்துனக் காளாக வாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 7

ஆதார மாறிற்கு மாதார மாயிருந்
தரசுபுரி கின்றவரசே
அண்டவெளி தன்னிலே யானந்த நிர்த்தமி
டகண்டசிவ யோகவரசே
மாதா பிதாவாக நின்றெனை யிரக்ஷித்து
மதியதர் கொடுத்தவரசே
மானாபி மானவச டறவன்பர் பக்கலருள்
வருஷிக்கு முகிலினரசே
சூதா முடங்குகா திடுமொரு மருந்தைச்
சுறுக்கினி லுரைக்குமரசே
தோற்றமே ழையும்வகுத் தாளுமர சேதொண்டர்
தோத்திர மதிக்குமரசே
தீதான செயிர்துமித் தென்னைநீ யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 8

8. முடங்கு = நோய்; **சே–திவாகரம்** காண்க.

ஈரே ழுலோகமெல் லாம்வகுத் திடையின்றி
யேகநிறை வானபரமே
எளியனை யணைத்தழிவி லாதவனு பூதிதர
வீசனா மருவுபரமே
தீராத கோசபா சப்பின்ன லைத்தொண்டர்
சேதித் தறிந்தபரமே
செப்பரிய பேரின்ப வாரியிறை யாமன்னு
சின்மயா னந்தபரமே
பேரூர் குலங்குடி பிறப்பிறப் பென்பவைகள்
பேசவிசை யாதபரமே
பிண்டநீ டண்டபந் தங்கடந் துன்பதம்
பெற்றுமுட் டாதசெல்வச்
சீரோ டிருக்கவருள் செய்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 9

முக்குண மிலாதசட் குணசாசு வதயோக
முதல்வனா யுள்ளவிறையே
மும்மலங் களுமிலா நின்மல நிராகார
மோனவருண் மூலவிறையே
மிக்களி யுளர்க்கமுத நற்கனியை நல்கருள்
விருக்கமா மன்னுமிறையே
வேதங்க டேடிமுடி வறியாத வற்புத
விலாசப்பிர காசவிறையே
துக்கசுக மொட்டுணர்வு முற்பவ மயக்கமுந்
தொடரா வதீதவிறையே
துவிதத்தை நீக்கியத் துவிதத்தி னினைநெஞ்சர்
தோயின்பி னிற்குமிறையே
திக்கொன் றிலாவென்னை யாதரித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 10

---

9. ஒன்று சொன்னபடியொன்று சொல்லாதுள்ள புத்தகப் பந்தச் சிக்கினைக் **"கோச பாசப்பின்னல்"** என்றார். **கோசம்** = புத்தகம்.

ஆதித்தர் கடவுளா யவிர்பொருளை யாலம்ப
மற்றுண்மை யுற்றபொருளை
அபிதான வபிதேய நீத்தவொரு பொருளையெனை
யன்பாய் வளர்த்தபொருளை
நாதத்தி னந்தமா யுளபொருளை யிதயத்தி
னடுவே யமர்ந்தபொருளை
ஞானவா னாநிறைந் தெங்குமுள பொருளையென்
னட்புக் குகந்தபொருளை
வாதத்தி னாலளவி டற்கரிய பொருளையென்
மனுவிற் கிரங்குபொருளை
வழியடிய வர்க்கண்மை நொதுமலர்க் கதிதூர
மாகநின் றுள்ளபொருளைச்
சீதத் திருப்பரிவி னல்கியெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 11

சகலபுத் தேள்களு மிறைஞ்சிப் பழிச்சுஞ்
சதானந்த நாயகத்தைச்
சருவபரி பூரண வனாரத சிதாகாச
சபைநடன நாயகத்தைச்
சகமாயை மருவாத மௌனமெய்ஞ் ஞானிகளி
தயமேவு நாயகத்தை
சந்தேகர் நெஞ்சினில் லாதசிவ ஞானோ
தயப்பிரம நாயகத்தை
அகரவுயி ரைப்போல விகபர மிரண்டிலு
மளாவியவிர் நாயகத்தை
அறிவதற் கெண்ணினே னறிவுதந் தறிவித்
தருட்பரவை யிடையமிழ்த்தித்
திகழுநின் சேவடியில் வதியவைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 12

அடியுநடு முடியுமற் றறிவரிய பெரிதா
யலங்கும் பராபரத்தை
அருவுமற் றுருவுமற் றருவுருவு மற்றெவையு
மறியும் பராபரத்தை
மிடியுமருண் மடியுமற் றதுவிது வெனார்கண்
விளங்கும் பராபரத்தை
மிறைகுறைக ளின்றிச் சிதாகாச மெனமின்னி
விரியும் பராபரத்தைக்
குடியுமில் வெருவுமற் றெனைநசைஇ யென்னுட்
குதிக்கும் பராபரத்தைக்
கொடியனே னுணராது குவலய மயக்கினனி
குலைகிறேன் குலையாமலே
திடவருளி னின்றுணர வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 13

ஓங்கார சத்தத்தி னாதவடி வாகியுள்
ளூமையா நிற்குமொன்றை
ஊமையெனு மாமோன முடிவான பொருளா
யுறங்கா திருக்குமொன்றை
ஆங்கார நோயினை யறுத்தபெரி யோரறிவி
லனுதினம் விளங்குமொன்றை
ஆபாச மிறையுமில் லாதபர வெளிமுழு
தளாவிநிறை வானவொன்றைத்
தூங்காத பக்குவர்க் கருள்செய்ய விறைவடிவு
தூய்மையிற் கொள்ளுமொன்றைத்
துகளற்ற திவ்வியதே சோமயா னந்தவொளி
சுடர்பருதி யாயவொன்றைத்
தீங்கேறி யுழலெனக் கினிதுதவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 14

அவலநுவ லபலமுஞ் சபலமுஞ் சலனமு
மசஞ்சலமு மில்லாததை
ஆசையு நிராசையு மடந்தரு மிடம்பமு
மழுக்காறு மில்லாததைத்
துவிதவுரை யேகவுரை கூறுபவர் வாதமுஞ்
சூனியமு மில்லாததைச்
சுத்தமு மசுத்தமுந் துக்கமு மகிழ்ச்சியுஞ்
சுட்டுணர்வு மில்லாததை
அவனெனலு மவளெனலு மவரெனலு மதுவெனலு
மவையெனலு மில்லாததை
அறியாத சிறியே னறிந்துய்ய நின்னையே
யண்டினே னகிலமெனையுஞ்
சிவமா முனக்குரிய தொண்டனென வாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 15

பொய்யாத தாரகப் பொருளா யிருந்தருள்
புரிந்திடு சதாசிவத்தைப்
போதத்தி னிடைநின் றுணர்ச்சிதரு கின்றபரி
பூரண சதாசிவத்தை
மெய்யான வானந்த நிர்த்தன விருஞ்சபை
விளங்கொரு சதாசிவத்தை
வித்தவெளி யென்னவிட னற்றுநிலை யுற்றெங்கு
மேவிய சதாசிவத்தை
நையா வகண்டபதி ஞானச் சுயஞ்சோதி
நடுவவிர் சதாசிவத்தை
நாடா தளப்பிலக நாடிமதி கெட்டகடை
நாயனே னின்னுமதனைச்
செய்யாது னிருபதந் தொழவேவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 16

15. அவலம் = நோய்; **பி – நிகண்டு** காண்க.

16. அகம் = பாவம்

மாசற்ற வுள்ளூர் வெளித்தெருவி லேபொங்கி
வழியுஞா னாமுதத்தை
மாயைக் கடற்குளமி ழாதவ ரெடுத்துண்ணு
மதுரஞா னாமுதத்தை
ஆசைக் கசப்பினை யடித்துத் துரத்திடு
மதீதஞா னாமுதத்தை
அன்பர்க ளகப்புலங் கங்குகரை யில்லா
தலம்புஞா னாமுதத்தை
மாசொட்டு மரணசன னங்களை யறக்களைய
வல்லஞா னாமுதத்தை
மனமகிழ்ந் தேயெனக் கூட்டியூட் டிப்பொலா
மலவிரு ளெலாமிரித்துத்
தேசுற்ற செம்பொற் பதங்கொடுத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 17

இவ்வள வெனச்சொலற் கமையா தெனாமறை
யியம்புஞ் சுகோதயத்தை
என்றைக்கு வருமோ வெனாவப்பி யாசிகளு
ளெண்ணுஞ் சுகோதயத்தைக்
கவ்வையொடு தெவ்வமு மிலாதபதி நிட்டையிற்
காணொரு சுகோதயத்தைக்
கறையற்ற வருவமன நற்சீவன் முத்தருட்
கனியுஞ் சுகோதயத்தை
ஒவ்வருவ மனமுமில் பரமுத்த ரிடையறா
துறையுஞ் சுகோதயத்தை
உன்னருளின் வலிகொண்டு பெறவென்று கருதினே
னுள்ளுவந் தருளிநாளுஞ்
செவ்விய திருக்கழற் காளாக வாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 18

---

17. கங்கு = வரம்பின்பக்கம்; **பி–நிகண்டு** காண்க.

18. தெவ்வம்–தெவ் = பகை, அம்–சாரியை.

அட்டாங்க நிட்டையிலு மெட்டாத வத்துவெனு
மத்துவித சின்மயத்தை
ஆனந்த மேயியல்ப தாயகண் டாகார
மானசிவ சின்மயத்தைத்
தட்டாத சுத்தவெளி தன்னினிறை வானசிவ
சாயுச்சிய சின்மயத்தைத்
தானென்ப தின்றியது தானென் றுணர்ந்தவுயிர்
சார்பரம சின்மயத்தைக்
கிட்டாத மட்டியைக் கிட்டவர வொட்டாத
கேடற்ற சின்மயத்தைக்
கிருபையண வாவறிய னேனறிய வென்றுனது
கிருபையை யவாவுகின்றேன்
சிட்டனிவ னெனவந்தவ் வாறுசெய் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 19

இறப்புறு பிறப்பின்றி யென்றுமொரு நீர்கொண்ட
வேகபரி பூரணத்தை
எத்துணை விகாரமு மிலாவமல வறிவா
யிலங்குபரி பூரணத்தை
அறப்பொரு ளருட்பொருள் விரும்புவா ருள்ளுணர்ந்
தருள்செய்பரி பூரணத்தை
அறிஞர்தங் கண்ணே யறிந்தத்து விதமென்
றடைந்தபரி பூரணத்தைக்
குறிப்பினு மதிப்பினு மடங்காத வொருதன்மை
கொண்டபரி பூரணத்தைக்

---

19. அத்துவிதம் என்பது "அத்வைதம்" என்னும் வடமொழி மருஉ ஆம். இதன் பொருள் – உதாரணத் தோடு பெரிதும் விஸ்தரித்துக் கூறப்படுதலை இந்நூலாசிரியரருளிய 3–வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **பரிபூரணானந்த போதத்தின்** பதிபசுபாச யதார்த்த விளக்கப்படலத்துத் 99ஆம் செய்யுளுரையிலும், **சுத்தாத்வைத நிர்ணயத்திலும்** கண்டுகொள்ளலாம். விஸ்தரிப்பு நனிபெரிதாகலின் ஈண்டு எத்துணைச் சுருக்கமாகவுங் கூறுதல் கூடாது. இந்நூலுள் இவ்வத்துவிதம் யாண்டு யாண்டு வருகின்றதோ ஆண்டு ஆண்டும் ஆசிரியர் கூறிய மேலைப்பொருளே கோடற்பாலது.

கோதில்வே தாந்தசித் தாந்தசம ரசநிபுணர்
கூறுபரி பூரணத்தைச்
சிறப்புட னளாவிநான் வாழநீ யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 20

நிலமென்று நீரென்று மனலென்றும் வளியென்றும்
நிறையுமா காயமென்றும்
நிநதமென் றும்பரிச மென்றுமுரு வென்றுமறு
நீர்மைநவி லிரசமென்றும்
நலிகந்த மென்றுமொலி வாக்கென்று நிலைமீ
நடக்கின்ற பாதமென்றும்
நல்கவுள கரமென்று மலவிசர்க் கஞ்செய்யு
நாளவிந் திரியமென்றும்
நிலவுசுக் கிலம்விடு முபத்தமென் றுந்தொனி
நிகழ்ச்சியறி சுருதியென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளித்
திலகமலி யுன்னடிப் போதில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 21

தொக்கதென் றுந்துணிகொள் சக்குவென் றுஞ்சுவைக
டுய்க்கின்ற தாலுவென்றும்
துர்க்கந்த நற்கந்த மறிநாடி யென்றுநசை
தொட்டுழலு மனமதென்றும்
தக்கபடி நிச்சயஞ் செய்புத்தி யென்றும்யோ
சனைபணுஞ் சித்தமென்றும்

---

21. நிநதம் = ஒலி; வடசொல். 13, 4–ன் குறிப்புரை காண்க. **திலகம்** = உச்சித்திலகம்; இது மிக்க சிவப்புடைத்து.

22. சக்கு = கண். சக்ஷு : எனும் வடமொழிச் சிதைவாகலின், குற்றுகரம் புணர்ந்திலது. **ஒரு கருவி** = கலை எனவாம்.

தன்னக மெழுப்பிடு மகங்கார மென்றுமிவை
தருகின்ற பகுதியென்றும்
நிக்கிரக மாகாத வாணவத் தைச்சிறிது
நீக்குமொரு கருவியென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளித்
திக்கற்ற வென்னையுன் னடியில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 22

கலையிலே தோன்றிஞா னத்தினை யெழுப்பரிய
கருமத்து வித்தையென்றும்
கருமவவ் வித்தையி லுதித்திச்சை யின்செயல்
களைத்தரு மராகமென்றும்
கலையொடு பிறந்துகரு மப்பலனை யுள்ளநாள்
காறுமீ நியதியென்றும்
காலமென் றுங்கலா தியினின் றெழும்பியிரு
கன்மநுகர் புருடனென்றும்
நிலைகொண்மோ கினிமாயை யென்றுமைங் கூறாக
நிகழ்சுத்த மாயையென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சிலைமதன் செயனணா வடியில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 23

சுத்தமா மாயையின் றோற்றமோ ரைந்தில்வினை
சோர்சுத்த வித்தையென்றும்
தொழிலேறி ஞானங் குறைந்ததத் துவமெனச்
சொல்லுமீச் சுவரமென்றும்
உத்தமக் கிரியையு முயர்ந்தவறி வுஞ்சதா
வொத்தவொரு தத்வமென்றும்

ஓவாத கிரியையா யுளசத்தி யென்றுமே
லுணர்வுள்ள சிவமதென்றும்
நித்திய மகாமாயை யென்னும்விந் துவிலே
நிலாவுசிவம் வருவதென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சித்திர மலர்ச்சரண வாழ்வில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 24

சுத்தமை யசுத்தசுத் தாசுத்த முதல்களிற்
றொழிலைந்து மருள்வலிகொடு
சோர்வறச் செயவருவ நான்குருவ நான்கொன்று
தொந்தமா வுளவென்றுமால்
எத்தலங் களிலுமத் தொழில்கள்செய றன்மையினி
லெங்குநிறை வாகியென்றும்
எதிராகு முன்னிலையி லிச்சைஞா னங்கிரியை
யென்னுமொரு மூன்றினென்றும்
நித்தம் படர்க்கையிற் பத்தெனப் பகர்வதொடு
நிகழைந் திடத்துமென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
செத்திலடி யார்திருவில் வைத்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 25

பற்றிடு மனாதிகர ணங்களை யெழுத்துக்கள்
பரிவொடு நடத்துமென்றும்

---

25. பத்து = மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், உள்ளம், அகாரம், உகாரம், மகாரம், விந்து, நாதம் என்பனவாம். **ஐந்திடம்** = பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மயேசுரன், சதாசிவன் என்பனவாம். சேத்து – 'செத்து' எனக்குறுகிற்று; ஒப்பு எனும் பொருண்மைத்து. "சேத்தென் கிளவி கருத்தோ டொப்பே" என்பது **சே–திவாகரம்**. ஒப்பில்லாத அடியார் திரு என்பார் "செத்தில் அடியார்திரு" என்றார்.

பலமுடை யெழுத்துக்க ளைத்தலைவ ரேதொழிற்
படநடத் திடுவரென்றும்
சொற்றவத் தலைவர்களை யிச்சைஞா னங்கிரியை
சோர்வற நடத்துமென்றும்
துகளிலம் மூன்றுமே லாதிபரை களுமரிய
துரியவரு ளின்கணென்றும்
நெற்றிமே னின்றுவெளி கண்டுளார் தெளிநூ
னிகழ்த்துசரி தப்படிக்கு
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சிற்றறிஞ ரறியாத திருவில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 26

ஆணவ மறைப்புள்ள விஞ்ஞான கலருளே
யணுசதா சிவரென்றுமா
அட்டவித் தேசுர ரரிப்பற்ற வேழ்கோடி
யருண்மகா மந்திரரென்றும்
மாணுடைப் பிரளயா கலருளீ ரெண்மர்கண்
வயங்கீ ருருத்திரரென்றும்
வண்மையுந் திண்மையு மமைந்தவுரு விற்றேசு
மல்குசத ருத்திரரென்றும்
நீணிலச் சகலருட் பிரமன்மா லாதியா
நிகழுயி ரனந்தமென்றும்

27. "விஞ்ஞானகலருள் அணு சதாசிவர்" எனப்பட்டது – ஒரு மலமுடைய இச்சதாசிவரையும் ஆள்வோனான நின்மல சம்புசதாசிவ னுளனென்பதை நிறுவி நிற்பதாயிற்று. அச்சதாசிவனே உமாபதியென்பதும், அவனே சுப்பிரமணியனென்பதும் இந்நூலாசிரியர் துணிபாகலின் உரிய பிரமாணங்களை ஆசிரியரருளிய **திருப்பா**வாகிய 5–வது மண்டலத்தின் கடவுள் வணக்கச் செய்யுள்களினுரைகளில் இனிது கண்டுகொளலாம்.

அட்டவித்தேசுரர் = அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர், ஏகருத்திரர், சீகண்டர், ஏகநேத்திரர், திரிமூர்த்தி, சிகண்டி யென்பவராவார். இவர்கள் ஈசுர தத்துவ வாசிகளெனவுங் கூறப்படுவர். ஏழ்கோடி மகாமந்திரர் = ஈசுர தத்துவ வாசிகளுட் குறைந்த பக்குவமுடையார்.

நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சேணமரர் பரசுநின் னடியில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 27

செம்பிற் களிம்பரிசி யிற்றவிடு போலவே
செறியொரு களங்கமென்றும்
சிதைவின்மா யையினின்று சிட்டியிற் புத்தியைச்
சேர்பழங் கன்மமென்றும்
அம்பார கன்மமே சஞ்சித பிராரத்த
வாகாமி யங்களென்றும்
அதிர்த்தவிரு மலமன்றி மாயையெனு மோர்மல
மசுத்தமொடு சுத்தமென்றும்
நிம்பமுட னின்பமுஞ் செய்யாதி சத்தியென
நிகழுந் திரோதையென்றும்
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சிம்புமரி யங்கழற் றிருவில்வைத் தாளரோ

"பிரளயாகலருள் ஈரெண்மர்" **"ஈருருத்திரர்"** என்றமையின் இருமலத்தினராய உருத்திரர் பதினெட்டுப் பெயரெனல் கொளக்கிடக்கின்றது. அவர் சீகண்டர், வீரபத்திரர், பிரகிருதி மத்தகவுருத்திரர் எண்மர், கலைமத்தகவுருத்திரர் எண்மராவர், சதருத்திரர் = நூறு உருத்திரர்.

இச்சீகண்ட ருத்திரரையே உமாபதியெனக் கொண்ட சைவசித்தாந்தியென்பார் கொள்கை, சிவத்துரோகமென நனி கண்டிக்க எடுத்துக்கொண்டவாறும், முக்கியப்பிரமாணம் முதலிய நியாயமெல்லாம் அந்த 5–வது மண்டலத்தினுரைகளி லறியக்கிடக்கின்றன. ஈங்கு விளக்கா விவரமெல்லாம் அந்தத் திருப்பா 95ஆம் பத்தின் குறிப்புரைகளி லறியலாம்.

விஞ்ஞானாகலருள் ஒருவராய் வித்தியேசுரருள் ஒருவராய் மேலே போந்துள்ள "சீகண்டர்" யாவரென்பதுபற்றிச் சைவசித்தாந்தியென்பாருளெவரும் திறம்பலில்லாது தெளிவாக வுரைத்தமை ஏற்படவில்லை. **சகலர்** = மும்மலத்தார்.

28. சிம்புதல் = சிலம்புதல் என்பதன் சிதைவு.

தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 28

கிஞ்சிஞ்ஞ னொன்றினுங் கூடா திருப்பதே
கேவல வவத்தையென்றும்
கிளர்தத்து வங்களோ டேகூடி நிற்பதே
கேடற்ற சகலமென்றும்
துஞ்சாது துஞ்சியச் சகலகே வலமற்ற
துறையண்ணல் சுத்தமென்றும்
சுத்தவருள் கொடுதனைக் கண்டபிற கருளிலே
தோய்தல்பரை போகமென்றும்
நெஞ்சற்ற வறிவாகி யருளினுட் பொருளண்ண
னிலையென்று நூல்கள்சொலுமா
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
செஞ்சரண மலர்களுக் கடிமையா வாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 29

பூதமுத னாதம்வரை யாறா றெனுஞ்சடப்
பொருளுக் கதீதமென்றும்
போக்கொடு வரத்துமில் லாதவொரு பூரணப்
பொருளாக வுள்ளதென்றும்
சீதமொடு தாபமும் பகைமையொடு கேண்மையுந்
திரிபுலைவு மற்றதென்றும்
சிறுமையொடு பெருமையுஞ் சிந்தைநிர்ச் சிந்தையுஞ்
செயிருமில் யதார்த்தமென்றும்
நீதமறை யெல்லா மிழற்றுவது போலறிவு

---

29. கிஞ்சிஞ்ஞன் = சிற்றறிவன் = சீவான்மா.

நிபுணருஞ் சொல்வரதிலே
நிற்குநிர லறியநினை நித்தலு நினைக்கிறே
னிட்டையி லுணர்த்தியருளிச்
சீதவா ரிசவடித் திருவில்வைத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 30

காசாசை கொண்டே கலங்குகிற தோஷிநற்
கல்விகல் லாததோஷி
கற்றோர் களைக்கண்டு பணியாத தோஷிகெடு
கயவருற வுற்றதோஷி
ஆசார மொருசிறிது மில்லாத தோஷிமண்
ணாசையே கொண்டதோஷி
ஆசானை நிந்தித்த தோஷியரை நிமிடமு
மறத்தைநினை யாததோஷி
பேசாத பேச்சினைப் பேசிடுந் தோஷிவசை
பேசப் பிறந்ததோஷி
பீடுடைய வீடுபெற வுள்கினே னெந்தைநின்
பெரியதிரு வுளமகிழ்ந்து
தேசோ மயானந்த வாழ்வுதந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 31

எல்லா மறிந்தவ ரெனைப்போல வுலகின்மிசை
யெவரென் றறைந்ததோஷி
எந்நேர முங்குடும் பக்கவலை கொண்டங்கு
மிங்குமலை கின்றதோஷி
உல்லாச வீணர்கதை சொல்லியதி லேகட்

31. தோஷத்தையுடையவன் தோஷி. **தோஷம்** = குற்றம்.

டுரைத்துச் சிரித்ததோஷி
ஊனுடலை வலியகற் கோட்டையா வெண்ணிநல்
லுணர்வற்று நின்றதோஷி
நல்லார்கள் பொல்லார்க ளெல்லார்கள் பாலும்வெறி
நாய்போல் விழுந்ததோஷி
நல்லவழி கூடும் படிக்குள்கி னேனிந்த
ஞாலத் துயர்க்கடற்குள்
செல்லா திழுத்தணைத் தன்பினா லாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 32

வஞ்சிநிக ருக்கமட மங்கையர்க ளின்பமே
மாவின்ப மென்றதோஷி
வாய்க்குருசி யாகப் புசிப்பதே பேரின்ப
வாழ்வென நினைத்ததோஷி
கஞ்சுளி யணிந்துடற் கண்டைமடி புனைவதே
கண்டபல னென்றதோஷி
கந்தகத் தூரிபரி மளவத்தர் திமிர்வதே
கைகண்ட தென்றதோஷி
அஞ்சலின் றிவ்வுலக வுத்தியி லிருப்பதே
யரியபே றென்றதோஷி
அகடவிக டம்புரிந் துய்வதே யென்றைக்கு
மானந்த மென்றதோஷி
செஞ்சரண மடையவென வுள்கினே னாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 33

---

33. **உக்கம்** = இடை; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

பொருவற்ற தெய்வமெனல் பொய்யென்ற தோஷியறி
பூதமெய் யென்றதோஷி
புரிவினைப் பிறவியெனல் பொய்யென்ற தோஷியுயிர்
புதிதுமெய் யென்றதோஷி
மருளிலா வறிவுநெறி பொய்யென்ற தோஷிசக
மார்க்கமெய் யென்றதோஷி
மங்காத முத்தியெனல் பொய்யென்ற தோஷியுயிர்
மாய்தன்மெய் யென்றதோஷி
துரியரது வேதகலை பொய்யென்ற தோஷியென்
சொற்கண்மெய் யென்றதோஷி
தோன்றியழி கின்றநிலை மேலறிய வென்றே
தொடர்ந்தே னயர்ந்தவினைகள்
திருவருளி னாலிரிய வன்புசெய் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 34

வேதாக மங்களல் லாதபுன் கதைகளை
விரும்பிப் படித்ததோஷி
வேசையர்க ளாசைகொண் டாசையை யழித்துள்ள
வெட்கமுங் கெட்டதோஷி
மாதரார் மிதுனித்த மார்க்கவகை சொலிவீணர்
மகிழ்கான் மகிழ்ந்ததோஷி
வாசமலர் கொண்டையிற் சூடித் தெருத்தோறு
மதிகெட் டலைந்ததோஷி
கோதுறுங் குத்திரம் புரிவோ ரெவர்க்குமொரு
குருவா யிருந்ததோஷி
குறைவற்ற கைவல்லிய முறவுள்கி னேனெண்
குணம்பெருகு பரதெய்வமே
தீதெலா மோட்டிவழி காட்டியெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 35

வையத்து மாந்தரை யடக்கிநாம் வாழவென
மந்திரங் கற்றதோஷி
மதிளேறி யுட்குதித் தொருவரறி யாதுகர
வடமிக விழைத்ததோஷி
ஐயோ வெனாவலற வகதிக ளகம்புக்
கதட்டிப் பறித்ததோஷி
ஆருக்கு மஞ்சாத மிண்டனா கத்திரிந்
தறிவழகு கெட்டதோஷி
பொய்யிற் பிழைக்குநர்கள் செய்கைக் கிணங்கியே
புகழ்சிறிது மற்றதோஷி
பூரணா னந்தநிலை யுறவுள்கி னேனினிப்
பொய்யாத குற்றேவறான்
செய்யும் படிக்குநனி செய்தென்று மாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 36

பேய்களைப் பூசைசெய் ததுவிதுசெய் வேனென்று
பேசித் திரிந்ததோஷி
பெரியோர்கனூ னீதி சொல்லியிற் புலியினது
பெற்றியே கொண்டதோஷி
வாய்மதம் பேசியா காவல் லிடும்பரொடு
வழிநடந் திட்டதோஷி
வாங்கிய கடன்கொடா மல்வழக் கிட்டதனை
வாங்கவிலை யென்றதோஷி
தாய்தந்தை முதலியோர் தமையிகழ்ந் தொழியாத
சஞ்சலங் கொண்டதோஷி
தருமத்தை விற்றுண்ட தோஷிநா னாகலிற்
றகவுடைய வருள்பெருக்கிச்
சேயென வணைத்தா தரித்தருளி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 37

நன்னெறியி னின்றுபணி கின்றவடி யார்சொத்தை
நட்டமது செய்ததோஷி
நாடோறு நாய்போ லலைந்துபொரு ளாசையா
னாளைக் கழித்ததோஷி
தன்னிலைமை தனைநினைந் தெந்நேர முந்திவ்விய
சஞ்சல மிலாததோஷி
தவமிழைப் போர்களை யிழைக்கவொட் டாமற்
றடுத்துமகிழ் வுற்றதோஷி
கன்னியர் குழுக்கண்டு கைவீசி நடைதந்து
காதலொடு சென்றதோஷி
கருணைவிண் ணானந்த முறவுள்கி னேனினது
கழன்முண்ட கத்தையெனது
சென்னியிற் சூட்டுவித் தடிமைகொண் டாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 38

எங்கண்மத முங்கண்மத மென்றுபல திறவாத
மிட்டறிவை விட்டதோஷி
இதுதெய்வ மதுதெய்வ மென்றுநிலை கொள்ளாம
லீட்டழிந் திட்டதோஷி
கொங்கைநிமிர் மங்கையரை யுற்றுற்று நோக்கிவிழி
குருடுபட் டுள்ளதோஷி
குடிகார ரோடுகட் கூடிக் குடித்துக்
குலாவித் திரிந்ததோஷி
கங்குல்பக லுள்ளீர மின்றியுயிர் வதைசெய்து
கறிசமைத் துண்டதோஷி
காவலரை வஞ்சித்த தோஷிநா னாகலிற்
கருணைகொண் டமுதர்புகழுஞ்
செங்கழன் மதர்ப்பினை யளித்தென்று மாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 39

துட்டத் தனங்கட்கு வித்தான தோஷிநர
துதிசதாசெய்ததோஷி
சுந்தரி களைப்புணர வசியமது தேடித்
துரும்பா மெலிந்ததோஷி
கட்டுக் கடங்காத பட்டிமா டொப்பவே
கண்டபடி சென்றதோஷி
காலிகளின் மேலிருஞ் சுமைவைத் தடித்துண்டு
கருணையை யிழந்ததோஷி
மட்டற்ற மித்தைகளை வட்டிக் களித்துநிதம்
வர்த்தக மிழைத்ததோஷி
மாகதி பெறற்காய நெறிதன்னை நேடினேன்
மனமுவந் தருள்வழியில்வாழ்
சிட்டனிவ னென்றுதிரு வடிகொடுத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 40

எவ்வுயிரு மறிவென் றிராதவ் வுயிர்க்கெலா
மெமனா யிருந்ததுட்டன்
எனக்கீ டுளோருல கிருப்பரோ வென்றிக
லியம்பிய பொலாததுட்டன்
ஒவ்வாத செயல்களுக் கொவ்வாத மக்களையு
மொவ்வவே செய்ததுட்டன்
ஊரார்கள் சொத்தின்மே லாசையுற் றிதமோச
வுரைபல வுரைத்ததுட்டன்
அவ்வியர்க ணேயமுற் றங்காடி நாய்போ
லலைந்துபுக ழுற்றதுட்டன்
அத்தனை யிகழ்ந்திட்ட துட்டனா னாதலா
லமலவன் பைப்பெருக்கித்
திவ்விய சதானந்த வீடளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 41

41. அவ்வியம் = மனக்கோட்டம் (= அழுக்காறு) என்பது **பி – நிகண்டு.** அவ்விய முடையார் "அவ்வியர்கள்" எனப்பட்டமை காரணக்குறி.

வேதநிஜ நூலீறு கேட்டிவை வெறுஞ்சொலென
விட்டுலகி னின்றதுட்டன்
வித்துவா னானென்று கவிதைபல பாடியே
வீணா டொலைத்ததுட்டன்
வாதவினை யாற்பிரபு வாவே னெனாவுலகை
மதியாம னின்றதுட்டன்
வாலிப ருடன்கூடி யரியரன் கோயில்களில்
வனிதைமயல் கொண்டதுட்டன்
பாதகஞ் செய்யப் படாதென்று சொல்லியப்
பாதகஞ் செய்ததுட்டன்
பங்காளி வஞ்சகத் துட்டனா னாகலிற்
பரமவன் பைப்பெருக்கிச்
சேதகப் பாதச் செருக்களித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 42

பொருணட்பி லாசையுற் றதிகார வவைகளிற்
பொய்யுரை புகன்றதுட்டன்
புண்ணியஞ் செய்கிறே னென்றுபிறர் காணப்
பொருந்தா தளித்ததுட்டன்
ஒருவரு நமக்குநிக ராகாரெ னுன்மத்த
மோயாது கொண்டதுட்டன்
உல்லாச வுடையுடீஇ யெல்லாரும் வீணனென்
றுன்னிட நடந்ததுட்டன்
குருவைப் பணிந்துபொரு ளறியாத துட்டனிடு
கூலிகள் குறைத்ததுட்டன்
குல்லையபி னுண்மருட் டுட்டனா னாகலிற்
குறைவிலன் பைப்பெருக்கித்
திருவளரு மடிமதர்வு வீடளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 43

43. குல்லை = கஞ்சா; **பி – நிகண்டு** காண்க.

நல்லமனி தன்போ லியம்பியுள் ளுக்குளே
நஞ்சா யிருந்ததுட்டன்
ஞாயத் தலத்திலே பக்ஷபா தம்பேசி
ஞாயங் கெடுத்ததுட்டன்
எல்லிலு மிருட்டிலுங் கள்ளத் தனத்தையே
யிதயத்தில் வைத்ததுட்டன்
ஏழைக் கிரக்கமுற் றையமிடு வோர்களை
யிடாதுதடை தந்ததுட்டன்
புல்லறி வுளாரைச் சினேகித் தடாதவனு
போகத்தில் வீழ்ந்ததுட்டன்
புண்ணியம தில்லாத துட்டனா னாகலிற்
புரணவன் பைப்பெருக்கிச்
செல்லொணா நெறிதடுத் தடியளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 44

போய்வருத லோராத நாய்போல வுண்பதே
புத்தியென வோதுதுட்டன்
புறணிபே சிப்பேசி யொருவர்க்கு மாகாத
புல்லர்கட் கானதுட்டன்
பேய்களுக் கடிமையாய் நின்சரண நாடாது
பேயா வுழன்றதுட்டன்
பிறருக்கு நமதுதுயர் வரவென்று கருதிடும்
பெற்றிநனி கொண்டதுட்டன்
நோய்வந்த காலையிற் பேய்களைக் கும்பிட்டு
நோன்மையை மறந்ததுட்டன்
நோலாமை மிக்குடைய துட்டனா னாதலா
னுகைவிலன் பைப்பெருக்கித்
தீயிற் புகார்பெற்ற வடியளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 45

கனவாட கப்புதையல் பெறவென்று கோவிலிற்
காலைமா லையும்வணங்கிக்
கருதிய படிக்கது வராதபோ திதுவெறுங்
கல்லென் றுரைத்ததுட்டன்
மனைமகா ரிகுளைகளை மனநோவ விட்டுமறு
மனைதேடி நின்றதுட்டன்
மறநடைய ரைப்புகழ்ந் தவரிடும் பொருள்பலவும்
வாங்கிமகிழ் வுற்றதுட்டன்
மனதின்ன தறிவின்ன தென்றினி துணர்ந்துநல்
வழியினட வாததுட்டன்
மாதவரை வைதுள்ள துட்டனா னாகலின்
வண்மையன் பைப்பெருக்கித்
தினமுநின் சேவடி யிருக்கவின் றாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 46

வந்தவரை வம்மினென் றழையாத துட்டனுயர்
மறையோரை வைததுட்டன்
மடவிதவை யைக்கூடி யுண்டாய கருவினை
மருந்தா லழித்ததுட்டன்
நந்தன மடந்தட மழித்திட்ட துட்டனன்
னட்பைப் பகைத்ததுட்டன்
நவிலுரையி லேதவறு காணினுஞ் சொன்னதே
ஞாயமென் றோதுதுட்டன்
சொந்தமில் லாததைச் சொந்தமது செயவெனத்
தொந்தரைகள் செய்ததுட்டன்
சோரர்தஞ் சொத்துண்ட துட்டனா னாகலிற்
றுகளிலன் பைப்பெருக்கிச்
சிந்தாத செல்வமது தந்தென்று மாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 47

ஞானநூ லின்படி நடக்கமன மில்லாமல்
ஞானமே தென்றதுட்டன்
நரசன்ம மாப்பிறந் தெவரறிந் தாரெனா
நல்லவரை யெள்குதுட்டன்
ஞானவா னானவர்கள் சாகா திருந்தார்கொ
னவிலுவீ ரென்றதுட்டன்
நன்னருயர் தேவால யச்சொத்தை விற்றுண்டு
நல்குரவு நண்ணுதுட்டன்
ஞானமுனி போலவே பொய்வேட மிட்டன்பர்
நற்பொருள் கவர்ந்ததுட்டன்
நடையைக் குறைத்திட்ட துட்டனா னாகலி
னலங்கொளன் பைப்பெருக்கித்
தேனினு மினிக்குமமு தம்பகுத் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 48

முதலைக் கனாவினுங் காணாது முதலாளு
முதலாளி யென்றதுட்டன்
முன்னொன்று பின்னொன்று பேசியே சிக்கெட்ட
மூதேவி யாயதுட்டன்
உதவிபுரி கின்றவர்க் கவதிபுரி துட்டனுயு
முயிர்களை வதைத்ததுட்டன்
உற்றபிணி தீர்த்தவர்க் கோதிய படிக்கொன்று
முதவா தலைத்ததுட்டன்

48. நல்குரவு = தரித்திரம்

31 முதல் இந்த 50 வரையுள்ள இருபது பாட்டுக்களிலுங் கூறப்பட்ட குற்றங்கள் பலவுள் இந்நூல் பாடவந்த பிறப்பில் நூலாசிரியர் சிலசெய்து பல செய்யாதிருப்பினுஞ் செய்யாத பலவற்றை முன்னைய பிறப்புக்களிற் செய்திருக்கலாமெனும் அனுமானத் தாபனமாகவும். குயின்ற குற்றங்களைப் பிறருமறிந்து செய்தலொழிந்து நன்னெறியினடக்க வறிவுறுத்தொரு நற்போதகமாகவும் மேலைப் பாடல்களிலவைகளை விளக்கியருளினரென இங்ஙனம் பொருள்கோடல் வேண்டும். ஆனந்தமுகிலெனும் பத்தில் ஐய வினாவாக வரும் ஒகாரங்களும் இவ்வனுமானத் தாபனத்தை யுறுதிப்படுத்தும். பேய்களைத் தொழுங் குற்றமில்லா நூலர் அதனையுங் கூறிக் கொண்டனரே, இன்னனபல்ல.

இதவான நீதிக ளியம்புநூ லர்த்தத்தை
யேற்றபடி சொற்றதுட்டன்
எரிமூட்டி யிறுமாந்த துட்டனா னாகலி
னியாணரன் பைப்பெருக்கிச்
சிதமருவு நின்சரண வாழ்வளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 49

ஏசறு மனோநாச சகநிட்டை புரிவோ
ரிருக்கையை யழித்ததுட்டன்
இல்லாத விடயத்தை யுண்டென்னு முறுதிமுறி
யெழுதிக் கொடுத்ததுட்டன்
தேசிகனை வஞ்சித்த துட்டன்மனு வென்கின்ற
சீர்மையில் லாததுட்டன்
செய்வதெல் லாஞ்செய்து தெய்வமே யிப்படிச்
செய்தையே யென்றதுட்டன்
ஆசில்பதி விரதையை யடீயென்ற துட்டனின்
னருளைப் பழித்ததுட்டன்
ஆணிலும் பெண்ணிலுந் துட்டனா னாகலி
னகண்டவன் பைப்பெருக்கித்
தேசுடைய வுன்சரண வின்பளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 50

வந்தவழி யெந்தவழி யென்றுணர வோர்நிலையின்
மனநிற்ற லெக்காலமோ
மருளற்ற திருவரு ளலாதுநிலை யிலையென்ற
மதிபெறுவ தெக்காலமோ

---

51. "சவிமன்று ளானந்தநடை" என்றது பற்றி நிகழ்ந்துள்ள நூல் – இவ்வாசிரியரருளிய 3–வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **தகராலயரகசியமும்,** அதனுரையாகிய சதானந்த சாகரமுமாம். மூலம் உரை முழுதும் அவ்வொன்ற னையே விளக்க வெழுந்த சுப்பிரமணிய பரத்துவபோதகப் பெருநூலென்க. இதனையறியாதார் சிதம்பரவுண்மையை நன்கறிந்தவராகார்.

சந்ததமு மனமடக் குஞ்சாத கங்கொடு
தவம்புரிவ தெக்காலமோ
சவிமன்று ளானந்த நடைகண்டு மகிழ்தொண்டர்
சார்புறுவ தெக்காலமோ
மந்தமதி யாளர்கட் கெட்டாத சிவசமய
வாழ்வடைவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
செந்திருக் கமலவடி யருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 51

பகிர்முக மனத்தையுள் வலிக்கின்ற பூரகம்
பயிறலினி யெக்காலமோ
பாழாகு மனதையுட் பந்தகஞ் செய்புகும்
பகமேவ லெக்காலமோ
ககனகும் பகநின்று வெளிவிடு மிரேசகங்
கண்டுயர்வ தெக்காலமோ
கண்ணினுக் குக்கண் ணெனத்திகழு மறிவான
கண்பெறுவ தெக்காலமோ
மகிமையுள பெரியபொரு ளெங்கணு மிருக்கின்ற
மரபறிவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
திகிறபு திருச்சரண வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 52

தங்கா தெழுந்துநா லங்குலங் கழிவதைத்
தடைபுரிவ தெக்காலமோ
சலனமில் லாததீ பத்தையொத் துள்ளுளே
சாதிப்ப தெக்காலமோ

கங்கா ஜலம்போல வேயுருகி யென்னுருக்
கண்டறிவ தெக்காலமோ
கன்மமல மெல்லா மொரீஇயொரு திருவருட்
கன்மமுற லெக்காலமோ
மங்காத மதியமிழ்த முண்டுமற் றுண்பதை
மறந்தமர்வ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
சிங்காத பெரியதிரு வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 53

சருவவல் லமையுடைத் தனியரு ளெனாதுசூர்
தடியவெழ லெக்காலமோ
தனியே யிருந்துவிழி மூடவோ ருறுதியெழு
தருகால மெக்காலமோ
பொருபுல னெலாமொருவி யறியாத புதுவிடம்
புக்கணைவ தெக்காலமோ
புரையற்ற சதுர்வேத முடிபாக நிற்குமொரு
பொருளறிவ தெக்காலமோ
வருதலும் போதலு மிலாதவொரு பெருவாழ்வு
மருவிடுவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
திருவளர் பரப்பிரம வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 54

கைதவந் திமிரா தகந்தையை யடக்கக்
கருத்துறுவ தெக்காலமோ
கண்டவிட னெல்லா முனைத்தொழு திருக்குமொரு
களியெய்த லெக்காலமோ
ஐயுணர்வு மெற்குளே யைக்கியப் பட்டறிஞ
னாநிற்ப தெக்காலமோ
ஆசற்ற பரிபூர ணானந்த மாயுள்ள
வறிவறிவ தெக்காலமோ
மையிருண் மலக்கட் டறுத்தவடி யாருற்ற
வாழ்வடைவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
தெய்வங்கள் சூழ்தெய்வ வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 55

பேராசை யில்லாவொர் பேராசை கொண்டுற்ற
பேதெற்ற லெக்காலமோ
பெருமையில் லாதவொரு பெருமைகொண் டறிவற்ற
பெருமைவிட லெக்காலமோ
போராடு மறுவரைப் போராடி வென்றரிய
புகழ்பெறுவ தெக்காலமோ
பொறிமயங் காமலைம் பொறியையு மொடுக்கியுட்
போக்கறிவ தெக்கலாமோ
வாராத கம்பலைகள் வரினுமென் மனநனி
மகிழ்ந்துய்வ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
சீராரு நிஜமோத வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 56

55. கைதவம் = வஞ்சகம்; வடசொல்.

பாடும் படிக்குப் பதம்பெற வரும்பாடு
படநினைவ தெக்காலமோ
பாவையர்க ணேயமொரு போதுமுத வாதெனும்
பண்பணைவ தெக்காலமோ
ஆடுமர வைப்பிடித் தாடாது கூண்டிடை
யடைத்திடுவ தெக்காலமோ
அன்மேனி யந்தகன் செயலெனக் கயலென
வடங்கியுற லெக்காலமோ
மாடுதே டித்தேடி யலையாது நின்சரண
வாழ்வெய்த லெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
தேடரிய சிற்ககன வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 57

காற்றுக் கயிற்றினின் றாடுமிப் பாவைபொய்க்
கனவாத லெக்காலமோ
காயகற் பங்குளிகை தேடியலை யாதுசிவ
கற்பமுண லெக்காலமோ
தோற்றங்கள் யாவையும் விரித்துச் சுருக்குகிற
சூதறிவ தெக்காலமோ
சொல்லரிய வாறத்து வாவுங் கடக்குமொரு
தொழிலேற லெக்காலமோ
மாற்றமி லதீதசிவ ஞானநிலை யாளரடி
வந்திப்ப தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
சீற்றமறு மன்பர்கரு தருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 58

58. **ஆறத்துவா** = ஆறுவழி. அவை – மந்திரம், பதம், வர்ணம், புவனம், தத்துவம், கலை யென்பனவாம். விவரம் **தகராலயரகசிய வுரையுழைக்** கண்டு கொள்ளலாம்.

காமாதி களைவிட் டிருக்குமிய மத்திற்
கருத்துறுவ தெக்காலமோ
கருத்திலெழு வாசனை யடக்கலெனு நியமநிலை
கைக்கொள்வ தெக்காலமோ
பேமா முபாதியோ ரேழுமில் லாதனம்
பெற்றமர்வ தெக்காலமோ
பிராணபந் தனமாகு மனநிரோ தனநன்கு
பேணியுற லெக்காலமோ
மாமா சறும்படி பிரத்தியா காரநிலை
மன்னிடுவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து
சீமே வதீதர்கரு தருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 59

விடயவா தனைகெடுத் துன்னரிய தாரணையின்
மேவியிட லெக்காலமோ
மிளிர்கந்த தெய்வத்தை முன்னொரு தியானத்தில்
விரிகின்ற தெக்காலமோ
தடையற்ற சுகநிருவி கற்பச் சமாதியிற்
சயனிப்ப தெக்காலமோ
சைவசன் மார்க்கமுடி வுற்றோ மெனுங்களி
தலைக்கேற லெக்காலமோ
வடகயிலை தென்கயிலை யிறைவரா சீர்வாதம்
வந்தணைவ தெக்காலமோ
வாய்த்தசன் மம்பழுது படுமோ வெனத்தின
மயங்குமென் முன்புவந்து

59. **உபாதி ஓரேழு** = பொய்யை மெய்யெனும் அஞ்ஞானம், பொய்கூறல், அயர்வு, மூர்ச்சை, ஆசையை மறைத்தல், பிறவுயிர்களை வருத்துமெண்ணம், அச்சம் என்பனவாம்.

திடஞான நிலையான வருணிறுவி யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 60

தாணுநிழல் கொண்டதிரு நந்திதரு நன்னெறி
தனக்குநா னியைவதென்றோ
சனற்குமர முனிசத்திய ஞானதரி சனிபரஞ்
சவியுண்மை யுணர்வதென்றோ
மாணுடைய மெய்கண்ட தேவர்பே ரருணந்தி
வளர்கருணை யெய்தலென்றோ
மறைஞான தேசிக ருமாபதி சிவாசாரி
மார்க்கமதி பெறுவதென்றோ
ஊணசை துறந்தரு ணமச்சிவா யப்பிரபு
வுற்றவழி நண்ணலென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சேணமுதர் பேணரிய தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 61

61. திருநந்திதேவர். சனற்குமாரர். சத்தியஞான தரிசனி. பரஞ்சவி. மெய்கண்டார். அருணந்தி. மறைஞான குரு. உமாபதி. நமச்சிவாய ரென்பார்வழி வந்ததாகக் கூறப்படு இலிகிதங்களுள் "நன்னெறியும்", "வளர் கருணையும்", "நெறிப்பட்ட மதியும்". "நயம்பொருந்திய வழியும்" உள்ளனவற்றையே லீடா லீட நியாயத்தால் ஆசிரியர் அங்கீகரித்தமை இப்பாட்டிற் காணப்படுகின்றது, இதனால் அல்லனவும் அங்கீகரித்தார் என்றல் கூடாது. இனி வருஞ் செய்யுள்களிலுள்ள அங்கீகாரங்கட்கும் இந்நியாயங் கோடற்பாலதாம், ஒவ்வொருவர் கொள்கைகளுக்குள்ளும் யாது பேதமிருப்பினும் இறைவன் திருநாமத்தை யுச்சரித்து அவனை முன்னி நின்ற சிவனடியாராகலின் சிவனுக்குங் குமாரனுக்கும் பேதமின்றெனுந் துணிபு ஆசிரியர் மாட்டுளதாகலின் அன்னோர் பெயர்களை மேம்பாடுடைமையி லெடுத்துக் கொண்டு நியாயங்கூற வந்தாரென்பதும் இங்கே குறிப்பாக வுணரக்கிடக்கின்றது, செய்யுள் 64ல் "உய்யுநெறி நின்ற வடியாரெவரும்" என்றமையும் இக்குறிப்பை ஆதரிக்குமே. 63–ஆம் பிரபந்த முதற்பாட்டும் இங்குக் கவனிக்கற்பாற்றே.

சற்குணர் தொழுஞ்சிவப் பிரகாச சித்தரது
தண்ணளி பொருந்தலென்றோ
தகைநமச் சிவாயரரு ளுளசிவப் பிரகாசர்
தங்கிருபை சேர்வதென்றோ
நற்கலைச் சிறுமுனிவர் திருவருட் டுணையென்னு
ணலியாது நிமிர்வதென்றோ
ஞானவருண் ஞானசம் பந்தர்வா கீசர்பத
நாடிநனி நிற்பதென்றோ
உற்பவ மொழிந்தவன் றொண்டர்தங் கருணைக்
குரித்தாய் நிலைப்பதென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சிற்சபையி னிர்த்தமிடு தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 62

பரமுத்த னானதிரு வாதவூ ரன்சென்ற
பாதையைத் தெரிவதென்றோ
பட்டினத் துப்பிள்ளை பத்திரகிரி யார்நின்ற
பண்பையினி துணர்வதென்றோ
திருவுளத் திற்கினிய வருணகிரி நக்கீரர்
சென்றநெறி சேர்வதென்றோ
சேக்கிழார் நம்பியதி ராவடிகள் கல்லாடர்
திருநெறியி னிற்பதென்றோ
உரவிளம் பெருமா னறுங்கபிலர் நற்பரண
ருற்றநடை பற்றலென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
தெரிவரிய வறிவான தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 63

63. சிவனடியாருடைய பத்திமை சரித்திர மென்பன பகரும் ஆக்க அதர் “திருநெறி” எனப்பட்டது.

வையந் துறந்தசிவ வாக்கியர் குறட்புலவர்
மாணருள் விரும்பலென்றோ
வண்மைகெழு தாயுமா னவரருட் கண்ணுடைய
வள்ளலருள் கொள்ளலென்றோ
சைவபா டியநீல கண்டரர தத்தரொரு
சம்புவரு ளூறுவதென்றோ
சாரா வளிக்குரு மணித்திரய தேசிகர்
தடங்கருணை மேவலென்றோ
உய்யுநெறி நின்றவடி யாரெவரு மென்னுடைய
வுள்ளத்து ளொளிர்வதென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
தெய்வங்கள் புகழருட் தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 64

சென்றதையும் வருவதையு முன்னாவொ ருறுதியென்
சிந்தையின் முளைப்பதென்றோ
தெய்வமெனு மொருபித் தனாரதங் கொண்டன்பர்
செயல்பேணி நிற்பதென்றோ
கன்றுகற் றாவகன் றாலென்ன நின்றுனைக்
கருதினா னழுவதென்றோ
கையைப் பிடித்துன்றன் மெய்ம்மைப் பதிக்குக்
கடத்திநீ போவதென்றோ
ஒன்றிற்கு மஞ்சற்க வென்றுநீ சொல்லுமோ
ருறுதியுரை கேட்பதென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சென்றுவரு மளூரிலார் தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 65

மதபேத வம்புகளு மானாபி மானமு
மறந்தறிவை நேடலென்றோ
மனைவியுந் தமருமலை புனலிலெழு குமிழியென
மனதுறுதி கோடலென்றோ
இதயவெளி நடுவான பொருளைச் சதாகால
மிதயத்தில் வைப்பதென்றோ
இருவினைத் தொடர்பில்வரு முடலைக் கடந்தெண்ணு
மெணமற் றிருப்பதென்றோ
உததிபோன் மெய்ஞ்ஞான வெள்ளமது பொங்கவதி
னுழைமூழ்கி மகிழ்வதென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சிதடரறி யாதபர தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 66

கோவில்வா விகணல்கு பலனுக்கு மேனல்கொர்
கோவிலுண் ணுழைவதென்றோ
கொடிசெடி மரத்தலர்கள் கொய்யாம லமைதியங்
குசுமமே கோடலென்றோ
சேவொளிரு நின்னடியி லதனையர்ச் சித்தெனது
சிந்தைகளி கூர்வதென்றோ
திருவாய் மலர்ந்தெமக் கடிமைநீ யென்றநங்
செப்பியருள் புரிவதென்றோ
ஓவிய வுருப்போல வாயிடை யிருந்துநா
னுன்னொடு விராவலென்றோ
வுயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சீவர்கள் பழிச்சுபர தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 67

பொற்புறு சிவானந்த பூமியி லிருக்குமோர்
புதையலை யெடுப்பதென்றோ
புகரற்ற பூரணாதி லேகியஞ் செய்துமுப்
போதும் புசிப்பதென்றோ
விற்புருவ விழிசிவந் திடலகிரி யேறியவ்
விழிசெருகி நிற்பதென்றோ
விசமநின் மலசங்க ரகிதநிர்க் குணபரம
வெளியிற் படுப்பதென்றோ
உற்பவப் பிணிதணந் திடையறா வானந்த
வுண்மையொ டளாவலென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
சிற்பர விலாசகுக தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 68

நாமரூ பங்களின் றெங்குநிறை யறிவையே
நாடிநா னழிவதென்றோ
நாற்றச் சரீரத்தை வாட்டித் தவத்தையே
நாளுநனி யீட்டலென்றோ
காமிகட் காகாத வத்துவித பூரணங்
கரிசற்று மிளிர்வதென்றோ
கருதிய படிக்குனது கருணைமுகி லென்னைக்
கவிந்துபொழி கின்றதென்றோ
ஊமர்போ லேயிருந் தெதிலுமது வென்றுகண்
டொன்றாக நிற்பதென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
தேமலர்ச் சரணன்பர் தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 69

ஆசற்ற சின்முத்தி ரைக்குறியி லொன்றிரண்
டாகாம னிற்பதென்றோ
அங்ஙன மனோநாச நிலைவந்து கைகூடி
யசைவற் றிருப்பதென்றோ
பாசவிரு ளாமிரவு பாறவெளி வருகின்ற
பரிதிதரி சிப்பதென்றோ
பகலிர விலாதசுய நிலைமையிது வாமெனும்
பரிசுநன் குணர்வதென்றோ
ஓசைமணி மண்டப நடுக்கணுற் றங்குள்ள
வுண்மைகண் டேறலென்றோ
உயரறி விலாவேழை யறிகிலே னுன்னையே
யுள்ளபடி நம்பினேனால்
தேசுமிக் குடையபர தெய்வமே யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 70

சிங்கலி லதீதசிவ சாதுசங் கத்தினைச்
சேரவருள் புரியொணாதோ
சிவயோக மன்றிமற் றெல்லா மயக்கென்று
தேறவருள் புரியொணாதோ
பங்கமில் லாதவொ ரருட்சத்தி யென்னுளே
பதியவருள் புரியொணாதோ
பார்க்குமிட னெல்லா நிறைந்தசத் தென்னவே
பார்க்கவருள் புரியொணாதோ
இங்கென்று மங்கென்று மில்லாம லெங்கணு
மிருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துத்
திங்கணிகர் போதநனி யுண்டென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 71

ஓவுத லிலாததுலை யொத்தசத் தினிபாத
முறவொரருள் புரியொணாதோ
ஓயாத கவலைகளு முதவாத செய்கைகளு
மோயவருள் புரியொணாதோ
சாவனோ வுய்வனோ வென்றுநினை சஞ்சலந்
தணியவருள் புரியொணாதோ
தத்துவ சமூகந் தணந்தென்னை யறிமதி
தழைக்கவருள் புரியொணாதோ
ஏவமி லெனக்கறிவ தாநிற்கு முன்னறிவை
யெய்தவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துத்
தீவிர மறுக்குநிலை வைத்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 72

கறைநெஞ் சுளார்சிறிது கருதுமா கருதாது
கருதவருள் புரியொணாதோ
கங்குல்பக லாகவந் நாட்டமா நின்றுனைக்
காணவருள் புரியொணாதோ
குறையாத பேரின்ப வெள்ளம் படிந்துளே
குளிரவருள் புரியொணாதோ
கூறரிய சுகநல்கு பெருவாழ்வை நான்கொள்ளை
கொள்ளவருள் புரியொணாதோ
இறைமைசால் கண்ணுடைய வள்ளல்குரு சொனவண
மிருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்
சிறுமையணு காநிலை நிறீஇயெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 73

72. எவ்வம் என்பதன் நீட்டல் விகாரமே “ஏவம்” துக்கமெனும் பொருளுடைத்து; **பி – நிகண்டு** காண்க. **தீவிரம்** = சுடுகை; தீவ்ரம் என்பது வடசொல்.

மிணுமிணு வெனாமணி யுருட்டலில் வராதென்று
மிஞ்சவருள் புரியொணாதோ
மேனாடி நினைதல்போ தாதென நிரோதனம்
விளைக்கவருள் புரியொணாதோ
துணியகல் சுழுத்தியிற் சுகமில்லை யெனவுனித்
துணியவருள் புரியொணாதோ
துலைதூர மோவென்று மலையாது வழிகண்டு
தொடரவருள் புரியொணாதோ
இணையற்ற துரியா திதத்திலே சும்மா
விருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துத்
திணியுச்ச வருணிலை நிறீஇயெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 74

பத்திவயி ராக்கியப் பெட்டியா வென்னுளம்
படியவருள் புரியொணாதோ
பரமானு பூதிப்பிர வாகமென் முன்னரே
பாயவருள் புரியொணாதோ
சித்தர்க ளுலாவுநற் சதுரகிரி வெளியிலே
திரியவருள் புரியொணாதோ
தேசுமிக வுந்தரும் பொதியா சலத்துளே
செல்லவருள் புரியொணாதோ
எத்திசையு நின்றுனது சித்தையறி யும்படிக்
கேற்றியருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்
செத்திலா முத்தியி னிறீஇ யெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 75

75.செத்து = யாதென்பதை 25–ஆம் பாடற் குறிப்புரையிற் கூறியாயிற்று.

சாமமறை வாக்கிய மதிற்றொம்ப தப்பொரு
டனைக்கொளருள் புரியொணாதோ
தகைமைசா றத்பதப் பொருணனி யுணர்ந்துணர்வு
தங்கவருள் புரியொணாதோ
மாமகிமை யுளவசி பதப்பொரு ளுணர்ந்துபயின்
மார்க்கமருள் புரியொணாதோ
வழுத்தந்த முத்திறமு நின்னருளி லாமென
மதிக்கவருள் புரியொணாதோ
ஈமநிலை சேர்முன்ன ரீமநிலை யைக்கண்
டிருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்
சேமநிலை யைக்கொடுத் தென்றுமெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 76

தொம்பதந் தன்னிலா காமியத் தின்வலி
சுருங்கவருள் புரியொணாதோ
துகளற்ற தத்பதந் தன்னிலே சஞ்சிதந்
தொலையவருள் புரியொணாதோ
அம்பதத் தசியிற் பிராரத் துவப்பெருமை
யழியவருள் புரியொணாதோ
அதிர்த்தமுத னடுவிலே யாணவமு மாயையு
மடங்கவருள் புரியொணாதோ
இம்பர்விடு கிறகடையி லேகன்ம வன்மல
மிறக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்

76.வழுத்தல் என்பது துதித்தல் எனப் பொருள் படுமாயினும் இங்ஙனஞ் சொல்லலெனும் பொருட்டு; **சாக்கிய நாயனார் புராணத்து** 1–ல் "மறுவில் சரண் பெற்றதிற மறிந்தபடி வழுத்துவாம்" என வருதலுமது. இந்நூலாசிரியரருளிய 4–வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **சீவயாதனா வியாசத்து** 112–ன் உரையில் வேறுபல இலக்கியங்களுங் காணலாம்.

செம்பரம முத்தியி னிறீஇயெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 77

ஆதியிற் சுத்தனா நிற்குநிலை தனிலிச்சை
யல்கவருள் புரியொணாதோ
அடுத்ததி லருட்செல்வ னாநிலையி லேயறி
வடங்கவருள் புரியொணாதோ
வாதனை யிலாதகடை யிற்கிரியை விடுகின்ற
மார்க்கமருள் புரியொணாதோ
மாண்புடைய வக்கடையி லொன்றிரண் டற்றசுக
மருவவருள் புரியொணாதோ
ஏதமில் லாதசிவ சாயுச்சிய மீதென
விருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துத்
தீதில்பதி ஞானகதி நல்கியெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 78

ஒட்டாரு நட்டார்க ளாகும் படிக்கோ
ருபாயமருள் புரியொணாதோ
ஊனான பூதபரி ணாமவுட லிவ்வளவி
லொழியவருள் புரியொணாதோ
கிட்டிய வினைப்போக பூதசா ரமுமினிக்
கெடவொரருள் புரியொணாதோ
கேவல மிலாதவொரு கேவல மெனக்குக்
கிடைக்கவருள் புரியொணாதோ
எட்டற்ற வக்கேவ லங்கொளசி பதமா
யிருக்கவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்

சிட்டரடை யுங்கதி யளித்தென்னை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 79

கல்லினுங் கடியவென் னெஞ்சங் கரைந்துனைக்
கருதவருள் புரியொணாதோ
கதிதனை யவாவியே காந்தத் திருந்துளங்
கனியவருள் புரியொணாதோ
அல்லிலும் பகலிலுந் திருவருட் கடலிலே
யமிழவருள் புரியொணாதோ
அங்கணே யாழ்பழம் பூவண் டுறழ்ந்துபே
றண்ணவருள் புரியொணாதோ
எல்லாரு முன்றொண்ட னென்றெனைச் சொல்லுமுரை
யேறவருள் புரியொணாதோ
என்றுகரு திக்கலுழு மென்னெஞ்சு மகிழுமா
றிறைநீ கடைக்கணித்துச்
செல்லல்வர லில்லமுத நல்கியெனை யாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 80

தாயாய வானந்த ரூபிமா தேவியரு
டையின்றி யென்னுள்வரவும்
தற்பரி வராகிமா சூலிமா குமரிமா
தங்கியரு ளென்னுள்வரவும்
தூயகுண வம்பிகை மனோன்மணி பவானியருள்
சொந்தமுட னென்னுள்வரவும்
சுந்தரி திகம்பரி பராசத்தி யின்பவரு
டோகமற வென்னுள்வரவும்
மாயமர கதவல்லி வாலைபரி பூரணி
வழங்குமரு ளென்னுள்வரவும்
மாசற்ற வாமியரு ணேசத்தொ டேயென்னுள்
வரவுநீ யருள்புரிந்து

தேயாத பேறெனுந் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 81

மனமா சறுக்கவல மாணிக்க வல்லியருண்
மளமளென வென்னுள்வரவும்
வரதமுடை யபிடேக வல்லியரு ளொல்லையின்
மயங்காம லென்னுள்வரவும்
கனயோக மல்கமுத வல்லிதன் போகவருள்
கரிசின்றி யென்னுள்வரவும்
கரும்பனைய மொழிதருங் கற்பகப் பெயர்வல்லி
கருணையரு ளென்னுள்வரவும்
அனகவொண் மைத்தரள வல்லிபே ரின்பவரு
ளட்டியின் றென்னுள்வரவும்
ஆனந்த வல்லியுடை யருளென்னுள் வரவுமென்
னையனீ யருள்புரிந்து
செனனமீ றில்லாத திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 82

பஞ்சின்மெல் லடிவிழும வமிர்தகுண வல்லியின்
பரமவரு ளென்னுள்வரவும்
பங்கயன் பணிமகா மங்களே சுவரியின்
பசுமையரு ளென்னுள்வரவும்
விஞ்சைவரர் பரவுநல் வேனெடுங் கண்ணியின்
விகதவரு ளென்னுள்வரவும்
விட்டகுறை தொட்டகுறை கிட்டவர வேபுரியு
மெல்லியரு ளென்னுள்வரவும்

---

83. விகதம் – விஹஸிதம் என்னும் வடமொழிச் சிதைவு. இது மலர்ச்சி – முகமலர்ச்சி என்னும் பொருள் பயக்கும்.

சஞ்சல வசஞ்சலப் பொருளெங்கு நிறையுமொரு
சத்தியரு ளென்னுள்வரவும்
தமபாவ சங்காரி யருளென்னுள் வரவுமென்
சாமிநீ யருள்புரிந்து
செஞ்சரோ சப்பதத் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 83

மின்னொளி யனந்தமுமிழ் வதனவழ கம்மையின்
விமலவரு ளென்னுள்வரவும்
மிகைதெறுங் காவியங் கண்ணிமா கண்ணியின்
விளக்கவரு ளென்னுள்வரவும்
கன்னலின் கண்டுறழ மொழிமகா வாணிமுக்
கண்ணியரு ளென்னுள்வரவும்
கவினுள சகச்சிரகம லத்திடை யிருக்குமொரு
கன்னியரு ளென்னுள்வரவும்
இன்னலை யெருக்கியருள் சோமகலை நாயகியி
னேசிலரு ளென்னுள்வரவும்
ஏர்கொண்ட சிவயோக நாயகியி னருள்வரவு
மெந்தைநீ யருள்புரிந்து
தென்னிலகு மலரடித் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 84

அங்கயற் கண்ணியபி ராமிகா மக்கணி
யகண்டவரு ளென்னுள்வரவும்
அண்டபகி ரண்டங்க ளீன்றவென் னம்மையரு
ளன்புகொண் டென்னுள்வரவும்
சங்கடங் காதுசிவ சாம்பவி நிரந்தரி
சகாயவரு ளென்னுள்வரவும்
சருவபுவ னேசுரி தயாபரி யகாரியின்
சரதவரு ளென்னுள்வரவும்

துங்ககலி யாணிசரு வாணியயி ராணியரு
டுரிதமா வென்னுள்வரவும்
சுத்தசிவ சத்தியரு ளென்னுள்வர வும்பெரிய
சோதிநீ யருள்புரிந்து
சிங்கா நிரந்தரத் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 85

அட்டமா சித்திதரு முத்தமியி னல்லரு
ளகங்குளிர வென்னுள்வரவும்
ஆதிநடு வந்தமில் லாதகரு ணாகரியி
னமுதவரு ளென்னுள்வரவும்
இட்டநிமிர் தொண்டரக முற்றபெரு நாயகியி
னீரவரு ளென்னுள்வரவும்
எவ்வுயிரு மெம்மக்க ளென்பவளி னின்பவரு
ளீடின்றி யென்னுள்வரவும்
கட்டழ கெலாமுடைய பருவத வருத்தனிய
கண்டவரு ளென்னுள்வரவும்
கருதரு மிலக்குமியி னருளென்னுள் வரவுமெங்
கடவுணீ யருள்புரிந்து
திட்டமறு பூரணத் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 86

ஆற்றலுடை நித்திய சுகானந்தி பேரரு
ளளப்பின்றி யென்னுள்வரவும்
ஆனந்த வாரியென நிறையுநிட் களைவிமலை
யாணரரு ளென்னுள்வரவும்
கூற்றால் விளக்கரிய வாதிசிவ சத்தியின்
கோதிலரு ளென்னுள்வரவும்
குற்சித மெலாமடு மகோரநிர்த் தனியங்
குசத்தியரு ளென்னுள்வரவும்

ஊற்றமலி நின்மல நிராகார சத்தியரு
ளுரிமையோ டென்னுள்வரவும்
ஓங்கார சத்தியரு ளென்னுள்வர வும்பெரிய
வொருவனீ யருள்புரிந்து
தேற்றவுறழ் வோர்கருது திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 47

ஒன்பது மணிப்பிரபை வீசுமுடி நாரணியி
னுசிதவரு ளென்னுள்வரவும்
உண்மைப் பரம்பொருளை யகலாத சிற்சத்தி
யொப்பிலரு ளென்னுள்வரவும்
நன்குகெழு புங்கவியொர் பகவதி பராபரைசெய்
நறியவரு ளென்னுள்வரவும்
ஞானவா னந்தமுகி லானபர தேவதையி
னலிவிலரு ளென்னுள்வரவும்
அன்பரு ணடிக்கின்ற வானந்த நிர்த்தனியி
னாணவரு ளென்னுள்வரவும்
அந்தரியி னருளென்னுள் வரவுமெம் பரமனா
யவிருநீ யருள்புரிந்து
தென்புல மிலாதவொரு திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 48

துப்பிதழ்ச் சாரதை பழிச்சுருத் திரையுடைய
சுத்தவரு ளென்னுள்வரவும்
சோதிவடி வானசரு வேசுரி மகேசுரி
துளக்கவரு ளென்னுள்வரவும்
எப்பொழுது முள்ளதிரு மங்கைஜக தம்பிகையி
னேதிலரு ளென்னுள்வரவும்
எழில்பெருகு சங்கரி சகோதரி யெனுஞ்சிற்
றிடைச்சியரு ளென்னுள்வரவும்

ஒப்பின்மா லினிவடுகி நீலலோ சனியமலை
யோகையரு ளென்னுள்வரவும்
ஒளிமல்கு காந்திமதி யருளென்னுள் வரவுமுள்
ளூணருநீ யருள்புரிந்து
செப்பரிய வீடெனுந் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 89

சிந்தைதிக முஞ்சித்தர் கட்கருஞ் சித்துதவு
செல்வியரு ளென்னுள்வரவும்
தில்லையி னடம்புரியு மன்னைசிவ காமிதரு
தெய்வவரு ளென்னுள்வரவும்
இந்தவுல கின்பாசம் வெந்திட வுபாயமிடு
மிறைவியரு ளென்னுள்வரவும்
எவ்வுயிர்த் தொகையிலு மிருந்துவிளை யாடுமையி
னேமவரு ளென்னுள்வரவும்
கொந்தலர்க் குழலிசிவ சங்கரி சிவானந்தி
குடிலையரு ளென்னுள்வரவும்
கோதிறிரி புரைகௌரி யருளென்னுள் வரவுமெங்
குரவனீ யருள்புரிந்து
செந்தே சிகப்பதத் திருவளித் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 90

பித்தேறு பித்தம் பிடித்திடா தத்துவித
பித்தம் பிடித்தேகவும்
பேசாத பெருமையைப் பேணுதற் கெனதுவாய்
பேசாதென் வயமாகவும்
செத்தாலும் விட்டுவிடு வேனோ வெனச்சிந்தை
திடமாய் நிலைத்தேறவும்
தேடரு முனைப்புறந் தேடியலை யாதபடி
தேடியென் னுட்காணவும்

எத்தொழில் புரிந்திடினும் வைத்தகுறி பிறழா
திருந்தமுத மேசேரவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
சித்தர்கள் பராவுனடி யருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வள்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 91

பொாருடேடி யுளமகிழு மிழுதையா காதபடி
பொருடேடி யுளமகிழவும்
போக்குவர வறியாத மூர்க்கனா காதபடி
போக்கோடு வரவறியவும்
அருவையுரு வென்கின்ற சிதடனா காதபடி
யருவையுரு வென்றறியவும்
அவனிவ னெனச்சொலுங் கரிசனா காதபடி
யவனிவனொ டென்றறியவும்
இருளையொளி யென்கின்ற குருடனா காதபடி
யிருளையொளி யென்றறியவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
திருவளர் சிவானந்த வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வள்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 92

தீங்கா மவாநினைவு தீந்துநல் லுணர்வொன்று
தீயாது மிஞ்சியிடவும்
தெய்வவட நீழலிற் சொல்லாது சொன்னதைச்
சிந்தையு ணிறீஇயிடவும்
தூங்காது தூங்கித் திளைப்போர்கள் கொண்டவொரு
தூக்கமென் பதையெய்தவும்
சொப்பன மிலாதவொரு சொப்பன மெனுந்திவ்விய
சொப்பனங் கண்டுகொளவும்.

ஏங்காம லேங்குமோ ரேக்கமது கொண்டுநா
னேங்கியேங் கிக்கனியவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
தேங்காலி னன்பர்கரு தருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 93

மேலூர் வியோமா லயக்கோபு ரத்துடை
வெளிக்கடை கடப்பதற்கும்
விசித்தி ரமதானபிர காரத்தை வலம்வந்து
மெய்த்துதிகள் செய்வதற்கும்
நாலாறு திறமாகு நாதமணி மேடையினை
நண்ணிவந் திப்பதற்கும்
ஞானப்பிர காசம்பிர காசிக்கும் வத்துவை
நடுக்கண்டு கொள்வதற்கும்
ஏலாமை யின்றிநிட் களசங்க ரகிதவின்
பென்னுநிலை யுறுவதற்கும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
சீலாநல் கென்பவர்கொ ளருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 94

சன்மமுற் சன்மங்கள் போலபல மாகாது
சபலமது பெற்றுய்யவும்
தத்துவா தீதமெனு மொருபெரிய தத்துவந்
தனையே யடைந்துய்யவும்
புன்மனப் புன்மையர்கள் புன்மொழி யவாவிடும்
புன்மையை வரைந்துய்யவும்
புனிறுமர பென்னீர்மை மருவா திருக்குமொரு
புதுமையை யுணர்ந்துய்யவும்

என்செய்கை நின்செய்கை நின்செய்கை யென்செய்கை
யென்னுநிலை யுற்றுய்யவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
சின்மயா னந்தசிவ வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 95

தவறாய விளரிமுழு துந்தவிர வுங்கருத
றவிரா திருப்பதற்கும்
சத்தின்மு னெலாஞ்சூனி யங்கொலென் றறையுமா
தரிசித்து நிற்பதற்கும்
கவலைமா கடலிலே குடையாம னின்னருட்
கடலிலே குடைவதற்கும்
கருவூரை யின்னுமடை யாமலின் னமுதவார்
கலியூரை யடைவதற்கும்
இவனவ னெனுஞ்சிந்தை யிறையுமின் றலர்வண்டி
னியல்பாக வமர்வதற்கும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
சிவஞான கைவல்லிய வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 96

பாசநிட் டாபரர்கள் போலவே யந்நிட்டை
பண்ணா துளேசெல்லவும்
பசுஞான நிட்டையுந் திடமன் றெனாவதிற்
படியாது மேலேறவும்
மாசற்ற பதிநிட்டை தன்னிலே நானறிவு
மயமா யிருந்தவிரவும்
மறைஞான சம்பந்த முனிசொன்ன முடிவாக
மௌனமே கைக்கொள்ளவும்

96. **விளரி** = வேட்கைப் பெருக்கம்; **ளகரவெதுகை** காண்க.

ஏசிலா துள்ளவிந் நிலையன்றி வேறுநிலை
யிலையெதிலு மென்றமரவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
தேசசு மலிந்தவடி யருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 97

நெஞ்சம் பதைப்பற்ற நெஞ்சமா கத்தேறி
நெஞ்சையந் நெஞ்சறியவும்
நிலவுநன் மனவெளியி லொருநினைவு சலமின்றி
நிலையாக நின்றுன்னவும்
துஞ்சாத வெனையங்க ணேகண்டு திருவருட்
டுணைவலியை நானுணரவும்
சுத்தவியல் பாமருளி லென்செயலு மறிவுஞ்
சுதந்திர மிழந்துறையவும்
எஞ்சிறுமை நூறிறைவ னாயவுன் னொடுநா
னிருந்தபடி யாநிற்கவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
செஞ்சரண வன்பர்விழை யருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வளர்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 98

சளசள வெனப்பேசு நாவினை யடக்கிச்
சவம்போ லொடுங்கிடற்கும்
சகலகே வலம்வந்து தாக்காம லங்ஙனே
சாகாது செத்திடற்கும்
மளமள வெனக்கருணை மழையினா லபிடேக
மதிமகன் செய்திடற்கும்
மாசற்ற சுடலைதனி லுடன்முழுது மொருஞான
வன்னியா னீற்றிடற்கும்

இளவலெம் பிதிரா முனோடெனை யிணைப்பதற்
கேசில்பிண் டம்போடவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
தெளிவுள சுகானந்த வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வள்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 99

சரியையுங் கிரியையும் புதுமணக் கோலச்
சடங்கென நினைந்துகொளவும்
சகயோக மணவறையுண் மணமகளு மகனுமுள
தரமென வறிந்துகொளவும்
அரியமெய்ஞ் ஞானமபி மானமச் சந்துறந்
தணைதலென வுய்த்துணரவும்
அங்கணுண் டாகுமின் பதையிருவ ருஞ்சொலா
வதிகுய்ய மெனவோரவும்
எரிநிரய யாதனையை நூறருண கிரிநிலையு
மிதுவே யெனத்தெளியவும்
எண்ணினே னெண்ணக் குறிப்பினை யறிந்தென்று
மிவனமக் கடிமையெனவே
திரிபுகே டில்லினிய வருள்புரிந் தாளரோ
தித்திக்கு முத்திமுதலே
தெள்ளறி வெனுஞ்சலதி பொங்குமுள் ளூரில்வள்
சிவசுப்பிர மணியதேவே. 100

28. வேண்டுகோள்.

துதிபரம்.

வேறு பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

போசவு லாசவி லாசப கேசவ பூர்வச தாசிவனே
போதவி பூபரி பூசிகி வாகன பூதகிர் பாகரனே
ஈசம கேசவி சேடவி சாகசு ரேசப ராபரனே
ஏககி யாதத யாளவ காதமி லாதுச தாநினைவோர்
நேசவ ரோதய பீமவி ராமவ னேகக லாநிதியே
நீதவி வேகசொ ரூபபி ராமண னேபிர சாதசிதா
காசச காரர காரவ காரண காரப வாகுகமா
காரண பூரண தாரக னேகறை காதிவி ராவுதியே. 1

அரையனடி நாடுமனமே.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.*

விதுவெழி னறுந்தும்பை மதலையர வங்கமடம்
விறலும்பல் வியாளவதளார்
நதியெறுழி யின்கொம்பு வளரறுகு வெள்ளென்பு
நவியமணி கின்றவிறையோன்
இதவொடு விரும்புமுமை மகனெனு மகண்டகுக
னிணையிலரு ளின்பமுறநீ
அதுவிது வெனும்பெரிய சுழலிலுழ லாமலயி
லரையனடி நாடுமனமே. 2

---

1. **போசன்** = இயற்கைநலமுளன்; போஜன் என்பது வடசொல்.
கியாதம் = விளக்கம்; க்யாதம் என்பது வடசொல்.
அகாதம் = ஆழம்; உட்சூதை யுணர்த்தும்.

இதியென வுழன்றுலக மயல்விழை முசுண்டருற
வெனுநிலை நிலாதுபரம
நிதியெனு நலஞ்சதத மருளொரு கடம்பனது
நிறைகருணை மேவவடியார்
துதிபணி யிறைஞ்சுமொரு பெரியபொரு ளங்கியவி
சொரிகுந ரவாவுமுலகர்
அதிபதி சிறந்தகுரு பரனிமல னானவயி
லரையனடி நாடுமனமே. 3

கடல்கவி யனந்தைமிசை முடையுரு வணைந்துவரு
கருமமற வரைகடுகளாம்
படலமுய ரும்பருறை பதியினை வளைந்துமிளிர்
பரிதியை மறைக்கவிறல்சால்
நடனமிடு மஞ்சிகியின் முதுகிடை யிருந்துமர
ணமிலரிட நணுகியுயுமா
றடலசுர னெஞ்சம் பிளந்தவிக லுடையவயி
லரையனடி நாடுமனமே. 4

பொய்யொன்றை விட்டவ ரிடங்கலுட மிலைகெட்ட
பொய்யொன் றிருக்குமெனினோ
மெய்யன்ப ரென்னுரை பொருந்தா ரருந்தவமும்
வீயுமத னான்முதலினீ
செய்யுஞ் செயற்கணொரு பொய்யின்றி முன்சொனபொய்
சிதையும் படிக்குமதன்மேல்
ஐயந் தணந்தவரு ளணவும் படிக்குமயி
லரையனடி நாடுமனமே. 5

---

* இவ்விருத்தத்தினுடைய அடிகளின் கடைச்சீர்களை மா மா எனப்பிரித்து எழுசீ ரென்பாருமுளர்.

3. ஈதி – "இதி" எனக் குறுகிற்று; வேதனைநோய் எனும்பொருள் பயக்கும். **பி–நிகண்டு** காண்க.

ஒற்றிலாச் செய்யுள்.

விவேகவிற லேறுதிசை நாதரரு ளாளவ
விநாசிபர மேசவருளீ
உவாவென நிலாவுகனி யாலுலகை யேகண
முளேமயிலி லேவருமனா
துவாதச புயாசல வெனாநனி பராவிய
சுவாமிபத மேவவுலகா
மவாவினி வராதபடி வேதகுரு நாதனயி
லரையனடி நாடுமனமே. 6

ஒற்றிலாச் செய்யுள்.

மிடியுடைய நினதுபழ வினைகிழிய முனைகிழிய
மிகைகிழிய வசுரனொலியா
மிடிகிழிய முடிகிழிய மிடறணியு மணிகிழிய
விணையிலக வலிகிழியமா
மடிகிழிய நடிகிழிய வகடுமுது கிடைகிழிய
மதிகிழிய விதிகிழியவோ
டடியொடுயி ரதுகிழிய நொடியிலெழு தருமொரயி
லரையனடி நாடுமனமே. 7

தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனனதன
தனனதன தானதனனா

வழிவிட்டு விசுவத்தி லுழனிற்கு ளுளபெரிய
மருளிரிய மாதவமிலார்
மொழிபற்றி மருவுற்ற பவமற்று ளலைவுபடு
முரணிரிய வாதைமிகவீ
கழிவற்று வரவற்று நிலைநிற்க வருணகிரி
கவியணிய வாவியணிதே
அழிவற்ற பரனொப்பி றுடிகொட்டு முருகனயி
லரையனடி நாடுமனமே. 8

---

7. நாடி – ''நடி'' எனக் குறுகிற்று.

8. உழல் நிற்குள் உளபெரிய மருள் = மனமே! உழல்கின்ற உனக்குள்ளே உள்ள பெரிய மயக்கம்.

29. பொன்னவிர் மேனி.

வேறு அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னவிர் மேனி வேண்மண் பொருண்மகள் கேட்க வில்லை
மன்னில மதிக்குஞ் சித்தி வரங்களைக் கேட்க வில்லை
சென்னிக ணெருங்க வீழ்ந்து தேவர்கள் பரவுன் பாதந்
தன்னையே கேட்டே னீதான் றயவுகூர்ந் தளித்தி லாயே. 1

இருள்செறி யிரவில் விண்ணோங் கிருப்பைசூழ் தோப்பி னூடு
விரிதலை வெள்ளி யாங்கு வீழவவ் வொளியைப் பார்த்து
மருண்மருட் செயலோ பச்சை மயிலிறை வரவோ வென்னா
வெருவியுண் மகிழ்ந்து பின்னே மெய்யறிந் தகநொந் தேனே. 2

இருளொளி முன்னே நில்லா தெரிமுன்னே நுரைநில் லாது
பொருண்முனே பொய்தா னில்லா தென்றறி சரதம் போலுன்
அருண்முனே வினைநில் லாதென் றறிந்தவர் விரும்பு மந்தத்
தெருளருள் பெறுவா னானுந் தேடியுள் ளுடைந்தேன் வேலோய். 3

வீட்டினை யவாமெய் யன்பர் விருப்பறிந் தருளும் வள்ளால்
பாட்டொடு பழிச்சென் னோக்கப் பரிசுங்கண் டருளல் வேண்டும்
தாட்டிய வலதீண் டேதுந் தந்தருள் புரியோ நாமுன்
பாட்டிலே போவென் றோர்சொற் பணிக்கினு நலமே யன்றே. 4

உன்னைநா னாடி நாடி யொருபய னறியே னேழை
என்னதான் செய்வே னிஃதை யெவரிட மிசைப்பே னீண்டுப்
பின்னையோர் புகலுங் காணேன் பெரியிறை யுனையல் லாமல்
எந்நிலங் களினு முண்டோ வியம்புதி யிகல்வேன் மன்னே. 5

---

3. நுரை = வெண்ணெய்.

4. தாட்டியம் = உறுதி; ‘‘தார்ட்யம்’’ வடமொழி.

வன்மனத் தார்கள் கண்ணும் வறுமையைச் சிறிது நேரம்
தன்மையொ டுரைத்தா லன்னோர் சல்லியொன் றேனு மீவார்
என்னுடை யெளிமை யெல்லா மியம்பியு மெவள வேனும்
உன்மன மிரங்கா தென்னை யோதறு முகத்தெம் மானே. 6

நாளுரை கூறிக் கூறி நடுவழி விடுவா னென்றோர்
கோளறு குமர வேணின் குளிர்திரு வுளத்தே முன்னி
ஆளருள் கொடாது வாளா விருப்பைகொ லடியே னுன்றன்
தாளிணை வலித்தே சாவேன் சரதமீ தறிந்து கொள்ளே. 7

இப்படிப் பலகோ டித்து மிரங்கில னவன்றா னென்னாக்
கப்புறு கருத்துக் கொள்வா னமக்குமோர் கவலின் றென்றுன்
ஒப்பறு மிதயத் துள்ளே யுறுதிசெய் தொளித்துக் கொண்டாய்
துப்படி யீந்தா லன்றித் தொலையுங்கொ லெனத வாவே. 8

நடத்தைநேர் போதா திந்நா ணாமருள் புரியோ மென்றோ
விடத்தையுண் டவர்தாந் தந்த விமலவுண் ணினைப்பா யென்னைக்
கடத்தினுள் விளக்குப் போலக் கடத்தினு ளமைத்தாய் செய்யுந்
திடத்தைநீ புரப்பா யேனான் றேர்வதிற் றடையென் கொல்லோ. 9

பையலோ டிணங்கே லென்னும் பழமொழிப் படியோ வுன்றன்
துய்யமெய் யுளத்து ளுள்கித் தோன்றிடா திருப்பாய் நல்ல
மெய்யுணர் வாய மேலும் பையலென்றுள்க லாங்கொல்
செய்யதீ வரைப்பே ரெந்தை தெய்வமே கருணை செய்யே. 10

30. கருணாகர வேலன்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

மண்ட லத்துயிர் யாவையு மாண்முதால்
வண்டு மொய்க்குநன் மஞ்சரி மொய்ம்பினோய்
கொண்ட லைப்பழித் துள்ள வருட்கொடைக்
கோவே யென்றனை யாளவென் றன்பினென்

வெண்ட மிழ்ச்சொலுங் கேட்டருள் செய்வையோ
வீதி நாய்பொ லலைந்திடச் செய்வையோ
அண்டர் பூதி யடைந்திடச் செய்வையோ
வறிகி லேன்கரு ணாகர வேலனே. 1

வஞ்ச னாயறி வீனர்க ணம்புமிவ்
வாழ்வி லேயுழன் றிப்புலை யாக்கைதான்
துஞ்ச வந்தகன் கையிற் கொடுப்பையோ
சூழ்ந்து சூழ்ந்தினுங் கத்திடச் செய்வையோ
நஞ்ச முண்டு நடித்தவர் செம்மலே
நங்கை வள்ளிதெய் வானை மணாளனே
கஞ்ச மெல்லடி யீந்தெனை யாள்வையோ
காண்கி லேன்கரு ணாகர வேலனே. 2

தாயு நீபெற்ற தந்தையு நீமணந்
தாளு நீசொந்தத் தம்பியு நீதந்தை
தாயு நீயன்னை தாயுநி யண்ணனீ
தாதை யின்மரு மானுநி மாமனீ
சேயு மாமியு நீதொடர்ந் தோருநீ
தேவு நீயிறை யோனுநி மன்னுநீ
ஆயு மென்னக நீபுக் கிருந்தெனை
யாண்டு கொள்கரு ணாகர வேலனே. 3

அன்பெ னுந்தட்ப மானதென் னெஞ்சகத்
தளவை யின்றெழுந் தோங்கிப் பரம்பவும்
என்பு நெக்குடைந் தென்வச நானின்றி
யிருகண் ணாலுங்கண் ணீருகுத் தேசிலா
இன்பு தோன்றவுஞ் செய்யொரு நீர்மையை
யென்று தந்தருள் வாயெழி லெந்தையே
துன்பி னின்று சுவர்க்கர்ப் புரந்தவோர்
சுவாமி யேகரு ணாகர வேலனே. 4

நீரி னாரம் படர்ந்தது போலெனு
ணீக்க மின்றி நிறைந்தவஞ் ஞானமாங்
காரி ருட்டைத் துமிக்க வெளிச்சமே
காட்டு ஞான விளக்கினை யேற்றவிந்
நேரம் வந்தரு ணீட்ட வுனக்கயா்
நேம மேது மறிந்தில னானிதம்
நாரொ டும்படர் வேனினை யொப்பிலா
ஞாட்பு டைக்கரு ணாகர வேலனே. 5

மூன்றி ரண்டு புலன்வென் றகண்டமா
மோன ஞானமெய் விட்புல மன்னிநின்
றான்ற வின்பம தொன்றனை யிச்சிப்பா
ரந்த ரங்கத்திற் றித்திக்குந் தித்திப்பை
மூன்றி ரண்டையும் வென்றறி யாதநான்
மோகித் திம்பர்த் தியங்கித் திகைக்கிறேன்
ஈன்ற நின்னரு ளென்பக்க மாகுநா
ளெந்த நாள்கரு ணாகர வேலனே. 6

தண்ண ளித்தெய்வ ரத்தின மாமுனைச்
சந்த தஞ்சிந்தை செய்கின்ற நானுநான்
உண்ணு முண்டியு முண்டிக ளாற்புட்டி
யுறுமு டம்புமுள் ளாக்கையு நோக்கமும்
கண்ணிக் கண்ணிக் கலங்கிட நிற்கின்ற
கண்ண தாமிந்தப் பூமியும் பூமிமீ
தெண்ண வுள்ளவெல் லாமல மாகுமே
லென்செய் வேன்கரு ணாகர வேலனே. 7

சாலி யைக்குத்துங் காலத்தி லேயெழுந்
தண்டு லத்தினை யேய்ப்ப மனத்தினெக்
கால முஞ்செய் தியானத்தி னாலிருள்
கண்டி தப்பட் டிலங்குமெய்ஞ் ஞானமென்

றோலி டுஞ்சுரு திப்படிக் கேயுனை
யுள்ளி னேனரு ளூற்றுவந் திப்பொலா
ஞால நச்சு மயக்கைவர்ச் சித்தரு
ணாட்டி யாள்கரு ணாகர வேலனே. 8

எண்ணி லாதபல் கால்களைக் கொண்டுல
கெங்கு மோர்கணத் தேகு மனத்தையோங்
கண்ணி வைத்துப் பிடித்து வளைத்துளே
கட்டி நானல்ல காரிய வேடனாய்
எண்ண மற்ற சுகத்தை யடைந்தினி
யெந்தை நின்னருண் மன்னும் வெளிக்குளே
மண்ணி கந்துய்யு மார்க்கத்தி னிற்கவென்
மாட்டு வாகரு ணாகர வேலனே. 9

கன்னி மாரறு வர்க்கட்ட சித்தியைக்
காத லாயன் றதிர்த்த பிரானுறை
கன்னி நாட்டங் கயற்கண்ணி தன்னகம்
கண்கு ளிர்ப்புற வுள்ளகைக் கிள்ளையே
தென்ன விர்ந்துயர் தென்கயி லைப்பதிச்
செல்வ னுக்குந் திருப்புகழ் செப்பிய
என்னை யாளுடை யானுக்குஞ் சாமியே
யென்னை யீகரு ணாகர வேலனே. 10

31. சிகிவாகனன்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புனலை மலைந்து நடித்தவர் வாக்குப் புகனெறியே
சனன மொழிக்கு மதரறி விக்குமோர் சாமியெனக்
குனையல திந்த வுலகினர் யாரு முரைப்பதென்னின்
மனது திருத்தி யடையாது காண்சிகி வாகனனே. 1

பிறவியை யொழிக்கும்படியான உறுதி யுபதேசம் எனக்கு இவ்வுலகின ருரைப்ப தென்றால் என் மனசு திருப்தியடையாதன்றே. அவ்வுபதேசத்தை நீயே யுரைத்தருளல்

8. வர்ச்சித்தல் = நீக்கல், தள்ளுதல்; “வர்ஜிதம்” வடசொல்.

வேண்டுமென வேண்டி நின்றமை இத்திருப்பாடலிற் காணப்படுகின்றது. அது பெற்றவாறு நூலுள் யாண்டு யாண்டுக் கூறப்படுமோ ஆண்டாண்டறிந்து கோடல் அறிவுடைமையே.

பொருள்பெற வென்றிரும் பொய்பல பேசிப் பொறிதணந்த
மருள்பிடித் தாடு மடவர்தங் கேண்மை மறந்துநித்த
அருளை நினைத்தவ் வருள்பெற வந்த வருண்முதனீ
வரும்வைக றானதி தூரங்கொ லோசிகி வாகனனே. 2

பாசத்தை நீத்தரு ளுன்னடிக் காய பரிவுகொண்டு
தாசத் தொழிற்செயுஞ் சீடனென் றாக்கித் தழைத்தபஞ்ச
கோசத்தை நூறி யெனைக்கொளும் போது குருபணிக்கும்
மாசற்ற நின்னரு ளேநிற்க வான்சிகி வாகனனே. 3

ஆத்தர்சொல் லானு மெனுமனத் தானு மளக்கவொண்ணாப்
பூர்த்தி யெனப்படும் வானவ னாமுனைப் போற்றியுய்வான்
சேர்த்த பரிசுத்த நாமங்க ளாயிரஞ் செப்பியுநல்
வார்த்தைக ளானும் புகழ்வரன் றோசிகி வாகனனே. 4

நினைக்கு நினைப்புங் கருவி யியக்கமு நின்னனவந்
நினைப்பு மியக்கமு மென்னிற் கலக்குமொர் நீர்மையினில்
எனக்கொர் சுதந்திர முண்டாகிச் செய்த விருவினையாம்
வனத்திடை நின்று மயங்குகின் றேன்சிகி வாகனனே. 5

அறிவற்ற கன்மமு மென்றனைத் தேடி யடைவதின்று
பொறிகெட்ட நானு மதுகண்டு கோடற்குப் போவதின்று
குறிதிட்டங் கண்டதைக் கூட்டிப் புசிக்கக் குயிற்றுவது
வறிதற்ற நின்னருள் வல்லமை யேசிகி வாகனனே. 6

எந்நாளு மென்னைப் பிரியா யெனாவென் னிதயமதில்
அந்நாளி லுன்னை நினைபொழு தேயுண் டதற்கொருகே
டிந்நாளி லுற்றதன் றோவெளி யேனிதற் கென்னசெய்வேன்
மன்னார் பெருக்கி யருள்வா யருஞ்சிகி வாகனனே. 7

பரபரப் பாநிலம் பொன்றேடு காதலும் பாழ்ஞ்சடரம்
விரிவெடுக் கச்சரு வுண்டூன் றிளைத்து விளைமதனக்
கரகரப் போடுபெண் டோளணை காதலுங் கைக்கொண்டநான்
வருபிறப் பெற்றற் குனையடுத் தேன்சிகி வாகனனே. 8

நித்த வனாதி யுனோடு விராவி நிறையுமுத்திக்
கொத்த வணக்கமெ னுள்ளக மன்றெனக் குப்புறம்பென்
றுத்தி பணற்கொரு ஞாயமு மில்லை யுரைத்தபடி
வைத்த குறிக்க ணெழுந்தரு ளாய்சிகி வாகனனே. 9

பொன்னுக்கு மண்ணுக்கு மின்னுக்கு மாகப் பொருந்துமனந்
தன்னைக் கெடுத்திடல் வீடென்று தேராச் சழக்குநெஞ்சர்க்
குன்னைத் துதிக்கு நெறிகசப் பாமவ ரொட்டெனக்கேன்
வன்னிச் சிலைப்பெய ரோன்பர மாசிகி வாகனனே. 10

உலக நசையினர்க்குக் குமார பகவானைத் துதிக்குநெறி கசப்பாகும். அவர் நட்பை யான் விரும்பே னென்பது இப்பத்தாம் பாட்டில் வெளிப்படுகின்றதன்றோ.

32. அயிலரசு.

கலிவிருத்தம்.*

திருநான்முக னரிநேடிய சிரமாவடி யுடையோர்
குருவாகிய குகனேயருள் கூராயென நவினான்
ஒருபாதையு மறியாதினு முழிதந்திடல் சரியோ
மருளாதருள் புரியாய்நல வலியாரயி லரசே. 1

குழகந்திக ழரவம்பல குமிலஞ்செயு னடியே
தொழுதுந்துய ரடையும்படி தொடராம்விதி வசமோ
வழுவென்றுள வினைவென்றிட வரமென்றவு வணியீ
மழுவென்பணி யிறைதந்தவொர் வலியாரயி லரசே. 2

வனவேனலி லொருமாதுடை மயலால்வளர் தளிர்பூ
நனைமேவிடு திமிசாநிமிர் நானாகலை நிதிசூர்ப்
புனல்வாரி கடக்கும்படி யருளாகிய புணையீ
மனபூசகர் மனமாசடு வலியாரயி லரசே. 3

* இவ்விருத்தம் – நட்டபாடையெனும் பண்ணிலும் பாடலாம்.
3. மயலால் = விவாக ஆசையால். **திமிசு** = வேங்கைமரம்

தமரும்பொரு ணிலமுஞ்சத மென்றுன்னை யெணாதார்
அமருந்தல மதிலேழையு மமராநெறி கூடிக்
குமராகுக முருகாசிவ குரவாவென வோதா
மமர்தீர்கதி பெறுமாறருள் வலியாரயி லரசே. 4

குகன்மஞ்சடி பாடுஞ்செயல் கொடுநன்கென கொண்டான்
மிகுதொந்தரை களினைந்துயிர் விடலாயின னெனவே
சகமைந்தர்கள் சொலவுங்கதி தருநின்னருள் செயுமோ
மகிழும்படி யருளேசெயும் வலியாரயி லரசே. 5

மொழிநன்மொழி யோடுகமு முயல்வுந்தரு வாயேற்
சுழிவிண்டிடை யுழலுஞ்சிறு துகள்போலுக விழைவிற்
பழியேனலை யாதுன்னிரு பதமாமமு தடைவேன்
வழிபாடுடை யார்பாலொளிர் வலியாரயி லரசே. 6

நாவுந்தளர் வுறுகின்றது நற்றோத்திர நழுவ
நோவுங்குடி கொளுகின்றது நுன்சிந்தை மிகாமல்
கூவின்றளை கிளர்கின்றது குருமோன மெழாமல்
மாவின்பெனை யெவ்வாறுறும் வலியாரயி லரசே. 7

உடலோடுயிர் பகையாயிடி னுயிர்வாழ்வது முளதோ
அடர்கூழொடு மதிலேமுர ணானாலுரு வாமோ
அடியேனொடு நீதான்முனி வானாலுயர் வேனோ
மடன்மாமலர் முடியோயருள் வலியாரயி லரசே. 8

நானாரென வறியாமட நாயேனடு வுணர்வின்
கோனாமுனை யறியாற்றலு முளனோகுரு வருளால்
நானாரென வறியும்படி நலியாவருள் புரியாய்
வானோரஞர் தீர்த்தாணெடு வலியாரயி லரசே. 9

---

8. கூழ் = பயிர்.

இருளாமல மறுத்தாயிடை யெனைநீதர வருளின்
குருவாய்வர வேண்டுங்களி கூர்ந்தேகொள வேண்டும்
அருளாலுயர் தண்ணந்தமி ழனுபூதி யறைந்தோன்
மருமாமலர் கொடுபூசைசெய் வலியாரயி லரசே. 10

33. கந்தரிரட்டை மணிமாலை.

உருவம்.

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னாய நன்னாடுய் புத்தேள்க ளாஞ்சுரர்க்கு
மன்னாகி யேனோர்க்கு மாதேவாய் - மன்னும்
குகனே யுனக்குருவங் கூறினுய ரின்பாஞ்
சுகமென்று மெய்ந்நூல் சொலும். 1

சொருபம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சொலுநூ லனைத்தும் விதந்தெடுத் தோதுநற் றோத்திரங்கள்
பலவு முனக்கே பொருந்துமென் றோர்பவர் பாவகிப்பேர்
இலகுமெந் தாய்சொரு பந்தா னுனக்கிச்சை யென்பதொடு
குலைவறு ஞானங் கிரியையு மாமெனக் கூறுவரே. 2

சுவாபம்.

நேரிசை வெண்பா.

கூறுரையின் றாயென்னுங் கோலமறை காணாநின்
பேறளவை யாரிங்குப் பேசுவா - ரீறறுசேய்
உன்சுவா பந்தா னுலைவின்றி நிற்றலென்பார்
உன்சுவா பத்தையுணர்ந் தோர். 3

---

1. **உருவம்** = வடிவு. தடத்தமென்றுங் கூறப்படும்.
2. **சொருபம்** = பற்றுக்கோடற்ற நிலை. நிலை வடிவென்றுங் கூறுப.

விசேடம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஓராத பேதைநெஞ் சேறாத வுண்மையி லுள்ளவுனக்
காராலுஞ் சொல்லற் கரிய விசேட மதிர்ப்பதென்னின்
ஏரான தோற்ற மொடுக்கமில் லாம லிருத்தலென்றாம்
சீராரு மெங்கண் முருகப் பிரானெனுஞ் சிற்பரனே. 4

வியாத்தியும் வியாபகமும்.

நேரிசை வெண்பா.

சிற்பர மாமுனக்குச் செப்பருவி யாத்திசொலிற்
பொற்புடை வாரிதிநீர்ப் பூர்த்தியொக்கும்-வற்பார்
வியாபகமுந் நீரளவை விண்மணியை யொக்கும்
தயாபரசந் தோடகுகே சா. 5

குணம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சாவும் பிறப்பு மருவாவொர் நித்திய தத்துவமாய்
யாவுந் தனக்கு ளடங்கநின் றோய்தோற்ற நாசமென்னும்
நோவில் வருந்தும் பசுக்களை வீட்டு ணுழைக்கவெனா
மேவுங் கருணையி னோராறு நின்குணம் வேலவனே. 6

நிறம்.

நேரிசை வெண்பா.

வேலவ வென்றே மிழற்றுநர்க் கின்னாக்கஞ்
சால வளிக்குந் தயாநிதியே - கோல
நிறந்தா னினைப்போர்நெஞ் சின்படியா மென்னா
அறிந்தோர்ஞா னஞ்சிதறா தே. 7

6. ஓராறு குணம் = சருவஞ்ஞதை, திருத்தி, அனாதிமுத்தத்தன்மை, சுவதந்திரத்துவம், அலுத்த சத்தி, அனந்தசத்தி யென்பனவாம். இவற்றின் பொருள்களும், விரிவும், சுருக்கமும், சந்தேக நீக்கமும் **தகராலயரகசியத்து** 2–ஆங் காண்டத்து 57–ன் உரையிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

சத்திகாரியமும் பிறவும்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தேவா குமர குருபர சேம சிவக்கொழுந்தே
ஓவா வுனது விமலமெய்ஞ் ஞானம் விழிக்கொளிபோல்
மூவா விகளின் மனத்திற் கொளியா முயங்குதலின்
தாவா ருயிர்க்கறி வாஞ்சத்தி யொன்று தழைவுற்றதே. 8

நேரிசை வெண்பா.

உற்ற சுழுத்திதனின் மூர்ச்சைதனி லொன்றுமின்றி
நிற்றல்போ லேமூட நீர்மையுயிர் - சொற்ற
மனதுடனுஞ் சேரா மனதுமற் றேசேய்
உனது திருவருள்சேர்க் கும். 9

கட்டளைக் கலித்துறை.

சேர்க்கு மருளின் றகவா னினைப்பது சேர்ந்தபின்னர்ப்
பார்த்த பொருள்கட் கெலாமிச்சை கொண்டு பணும்வினைகள்
தீர்த்திட வென்று பரிகார தண்டமுஞ் செய்வையந்த
மார்க்கம்வண் ணான்றொழில் போலாஞ் சடக்கர வாலியனே. 10

நேரிசை வெண்பா.

வாலறிவா முன்னறிவு வாள்விழிக்குப் பானுவொளி
போல வுளததுதான் புந்திபடர் - ஞாலமிசைச்
சென்றொன்றைச் செய்யுமெனச் செப்பார்கள் கற்றுவல்லோர்
என்றொண்டை யேற்றருக ணே. 11

---

8. மூவாவிகள் = விஞ்ஞானாகலர், பிரளயாகலர், சகலர்.

10. தகவு = குணம்; **பி – நிகண்டு** காண்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

குகனே குமர குருவே நினது குருநிறைவு
சகல பொருளிற் சிவணிய தேனுஞ் சடப்பொருள்கள்
அகமுன்னு கின்ற வறிவற்ற வத்துக்க ளாதலினால்
சுகமும்வெந் துக்கமுங் கொள்ளா விவையுயிர்க் கேசொந்தமே. 12

நேரிசை வெண்பா.

சொந்தப் படுத்திச் சுகமுற்றார் நல்லுணர்வோர்
சிந்தை மருண்டில்லார் தீழ்ப்புற்றார் - பந்தமிலார்
ஓர்ந்துபடர் கந்தாநீ யுண்மைநிலை சேருமென்றன்
றீந்தமறை யுங்கருணை யே. 13

கட்டளைக் கலித்துறை.

கருணை தனையறி யாதவ ரேனிக் கருத்தையுயிர்க்
குரிமை யொடுவிதித் தானத னாலிந்த வூழலெல்லாம்
வரவிட னாயிற் றெனவதிர்ப் பார்நல்ல வாலறிவின்
றுரிய மலமறு மோகுக னாமெங்க ளுத்தமனே. 14

நேரிசை வெண்பா.

உத்தமத்தி லுத்தமமா யுள்ளமுரு காபின்னும்
இத்துணையிச் சீவ னிழைக்குமென்றவ் - வத்தனென்போன்
ஏனறி யாதுணர்வா யெய்தினா னென்னுமுன்றன்
ஞானநிறை வென்றறியார் நா. 15

கட்டளைக் கலித்துறை.

நாவான் மனதா லளப்பருங் கந்தநின் னல்லுறழ்வு
தாவான சீவர் வினைவயத் தாற்செயுந் தன்மையெல்லாம்
தூவோடு முப்போ தினுநனி காணுந் தொடர்வினையின்
றேவேட்கை யாயெண்ண றன்னையுங் கண்டிடு மெண்ணுமன்றே. 16

---

13. தீழ்ப்பு – தீட்பு என்பதன் விகாரம்; இழிவெனும் பொருட்டு. இதனிலக்கணம் **பரிபூரணானந்தபோதப்** பிறப்படலத்து 29–ன் உரையிலோரலாம்.

16. அன்றே = அக்காலமே.

நேரிசை வெண்பா.

அன்புற்ற கந்தாநின் னாசிலறி வானதுயிர்
முன்புற்ற கன்மமின்றி மோகத்தாற் - பின்புமுன்னல்
சிந்தித்து முன்னுணரத் தேவையொன்று மின்றென்னா
நந்தலற்றா ரோர்வார் நயந்து. 17

கட்டளைக் கலித்துறை.

நயந்த கருணையி னாலைந்து கன்மமு ஞற்றுகின்ற
சுயம்பிர காச முருகாநின் கூத்துயிர்த் தூறனைத்தும்
இயங்கும் படிக்குள்ள தேயந்த வாட்டின்ன மெற்றென்னினோ
துயங்காம லெங்கு நிறைவாய சூக்கும சூத்திரமே. 18

நேரிசை வெண்பா.

சூத்திர வாட்டிற்றன் றூலமு முள்ளுடம்பும்
சோத்திவிட்ட தானுந் தொழிற்பட்டு-மூத்த
வினைப்படிக்கு மிச்சை விளைவின் படிக்கும்
அனுபவிக்கும் வேலோ யணு. 19

கட்டளைக் கலித்துறை.

அணுவான சீவன் பிராரத்து வத்தை யனுபவிக்குங்
குணமேற்ற போதங்க ணாகாமி யத்தையுங் கூட்டுமிது
மணமாதைப் புல்கு பவன்வேறு மாது மருவலொக்கும்
உணர்வோது கந்த ரனுபூதி யத்தனெஞ் சுற்றபொன்னே. 20

---

17. "தேவையொன்று மின்று" என்றதன் பொருள் – ஆணவ அழுக்குடைய சீவனுக்கு நினைவெழுந்தவுடன் யாதொன்றை யிச்சித்தல் சகசம். அது நிமித்தங் கர்த்தாவானவர் தமது நிறைவான ஞானவியாபகத்தை அச்சீவனது இதயகருவியின்கண் மட்டும் இல்லாது செய்யவேண்டுமென்றலும், ஞானத்தாலன்றி அவ்வழுக்கொழியாததால் அவ்வுணர்வைச் சீவனுக்குச் சேரவொட்டாது செய்ய வேண்டுமென்றலும் அனாவசியம் எனவாம்.

18. ஐந்து கன்மம் = சிருட்டியாதி ஐம்பெருந் தொழில். **தூறு** – தொறு என்பதன் விகாரம்; கூட்டமெனும் பொருண்மைத்து. **பி–நிகண்டு** காண்க. தூங்காமலென்னாது "துயங்காமல்" என்றது எதுகை நோக்கிய விகாரமாம்.

19. சோத்தி – சுழுத்தியென்பதன் மரூஉ.

34. கந்த ரொருபா வொருபஃது.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உலக மியாவுந் தொழவுள வாதி யொருவனென்னும்
நலமலி கந்த சுரேசுர நீயுநின் னல்லறிவின்
நிலவு முறழ்வுயிர்க் கூட்டமு நின்னாற் றொழிற்படுமா
பலமலி பாசமு நித்தமென் றேமறை பன்னுமன்றே. 1

பன்னு மறைகளுக் கெட்டா வருட்பெரும் பாவகியே
மன்னொரு நீதங்கஞ் சீவன்செம் பச்செம்பின் மல்குகளிம்
பென்ன விருப்பது பாசமென் றேர்நூ லியம்புமுண்மை
தன்னை யுணர்ந்துனை யேத்துவர் காணல்ல சற்சனரே. 2

சற்சங்க நாளும் படனஞ்செய் தந்திரஞ் சாற்றுமுது
துர்ச்சங்க நீத்த பசுவெனுஞ் செம்பின் றுருசொழித்து
நற்செம்ப தாக்கிப்பொன் னாயவுன் னோடயி னாயகனீ
நிர்ச்சங்க மாக்கிக் கொளன்முத்தி யென்று நிசானந்தனே. 3

நிசமறி யார்பர னெண்ணுகிற் பாச நிலையழிந்தே
உசித முறாதோ வெனப்புகன் றுன்னைவிட் டோய்வரகம்
நசிய வடக்கிநின் கண்ணின்று தஞ்செய னந்தியபின்
பிசியிலின் பாமென் றறியாது வேலைப் பிடித்தவனே. 4

பிடித்த பிடியை விடாவயி ராக்கியம் பெற்றவர்க்குள்
நடிக்கு முருகா வணுக்கண் மலத்தை நசித்தமுதம்
குடிக்க வருள வெனவே தினமுங் குறுக்கமற்ற
கடிக்கரு மங்களொ ரைந்தையுஞ் செய்வாய் கரிசின்றியே. 5

கரிசற்ற சேய்நிற் கணித்தா லுயிர்த்தொகை யின்கணக்கும்
பரிவுற் றுரைத்திட லாமென்று தேரும் பலமிறந்தோர்
புரிவுற்ற யாவுங் கதிபெற்ற பின்னர்ப் புரியுமைந்து
பிரிவுற்ற காரிய மேதென்று வாதித்துப் பேசுவரே. 6

பேசா மவுனச் சிவனே குகனே பெரியவருன்
தேசோ மயத்தை யுறுமுயிர்ச் சத்தி செகமுகம்விட்
டேசால வுண்முக மாயின்ப முண்பதி னீடிலுன்னல்
தேசேறு காரிய மோரைந்துஞ் சத்தெனத் தேறுவரே. 7

தேறுந் தெளிவைக் கொடுத்தென்னை யாளுந் திருமுருகா
ஏறுமு னிச்சையென் சத்தியு ஞானமு மேண்டொழிலும்
மாறு முயிர்க்கிலை யேலது சேதன மாண்பவித்துக்
கூறு மசேதன மாயிருத் தற்கையங் கோளிலையே. 8

கோளற்ற நின்ற னருட்சத்தி யாதோர் குணவுயிரின்
ஆளுற்ற நெஞ்சுட் பதிந்துநற் பக்குவ மாயதன்மேல்
கேளுற்ற நீவந்து கோடலுண் டென்னக் கெழுதகையுன்
தாளுற்ற தொண்டர்கள் சான்று பராபர சண்முகனே. 9

சண்முக நிச்சய மோர்ந்து திருப்புகழ் சாற்றினவன்
தெண்மதி யோங்க விழைத்த குகாநெடுந் தீயவினை
கண்மடித் தாளரு டான்பதி வானெக் கருளுமெல்லும்
உண்முகத் துன்னைவைத் தேநிற்ப ரன்ப ருலகிலன்றே. 10

35. மனது.

கலிவிருத்தம்.*

உலகம்புகழ் கலைமாமக ளரியோனெனும் வேதா
சொலுமம்பிர ணவவொண்பொருள் சொனவீச விராயா
கலகஞ்செயெ னகமென்பது கரையும்படிப் புரிசூர்
தொலையும்படி யருளென்றுசொல் சுகமேவுவை மனதே. 1

சாராருய ரேழத்திரி தகரத்தவ மேசெய்
ஓரேழிரு டிக்குந்தலை யுடையப்புனல் பெருகக்
கூராரயில் வேல்விட்டிடு குமரேசன தீரம்
வாராவிடி னாமுய்யவொர் வழியேதுசொன் மனதே. 2

* இவ்விருத்தம் – நட்டபாடையெனும் பண்ணிலும் பாடலாம்.

2. ஏழ்அத்திரி = ஏழுமலை. அத்திரி = மலையென்னும் **பி – நிகண்டு.**

அண்ணாமலை வழியிற்பரை யருகிற்புன லிலையென்
றெண்ணார்திற னோர்ந்தேயயி லேவித்தெளி வாய
தண்ணாருயர் நன்னீரலை தாவப்புன றந்த
அண்ணாவருள் புரியாயென வறையாயளி மனதே. 3

ஏகாதச வேணோர்பதி னொருகைப்படை யாயும்
வாகார்கர மொன்றிற்சிவ வலிதானயி லாயும்
சாகாவரு ளுருவாயும் விளங்கச்சுடர் தனியை
வாகாவென வேத்தாயருள் வழிநாடிய மனதே. 4

தாவுங்கயல் விழிவள்ளி தனாதுண்மை பொருந்தக்
காவிஞ்சிய வனவேடர்கள் கறுவிக்கலி தருகாற்
கூவும்படிச் சரணாயுதம் விளித்தேயடல் கொண்டோய்
வாவென்றுசொல் வாழ்வாயருள் வழிநாடிய மனதே. 5

தேவென்பன யாவும்புகழ் சிவசம்புவு முமையும்
மேவுங்கயி லாயந்தனின் மிளிருங்கொலு விடையே
தூவிண்சுரர் பரவும்படி சுடருங்கும ரேசா
வாவென்றுசொல் வாழ்வாயருள் வழிநாடிய மனதே. 6

முன்னைத்தவ முற்றுப்பெற மொய்ம்பேறசு ரேசன்
என்னப்புவி வந்துன்றனொ டிகலிக்கொலை யயிலாற்
கன்னற்சடம் வகிருண்டு கலாபந்துன நின்றான்
தன்னைக்கொளு முருகாவரு டாவென்றமு மனதே. 7

முருகாவரி மருகாவெனை முழுதுங்கொள வுளவோர்
குருவேபுக லினிவேறிலை கூகாவென வுறவோர்
அருகேயமு முனமேயுன தடியேபெற வருளாம்
பொருளீயென வுயர்வந்தனை புரியாயளி மனதே. 8

5. கலி = வஞ்சகம்; **லகரவெதுகை** காண்க.

தென்றாணுவி லென்றும்வதி சிந்தாவறி வாளன்
மன்றாடி வணங்கும்பெரு மானேமுரு கோனே
என்றாளுவை யென்றாளுவை யென்றேவிசு வாசித்
தொன்றாநிலை கூடும்படி யுயர்வாயளி மனதே. 9

ஆசேதுமி லாநின்னுடை யனுபூதி யடைந்தே
தேசோடுன தடிமேயவொர் தெருளாரரு ணகிரி
ஆசானென மிளிர்தாரக வரசேயெனை யாளென்
றேசாதனை புரியாயினி யெய்தாய்துயர் மனதே. 10

36. எழிலார்சுரும்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எழிலார் சுரும்பு கிளரோதி வாணி யிறைவன் படைக்கு முலகிற்
பழிபாவ வஞ்ச மிகவே புரிந்து படுபாவி யாகி நிதமும்
அழல்வீசு கும்பி யிடையாகம் வெந்து கவலா திருக்க வருளாய்
பொழிலார் கதம்ப விரைவீ யலங்கல் புனையந்த காரி பொருளே. 1

சிவபால பைம்பொன் முடியாறு மன்னு சிகரங்கண் மின்னு மெழிலும்
துவர்வாய் துலங்கு முகமாறு மன்பு சொரிபன்னி ரண்டு விழியும்
சுவவாளு மும்பர் பகைகாது மேதி சுடர்பன்னி ரண்டு கரமும்
தவவாழ்வு பொங்க வவிர்தாளு நன்கு தரிசிப்ப தென்று தமியேன். 2

பனியே கிளர்ந்த புவிமீது பொங்கு பசியான் மடந்தை மயலால்
அனியாய மென்னும் வழிநேடி நின்றெ னறிவே யிழந்து கெடவோ
உனைநா னினைந்து தொழுதே னகண்ட வுணர்வா யியங்கு குகனே
கனிவாய் திறந்து வருகென்று கூறொர் கரையென்று காது புகுமோ. 3

கலைவாணி பத்தி மையொடே பழிச்சு கழல்வெற்பு மங்கை யுடைய
முலையீ மகிழ்ச்சி யமுதங் குடித்த முளையே செழித்த பழநி
மலைமீ திருக்கு மழகா வழுக்கின் மனதூ டிருக்கு மனகா
உலைவாயி லிட்ட மெழுகா யிருக்கு மெனைநீ யுகப்ப தெஙனே. 4

2. சுவவு = தேவலோகம்

நிலையாய வேம மெனவோது ஞான நிருவாண மேவ நினது
நலியாத பாத மதைநாடி நாடி நலமேது மின்றென் மனது
மலையோர முய்யு மறவேடர் கையின் மறிபோன் மயங்கு கிறதே
கலிகீழ் தயாள மிதுவோ கெடாவொர் கனியே குமார முனியே. 5

கடியே றரத்த மெழினீலம் வைத்த கவினார மிக்க மிலைவோய்
செடிசே ரமித்திரர் பகைவா வுருத்திரர் சிறுவா சுவர்க்க ரிறைவா
படியா நிலத்தின் மலைபோ லளப்பில் பவமே யிழைக்க வெனவோ
வடிவான மக்க ளுருமேவி நிற்கு மகனாகி நிற்ப னிங்னே. 6

துடிடுண்டு டுண்டு டுடுடுண்டு டுண்டு தொகுதொந்த மென்று முரலச்
சுடுகண்ட நின்று நடனஞ்செய் நம்பர் சுதனென்று வந்த பெரியோய்
அடிகண்டு கொண்ட வருளன்பர் சொந்த மணுவும் பெறாது சிறியேன்
நடுவன்க ணின்று வருமொய்ம்பர் முன்பெ னவில்வேன் விளம்பி யருளே. 7

உன்மீது வைத்த நினைவான பற்றை யொருபோது மாற்ற நினையேன்
என்மீது வைத்த புரிவாமு னட்பு மிடையா திருக்க வொருகால்
என்மீது பட்ச மிலியா யெனைப்பெ ரிதுநீ மறக்க வரினும்
உன்மீது குற்ற முரையே னெனக்கு ளுணர்வாக வுற்ற குகனே. 8

பதிஞான மின்றி யொழியாது சன்ம நிழலென் றுணர்ந்த பரிவோர்
மதியார்க ளிந்த நிலவாழ்வை யென்றன் மடமோக மிஞ்சு மதிதான்
நிதியேது மின்றி யிதிபோல வந்த விழிவே விரும்பு கிறதால்
பதியாக வந்தி னருளே புரிந்து னடியீ குமார பரனே. 9

கரியா னனத்த னிளையோ னெனத்தி கழுமேச கத்து ஞமலிப்
பரியோ யுனொப்பி லருளா னினைத்த படியே சுகிக்க வருண
கிரியார் தமக்கு நெடுவாழ் வளித்த கிருபாளு நித்த நினையே
பிரியாத நட்பி லடியேனை வைத்த பெரியோ யணைத்து மருளே. 10

ஆகப்பிரபந்தம் முப்பத்தாறினும் போந்த திருப்பாடல்	410
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	413

---

9. ஈதி – ''இதி'' எனக் குறுகிற்று. ஈதி = வேதனை நோய்.
10.மேசகம் = விரிதரு மயிற்றோகை.

37. திருநிறைந்த சிவம்.

அந்தாதி.

கலிவிருத்தம்.

திருநி றைந்த சிவம்பிர மம்பரம்
அருணி றைந்த வதீதன் பராபரன்
குருநி றைந்த குகன்சம்பு வென்பன
பொருளொன் றாய்ப்பொலி வுற்று நிலாவுமால். 1

நிலனி டத்தும்விண் கண்ணு நெருப்பிலும்
உலவைக் கண்ணு முயிர்க்கண் சுடர்க்கணுஞ்
சலிலக் கண்ணு நிறைந்தநின் றன்மையை
உலகிற் றேர்பவ ராருனை யின்றியே. 2

இன்று னேரடி யேத்துதல் போலவே
என்று நான்செய வேதமி லாவருட்
குன்றி லென்னைவை யாய்பகைக் கும்பெலாம்
வென்றி கொண்ட விறற்படை வீரனே. 3

வீர னேயடி யார்துயர் வீட்டுமா
தீர னேமறை தேடொரு தெய்வமே
ஈர வேறன்னை யேவுதி யென்னுடைக்
கூர மான கொடும்பவக் காட்டிலே. 4

காட்டு வாய்சகம் யாவையுங் கையகம்
சூட்டு வாய்மிடி யோர்க்குந் தொகாமுடி
ஓட்டு வாய்நமன் றன்னையு முள்கெனை
ஆட்டி னாயிலை யாரருண் மேவவே. 5

மேவு வோரறி மெய்ப்பொரு ளேனுநீ
தாவு ளேன்கணுஞ் சந்தத நின்றுளை
பாவி நானறி யேனின்ன பண்பெனத்
தேவ னேயறி யுந்திறல் செய்தியால். 6

6. தா = துன்பம், பகை; **வகரவெதுகை** காண்க.

செய்கை யொன்று மிலாமனின் சேவடி
எய்த நெஞ்ச மிகந்துன்னு வோரடி
பொய்ய னேன்றறி சித்தன்று பூத்தபூக்
கொய்த ருச்சிப்ப தென்றருட் குன்றமே. 7

குன்ற வில்லி குமாரமுன் னாணெடுங்
குன்றெ றிந்த குகாகொடுங் குற்சிதக்
குன்று பீறவுங் கூரயி லோச்சுதி
குன்ற வாணர் குரங்கயி லீசனே. 8

ஈசன் வாமத் தியங்குமை மைந்தநின்
ஏசி லன்பர்கொன் னேகழிந் தாரெனக்
காசி னூல்கள் கதைத்திடக் கண்டிலேன்
தாச னேற்குஞ் சரண்டரல் வேண்டுமே. 9

வேண்டு வார்துன்பு வீட்டுநின் றாள்கணான்
வேண்டி வேண்டி விவேக மிலாமிடி
பூண்ட பாதக னாகிப் புலம்புநீர்
ஆண்ட நீயறி யாய்கொலெ னத்தனே. 10

அத்த மின்மனை யம்புவி யொக்கலும்
வித்தை யும்விவ காரமும் வேட்கையும்
செத்தி டுஞ்செவ்வி யென்செயுந் தீதிலா
அத்த னேநின தன்பொன்று காக்குமே. 11

காக்கை யுண்ணுங் களேபரம் போலவீண்
ஊக்கத் தானொழி யாதரு ளூட்டியென்
நோக்கம் பூர்த்திசெய் வாயொரு நூனமில்
மோக்க வேட்கையர் முன்னரு ளையனே. 12

ஐய னேயர சேயழ கார்மயில்
வைய மீதிவர் வானவ னேயருள்
மெய்ய னேவிறல் வேலவ னேவெறும்
பொய்ய னேற்கினிப் போக்கிட மெங்ஙனே. 13

எங்கு முன்பதி யெங்குமுன் னாள்சதா
எங்கு முன்செய லாக விருந்துநான்
இங்கு வெந்துய ரேற்றிட லென்கொலோ
பொங்கெ ரிப்புழுப் போல வருந்தியே. 14

வருண வுற்பன்ன மங்குல் குழீஇநின்
றொருமு கத்தி லளப்பின்றி யூற்றல்போல்
அருண்மு கிற்றிர ளென்க ணனாரதம்
பரவி நின்று பணிப்பதெக் காலமே. 15

காலன் மூரி கடாவிக் கணிச்சிகொண்
டால மென்னவந் தாவியுங் கொள்வனோ
ஞாலத் தேயுனை நாளுங் குரங்கிடிற்
சீல மேய சிவானந்த வாழியே. 16

ஆழி சங்க மமர்ந்தகை யண்ணலும்
நீழ லிண்டை நிலாவய னும்புகழ்
ஏழை பங்க னிளஞ்சுத வென்றுரால்
கீழ லென்றன்பர் கேள்கிள ராதியே. 17

ஆதி யந்த மிலாப்பர மார்த்தவொண்
சோதி யாயவுன் சுத்த சுபாவத்தைப்
பேதை பெற்றன்றி யென்னொரு பேய்மன
வாதை தீருங்கொ லோவைய வந்தருள். 18

அருளி லாமனுக் குப்பை யெலாமுனைக்
கருத வுங்கருத் தொட்டுமொர் கையுமுன்
திருவு ளப்புரி வாற்றுதி செய்கிறேன்
இருளி ரிப்பதென் றோவறி யேனரோ. 19

அறிவி னுக்கறி வாயரு வானதும்
குறிகு ணம்பல கூறுரு வானதும்
பொறிபொ லிந்துள பொன்னுல கானதும்
செறிய ருட்சிறப் பென்ப செழும்பொனே. 20

16. கணிச்சி = மழு ; **பி – நிகண்டு** காண்க.

பொன்ன னந்தைபொன் பூண்மட வாணசை
தன்னை நாடி யமுழுஞ்சக சண்டியாம்
என்னை நீயிரண் டின்றி வளாவுநாள்
இன்னுந் தூரங்கொ லோவெங்க ளீசனே. 21

ஈசற் கின்புள மைந்தவொ ரேதிலாத்
தாசற் கின்பரு டந்தை விடாவிசு
வாசத் தாலிங்கண் வாழ்த்திப் பராவுமென்
பாசக் கோளறப் பார்பர தெய்வமே. 22

தெய்வ மென்பது சிந்தை யடங்கினோர்
மெய்வி ழிக்கு வெளிச்சமென் றாமது
பொய்யி னிற்பவர் புந்திக்கு மெட்டுங்கொல்
ஐய பொய்யுழல் வேற்கென்னை யண்முமோ. 23

அண்ண லாரறி வாள ரவாமருட்
கண்ணே கண்மணி யேகரு ணாகர
விண்ணே விண்மணி யேயெனை மேவெனா
உண்ணி லாவினண் ணேன்கொலொ ருண்மையே. 24

உண்ணி குஞ்ச வுயிர்க்குயி ராயவென்
அண்ண லேயரு ளானந்த வெள்ளமே
எண்ண மோய்ந்த விடத்தி லிருக்கநான்
பண்ணும் பூசை பயிற்றலுன் பக்கமே. 25

பக்க மற்றவ ரென்றுமிப் பாழுடல்
புக்கு வாழ்வதின் பென்பரப் புன்மையைப்
பொக்க மற்றவுன் பூரணங் கோடலே
தக்க தென்றெண்ணு நானினிச் சார்வனோ. 26

சார்வ காலமு முன்பெருந் தன்மையைச்
சேர்வ தாமொரு சின்மய வாதிக்கம்
சூர்ந ணாத சுகானந்த மென்பதின்
பார்க லாவல ராரு மறிந்ததே. 27

---

25. **நிகுஞ்சம்** = குகை.

ஆரெ னக்கதை யன்பொடு மாக்குநர்
ஆரெ னக்கதை யாகலை செய்குநர்
ஆரெ னக்கதை யாக்குந ரென்றுநான்
ஆரை நித்த மலட்டுகின் றேனரோ. 28

அரனன் றாலினல் லந்தணர் நால்வர்கட்
குரனொ டோதலின் றோதிய வுண்மையைப்
பிரமை யோடுணர் வோர்பெந்தப் பேறெலாம்
திரண மாநினை யார்கொனற் றெய்வமே. 29

நற்ற மிழ்க்கலை நாதனென் போன்பரி
வுற்று வேண்டுமெய்ஞ் ஞான முணர்த்தியன்
றற்றந் தீர்த்தவ னேயரு ளானெனைப்
பெற்றி லேனின தன்பினைப் பெற்றுமே. 30

பெற்ற தாயும் பிதாவும் வெறுப்பரால்
உற்ற வேவ லுஞற்ற றவிர்ந்தக்கால்
இற்றை நான்செய்குற் றேவலை யின்னதென்
றற்ற மில்லை யளித்தென்னை யாண்டுகொள். 31

கொண்ட கொள்கைக்கொ ரூன மணைந்திடா
தண்டர் நாயக னேயரு ளாற்றினீ
அண்ட மெண்டிக்கு மாநிறை யாற்றலைக்
கண்டு ளங்களி கூர்வலென் கண்ணிலே. 32

கண்ணி லானருங் கல்விகற் றென்பயன்
தண்ணீ ரென்றிடிற் றாக மடங்குமோ
விண்ணு மண்ணுந் தொழாகொனின் மேதகத்
தண்ண லம்பெறிற் றன்னிலை தன்னிலே. 33

தன்ன கந்தனிற் றன்னிசங் கண்டபின்
தன்னை வேறெனச் சாற்றவுந் தாவிலா
உன்னைத் தானென வோதவு மொவ்வுமோ
இன்ன தென்றியம் பாததொன் றின்றரோ. 34

29. திரணம் – த்ருணம் எனும் வடமொழி விகாரம். புல், புற்போன்ற துரும்பு எனும் பொருள் பயக்கும்.

இன்றிவ் வாறுசொ லெண்மை யுளேனிலை
நின்று சாதித்து நெஞ்ச மொடுக்கிலேன்
பொன்றி டாதுபொன் றிக்கதி புக்குய்வான்
என்று வாலரு ணீட்டுவை யெந்தையே. 35

எந்தப் பூசனை செய்யினு மென்னுழல்
சிந்தை யொன்று திடப்படிற் சித்தியென்
றந்த வேத மறைந்திட வில்லையோ
கந்த னேகரு ணைப்பிரகாசமே. 36

காசி போந்தவ ருங்கறை செய்வரேல்
ஆசி லாதபொன் னாடு மடைவர்கொல்
ஆசை யாம்புது நாடல கங்கெடின்
ஏசி லாச்சுக மெய்தறி வோங்குமே. 37

ஓங்க லோங்குஞ் சுரத்துழி யூண்டுயில்
நீங்கி மேலவர் நிட்டை பொருந்தியும்
பாங்க றாத்தவம் பண்ணியு நிற்கிறார்
தீங்கி னேற்கொரு செய்கையு மில்லையே. 38

இல்லி னைத்துறந் தேகினு மென்மனத்
தொல்லை நீங்கினன் றோசுக மெய்துமஃ
தில்லை யேலங்கு மிட்டளந் தோன்றுமால்
ஒல்லை யெந்தை யொடுக்கென் மனத்தையே. 39

மனது கூம்பினிஞ் ஞால மறைந்துபோம்
எனும் விவேகமெற் கீந்தனை யின்னமும்
எனைம றந்தெனை யெய்த விழைத்தியால்
அனக பூரண மானது வாய்க்கவே. 40

வாய்க்கு மின்பென வாழ்த்துநி னன்பரை
ஏய்க்கு மோவிவ் விருஞ்சக மாயையும்
பேய்க்கு ணஞ்செய்து பேதக வாசைதந்
தேய்க்க வுள்ளது மென்மன வல்கலே. 41

அல்லு மெல்லு மகத்தி லுனைப்பதித்
தல்ல லற்றம லானந்த பூமியின்
எல்லை யைக்கண் டவர்க்கிங் கொருசெயல்
இல்லை யில்லை யெனச்சொலும் வேதமே. 42

வேதஞ் சொற்றது மெய்யுறழ் வேயதைப்
போத மற்றவென் புன்மன தாற்பெறற்
கேது மற்றவ னென்றறி வாய்நவில்
வேத முந்துணை பேணு விசாலமே. 43

விசுவ வின்பினும் விண்ணுல கின்பினும்
உசித மாவ தொருங்குப கன்மமும்
விசம மாக விடுத்தரு ணிட்டையே
நசைஇ நின்னடி நாடி நிலைப்பதே. 44

நிலைநி லாமை நினைந்துதிப் பஞ்சியே
குலைகு லைந்து குரைக்கின்ற துள்ளமென்
தலைவ னீயிருந் துந்தமி யேனினம்
அலைய லாங்கொ லருட்குரு நாதனே. 45

நாத னேயுனை நாடி யிருக்கையிற்
சீத வேந்தனைச் சேண்புயன் மூடல்போல்
தீதெ லாம்வந்து சிந்தைமொய்க் கின்றவே
நீத மில்லைகொ னின்னர சில்லரோ. 46

அரச னுக்கடங் காக்குடி யேய்ப்பவென்
இருத யத்திற் கிணங்கி நிலாக்கொடுங்
கரவு நெஞ்சமுங் கண்ணுங்கொ லோநினைப்
பரம னேயருள் பாலிக்க வேண்டுமால். 47

வேண்டி யன்று விசாலப் பவக்கடல்
தாண்டிக் கண்டனர் சந்தத ஞானிகள்
ஆண்ட நீயென்க ணன்புவைத் தாலதைக்
காண்டல் கக்கிஷ மோகருத் தொத்தரோ. 48

ஒத்த நீர்மை யுறாதவர் தம்மனம்
பெத்தத் தாலுரு வாமெய் பிறங்குயிர்
முத்த ருக்கரு வாம்பர முத்தருக்
கத்த வுன்னரு ளாலவை யில்லையே. 49

இல்லா னென்னறி வில்லாத பேதைபோல்
நில்லா துன்னடி ஞேயத்தில் வைத்தருள்
அல்ல றீர்த்தரு ணைப்பெய ரான்சொலுஞ்
சொல்லிற் காசைகொ டுத்திருத் தோன்றலே. 50

38. இந்துமிலைந்தோன்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

இந்து மிலைந்தோன் புரஞ்செறுத் தான்வளை யேந்துநல்வை
குந்த னிலங்கையர் கோன்சினந் தானறுங் கோலமலி
இந்திர னீடார் வலன்செறுத் தானரு ளேமிகுந்த
கந்தன் றொழும்பர் துயர்செறுத் தான்சர்வ காலமுமே. 1

வேளைச்செம் பொற்கழ லன்பர்செந் தேனை விமலைகொஞ்சும்
காளைக் குமரனைக் கந்தன் குகனென் கலைவலனை
வாளைப் பொருவிழி வள்ளி யவாவி மருவுநறுந்
தோளொப் பிலியைத் துதிக்குநர்க் கானந்தந் தோன்றிடுமே. 2

குரவன் குரத்தி கொழுநனி னன்னை கொழுநன்முதல்
மருக னுடைத்திருத் தாதையை வேட்டொரு மாகுரத்தி
மருகி யெனுங்குறத் திக்கடங் காநசை வைத்தினிய
பரிவுற்று நின்ற குறவனைத் தேவென்ப பண்ணவரே. 3

2. **வள்ளி யவாவி மருவுநறுந் தோளொப்பிலி** = வள்ளியாகிய தன் சத்தியை விரும்பி அத்துவைதமாகச் சார்ந்து நிற்கும் நற்றோள்களையுடைய ஒப்பில்லாதவன்.

3. **குரவன் குரத்தி** = பிரமாவின் தலைவியாகிய சரச்சுவதி. **முதல் மருகன்** = விக்கினேச்சுரன்.

அந்தே னிருக்குங் குரற்காம தேவியு மாசைகொள்ளும்
பந்தார் குயத்தியொண் டெய்வானை வள்ளி பதியெனெதிர்
வந்தாள வேண்டு மியாணர் வினைகளின் வாய்க்குமருஞ்
சந்தான வாழ்வு நிகராகு மோவெனத் தானிங்ஙனே. 4

படைத்துப் படைத்துச் சலித்ததின் றெண்கணன் பந்துரக்கை
தொடுத்துத் தொடுத்துச் சலித்ததின் றாலத் தொடைமதன்கை
கெடுத்துக் கெடுத்துச் சலித்ததின் றேமன்கை கேட்பவர்க்குக்
கொடுத்துக் கொடுத்துச் சலித்ததின் றுன்கை குகேச்சுரனே. 5

ஆசைப் பெருக்குடை யாழியி லாழ்ந்தி யனாரதமும்
பூசைக் கிணக்கமின் றோவல்கொள் பாழ்த்த புரைமனத்தின்
மாசைக் கடிந்தினி மாறாப் பெருங்களி வவ்வுதற்கு
நீசற் றிரங்குத லெக்காலம் வேல்பற்றி நின்றவனே. 6

பேரின்ப நூல்கற்றுப் பேதையர் மோகம் பிடித்தவர்கள்
பார்வை வலையி லகப்பட்ட கோலங்கள் பார்த்தவர்முன்
பாரதைச் செய்தவர் நாமிலஞ் செய்தவ னாளுடையான்
சார்புடை யீரறி வீரென்பர் வீணர்கள் சண்முகனே. 7

வீட்டி லிருக்கும் விளக்கைவிட் டேவெளி யேநெருப்புக்
கேட்டுத் திரியு மதியிலி போலுனைக் கீழ்நிலையோர்
நாட்டிற் கருது கிறாரந்த நாட்டமெ னாட்டங்கொலோ
பாட்டிற் புகழரு ணைப்பெய ரோற்குற்ற பண்ணவனே. 8

---

5. பந்தஉரம் – "பந்துரம்" என வேய்ந்தது. "அழகுந் திரட்சியும் .... பந்தமென்ப" எனப் **பிங்கலந்தை** கூறுதலிற் **பந்தம்** = அழகாம். **உரம்** = வலி.

39. கந்தர் திருவாரம்.

கலிவிருத்தம்.

கயமா முகவைங் கரனார் துணைவா
உயர்சீர் விடையே றுமையா டனயா
தயவா யருளே தரவா தணியா
நயமா னசுகோ தயநா னுறவே. 1

அடிநா முடியின் றழியா வெளியாய்
மடியா வுருவாய் மறைநா யகமாய்
வடிவே லரசாய் வளர்வா கையனே
அடியே னிறையா யருடந் தருளே. 2

இரவும் பகலு மெளியே னுரியோர்
பரவுங் கழலைப் பணியும் படிநல்
அருடந் திடுவா யகிலந் தொழவே
வருமஞ் சிகியில் வரும்வா னவனே. 3

அசுரர்க் கிறையீ டழியப் பணிவாழ்
நிசிதக் கரவே னிலவத் தமியேன்
கசிவுற் றசொன்மா லைகணித் தணிவான்
உசிதத் தொடுவந் தருளுத் தமனே. 4

தேவா வுனைநா டியபின் றிணையில்
மூவா சைகெடும் படியான் மொழியும்
பாவா வனசெம் பயனாம் வணமால்
மேவா தருளாய் மிடல்வே லவனே. 5

பாவக் கடலிற் படியோ ருயிர்தான்
நாவிற் பெயர்மந் திரமே நவிலின்
தேவர்க் கருமா டுறுமே சிறியேன்
பாவிற் கருளா தெனைபா வகியே. 6

பெண்ணா கியபே யெனைவந் துபெரும்
புண்ணா கியநீர் பொசியுங் குழியின்
கண்ணே தளுமோ கழல்கொண் டபினும்
விண்ணா டர்பரா விகல்வே லரசே. 7

எல்லா மதமுங் கரைகண் டிடநீ
வல்லாண் மைபுரந் தலர்வா ளிமதன்
பொல்லா மயலிற் புகவே புரிநீர்
உல்லா சமகா குகனே யுரையே. 8

காமக் கனலிற் கருகுந் தமியேன்
சாமிக் கடிமைப் படவுந் தரமோ
பூமிக் குளுனைப் புகழ்வோ ரையரும்
பூமிக் குள்விடும் பொருவே லிறையே. 9

இச்சைக் கடிமைப் படுமென் னுழையுன்
செச்சைச் சரணந் திகழும் படியுள்
மெச்சித் தகவீ திகெடா விறல்சால்
பச்சைப் பரிமேல் வருமெம் பரனே. 10

இரவும் பகலும் பிரியா வெனுடை
யரசே யிதுநா ளஞர்நா னுறவென்
றொருதே வுளதோ வுனையன் றயரத்
தெரியே னெளியேன் மயிலூர் சிவனே. 11

மனதா ரவெனுண் மயிலூர் குகதோம்
தனையா டியதின் றிலைமுன் றளையாம்
வினைவா தனைவந் தெனைமே யினதால்
கனவாய் முடியத் தருவாய் கரமே. 12

மையார் கலிசூழ் மகிநின் னொருவி
நொய்யே னுயுமா றுளதோ நுவலாய்
மெய்யா ரடியார் விழையஞ் சரணா
துய்யா முருகா சுபசோ பனனே. 13

10. தகவு = குணம்.

எளியே னுளமிங் கெதிலென் பதைநீ
தெளிவா யறிவாய் சிறியே னிதயம்
களிகூ ரருள்கூ ரவெணாய் கழுதுண்
அளிநீ பமிகப் புனையம் பரனே. 14

எந்தா யெளியே னிகலா மிடரால்
நொந்தேன் மிகமே னுதிசே ரருடான்
தந்தா ணெடுவாழ் வுடையந் தரியின்
மைந்தா குமரா வடிவே லவனே. 15

நிலைமே னினையே நினையா துவயா
அலைவோ ரெவரோ வவர்தா மவிவார்
பலநா ணினையே படர்நா னுமிவண்
வலைமீ னெனவா தலென்வேன் மனனே. 16

தரையோர் புகழும் படிதந் திரமாப்
புரிவோர் புணியம் பலியா ததுபோல்
தரைமீ நினையே கருதுந் தவமும்
விரைவா யிறுமோ மிளிர்வேன் மனனே. 17

பணியா பரணன் மகிழும் படிநீ
திணிஞா னநிஜஞ் சொனதீர் வையினால்
அணிமா தியருந் தொழினின் றுமதே
துணிபா குமனா மயதூ யவனே. 18

சன்மப் பிணியைத் தணியச் செயுமுன்
நன்மைத் தயவா மமிழ்தத் தினைநான்
தின்னப் பணியாய் திருவாழ் குறமின்
தன்னைத் தழுவுந் தனிநா யகனே. 19

வாசங் கமழ்பா தகுகா மறவா
நேசம் பணியுண் ணிறைபே ருணர்வின்
தேசந் திகழச் சிவயோ கமதைத்
தாசன் பெறுவா னருள்சந் ததமே. 20

19. தழுவல் = அத்துவைதமாக விரவிநிற்றல்.

கானங் குறமா திதழ்மா கனியின்
தேனுண் டகுகா குழகா தெருளோர்
கோனென் றுளவே லவனே குயினான்
ஞானம் பெறவோர் நடனம் புரியே. 21

ஆதா ரவுனோ டணவென் றனைமேல்
நீதா நிலைநின் றிடமூ டருளைத்
தாதா வெனவே தனிவா துசெயும்
போதோ வருள்வாய் பொருவே லிறையே. 22

வித்தைத் திறமே துமிலா மிடியேன்
கத்திக் கதறிக் கழல்பா டவருள்
வைத்தெற் குணர்வா யதுபோன் மறையாச்
சித்திற் குளும்வைத் தருள்சே யவனே. 23

இந்த 23ஆம் பாட்டில் - என்னை பாடும்படி யருள்புரிந்து உணர்வாகவு நின்றது திருவருளே என்றமை இனிது புலப்படுகின்றதன்றோ. 6-வது மண்டலத்திலே திருவருட்செயன் ஞாபகத்திலே -

"பாடி யேயறி யாவெளி யேன்வாய் பாட லுன்கிரு பையெனவு நினைந்தேன்
நேடி யேயறி யாதவென் னினைவு நினை நினைந்திடல் கருதியு மகிழ்ந்தேன்"
என்றும் அடிகள் கூறியருளினரே. இத்திருவருட்செயன் ஞாபகத்திலேயே

"வனப்பு மிக்கவொர் சைவரென் கனவில் வந்தெ னைக்கொடு போய்ப்பய சடிசில்
இனிப்பு றப்பிசைந் தனரதை யென்னோ டினித ருந்தியு மேகின ரதுதொட்
டுனைப்ப ழிச்சிடு கவிதையு நூலோ ருணர்வும் வளர்ந்தன விவையுமு னருளே"
எனக் கூறியிருத்தலும் இங்கே கருதிக்கொள்ளத் தக்கதே.

---

21. "இதழ் மா கனியின் தேன்" என்ற பிரயோகம் – மலரிதழ் போன்ற வாயின் அழைப்பாம் மொழிக்கனியின் இன்சுவை யெனும் பொருளைப் பயப்பதாயிற்று. இதழ் = உதடு; சினையாகு பெயராய் வாயை யுணர்த்திற்று. "மா" அழைப்பு எனப்படுவதைப் **பிங்கலந்தை** "ஒரு மரப் பெயரு மழைத்தலும் .... மாவென லாகும்" என்றியம்பு சூத்திரத்தா னறிக. இனிது பழுத்தமொழி கனிபோறலின் கனியெனப்பட்டது. வள்ளிப்பிராட்டி, இறைவனை யழைத்த வாற்றினை 6–வது மண்டலத்திலே **சுனைவளாகத் திருவிளையாடலிலே** "இன்னு ரைத் தமி ழுந் தடுமாற வெம்பிரானெனக் கூவினள் பல்கால்" எனக் கூறிச்சேறலிற் கண்ணுறலாம்.

தருவார் தருவார் சரணங் களையென்
றிருபா தமிறைஞ் சிடுவோர் புலவாம்
உருமே வுவரோ வுயர்வீ டிலராய்த்
திருமான் மருகா சிவசே யவனே. 24

முகமொன் றுரைமுன் முகமொன் றருண்முன்
முகமொன் றமர்முன் முகமொன் றொளிமுன்
முகமொன் றிருநங் கையர்மா முகமுன்
முகமொன் றடியார் முனநின் றிடுமே. 25

முகமொன் றுயர்விண் முகமொன் றொருகீழ்
முகமொன் றுதெனா தொருமா முகமேன்
முகமொன் றுவடா ததமோர் முகமென்
முகநின் றருள்சண் முகவற் குளமே. 26

சுரம்விண் டுநிலங் களினுந் தொழுவோர்
உரனெவ் வணமவ் வணநின் றுதவுங்
கரமுஞ் சிரமும் பலவே கருள்போழ்
அரன்மைந் தனெனுங் குகனுக் கறிவே. 27

---

25. **(1)** முகமொன் றுரைமுன் = ஐந்து தொழில்க ளென்பனவற்றுள் முதன்மொழிக் கண்ணதாயப் படைப்புத் தொழிலில் நிற்பது ஒரு முகம், **(2)** முகமொன்றருள்முன் = படைக்கப்பட்டவைகளைக் கிருபையால் அழியாது காக்குந் தொழிலே காத்தல். அதன் கணிற்பது ஒரு முகம், (அருள் = கிருபை), **(3)** முகமொன் றமர்முன் = காக்கப்பட்டவனைத்தும் தத்துவ சங்காரப் போரிடை ஒடுக்கும் பெருந்தொழிலே அழிப்பு. அதன் கணிற்பது ஒரு முகம், (4) முகமொன் றொளிமுன் = மறைப்புத் தொழில்புரி ஆதிசத்தியே இருளாகவு மொளியாகவு நிற்றலின் அதன்க ணிற்பது ஒரு முகம், (ஒளியைக் கூறினமையின் இருளுங்கோடல் தகுதி).

(5) முகமொன் றடியார் முன் = பந்த விடுதலை நிமித்தம் அடியவர்க்கனுக்கிரகிக்குந் தொழிலில் நிற்பது ஒரு முகம். (6) முகமொன் றிருநங் கையர்மா முகமுன் = தெய்வயானை வள்ளியெனும் பிராட்டிகள் முகமுன் அவர்களுடைய விருப்பு மேம்படு மகிழ்ச்சியுறச் சிவசத்தியாய் நிற்பது ஒரு முகம் எனவாமென்க. 1 – முதல் 5 – வரையிலுமுள்ளன சிவமுகங்க ளென்பதும், 6–வது சத்திமுகமென்பதும் வடநூற்பிரமாணங்களோடு இவ்வாசிரியரது **ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசத்தி**லறியலாம். இப்பொருள்கட்கு மாறுபாடாக முகங்களுரைத்தல் ஏற்புடைமை யாகாது.

ஈசன் குணமெண் குணமென் றிறைநூல்
பேசெண் குணமும் பிரியா விறையோன்
நாசஞ் சனனஞ் சரைநா குமிலாத்
தேசந் திகழ்சண் முகதே வுளமே. 28

தவமே நிமிருட் சமயந் தனிலூஉம்
அவமே பயின்மற் றதிலும் பொதுவாய்
எவனின் றுளனோ வவனே யெனையாள்
சிவனென் றறையுஞ் சிவசண் முகனே. 29

நாவன் மையுளோர் நவிலெண் ணறுமாப்
பாவண் மையினும் படியா தவனாய்க்
காவென் பவர்தந் துயரங் கடியெந்
தேவென் றுளவே லவனே சிவனே. 30

சீர்வே தகுலன் றிருநா விறையோன்
ஆரூ ரனறா வருள்வா தவுரான்
ஆரார் தமிழின் பறியா தியிறால்
ஊர்வா னவனே யொருசே யவனே. 31

திருமா லயனெண் டிசைநின் றுளரும்
செருவா னவருஞ் சிவசங் கரனார்
உருவென் றுணர்வோ ரறிவா யொளிரும்
ஒருகந் தபிரா னுயிர்நா யகனே. 32

காலுஞ் சிலையுங் கலிசா றனுவும்
சீலந் திமிர்தஞ் சிரமீ திடுவோர்
கோலங் களுணர்ந் துளமே குளிர்வோன்
பாலன் குமரன் பதமே கதியே. 33

ஆதா ரபிரா னருணா டுநர்கட்
கோதா மொழியா லுபதே சமருள்
மீதா னபரா பரவே லவனை
நீதா னெறியாய் நினையாய் மனனே. 34

29. அவம் = நித்தவீடுபேறின்மை. **31. இறால்** = இடபம்.

ஆலா சியமான் மியவா டலெலாம்
வாலா மையின்மா வளஞா னகிரிப்
பாலோ ரிறைகா ணவெனப் பணினோன்
காலா யுதகே தனபுங் கவனே. 35

கீரன் சுகனோர் கிளரொள் ளருணைப்
பேரன் குகன்வீ ணைவரன் பிரமன்
சூரன் முசுமா முகனீள் சுகமே
சேரும் படிசெய் பவனென் சிவனே. 36

40. அவனியாசை.

கட்டளைக்கலிப்பா.

அவனி யாசை யெலாஞ்சிக லென்றறா
வன்புக் காந்தொண் டடித்துணை காண்டலென்
றிவரு நெஞ்சசை யாநிலை நிற்பதென்
றெங்கு நின்னன்ப னாக வுலாவலென்
றுவமை யற்ற சிவானந்த வெள்ளமே
யுண்மை யாய பரம்பொரு ளேயிருங்
கவலை நூறிறு மாப்பளித் தாளுமெங்
கர்த்த னேகந்த மாதன மூர்த்தியே. 1

நாசி நாவிழி காதுட லைந்தையும்
ஞால நாடலி லேதடை செய்யினும்
ஆசை யாலகக் கண்ணுழல் பேய்மன
மரைநொ டிப்பொழு தேனு மடங்குமோ
தேசி கன்றய வொன்றுள தேலது
செவ்வ னேயடங் கித்துணை யாமலாற்
காசி கண்டவர்க் கும்பகை யாகுமே
கர்த்த னேகந்த மாதன மூர்த்தியே. 2

பாவிற் றுண்பவர் போலநில் லாமலுன்
பாத மேபுக ழுந்தனி யேனுனை
மேவிக் கொள்ளும்விர்த் தாந்தமெ லாநுவல்
வேத நூல்பல வாய விளம்பவென்
ஆவிக் குச்சரி யாயுள நன்முனி
யாண்டி யாப்பிள்ளை யைப்பிரிந் திங்கணே
காவுற் றுத்திரி யும்படி யாயினேன்
கர்த்த னேகந்த மாதன மூர்த்தியே. 3

வாட்ட டங்கண் மடந்தைய ரல்குலா
மண்ட பத்துறை மாமத வேண்முக
வாட்டங் கொண்டெனக் கஞ்சுவ தென்றுழல்
மனமி லாதகப் பார்வையி னிற்குமோர்
நாட்ட மாகி நிராலம்ப விண்ணிலே
நானி றந்துநின் றுய்வதென் றம்மையார்
கோட்டு ரோருக வள்ளிக்குங் குஞ்சரக்
கோதைக் குங்கிடைத் துள்ளநற் கொண்கனே. 4

காவி யங்க ணிளம்பிடி யார்களின்
காம வேட்கை யெலாமிங்க ணேபச்சை
நாவி யாகியு னல்லருண் மங்கையை
நாடி யின்புறற் கென்றருள் வாயெனக்
கூவி யேத்த விதித்த சுரேசனே
கோளர் கையி லெனைப்பிடித் தேகொடுத்
தாவி சாம்பி யவத்தைகொள் வானெனை
யாக்குங் காரண நானறி யேனரோ. 5

அந்த கார விலாச வுடம்புடை
யந்த கன்வந் தவைத்துயிர் கொண்டபின்
பந்த னாப்பட் கிடத்தி வயாவுடைப்
பந்து கூடி யழாவொரு வாழ்வுறச்

---

3. பாவிற்றுண்பவர் = மனிதரைப் பாடிப் பொருள்பெற்றுப் பிழைப்போர்.
6. அவைத்தல் = குத்துதல். குற்றலென் றுங்கூறுப.

சிந்தை யானதை நின்பதப் போதிலே
சேர வைத்துனை யேதுதி செய்திடுஞ்
சொந்தக் காரனு மாயபின் பென்றனைச்
சோதிக் கின்றதென் னேகுக தெய்வமே. 6

இம்மை யிற்சுகந் தந்ததன் மேலுமே
லிடத்தில் வைக்கும் விழுப்பொரு ளாயவுன்
செம்மை சேர்திருத் தாள்களைச் சந்ததம்
சிந்தித் துக்கரங் கூப்பென் கரங்களால்
தம்மை யேபெரி தாப்புகழ் வீணரில்
சார்ந்து கும்பிடச் செய்தவென் புன்மையை
விம்மு நானுண் ணினைத்து நகைக்கிறேன்
வேதன் விண்டு தொழுங்கும ரேசனே. 7

என்னுற் பன்னமுவ் வாறிரண் டாண்டெனா
விங்கு ளோர்மதித் தோது கிறாரதில்
உன்னைச் சூழ்ந்ததெ லாஞ்சொலி னேழள
வுற்ற வேழிலு முட்கவ லின்றிநின்
தன்னை நாடிய வாண்டொரு நான்கரோ
சங்க டங்கொண்ட வாண்டொரு மூன்றரோ
இன்னு மென்விளை வாங்கொ லறிந்திலே
னெந்தை யேசெந்தில் வாழ்கும ரேசனே. 8

பன்றி யொன்றக னேமியைத் தோண்டவும்
பறவை யொன்றகல் வானிற் பறக்கவும்
நின்ற முக்க ணுடைப்பெரு மானுடை
நித்தி யானந்த மைந்தவிங் குன்றுணை
யன்றி வேறொர் துணையெனக் கில்லையே
யைய னேநம்பி னோரைநீ கைவிடாய்
என்ற சொல்லும்பொய் யாகுங் கொலோவிடா
வீரம் வைத்தின்ப மேகொளச் செய்தியே. 9

8. இச்செய்யுள் கலியுகம் 4986ல் தாரண வருடம் சித்திரை மாசங் கூறப்பட்டதாக முதற்பதிப்பிலே காணப்படுகின்றது. (கி.பி. 1884)

வெண்ட லைக்கைய ராடறக் காட்டழல்
விவர்ண மாயையைச் சுட்டடக் குந்தரம்
தொண்ட னேன்கண் டகங்களி கூர்ந்துனைத்
தொழுமெ னாதுரு வைத்தெரிந் தங்ஙனே
கண்டி டுந்தெளி வாலுன் னருட்பிர
காசத் தோடுங் கலந்துய்ய வேண்டுமால்
அண்ட வாண வணாமலைப் பேருடை
யானை யாளறு மாமுகத் தெய்வமே. 10

ஆகப்பிரபந்தம் நாற்பதினும் போந்த திருப்பாடல்	514
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	517

---

41. பகலெல்லாம்.

நேரிசை வெண்பா

பகலெல்லா முள்ளிநெடும் பள்ளிகொளுஞ் செவ்வி
அகலமறந் தாலின்னு மந்தோ - புகல்வேறே
ஏதுநினை விட்டானா னெப்படியா ளாயிடுவேன்
வேதமுரு காநீ விளம்பு. 1

பாடுவே னின்னைப் படிப்பேனுன் மார்க்கமுறை
சூடுவே னின்னடியென் றொங்கன் முடி - நாடிச்
சருவதா காலமுஞ் சண்முககா வென்பேன்
இருதயா னந்தமளி யே. 2

---

2. "தொங்கன்முடி" இச்சீரை, நேர்நேர் நிரையென அலகிட்டுத் தேமாங்கனியெனக் கோடலொழிந்து – க – மு இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள னகரவொற்றை நீக்கி, நேர் நிரை நேரென அலகிட்டுக் கூவிளங்காயெனக் கோடல் வேண்டும். என்னை? வெண்பாவிற் கனிச்சீர் வரலாமென்னும் ஒத்தில்லாமையால். இவ்வாறிடைநிற்கும் ஒற்றொழித்து வெண்சீராகக் கொள வேண்டுமெனு நியாயத்திற்காக அடியார்க்கெளியனெனத் தொடங்குமொரு வெண்பாவில் தனிச்சீர் "படியின்மிசை" எனநிற்க ஸ்ரீமந் நடராஜப் பெருமானருளினதையு முணர்வதோடு "சொல்லாரும் வல்லின

கொன்றுதின் றேன்சிலநாட் கொல்லாதுண் டேன்சிலநாள்
இன்றுவிட் டேனினிமே லில்லையே - மன்றிலுறை
ஆட்டுக்கா லோன்முருக னானகுக ஞானவழி
காட்டித்தா ழாமலெனைக் கா. 3

சும்மா கிடந்தவெனைத் தூண்டிவிட் டூனுண்ணுஞ்
செம்மாரின் னாய்திரிதுர்ச் சீலம்போ - லிம்மகியின்
மம்மரார் வத்துழல வைத்ததெதற் காவமரர்
பெம்மானே யெம்மானே பேசு. 4

முருகனருள் கொண்டுள்ளார் மூர்க்கரயர் துன்பிற்
கொருபோது மஞ்சியுற வாகா - ரெரிமீது
குப்பைசினந் தாலழிவு கொண்டிடுமல் லானெஞ்சே
நட்பாவ துண்டோ நவில். 5

சொன்னாற் பிறப்பொழியுஞ் சூராய கூற்றகலும்
எந்நாளும் பேரின்ப மெய்துநெஞ்சே - முன்னாள்
பொருசூரன் வல்லுடம்பு போழ்ந்தவயி லேந்து
முருகவே ளென்னு மொழி. 6

பொல்லாத நெஞ்சே புரந்தருளும் வேலவற்கு
நல்லானா நின்றுண்மை நாடாது - வல்லாண்மை
பண்ணியுல கோரவாம் பாழ்த்தநெறி செல்வாயேல்
மண்ணாவாய் சொன்னேன் மதி. 7

மெல்லின மோடிடைத் தோன்றுமொற்று – நில்லாது நேர்நிரை நேராய் முடியுநிரம்பிய நூல் – கல்லாத மாந்தர்க டேமாங் கனியென்பர் கற்றுணர்ந்த – நல்லார்கள் யாவருங் கூவிளங் காயென நாட்டுவரே'' என்ற விதியையு முணர்க. **யாப்பருங்கலக் காரிகைக்** கட்டளைக்கலித்துறைகளி னடிகளி னீற்றில் ''வானத்துமே'' ''நிகரில்வெள்ளை'' எனக் கனிச்சீர்போலும் பூச்சீர் போலுங் காணப்படுபவைகளையும், வேறு நூல்களில் இவ்வாறு காணப்படு பவைகளையும் இவ்விதியாற் காய்ச்சீரெனவே யெழுத்தளவு பொருந்தக் கோடன் மரபு. இந்நூலுள் இவ்வொரு செய்யுட்கண்மாத்திரம் ''தொங்கன் முடி'' என ஆசிரியர் வருவித்த கருத்து வெண்பாவிலும் இப்படி யொருவிதி ஏகதேச மங்கீகரிக்கப்படுமென்பதைப் பிறர்க்கு விளக்கும் பொருட்டேயாம். மேலைவிதி கட்டளைக் கலித்துறைகட்குப் பெரும்பாலு மங்கீகாரமாம்.

வாரா விடும்பைபல வந்தே குவிந்தானும்
ஓராறு துண்டனரு ளுண்டன்றோ - சீராவாய்
துஞ்சாதே யெஞ்சாதே தொய்யாதே நையாதே
அஞ்சாதே நெஞ்சே யறி. 8

வீட்டின்மேன் மாட்டின்மேல் வேற்கண் மடந்தையர்மேல்
நாட்டின்மே லேசிந்தை நாட்டுகிற - பூட்டைநெஞ்சே
இவ்வளவு நன்குனக்கிங் கீந்தகும ரன்சரணை
எவ்வளவு மெண்ணாத தென். 9

எண்ணாத வெண்ணமெலா மெண்ணியுழல் பேய்மனமே
விண்ணாடர் பேணுமயில் வேலவனை - யுண்ணாடிப்
பார்க்கவிரு ளாயுளசு பாவமல மாய்த்தொன்றாச்
சேர்க்கவரு வானதனைச் செய். 10

இக்கா சினியெங்கு மேகும் பணப்பறவை
எக்காலுந் துக்கமே யீயுமென்று - பொக்கநெஞ்சே
கானமயில் வீரனடி கண்டுபெரும் பேறுபெற
நீநினையா தேநினைந்து நில். 11

நல்லார் நிஜநெறிக்கு நாட்டுப் பொருட்டொல்லை
இல்லா திருப்ப தேயியைபு - பொல்லாப்
பொருள்வந்தூ டாடிடுமேற் பொக்கமற்ற தெய்வ
அருள்வந்தூ டாடலரி தாம். 12

என்றைக்கு மில்லாநொவ் வென்னவினை யாலேயோ
இன்றைக்கு நாமெய்த விங்குற்ற - தொன்றுக்கும்
அஞ்சாதே நந்தே வருட்குமர வேள்காவல்
நெஞ்சே யிருக்கு நிதம். 13

ஆணும்பெண் ணுங்கூடி யாடறரி னின்னமுதம்
காணுமதை யுட்கொள்ளிற் கற்பமன்றோ - மாணுடையோர்
கொள்வாருய்த் தோர்ந்தே கொளார்க்குநல னிவ்வுலகின்
உள்ளேது நெஞ்சே யுணர். 14

9. பூட்டை = காராம்பி. செக்கென்றுங் கூறுப.

வரிசைவழா வோரேழு வண்ணவர ணஞ்சூழ்
அரியநிலை யென்பவைகட் கப்பா-லிருமைப்
பகலிரவில் லாவோர் பரவெளிக்கண் ணேசேய்
திகழுமா னெஞ்சே தெரி. 15

முன்செய்து பின்னஞ்சு மூடமன மேநீதான்
என்சொல்லை நன்குமதி யிஞ்ஞாலத்-துன்பினிடைப்
போகாதெம் மான்றாள் பொருந்தவென் றாலுணர்வு
சாகாம னின்றங்கே சா. 16

சிரங்குனிப் பான்விண்டு தெண்டனிடு வான்மால்
கரங்குவிப் பான்றலையிற் கஞ்சன் - குரங்கித்
துதிபடித் தாள்வேலோய் சூர்தபவென் பார்க்குக்
கதியளிப் பான்பதங் கண்டு. 17

மண்சுமந்த கோன்முருகா மண்சுமந்த மான்மருகா
மண்புரந்த மால்குரவா மாயஞ்செய் - மண்பிளந்த
வேலிறைவா நூலிறைவா வீடருளென் பார்களவன்
காலடைவார் மாலடையார் கள். 18

சங்கரிசேர் பொன்மேனிச் சங்கரியின் மாமருமான்
சங்கரியி னோர்மருமான் சங்கரியைச் சங்கரிக்குஞ்
சாமிக்கு மோர்குரவன் சாமிக்கோர் சூழிறைவன்
நாமெச்சி நாடயிலி னான். 19

கோத்தயிர்வெண் ணெய்த்திருடன் கோலமரு காநறிய
பூத்திருடன் றன்மதலாய் பொங்குகுறக் - கோத்திரத்தோர்
பெண்டிருடிச் சென்ற பெருந்திருடா வென்போத
முண்டுதிரு டத்தெரியா யோ. 20

---

15. அரணம் = மதில் **17. குரங்கி** = தாழ்ந்து

18. மண்சுமந்தகோன் = சோமசுந்தர பிரான். மண்சுமந்த மால் = ஓரசுரன் கடலில் வைத்துள்ள பூமியை வராக வடிவெடுத்துச் சுமந்துகொணர்ந்த விட்டுணுமூர்த்தி. மண்புரந்தமால் = பூமி புரந்த தசரதராம மால். மண் = பூமியாகலின் தரணி யெனவுங் கூறப்படும். "தலமு மலையுந் தபனனுந் தரணி" எனப் **பி – நிகண்டு** கூறுதலின் அம்மண், மலையெனும் பொருள் பயக்கும். அம்மலை கிரௌஞ்சகிரி யெனப்படும்.

19. சங்கரிசேர் என்னுந் தொடரிலுள்ள அரி = ஒளி. "மருமான்" எனுஞ் சொற்கள் இரண்டில் முன்னையது மகன்; பின்னையது மருமகன்.

இந்த 20 ஆம் செய்யுளை ஒரு காகிதத்துண்டி லெழுதித் தழுவணை யடியில் வைத்துவிட்டு ஆசிரியர் படுத்திருந்தார். அஞ்ஞான்று கைகொண்டு மெத்தென அடிக்கும் ஓரடி தமது முதுகில் வீழ்ந்ததை யுணர்ந்து “இறைவா! எளியேன் பாடிய பாட்டு, திருவுளத்திற்குச் சம்மதமில்லையென வுணர்த்துமாறு இதன்மேலு மறிவிக்கப்படுமாயின் அதனைப் பரிகரித்துவிடக் கடவேன்” எனச் சிந்தித்துப் படுத்துக்கொண்டனர். அவ்வித அறிவிப்பொன்றும் ஏற்படவில்லை. நிகழ்ந்த தலம் பிரப்பை. பெண் திருட்டு எக்காரணத்தெழுந்த தென்பதை ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியத்துச் **செழுஞ்சோலை திருவிளையாடலி** லறியலாம்.

காலில்லா தான்மதலாய் கையில்லா தானிளையோய்
தோலில்லா மால்குருவே சூர்கீண்ட - வேலுள்ளோய்
கண்ணில்லாள் காதலனே காதில்லா ரீசுரவென்
னுண்ணில்லா தென்கொ லுரை. 21

அன்னைக் கரைவலியப் பற்குத் தலைவலியோர்
கொன்னறு மாதுலற்குக் கூனற்கை - மன்னெஞ்சுக்
குத்துடைய வண்ணனுக்குக் கோட்டுவாய் பேச்சில்லா
முத்திதந் தாள்சண் முகன். 22

கீழுதடு மேலுதடுங் கிட்டித் துவரன்ன
கீழுதடு மேலெயிறுங் கிட்டியந்தக் - கீழுதடும்
மேலுதடு மேசேர்ந்து மேற்குத்தொன் றேற்றுவருந்
தோலறவொள் வேலற் றுதி. 23

பசுவே றரன்சுதனைப் பக்குவந்தா னுள்ள
பசுவைவதைத் துண்ணும் பரனைப் - பசுவெல்லாங்
காப்பவனைக் கந்தரலங் காரஞ்சொன் னோனிறையை
நீப்பின்றி நெஞ்சே நினை. 24

இப்பிரபந்தத்துள் 6,17,22 ஆஞ் செய்யுள்கள் **பூட்டுவிற் பொருள்கோள்** நடைய.

---

22. கூனற்கை என்பதிற் கூன் = சங்கு. சங்கு கோணலாயிருத்தலின் இப்பெயரும் சுரிமுகம் வளையென்னும் பெயர்களுங் கொண்டன. “கூனும் வளைவுங்கோண லென்ப” என்பது **பி – நிகண்டு.** கூத்து “குத்து” எனக் குறுகிற்று. நெஞ்சுக்கூத்து = இதய நடனம்.

23. இச்செய்யுளைப் பொருள்படுத்துங்கால் “பவம்” என்னும் ஒரு மொழி வெளிப்படும். அஃதற “ஒள்வேலற்றுதி” என்றறிவுறுத்தா ரென்க.

42. கங்கையின் சேய்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கங்கையின் சேயெனை யாளுடை யானெழில் காண்கழலுக்
கங்கையி னான்மலர் தூவும் பலனங் கமலமல்குங்
கங்கையி லேயுருப் பட்டிடா யுத்தியைக் காட்டுநற்சு
கங்கை வயப்படச் செய்யுநெஞ் சேநனி கண்டுகொள்ளே. 1

சக்கர மான்முன் சமரம் புரிந்த தடவிருத
சக்கர னாலசை வுற்றவெற் பேறுந் தழல்கொணுதற்
சக்கர னாருரு விற்பாதி யென்றுள்ள சற்பிரகா
சக்கர மாதிள மைந்தனென் றுன்பு தணிப்பவனே. 2

கலவை திமிர்திண் குயவள்ளி நேயக் கணவநற்ச
கலவை பவமு முடையவ னேநின் கழல்களைப்பு
கலவை மடமையி னாலுற்ற பாவக் கணங்களைய
கலவை நிமிர்நின் னருளிற் கலாவிக் களித்திடவே. 3

இருகோ மளத்தனப் பூவிலை மாதில்லிற் கென்றனையின்
றிருபோ வெனத்தள்ளி னான்வந்து காமவே ளென்பவனான்
இருசீயென் றேசி யிருவாவென் றோதியிங் கேகிவந்தேன்
இருபாத வன்பின் வலியா லுடம்பிடி யேந்திறையே. 4

எண்ணாய புன்மை யிலராகி வாழவென் றெண்ணுநர்மேல்
எண்ணா வனீத ரெனச்செயார் பாவமொன் றீரமற்ற
எண்ணா ருளுற்று மிகைக்கும் பிரதி யிழைப்பதின்றி
எண்ணாத வெண்ணத்தி லேயிருப் பாரயி லேந்திறையே. 5

எல்லா வுயிர்க்கு மறிவா யியங்கு மிறையறிவை
எல்லா வுயிர்க்கு மிதமாகு சாந்தம தெய்தியுணர்ந்
தெல்லா மதன்சன் னிதியெனு முண்மையி லேறியன்றோ
எல்லா வறிஞரும் வீடுபுக் காரயி லேந்திறையே. 6

பாவ முஞற்றா திருப்பது தான்சிவ பாக்கியத்தின்
பாவ மதற்குண் டுடுப்பன கேடு பணாவென் றுயிர்ப்
பாவகஞ் செய்தூ னருந்துந ரீரப் பவுள்சிழந்து
பாவ மிலையென்ற பாவமுங் கைக்கொள்வர் பாவகியே. 7

புலானுகர் நாக்கி னுருசியை மாற்றப் புகலற்றவர்
புலானிமிர் யாக்கை தனைப்பிண மாவெண்ணிப் போதருமைம்
புலாதி யெலாம்வென் றகம்புற மொத்தவொர் பூரணத்திற்
புலாதி யிலாநிலை நிற்பர்கொ லோசிவ புங்கவனே. 8

புலைமறுத் தோருங் கொலைமறுத் தோரும் புரையுரைக்கும்
புலைமறுத் தீசன் குருதாசர் மாட்டன்பு பூத்தபின்மெய்ப்
புலைமறுத் துன்னரு ணோக்கினிற் பொன்றாது பொன்றிநிற்போர்
புலைமறுத் தோங்கு முனைக்காண்ப ரேசிவ புங்கவனே. 9

வேத நெறிக்குப் புறம்புளோ ரூனுண்டு மெய்யறிவாம்
வேத மடைய விலைகொலென் பாரந்த வேதமுயர்
வேத மிலையிழுக் கென்றுண ராது விமலர்தந்த
வேத வழிநின் றுளசந்த மாமுனி மெய்யிறையே. 10

43. மண்ணிற்சிறுவீடு.

கலிவிருத்தம்.

மண்ணிற் சிறுவீ டதுசெய் மழவோர்
எண்ணிற் சிறிதே பெரிதா மிவணீர்
பண்ணித் திரிகா ரியமின் படர்வேல்
அண்ணற் கடிமைப் படுமா னுடரே. 1

7. "பாக்கியத்தின் பாவம்" என்ற தொடரில் **பாவம்** = விலாசம், **பாவகம்** = பாவத்தலைமை.

வருநா ளுயிர்போ யிடுநாண் மடவார்
இருவாள் விழிநீர் சொரியே தநடை
திரிவீர் தழைசால் சிகியே றிவரும்
பெரியோன் விபவம் பெறவம் மினரோ. 2

உறவே கொடுநீ ருறவென் றிவணெவ்
வுறவெய் தியுளீ ருறவொன் றுளதஃ
துறவே யுறவோ டுறுவீ ரெனினல்
லுறவென் றுணர்வீ ருறவே யுளரே. 3

உயர்வீர் தினமெய் யுடையை பணிமேல்
உயர்வீர் தினமெய் யுளசேய் பணிமேல்
உயர்வீர் தினமெய் யுறவோர் பணிமேல்
உயர்வீர் தினமெய் யுடையீ ரொளியே. 4

கல்லா மனதைக் கனியப் பணிமா
வல்லோ னெனையாண் மயிலூ ரிறைதாள்
எல்லோ ருமிறைஞ் சியெலா நலனும்
அல்லோ பெறவென் னகவா தரமே. 5

அன்பர்க் கருள்வா ரிதியா யழியா
இன்பத் திரளா யிணையில் பொருளாய்
என்கர்த் தனெனா வுளசே யடியார்ப்
பின்பற் றிடுவோ ரணவார் பிணியே. 6

எவருந் தெரிவீ ரெமனாள் வருமுன்
சிவகந் தமனுச் செபியா தவர்பால்
புவனந் தொறுமே பொருநோ வெனுமா
கவனம் பெரிதுங் கவியுந் தினமே. 7

வாய்பே சவொணா மதிவாழ் வதிலே
நோய்வா தனைகோ ணுளையே றுவதில்
மாய்வா முனரே மகியீர் பெறுமின்
சேய்போல் வருமோர் சிவனா லதையே. 8

2. தழை = மயிற்றோகை, பீலி; ''கபாலந் தழையே தொங்க லென்றிவை – கலாபிப் பீலியிற் கட்டிய கவிகை'' எனுஞ் **சே – திவாகரச்** சூத்திரத்தானும் இப்பொருளறியப்படும்.

4. ஐபணி – எனுந்தொடரில் ஐ = சாமி = குரு; **யகரவெதுகை, பிங்கலந்தை** காண்க.

நினைவொன் றுவதே நிகழ்சே யடியார்
வினையென் பதைநீ ருணரீர் வினையீர்
தனவின் பமதே சதமென் றதிலே
மனமுந் துநரவ் வழிநா டரிதே. 9

அறிவின் பெருமா ணறிவீ ருளர்பால்
அறியா மையினீ ரறிவீ ரிலர்பால்
அறிவாய் நிறைவா னினைமின் களறா
அறிவா ரருணைப் புதனா தியையே. 10

44. புவியாரே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆதித்தவாரம்.

ஒளியா யிருளா யிருக்குமரு ளென்னுந் திரோதை யும்முள்ளே
விளையு மடமை போக்கிநல்ல விவேக முதவிப் பிறவிதன்னைக்
களையும் படியின் பருளாகக் கருது கிறவும் முட்பதியும்
அளவை தானே யாதித்த வார மாகும் புவியாரே. 1

சோமவாரம்.

நீரு நிழலு மொன்றாக நிகழ்தல் போலுந் தலையிருக்குஞ்
சூர னொளிபோ லுஞ்சுடர்செய் தூய வறிவுப் பரம்பொருளைச்
சேரும் பவுள்சே பவுள்சென்றார் சித்த மகத்து ளெழீஇநறும்
வாரங் கொளுநா ளேசோம வாரந் தேரும் புவியாரே. 2

மங்கல வாரம்.

கங்குல் பகல்க ளுள்ளடங்கக் கணிக்கு நிலைகட் கப்பாலாய்
எங்கு நிறைவா யுள்ளபொரு ளெங்க ளறிவுக் கறிவாயுள்
தங்கி நாளு முளததனைச் சாரி னிடரின் றெனவுணர்நாள்
மங்க லவார மாமுணர்வின் மதிக்க வுள்ள புவியாரே. 3

2. சோமம் = அமுதம், நன்மை. “ஸோமம்” வடகிளவி.

புந்திவாரம்.

சனிக்கு முயிரைப் புரந்தாளுந் தலைவ னாய பசுபதியை
மனத்து ளிருத்தி யறிந்தொன்றா மருவத் தனைமுன் கண்டன்றி
வனத்தின் மலையி லுறைந்தானு மொல்லா தெனவே வளர்புந்தி
சனிக்கு மொருநா ளேபுந்தி வாரந் தகைசால் புவியாரே. 4

குருவாரம்.

சிறிது பெரிதென் றுளபேதச் செயலுஞ் சாதி குலமரபும்
வறிது மறதி நினைப்புமத வழக்கு மிழுக்கு மிலாதென்றும்
அறிவிற் கறிவா யவிரொன்றை யறிவ தற்கா வருண்மொழியொன்
றுறுதி யிறைவந் தருளொருநா ளுயர்கு ருவாரம் புவியாரே. 5

சுக்கிலவாரம்.

நரையுந் திரையு மிளைமூப்பு நலமும் பொலமு மில்லாமல்
மருவு மின்பப் பெருவாழ்வின் மன்னு வதற்கிங் கெடுத்தவுடல்
பிரியு முன்னங் குகனருளாற் பிறழ்சீ வனறிந் தருளுடற்குக்
கருவா நாள்சுக் கிலவாரங் கண்டீர் களிசால் புவியாரே. 6

மந்தவாரம்.

தொந்தித் தசையு நிணமுமல்கச் சோற்றான் வளருந் துளையாக்கை
இந்தி ரியம்பொன் மாதர்மக்க ளெனவே யோங்கி மலிபாச
பந்த முழுது நீத்தெம்மான் பகுக்கு மமுத வாரியுண்டு
மந்தங் கொண்டு மலர்ந்திடுநாண் மந்த வாரம் புவியாரே. 7

கொலைசெய்க.

விரியுந் தரணி வதிமாக்கள் விலங்கு பறவை யூர்வனநீர்
திரியும் பிராணி களையிம்பர்த் தீழ்ப்பா யெண்ணிக் கொலைசெய்யா
தரிய பேறு பெறுவதற்கா வந்தக் கரண விருத்திகளைப்
பிரியும் படியே கொலைசெய்யப் பெற்றி கொள்ளும் புவியாரே. 8

பொய்கூறுக.

நெய்யு மமுது முண்டுமின்னார் நேயங் கோடற் கென்றிங்னே
மெய்யை மெய்யா விட்டிழுக்கா மிறையார் பொய்தான் சொலலொழித்து
மெய்யை யறியா தவர்க்குமெய்யாய் விளங்கு முலகை யிலையென்னும்
பொய்யைச் சொல்லி யுய்யவன்பு பூண்டு வாரும் புவியாரே. 9

களவுபுரிக.

உளமு முடலும் வருந்திடக்கா முற்றுத் தேடும் பிறர்பொருளைக்
களவு செய்தல் கறையெனவே காணற் கரிய பரவெளியில்
அளவு சங்கை யின்றியற்கை யமல மாக வுளபொருளை
உளவு கொண்டு களவுசெய்வா னுற்று வாரும் புவியாரே. 10

கள்ளருந்துக.

ஏற வளர்ந்த தாலந்தென் னீந்தின் மாந்த ரிடுவினையால்
ஊறுங் கள்ளைக் குடியாதுள் ளூன்றி யுணர்ந்து சத்தியமாய்
ஈறு முதலு நாப்பணுமின் றெங்கு நிறைவா யுளதெனநூல்
கூறு மின்பக் கள்ளதனைக் குடிக்க வாரும் புவியாரே. 11

குருநிந்தைசெய்க.

அருளுந் தெருளுந் தராநின்ற வையன் முருக னருண்மலிந்த
குருவை நிந்தை பணாதிழிவு கூறுங் கொலைகட் சூதுவஞ்சம்
மருளார் பொச்சாப் பழுக்காறு மற்றுங் கலுட விளைவுக்கே
குருவா யுளரை நிந்தித்துக் கொள்ள வாரும் புவியாரே. 12

---

8 முதல் 12 வரையிலுள்ள பாட்டுக்களில் கொலை, பொய், களவு, கள், குருநிந்தை யென்னும் ஐந்து மாபாதகங்களையும் அறக் களைதலும். அவ்வைந்திற்கும் வேறுபொருள் நயம்பிறங்க வுரைத்து அவை கோடற்பாலனவெனக் கூறலும் இங்குக் கண்டாமன்றே. ஏனையவும் இன்னனவாமே.

12. கலுடம் = பாவம்.

கொள்ளை.

கள்ளில் வேத நெறிதுறந்து காமஞ் சீற்ற மீயாமை
எள்ளு மிடம்ப மதந்துவேஷ மிழிவா மோக மென்பவற்றைக்
கொள்ளை கொள்ள வேண்டாநீர் குறையா நிறைவா யனாமயமாய்
உள்ள பொருளைக் கொள்ளைகொளற் கோடி வாரும் புவியாரே. 13

சுத்தவீரம்.

வாழு நாக வமரர்பிரான் வகுத்த வழியி னில்லாநீர்
தாழல் போல்வன் சீற்றநேரிற் றம்மை மாய்க்க வுடனிருக்கும்
பாழி மனதை யடக்காது பயிலும் வீரம் வீரமன்று
சூழு மதனை யடக்கிநிற்றல் சுத்த வீரம் புவியாரே. 14

சம்பிரதாயம்.

நினையு நினைவிற் கெட்டாம னிற்கு முருகோ னெனும்பொருளைத்
தினமு நினையோர் சாதனையாற் றேகம் விடுமவ் வேளையினும்
மனைவி மகார்மண் மாசைநசை மருவா மௌனம் பூட்டுகின்ற
மனநி ரோதஞ் சம்ப்ரதாய மற்றொன் றில்லை புவியாரே. 15

உத்தியோகம்.

உடையு நடையுங் குடையுங்கொண் டுல்லா சப்பேய் நனியாட்டத்
தடையில் லாநும் முத்யோகந் தடுக்க மாட்டா தெமபடரைக்
கடையு முதலு நாப்பண்ணுங் காணாப் பொருளெங் கண்மணியை
அடையப் பார்க்கு முத்யோக வாற்ற றடுக்கும் புவியாரே. 16

---

14. "வன்சீற்ற நேரிற்றம்மை மாய்க்க தாழல்போலுடனிருக்கும்" என வியைத்துக் கொள்க. தாழ் அல்போல் = தாழ்ந்த இருளைப் போல்.

15. மாசை = பொன்; **சூ – நிகண்டு** காண்க. **சம்ப்ரதாயம்** = மறைத்து மொழிகிளவி; வடநூன்முடிபு.

16. உத்யோகம் – வடநூன் முடிபு.

காயகற்பம்.

விவேக மின்றி நெடுநாளிவ் விபுலை தன்னி லிருப்பதனால்
அவமே யன்றிச் சுகமில்லை யாத றொட்டா யுளுக்காக
உவகை யுற்றுக் காயகற்ப முண்டிங் குழன்று கெடாமலலை
கவலை மனத்தைக் குளிரவைத்தல் காய கற்பம் புவியாரே. 17

சித்தி.

மாய வித்தை யாஞ்சித்து வகைக ளானே தனையறிந்து
ஞேய முத்தி யடையொண்ணா நிகழ்நற் குசல ரவைவிரும்பார்
தூய ஞான முடையவரைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சித்தியெலாம்
காயம் விடுமுன் சிவஞானங் கருது மதனாற் புவியாரே. 18

நல்லநாள்.

வாதின் மூத்து வழக்கிடற்கே மதங்கொண் டடங்கா மதமுடையோர்
ஏது முடிவு கண்டாரிங் கீசன் றன்னை யிறைஞ்சினிய
போத முடையா ரெல்லாரும் புனித மூர்த்தி யாவரெனா
நாதன் பரிவைத் தெளிநாளே நல்ல நாணற் புவியாரே. 19

பண்டிகைநாள்.

எஞ்சா வருணைப் பதியிருந்த வெந்தை யருண கிரிக்கன்றால்
அஞ்சே லஞ்சே லெனுமபய மளித்த வேலிற் கிறைவனடிக்
கஞ்சந் தன்னை நினையாநாள் கசட்டு நாளந் நாளதனைப்
பஞ்ச மாக்கிக் கண்டவெல்பண் டிகைநாள் பரிவுப் புவியாரே. 20

---

18. தொடர்ந்துநிற்கு மென்றதற்கு ஏவலுக் கெதிர்பார்த்து நிற்குமெனப் பொருளறிக. சித்தியெலாமென்றதனால் அணிமாதி அஷ்டசித்தியுங் கொள்ளலாம்.

20. கசடு = மாசு; **பி – நிகண்டு** காண்க.

45. சொன்னயம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சொன்னய மலிந்த மறைநெறி துறந்து
துன்மதி யாற்பிழைத் ததற்கு
நன்னடு வுடைய விறைவனால் விதித்த
ஞாயமே விதியென முளைத்தாங்
கன்னவ ருடலு முள்ளமும் வருந்த
வாற்றிடு மென்றுண ராதான்
என்னகச் செயலா விறையவன் செயலென்
றிழைத்தபொல் லாங்கினை மறுப்பான். 1

மதிவழி யாலே விதிவரு மென்னும்
வகையறி யாமட மாந்தர்
விதிவழி யாலே மதிவரு மெனவே
விளம்புபு மதிநெறி யிகந்து
சதிவழி கருதித் தன்னிலை பிறழ்ந்து
தயங்குவர் நன்னெறி பேணி
நதிவிழு கடல்போ லருளடைந் துயர்வார்
நாதனி னருட்டுணை கொண்டோர். 2

கன்மமென் றறையோர் காரண மின்றிக்
கடவுடா னன்மைதீ மைகளைப்
புன்மைகொண் டுழலான் மாக்களின் மாட்டுப்
பொருந்தவே செய்தன னென்னில்
தன்மமிக் குடைய வவனிட மதன்மஞ்
சாருமன் றோவத னானே
கன்மமே சன்ம மெனவிசைத் திடுமார்க்
கங்கரி சற்றமார்க் கமரோ. 3

அற்றளைக் கரும வுயிர்கள்சத் தினிபா
தத்தினை யடைந்துவீ டடைவான்
முற்றிலா மாயை மாயையின் கலைக்கண்
முளைத்திடு பிரகிரு தியெனும்

அற்றமின் முதற்கா ரணத்தின்மெய் யருளா
யவிர்துணைக் காரணங் கொண்டு
நற்றளை யுருவுண் டாக்கிடுந் தொழிலை
நடத்துவ னிமித்தகா ரணனே. 4

மூவகைக் கார ணமுமிலா தேது
முளைப்பதே யிலையதெவ் விதமேற்
பூவுழைக் களிமண் முதலினைத் துணையாம்
புரையறு தண்டுசக் கரத்தான்
மாவுடை நிமித்த மாங்குய வன்றான்
மட்கலம் வனைதல்போ லெனநல்
ஆவிக ளுணர்ந்தா ரறிவிலார் மருண்டா
ராகலி லணைவிதி வினையே. 5

விதியது பெரிதோ மதியது பெரிதோ
வெனவினா விடுவரவ் விதிதான்
எதன்வழி யெக்கால் வருமென வறியா
ரெப்படித் தப்புவா ரெனலும்
அதன்வர வறிந்தோ ரதிற்சிக்கி வருந்த
வமைவரோ வெனலுமோர் வாரேல்
மதிவலி யளவும் விதிவலி யளவும்
வகுத்துணர் வாரிவண் மாதோ. 6

தன்னையே யறியிற் புதியவா காமி
யங்கெடுந் தலைவனை யறியின்
முன்னைய சஞ்சி தங்கெடு மொன்றா
முறைமையிற் பிராரத்தங் கெடுமென்
றென்னையாள் பெருமான் விதித்துள பனுவ
லிசைத்தலி னரியஞா னத்தின்
முன்னடல் விதிதான் வலுப்பதின் றிலரை
முறைப்படி வயம்பணி யாளும். 7

தந்தையா மதிதான் விதியெனு மகனைத்
தந்துதன் சமிரட்ச ணைக்குள்
அந்தமா வளர்த்து விருத்தனா கியபின்
பவனதி காரத்திற் குள்ளாய்
உந்துர மோய்ந்து நின்றிடு ஞானி
யுயர்வலி குறைவதே யின்றி
மைந்தனாம் விதியைச் சட்டைபண் ணாமல்
வாழ்வனெக் காலமு மன்னோ. 8

தீவினை தெவுள விழைத்தவை யனைத்துஞ்
சேர்ந்துமால் வரையினை நிகர்த்து
மேவலர் போற்போர் தரினும்வே லவன்றாள்
விரும்பிநல் வினைவழி நிற்போர்
யாவுளும் பெரியோர் நலன்மிக வுடையோர்
யாவரும் புகழ்தக வுடையோர்
நாவினுக் கரியோ ரெக்குல ரெனினு
நான்மறை யிறுதியின் படியே. 9

எப்பொரு ளினுமிக் குயர்வுடை மதியை
யெவர்பரி பூரண மாக
ஒப்பொடு முளரோ வவர்பிரா மணரென்
றோதிடு நான்மறை முடிவை
இப்படி மிசைமுந் நூலுடைப் பார்ப்பா
ரென்பவர் மட்டுமோ வடைவார்
அப்பனல் லருண கிரியிறை யருளா
லனைவரு மினிதடை வாரே. 10

---

9. தகவு = குணம்; 33, 10 – ன் குறிப்புரை காண்க.

46. கந்தர்நான்மணிமாலை.

நேரிசைவெண்பா.

சொல்லேறுஞ் சாத்திரங்க டோலாரு மோருடற்கு
நல்லாவி யொன்றென்னு ஞாயம்போ - லெல்லா
வுலகுக்கு மோரிறையா யுள்ளமுரு காநின்
சலமற்ற வாழ்வே சதம். 1

கட்டளைக்கலித்துறை.

சதமான வாழ்விங் கிறப்பும் பிறப்புந் தவிர்ந்ததென்றே
இதமான நூல்கள் சொலச்சிலர் தாமிங் கிறந்தபின்னர்ப்
பதமான சொர்க்க மடைதலை யந்தப் பரமுத்தியென்
றுதவாத கூற்றினை யோதுவ ரேமயி லூர்பவனே. 2

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஊர்மிதீர்ந் துயர்தக் கோர்தா முறுதரு மத்தா னெய்துஞ்
சீர்நிமி ரூர்த்த லோக செல்வம தனித்த மென்னா
நார்நிமிர் ஞான யோகா னல்லருள் வடிவா யின்பு
கூர்நினை யினித ளாவிக் குலவுவர் குமர வேளே. 3

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேளுரு வெரித்த விமலன் புதல்வா
தாளரு ளவாவித் தமியனேன் பழிச்சுந்
திருமுரு காமெய் சிறந்தநின் னடியார்
அருமறை யறைதரு மிருவினை யுள்ளே
எழினல் வினைபொன் னின்விலங் கெனவும்
இழிதீ வினையிரும் பின்விலங் கெனவும்
கணித்தவை யிகந்துன் னருட்கட லாடுபு
புணர்ப்பான் மனோலய பூர்த்தி நேடி
இடைவிடா வேலையி லேகண்
படைகொளா வாறு படைகொள்வ ரன்றே. 4

நேரிசைவெண்பா.

அன்றலர்ந்த பூக்கொண் டருச்சிக்கு நாகரிகல்
வென்றமுரு காபாழ்த்த வேட்கைமனங் - கொன்றவர்பால்
எல்லாநின் கூத்தாக வேயிருக்கு மாற்றார்செய்
பொல்லாங்கு மில்லாமற் போம். 5

கட்டளைக்கலித்துறை.

போமோ வருமோ வெனுமைய நீங்காத புந்தியர்க்கும்
ஆமோ சுகங்கதிர் வேலவ தஞ்செய லற்றவர்பாற்
பூமே னலமும் பொலமு மிழைத்திந்தப் பூதலத்தோர்
மாமேவு மன்னோ ரிருவினை யாவையும் வவ்வுவரே. 6

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வவ்விய பிடிதான் மர்க்கடப் பிடிபோல்
வலிகொள வசைவற நிற்குஞ்
செவ்வுறு சிவயோ கத்திலே பழகித்
திளைத்திடா வாய்ப்படிப் புடையோர்
எவ்வித மறிவா ரவர்நா மதுவென்
றிசைப்பது மெனவறி வீனம்
நொவ்விலா வதுதா னவரெனி னசைச்சூர்
நுகர்வர்கொ லெனைக்கொளுங் குகனே. 7

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

குகனே யென்றன் கோனே யுன்றன்
சுகசொரு பத்தைத் துகளற வடைந்த
சீவன் முத்தர் பூவிற் புரிசெயல்
யாவு நின்செய லாக்கண் டுவப்பார்
பூதமைந் தானும் பொல்லாங் கடைகிலார்
வாதனை தணந்த மனதோ டுலாவுவார்
காலமோர் மூன்றுங் கண்டடங்கி நிற்பார்

ஞாலமீ தொன்றை நயனத்தா னறிந்த
மனமதைத் தன்னுண் மறையாது காண்டல்போல்
அனகஞா னக்கணா லறிந்ததைச் சாக்கிர
தசையினுங் கண்டே சிவானந் தமாக
அசையா நீர்மையி லமர்வார் சிறந்தே. 8

நேரிசைவெண்பா.

சிறந்தகந் தாநின்னைத் தெய்வமறை யோமென்
றறைந்ததையு மாதிபுராணங்க - ணிறைந்தபரம்
என்பதுமோ ரார்வே லிறையோன் மனுடனெனும்
அன்பிலிபொய் யேடுபடிப் பார். 9

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாருயிர் கட்கும் பரலோக மேயநற் பண்ணவர்க்கும்
ஆரருண் மோக்க மளிக்கும்வே லோய்நீ யருளிலிபோல்
ஆரண மந்திரம் யோக மருந்துக ளாற்கடவு
ணீரடைந் தாயென்னு மேடுந் தொடுவரோ நின்னன்பரே.10

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்பர்க ளருளிற் பாடு மருந்தமி ழிலக்க ணத்தைத்
தென்பொதி யக்கோற் கன்று தெரித்தெழின் மதுரைச் சங்கத்
தின்புல வோர்க டேவா யிருந்துள நினது நாவிற்
புன்கவி பிறக்கு மென்னார் பொருளறிந் துள்வே லோயே. 11

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேலோய் வேலோய் வீடருள் வேலோய்
வாலார் கலைமா மகளும் புகழ்சேஎய்
பிரம னறியாப் பிரணவப் பொருளைப்
பரமற் குரைத்த பரமா வென்பார்
துயரடு சிவனே யுயிருறை குகனே
செயிரறு வேத முயர்புரா ணங்கள்

பந்தமின் ஞானசம் பந்தர்வா கீசர்
சுந்தரர் வாதவூர்த் துரைதிரு வாக்குகள்
எல்லாம் பொய்யென் றெழுதி யுள்ள
கல்லா மடவோர் காமுற வுள்ள
ஆபா சத்தமிழ் யாப்புக ளமைத்த
மாபா விக்கென் கதிவந் ததுவோ
அத்தமிழ் கருதி யலையுன்
மத்தர்க்கு மென்கதி வருமறி யேனே. 12

நேரிசைவெண்பா.

ஏன றனிலிருந்த வேந்திழைகொண் காவுனரு
ளானிகழ்வோர் மேன்முத்தி யாங்காலம் - வானார்
சிவலிங்கஞ் சோதி சிதாகாச மென்னா
நவிலொன்றிற் சேர்வார் நயந்து. 13

கட்டளைக்கலித்துறை.

நயமேய பட்டினத் தார்போல ஞான விலிங்கவுருச்
சுயமா வமைவதுஞ் சுந்தரர் சேரலன் றூலமுடன்
கயிலாயஞ் சேர்ந்தது போனனி சேர்வதுங் காசிலருட்
செயலாளர் சேர்முத்தி யென்னலா மோஞ்சிவ தேசிகனே. 14

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசிகனார் சொற்றமறை யறைகின்ற வாறுபுலாற் றேகம் விட்டுப்
பேசரிய முத்திபெற லுண்டெனற்குப் பெருமிழலைக் குறும்பர் நீறு
பூசிடுமன் பேனாதி மெய்ப்பொரு டதீசிமுனி போற்பல் லோரும்
காசினியிற் கரியென்று கழறுவார் சன்மார்க்கர் கதிர்வே லோனே. 15

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேலுடைச் செம்மாஅல் வித்தகக் கடாஅல்
இரைதே டுவதோ டிறையுந் தேடுயர்
மதியுடை யாருள் வதிதருந் திருவே
என்னக வடிகே ளிரும்பர வெளியை
மரீஇய தற்கு வாதவூர் முனியும்

மோதமிக் குளசுக முனிவரு முளரே
ஆசறு சோதி யடைந்த தற்கால்
அமணர் சிங்க மாதியெண் ணிலரும்
பத்திர கிரியொடு பலரு முளரே
சிவலிங்க வைக்கியஞ் சேர்ந்த கரிக்குப்
புரைதெறு மப்பர் போற்பல ருளரே
தாவறு பெற்றான் சாம்பா னென்பான்
உருநீ றாகி யுற்ற திறம்போற்
பலவா கிளக்கும் பனுவலும் பலவே. 16

நேரிசைவெண்பா.

பலக்குமர னேசொற்ற பந்தமிலா மோக்க
நிலைக்கதோ பாகநிற்கு நர்க்குப் - பலிக்கும்
பதமுத்தி தன்மையுமா முத்தியெனப் பன்னல்
இதமுற்ற பூர்வபக்க மே. 17

கட்டளைக்கலித்துறை.

பக்க முளார்க்கருள் பண்ணுங் குமார பரமவருஞ்
சொக்க வருட்கதி மெய்யொடு மாமெனச் சொல்லுவதுன்
பக்கசித் தாந்த மலாதொரு மார்க்கம் பகர்வதுண்டோ
தக்கவிம் மார்க்கநண் ணாதவர் யாவருந் தாழ்வுளரே. 18

---

16. ''பலவாகிளக்கும் பனுவலும்பலவே'' என்று கூறினமையின் 14,15,16 – ஆஞ் செய்யுள்களிற் கூறப்பட்டா ரனைவரும் அவரவர் சரிதைகளின் படியே கூறப்பட்டாரெனல் கொள்ளக் கிடக்கின்றது. சரிதைகள் சத்தியமுள்ளன அல்லவெனலேற்படின் அச்சத்தியமின்மைக்கு இந்நூலாசிரியர் பொறுப்பொன்று மின்றே. பிறவு மன்ன.

18. மெய் = உறுப்புமாறியேனும், தூலம் வீழ்ந்தவுடனேனும் உறும் பிரணவ தேகம். 4–வது மண்டலத்தைச் சார்ந்த **செக்கர் வேளிறுமாப்பு** 28, 29 – முதலிய செய்யுள்களில் விவரமறியலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாழ்வறி வனாதியுயிர் தன்னையு மதற்குளவிர்
தற்பரனை யுங்கெழுதகைக்
கேழ்கிளர்மெய்ஞ் ஞானமத னாலினி தறிந்தணவு
கேவலமி லின்புதவிர
ஊழ்கிளரும் வேறுகதி யாவுநிலை யின்றென
வுரைப்பதை மறுக்கவிஙனே
சூழ்பவர்கள் சொன்னிலை கொளுங்கொலெனை யாண்முறைமை
சொல்லுமயி லிற்கரையனே. 19

நேரிசையாசிரியப்பா.

அரையிற் புலியுரி யார்த்தே றுகைப்பார்
குருவே யவர்தங் குருந்தே நினது
நெறியுணர்ந் தோர்புற நெறியோர் கருதும்
அறிவுடை யுயிர்முன் னிருந்திவ் வாக்கையுள்
வந்ததே லந்த வகைதான் றெரியா
திந்த நிலைமீ திருப்பதென் னென்று
கடாவிடி னஃதிக் காலத் திழைத்தவை
சுடாத சுழுத்தியிற் றோன்றா வாபோல்
தன்னக மிருந்துந் தன்னால்
உன்னற் கரிதா வுளதென் றுரைப்பரே. 20

நேரிசைவெண்பா.

உரைக்குமவ ராழ்சுழுத்தி யுற்றபோழ் தங்கட்
குரக்குநெஞ் சென்றே குயிலு - முரக்கருவி
இல்லாமை யாற்சாக் கிரத்துநினைப் பின்றென்றுஞ்
சொல்லுவார் வேலோய் துணிந்து. 21

கட்டளைக்கலித்துறை.

துணியற்ற வந்தச் சுழுத்தியென் றோதுந் துயிலொழிந்தால்
எணியுற்ற வெல்லா முணர்ந்திடல் போலேசி லெல்லின்முன்னம்
பணியிட்ட வெல்லாம் விளங்குமென் றொப்புவிப் பாரவைக்கண்
திணியுற்ற சன்ம மிலையென்பர் வாதென் செயுங்குகனே. 22

---

22. **துணி** = ஒளி; **பி – நிகண்டு.**

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குகமெனு மிருதய குகையுழை யமருயிர்
குயிற்றிய தொழின்மறந் துழல்கால்
மிகுகவ னமொடது நினைவழி யறிகிற
விதமென வொருநினை வதிலே
பகவிழி மலர்பொழு துளபழ நிலைமைகள்
பரிவொடு மறியுமென் றுணர்வார்
சுகமுய ருனதரு ளுடையவ ரெனுளுறை
சுகுர்த குமரகுரு பரனே. 23

நேரிசையாசிரியப்பா.

பரமுத்தி சேராப் பசுக்களிந் நிலமேல்
இல்லின்றி வாழ்வதற் கியலா தேய்ப்பச்
சடமின்றி யுய்யுந் தகையுள தன்றுயிர்
தூல மிழக்கினுஞ் சூக்கும யாதனா
சரீரமுட் டேவ தண்டமள விருக்கும்
புண்ணிய நுகர்நற் புரத்தோ டிருக்கும்
இருவினைப் போகமு மிறந்தான் மீட்டுஞ்
சஞ்சித வினையிற் றாயுதரஞ் சேரும்
என்றுன தாகம மியம்பும்
வென்றிவேல் பரித்த வியன்பெரு மாளே. 24

இன்னிசைவெண்பா.

பெருமானே நீபப் பிணையானே யென்னைக்
கருமேவா வாகாப்போய் கம்பிரள யத்தில்
அழியவுள்ள சூக்க மடங்குவதற் குள்ளே
அழிதூல வெண்கணிப்போ ரார். 25

---

25. பிணையல் "பிணை" எனப் பொருந்திற்று; பின்னியமாலை யெனும் பொருண்மைத்து. பிணையென்பதற்கு ஆசையெனும் பொருளுமிருத்தலின் இறைவன் நீபஆசையுடையானெனக் கூறப்பட்டனனென்றுங் கூறலாம். **நீபம்** = கடம்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆரிய னானவுன் போதக ஞானத்தி னாலுரிய
காரண தேகங் கரைவதற் குள்ளுட் கரணமுள்ள
சார வவயவ மெத்தனை தாம்வந்து சாருமென்று
பூரண மாப்புகல் வோரெவர் வேலுடைப் புண்ணியனே. 26

கலிவிருத்தம்.

புண்ணி யஞ்செய்த புண்ணிய மூர்த்திகள்
எண்ண மோயநின் றின்படைந் தார்வசம்
பண்ண வென்று சுவாசபந் தம்புரிந்
தெண்ணி லாரிறந் தாரெஃகு வள்ளலே. 27

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

வள்ளியத் துள்ளே மறைந்தபொற் பொடிபோல்
உள்ள வுண்மையைத்
தெரிவா னினைப்பைச் சிக்கெனப்
பரிவொடு மடக்குபு பழுதறு
நின்மல சுழுத்திமீ நின்று
துன்மை காணாத் துரியத்தே
அருள்காட் டிடவே யறிவார்
அருள ரென்றனை யாளயி லரசே. 28

பஃறொடைவெண்பா.

சேவே றரன்பரைக்குச் செப்பியநிட் டானுபுதிப்
பாவறு பத்தைந்தைப் பார்த்தவருங் கந்தரலங்
காரனெழு பத்தொன்றைக் கண்டவருஞ் சைவநூற்
சாரயோ கக்கழற்றி தன்னின்மூன் றெட்டிரண்டு
செய்யுளினி தோர்ந்தாருந் திட்டெடுக்க மூச்சடக்கித்
தொய்வார்கொல் வேலிறைவா சொல். 29

---

28. "வள்ளியத் துள்ளே" என்னுந் தொடரிற்கு வளப்பாடுடைய ஈயம்போல நெகிழ்ச்சியுள்ள பொருளிலே எனப் பொருள்கோடல் வேண்டும். ஆவதேல் இது, மெழுகெனற்குமேயும். இயம் ஈயமென்பதன் விகாரமாம்.

29. இஃது **ஒழிவிலொடுக்க**மெனு நூலிலோர்பாகமே "கழற்றி" என்றமையின்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்வளந் துன்ன முதனூ லெனச்சிவன் சொன்னவருட்
செல்வச் சிவஞான போதமுஞ் சார்புந் திடவழியுங்
கல்வித் திடங்கொண்டு கண்டவர் மூச்சைக் கடமுடவென்
றொல்க விழுக்கத் துணிவர்கொ லோவள்ளிக் குற்றவனே. 30

வஞ்சிவிருத்தம்.

உற்ற நெஞ்சை யொடுக்கினால்
எற்று மூச்சு மியங்குமோ
பற்றி லார்க்குப் பலிக்குமால்
வெற்றி ஞாங்கர் விருத்தனே. 31

நேரிசையாசிரியப்பா.

விருத்த வுணர்விலார் விடய வுணர்வாற்
கருத்தனைக் காணக் கருதுத லாழிய
வார்க்கட லைச்சிவை வால்கொண் டாழம்
பார்க்கத் துணிந்த பண்பைச் சிவனும்
என்றறி வார்நல் லிகலார்
குன்றெறிந் தோயுன் குடியடி யாரே. 32

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

யாராலு மிற்றென்று நாவா லரற்றவொண்ணாச்
சீராரும் வேலோய் சிவயோகந் - தேரார்
மனதையறி வென்பார் மருண்டு. 33

---

30. இச்செய்யுளிலே முதனூலெனச் சிவன் சொன்ன சிவஞானபோதம் என்றதும், பிறவும் சைவ சித்தாந்தமெனும் புத்தகங்களெழுதினார் கூறியவாறே கூறிக் கொண்டனவாம், இம்முடிபு இந்நூல் 8ல் ''பாமனருள் மொழியாய'' என்றற்றொடக் கத்துத் திருவிருத்தத்தின் குறிப்புரையிலும் இனிது புலப்படுத்தப்பட்டுளது,

32. சிவை = நரி; **வகரவெதுகை** காண்க.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மருளிலார் தூல வுருவிழி போல மறைந்துளவுள்
ளுருவிழி யாகு மனதென்று மந்த வுருவிழியாங்
கருவி யளாவிக் கருது முயிர்பிறர் காட்டவொன்றைத்
தெரிய வுளதென்றுந் தேர்வார் சடக்கர சின்மயனே. 34

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மயர்வில்லா நுண்ணியர்தாந் தீமை யாளர்
மனமென்னுங் கருவிதெளி வின்றித் தோன்றிச்
சுயபோத மெனுமறிவம் மனத்தே நன்றாச்
சொலியாம லறிவில்லாப் பேதை யானார்
நயமான வினையுடையோ ரதைநன் கேற்று
ஞாலமீ தறிவுடையோ ரானா ரென்றிங்
கயராம லறிவாரென் னறிவா யுள்ள
வரும்பொருளே வகண்டவருட் குமர வேளே. 35

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேளாண்மை வள்ளால் விறலயிற் பெருமான்
ஆளான வடியா ரல்லார்ந்த தண்ணிய
மாயா நிட்டையா வழுத்திடு பாசம்
ஓயா நிட்டையு முயிரி னிட்டையும்
இன்றிப் பதியி னிட்டை யினிதடைந்
தென்றும் பிரிவற் றிருப்ப திராச
யோகமென் றுணர்ந்தா ரொருமொழிப் படியே
ஏகமா யகண்டமா யியங்கம் மொழிக்கயல்
எம்மொழியு மிலையே யெப்பொருளு மிலையே
இம்மையி லதன்றகை யியம்புந ரெவரே. 36

நேரிசைவெண்பா.

எவருரையு மோர்மொழிக்கு ளேயென் றுணர்ந்தோர்
துவிதநவி லாதிருந்து துய்ப்பா - ரவிவேகர்
சூக்கமறி வேமென்று சொல்லிநனி யுண்டுறங்கிச்
சாக்காடா வார்குமரே சா. 37

கட்டளைக்கலித்துறை.

சாப்போன் மருண்டிவ் வுலகப்பித் தேறித் தயங்குநரே
மாப்பாகு ஞான நெறியையிச் சித்தல் வளுவளுத்த
நீர்ப்பாயுங் கூழுக்கு மீசைக்கு மிச்சிக்கு நேர்மையன்றோ
பாப்பாடு மென்றன் பரிவுக் குவப்புறு பாவகியே. 38

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாவக ஞான முள்ளோர் பலதிற விடய மெல்லாம்
தீவளர் நெருப்பா றென்றுந் திளைக்குமெய் யறிவே யாங்குப்
பூவளர் மயிர்ப்பா லந்தா னென்றுமுட் பொருந்தி யுய்ந்தார்
தாவுள ரிவைதேர் வாரோ சண்முகா னந்த வாழ்வே. 39

நேரிசையாசிரியப்பா.

வாழ்வுக் குரியோர் மாமறை யந்தமும்
தாழ்வற்ற வாகம சைவசித் தாந்தமும்
அகண்ட வாக்கிய மாமொரு மொழிவயின்
விகண்டித மின்றி மெய்யத்து விதமா
நிற்கு மதன்பொரு ணிராமய மாய
தற்பர வின்பத் தனிப்பழம் பொருளை
அனுபவித் திடுசுத் தான்மா நித்தம்
பனிதீ ரதுவும் பரமும் பிரிவின்
றுடலுயிர் போல வுளவென் றறிந்து
சடமல நூறிச் சமானமி லின்பச்
சீர்த்தி வீடெனத் தெய்வ மறைநுவல்

38. சா = பேய்.

பூர்த்தி யடைவதுன் பூரண வருளால்
என்றுநா னுணர்பாக் கென்னகத் திருந்த
வென்றிவே லரசே மிளிர்பரம் பொருளே
யருட்கச நாயகி யருட்குற மாதரு
கிருப்ப மணித்தவி சிருக்குமெம் பெரும
என்று மிளைஞனா யென்று முதுவனாய்
என்று முள்ளோய் இன்புகழ் முனிக்கு
நீசொன நிட்டை நிலையை
ஏசறு வாய்மலர்ந் தெற்குஞ் சொல்லே. 40

ஆகப்பிரபந்தம் நாற்பத்தாறினும் போந்த திருப்பாடல்	628
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	631

47. நெஞ்சுப்பத்து.

கலிவிருத்தம்.

பூமண மிறைச்சிமது பொங்கலொடு போதை
நேமமுட னேயிழிதெய் வங்களெதிர் நீட்டிச்
சேமமுற லுண்டெனினல் லும்பர்பணி தேவை
நீமுனி நயம்பெறவொ ரையமெனை நெஞ்சே. 1

என்னடிய வர்க்குலகி லேதுதுய ரென்று
சொன்னகும ரேசனது சொன்னிஜ மறந்திங்
குன்னிடு கலக்கமிக வுற்றுலைவ தென்னை
அன்னவ னடிக்கடிமை யாகவமர் நெஞ்சே. 2

தாரகன் மரிக்கமலை சாயவசு ரேசன்
பாரவுடல் பீறவொரு பாழியயி லேவும்
வீரனடி யெண்ணவினை வெல்வதரி தோசம்
பூரண நினைப்பொடது போற்றுதியெ னெஞ்சே. 3

வாக்குமன மெய்வழி வளர்ந்தபவ மெல்லாம்
போக்கவுள நீயுறை புதைக்கிறுதி வந்து
நீக்குமுன மேகுருவை நேயமுட னேடு
நோக்கநிறை வேறுமதி நுட்பமிது நெஞ்சே. 4

புண்ணிய மிலாவறியர் புந்திநிகர் கூந்தற்
பெண்ணசை யெனுங்கழுது பின்றொடரு மேற்சேய்
தண்ணளி யெனும்பெரிய தண்டமது கொண்டு
மண்ணின்மடி யும்படி வதைத்தினிதுய் நெஞ்சே. 5

சந்ததமு மாடரி தழங்கிட நடிக்கும்
செந்தினகர் மேவிய திருக்குமர வேடாள்
புந்தியி னினைந்துதெளி போதவறி ஞர்க்கால்
எந்திரமு மந்திரமு மேனுணர்வு நெஞ்சே. 6

ஆதியிடை யந்தர மிலாதவயி லீசன்
பாதவிணை கொண்டருள் படைத்தநிபு ணர்க்கு
மாதமொ டிராசிதிதி வாரமெழு நாள்கோள்
ஏதுமிலை யென்றறிவி லேறுணர்வு நெஞ்சே. 7

சோதியிறை வற்கினிய தொல்பிரண வச்சால்
போதிய குகேசனடி யுற்றவுறழ் வர்க்குச்
சாதிகுல நாமநசை சஞ்சலம் விகற்பம்
ஏதுமிலை யென்றறிவி லேறுணர்வு நெஞ்சே. 8

திக்கொடு திகந்தமு நிறைந்தசிவ சேயோன்
நக்கனொ டுரைத்தபொரு ணாடுமறி வாளர்
துக்கசுக மென்றறை சுழிப்பவன முள்ளே
சிக்கியுழ லாரறிதி சிந்தனைகொ ணெஞ்சே. 9

அஞ்சொனயம் விஞ்சிய வருட்புகழ்க ளந்நாள்
நெஞ்சுருக வோதினவ னெஞ்சுழி யிருந்தோன்
தஞ்சமென நிற்குநர் தயங்குவர்கொ லென்றும்
சஞ்சலமி லந்தநிலை தன்னையடை நெஞ்சே. 10

---

7. அந்தரம் = முடிவு; **நகரவெதுகை** காண்க.

48. உலகவாழ்வு.

வஞ்சிவிருத்தம்.

உலக வாழ்வை யுறுதியென்
றலையு மூடர கமெலாம்
கலக மேசெய் கருவியார்
வலைவி டாது வளையுமே. 1

சாமி நாத சண்முகா
காம னோபு கன்மமே
வாம லேசெய் வந்தெனாய்
நேம நேடு நெஞ்சமே. 2

பூசி வாவி பூதிநீ
றாசி லாத மேனிமேன்
மாசில் பூதி மல்குவாய்
நேச மான நெஞ்சமே. 3

காறு கெட்ட கந்தனால்
ஊற றுக்க வுள்ளநீ
வேறெ ழுத்தை வெஃகுறேல்
ஆறெ ழுத்தை யன்றியே. 4

சாம மோது மாசதா
வீமன் மைந்தன் மேனியாம்
ஓமு மெம்பி ரானினோ
ரேம மந்த்ர மேயரோ. 5

இறைமு னிட்டு ணாதவூண்
கறையை யொக்கு மேகலாம்
உறவ றுத்த வூனிடேல்
வெறிதில் சுத்தன் வேலனே. 6

நிலவு மேனி நிருமலப்
புலவ னெந்தை பொருவில்கால்
மலரை நாளும் வழிபடின்
விலகு மெந்த வினையுமே. 7

வடிவு மைந்த னடிமலர்
வடிவு கண்டு மகிழ்பவர்
வடிவு கொண்ட மடவரல்
வடிவை வண்டு புகல்வரே. 8

ஆதி யந்த மற்றசேய்
சீதம் விஞ்சு சேவடிப்
போது கண்ட போதையர்க்
கேத னந்தை யிச்சையே. 9

இச்சை நோய ரெத்துணைப்
பச்சை மாழை பார்க்கினும்
துச்ச வாசை சோர்வரோ
உச்சு வாச வுள்ளமே. 10

வரையி லும்பை வண்டறை
சுரம டர்ந்த துறையிலும்
விரத நோற்க வேண்டுமோ
சரண டைந்த தாசரே. 11

நிட்டை கூடி நிறுவினும்
சட்டி நாதர் தயவிலார்
ஒட்டி வாழு முரனுறார்
விட்டி டாது விடுதியே. 12

முத்த னான முருகனைப்
பத்தி யோடு பணிகுநர்
செத்தி லாத தெளிவிலே
நித்தம் வாழ்வர் நிலவியே. 13

அருணை நாத னறிவினால்
மருவு தேவ மணியருள்
முருக வேளை முழுவதும்
கருதும் யோகு கமழுமே. 14

---

1. கருவியார் = ஆயுதமுடையார்.

6. கலாம் = கொடுமை; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

49. ஞாயவாதிகள் விளக்குவர்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வியனில மனலுயிர் புனலெனு நான்கினும்
விளைந்ததிவ் வுலகென முடிபு
பயிலிழி பாமரர் பரசிவ மிலையவை
பழமையிற் பழமையென் றறையின்
குயவனில் லாமலுங் குடம்வரு மோபெருங்
கோபுரம் வனைந்தவ னிலையோ
நயவுணர் விருந்திடி னறிதிரென் றறிவுடை
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 1

உணர்வறு பூதமு மவைகளின் விருத்தியு
முணர்வுடை யுயிர்களைச் செயுமோ
உணர்வுடை யுயிர்களு முணர்வறு பொருளிருந்
துதித்திடு மியற்கையை யுறுமோ
உணர்வறு பொருளறி வாமெனி னிறந்தவ
ருடலறி வின்றழி வானேன்
நணுகறி விருந்திடி னறிதிரென் றறிவுடை
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 2

வடிவமி லளப்பறு பேரறி வாமொரு
வானென வெங்கணு மல்கி
வடிவுரு வுடையிய மானனுக் கறிவசை
வாகவு மிருக்குமொர் சிவனே
கடவுளென் றருமறை யறைதரு மேயது
கறையறு முறையென வுள்கி
நடலையி லந்நெறி நின்றிட னலனென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 3

சித்திர வுலகினைச் செய்யிறை யாய்நனி
செய்வதைப் பிரேரகஞ் செயமா
சத்தியுஞ் சிவனுமொ ருருவினி லிலகிய
சத்திய மறியுநுண் ணியர்பால்
நித்திய மாயவி ரமலசின் மயத்திரு
நிஜத்திரு வாமது தானே
நத்தமும் பகலுமி லாநடு நிலையென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 4

அரிவரி கெழுமிளை யோரதன் மேன்முறை
யறியவு முளரது புரையச்
சரியையுங் கிரியையும் யோகமு ஞானமுஞ்
சாதகர்க் காகுமந் நெறியே
புரிபவர் மார்க்கநன் மார்க்கமெ னாத்துணி
பொருள்கணித் தாட்படு பவரே
நரகடை யாரெனப் பறைதுவைப் பாமென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 5

கல்லினும் வலிதெரி கனலினும் பெரிததி
கடுமனக் கயவர்கள் வாயின்
சொல்லினுங் கொடிதுழி தருமுசு மனதிது
துணிவொடு துணையுறுங் காலம்
புல்லறி வொழித்துர னுணர்த்திநின் றிடுமுயர்
பொறையினில் வரையையும் வெல்லும்
நல்லரு ணிலைக்குமொ ருரியநட் பாமென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 6

பல்லுயிர்க் குயிரெனு மிறைக்குயி ரிருதய
பங்கய மிருப்பிட மென்றே
சொல்லிறை யாகம நெறிபிடித் துய்ந்திடு
தூவடி யார்கடம் முயிரே

4. நத்தம் = இரவு; நக்தம் என்பது வடசொல்.
5. **துவைத்தல்** = ஆரவாரித்தல்; ஒலித்தலெனவும் கூறுப. “கறங்குமணி துவைக்கும்” என்றார் **மலைபடுகடாத்தி**னரும்.

வல்லுயிர் பிறவுயிர் புல்லுயி ரெனவவை
வருந்தவொர் கொடுந்தொழில் புரியார்
நல்லறி வுளர்செவிக் கிதுவமு தாமென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 7

உயிரினுக் குயிரறி யறிவினுக் கறிவென
வுளபெரும் பழம்பொரு ளருளே
அயனரி யரன்றிரு வாயிருந் துளபடி
யாக்கியு மோம்பியு மழிக்கும்
செயல்களுக் கிடைவடி வுடையுயிர் களைவதஞ்
செயுமரு ளிலிகளை நோக்கா
நயமுறு கருணையி லார்தவ மவமென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 8

கண்ணுடல் செவிநுகர் வாயொடு நயனமுங்
கால்புகு மூக்குநம் போலப்
பண்ணிய வுயிரழித் துண்ணுமி னெனுமொழி
படித்திடு மனுடருக் குலகில்
எண்ணறு மசரப தார்த்தமிக் கிருக்கமெய்
யிறையுயிர் வதைத்துண்ண வறையான்
நண்ணுந ரேயத னாலிது மேலென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 9

அன்பிறை யினியவுட் சமயவொண் பகலுக்கு
மளியில் பரசமய நிசிக்கும்
அன்புடை யிறையென வமைந்தவை களுக்குயர்
வாயசித் தாந்தவிண் மணியாய்
இன்படைந் தவருண கிரிகுரு வெனச்சொலு
மேதமின் முருகைய னாகி
நன்குடை யீசனுக் குரைத்தது துணிபென
ஞாயவா திகள்விளக் குவரே. 10

---

10. அளியில் = ஈரமில்லாத = கிருபையில்லாத.

50. போற்றிவிண்ணப்பம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனே யரசே போற்றி யருமறைப் பொருளே போற்றி
துய்யனே துணையே போற்றி தூமணித் திரளே போற்றி
மெய்யருள் விளைவே போற்றி வெற்றிவே லேந்து பூவற்
கையனே போற்றி யெங்கள் கடவுளே போற்றி போற்றி. 1

போற்றுவிண் ணவர்கோன் போற்றி புரிதவத் தொண்டர்க் கின்பம்
ஆற்றுநல் லழகன் போற்றி யாடுமம் பரியோன் போற்றி
நீற்றினைப் புனைந்த மேனி நிலவருட் குன்றம் போற்றி
சீற்றமெம் மேற்கொ ளாவோர் சிவசுப்பிர மணியம் போற்றி. 2

மணியணி மால்வி ரிஞ்சன் மற்றுள கணங்கள் யாவும்
பணியநின் றவனே போற்றி பரமனே போற்றி யன்பர்
அணியடி யலரே போற்றி யாக்கிநன் களித்து மாய்க்குங்
குணமுடை யத்தா போற்றி குமரவேள் போற்றி போற்றி. 3

போற்றிவந் தாளு முன்றன் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
தேற்றுவா ருன்னை யல்லாற் றிக்குவே றில்லை போற்றி
மாற்றரும் பிறவிக் காட்டை மடிக்கமெய்ஞ் ஞானத் தீயை
ஏற்றுமெஃ குடையாய் போற்றி யெங்குறை தவிர்ப்பாய் போற்றி. 4

பாய்நதிக் கிடையோன் வாம பாகமே கொண்டா டன்னைத்
தாயென வுவந்தாய் போற்றி தனிப்பரஞ் சுடரே போற்றி
வீயிலாப் புத்தேண் மாதை வேட்டுமற் றொருத்திக் கன்று
நாயக னானாய் போற்றி நான்மறை முதல்வா போற்றி. 5

முதலுமாய் நாப்ப ணாகி முடிவுமாய் நின்றாய் போற்றி
சததள பாதா போற்றி சகச்சிர நாமா போற்றி
மதிபுனை பரம னார்க்கு மதலையாய்க் குருவாய்த் தேவர்
பதியென வுளவேள் போற்றி பரஞ்சுடர்க் கண்ணா போற்றி. 6

1. துய்யன் = தூய்மையென்னும் பண்பினடியாகப் பிறந்த பெயர்.

5. வீ = நீக்கம், சாவு; “வீ நீக்கம் பூப்புட் சாவாம்” என்பது **நகரவெதுகை**

கண்ணுமாய்க் கருத்து மாகிக் காணெழி லெந்தை போற்றி
விண்ணுமாய் மண்ணு மாகி விளங்கருட் டேவே போற்றி
பண்ணவர்க் கருளத் தண்ட பாணியா நின்றாய் போற்றி
தண்ணருட் கடலே போற்றி சதுர்முகற் கிறைவா போற்றி. 7

இறைவனே போற்றி யாதி யெந்தையே போற்றி வேலுக்
கிறைவனே போற்றி நீப விணரணி சிவனே போற்றி
மறைபுக லரிய வெங்கண் மாதவ மணியே போற்றி
குறைவறு நிறைவே போற்றி குளிர்சிவக் கொழுந்தே போற்றி. 8

கொழுமையிற் குளிர்மை போற்றி குக்குடக் கொடியாய் போற்றி
குழுமிய சிவக ணங்கள் கும்பிடுங் கழலாய் போற்றி
தொழுபவர்க் கருள்வோய் போற்றி சுந்தரா போற்றி யென்னை
முழுதுமாள் பவனே போற்றி மோனநா யகனே போற்றி. 9

நாயக மானார்க் கெல்லா நாயக மானாய் போற்றி
தாயென வருவாய் போற்றி சண்முகத் தரசே போற்றி
தீயரிப் பெயரோற் கன்று தெய்வமுங் குருவு மான
நீயெனைக் கலந்தாள் போற்றி நித்தனே போற்றி போற்றி. 10

51. சரணவிண்ணப்பம்.

அந்தாதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அத்தனே சரண மெங்க ளாதியே சரணந் தூய
சித்தனே சரணஞ் சைவ தெய்வமே சரண ஞான
முத்தனே சரண மோன முனிவனே சரணம் வேத
வித்தகா சரண மென்னை வெளிப்படக் காட்டு வாயே. 1

காட்டிய வுலகி யாவுங் காக்குநின் னருளி னென்னைக்
கூட்டியாட் கொளுமெங் கோனே குமரனே சரண நீபம்
சூட்டகன் மார்பா வுள்ளத் துய்யனே சரண மோக்க
வீட்டையாள் வானே யந்த வீடெனக் காக்கி டாயே. 2

ஆக்கைபொய் யுறவா மென்று னடைக்கலம் புகுந்த வென்னைக்
காக்கவிந் நாளி ழுத்த கருத்தனே சரண நீறு
பூக்குமா தார தேவ புனிதனே சரணம் வேத
வாக்குடை யடிகே ளாள வருவது தருணந் தானே. 3

தருணமு மறிந்தெ னாது தன்மையு முணர்ந்து நல்ல
அருணல மளிக்கு மெங்க ளையனே சரணம் வேத
உருவனே சரண மாதி யொருவனே சரண நாளும்
முருகனே சரண மோன முனிவனே சரண மன்னோ. 4

சரணநின் சரண நானே சரவண பவனே சன்ம
மரணமு மளவு மில்லா மழவனே சரண மாதிப்
பிரணவ மருளு மூலப் பிரமனே சரண மாறும்
மருவிய பொருளே யென்னை மனமுவந் தாண்டு கொள்ளே. 5

கொள்ளவென் றகத்தியற்குங் குயிற்றரும் புகழாற் சீர்த்தி
அள்ளவந் தவற்கு மோது மையனே சரண மெங்கள்
வள்ளலே சரண மூல மறையவ சரண மென்னைத்
தள்ளிடா தாண்டு கோடி தாவுடைப் பிழைபொ றுத்தே. 6

பிழைபொறுத் தாளற் காய பெற்றியே சரண நட்பை
மழையெனப் பொழிவி லாச வானமே சரண மென்கண்
ணுழைமதிச் செறிவா யோங்கு நுட்பமே சரணங் கோலத்
தழையுடைச் சிகியி லூருஞ் சண்முகா சரண நானே. 7

நானென தெனறா மோய நல்லருள் காட்டு மின்ப
வானநா யகனே யுன்றன் மலரடி சரணஞ் சாம்பி
ஈனமா நெறிநான் சென்றா லெதிர்நின்று தடுத்தாட் கோடற்
கானசேய் சரண மாசி லங்கணா சரணங் காணே. 8

காணுமென் றந்தாய் வேத கதிநெறிக் கந்தா வேமப்
பூணுமுற் பலமும் பூணும் புயத்தனே சரணம் பூவார்
வாணுதல் வள்ளி யெந்தாய் மணமுதால் சரண மென்னைப்
பேணவுட் படர்ந்திவ் வாறு பிதற்றிநா னிற்கின் றேனே. 9

நிற்குமெ னுருவைக் காட்டி ஞேயமோ டருளிற் கூட்டிச்
சிற்பர மளித்தி தேவ தேவனே சரண நாளும்
பொற்பதம் விழைவார்ப் போற்றும் புண்ணியா சரண மெம்மான்
அற்புத வருணைப் பேரா னத்தனே சரண மன்றே. 10

52. அமிர்தமதி.

அந்தாதி.

வேறு அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அமிர்தமதிக் குடிலத்தா னான்குமுனி
வோர்க்குரைத்த வடைவே போனீ
நிமிருமதி யறுமுனிவர்க் குரைத்ததுகை
காட்டாக நிலைத்த ஞாயம்
தமியனறிந் தன்னணமே நில்லாது
பிதற்றிநிதந் தணியா மோகத்
தமமதனிற் கிடந்துழலு நெஞ்சுளனாத்
தகவிழந்து பாழ்பட் டேனே. 1

பாழான வுடலெடுத்தேன் பயனறியேன்
பண்பில்லாப் பாவி யானேன்
தாழாத வுனைமறந்தே னெனையறியேன்
செய்தவெலாஞ் சமித்துக் கொண்டு
சூழேதப் பிரபஞ்ச வாசனையை
மாய்த்துனடித் தொழும்பர் நாளும்
வாழேக வீட்டினுக்கே வரவழைத்தி
யயில்பிடித்த வடிவி னானே. 2

வடிவில்லாப் பெருவெளியா மன்னியநீ
கருணையினால் வடிவ மாகி
மிடியில்லா வடியார்கட் கனுதினமு
மருளிறையாய் விளங்கி யாதி

முடிவில்லா விறையோன்மு னிறையாகி
நான்மறையின் முதன்மெய் யோதும்
கடியில்லா நினதடியை யிறைஞ்செனது
கரிசொழித்துக் காத்தி டாயே. 3

காத்தாளு முன்னையல்லான் மற்றொருவர்
காப்பார்கொல் ககனத் தோர்சூர்
தீர்த்தாண்ட பெரியோய்கா வெனத்தினமு
மனத்துள்கிச் சேவை செய்யுங்
கோத்திரமு ளாரெவர்க்குங் குடிக்கடவு
ளானவருட் கோல ஞாலம்
மாத்திரந்தா னோவறியும் வானுலகு
மறியுமருள் வாழி மன்னோ. 4

வாழியநீ வாழியவோர் தெய்வமகண்
முருடர்மகண் மஞ்ஞை வாழி
கோழியெனுங் கொடிவாழி கொற்றமுடை
யயில்வாழி குடிலை வாழி
ஊழிதொறு முன்னடியார் வாழியரும்
பொன்னடிவாழ் வுறவே வந்த
ஏழையே னுயுமாறிங் கெவ்வணமோ
வவ்வணம்வந் தியம்பி டாயே. 5

இயம்பருமுன் சேவடியை யல்லாது
மற்றெதையு மிறையென் றெண்ணேன்
நயம்படுமா றாற்றொழுங்கு மறிகிலேன்
றிருவடியை நாடி நாடிப்
பயம்பெருகத் தீழ்ப்படையு முழுமகனென்
றாம்பலனோ பலிக்கக் காண்பேன்
தயங்கேலென் றணைத்தருளத்
திருவுளத்தி னினையாத தன்மை யாதோ. 6

3. கடி = அச்சம்.

யாதுமுனை யன்றியுண்டோ நானுனக்குப்
புறம்போவென் னாட்ட மாகிச்
சூதுடையோர் தொழில்போல யானறியா
தெனுளிருந்து சுழற்றி யாட்டுஞ்
சாதமதை யெனக்குநனி யறிவிக்க
வுளகருணை தான்வா ராமல்
தோதகந்தான் விளைத்ததெது சொல்லியரு
ளகண்டவருட் சுகிர்த வாழ்வே. 7

சுகிர்தமற்ற விறப்பினையும் பிறப்பினையுந்
துணிபொடுநா னினைக்கும் போதால்
அகிவாயி லகப்பட்ட வணிநுணலை
போலுள்ளே யழுங்கு கின்றேன்
மகிழ்வுகெழு நீயணைத்துக் கொள்ளாயே
லவ்வழுங்கன் மாறு மோவென்
விகிர்தமெலாஞ் சீத்தாள விளங்குமருட்
சிவஞான விமல விண்ணே. 8

விண்ணவராய்த் தானவரா யிராக்கதராய்ப்
பல்கணமாய் வெறியார் பேயாய்
மண்ணிலுறை மானுடராய் வல்விலங்கா
யண்டசமாய் மணியார் பாம்பாய்த்
திண்ணியகல் லாமலையாய்ப் புன்மரமாய்ப்
புழுவளியாய்ச் செடியாய் மற்றும்
எண்ணரிய பிறப்பெல்லாம் பிறந்ததற்குங்
கணக்குண்டோ வேழை யேனே. 9

ஏழையிங்கே யினிப்பிறக்க ஞாயமில்லை
காணெவையு மினிமை யில்லாப்
பீழையெனத் தோன்றிநினை யடைதனிஜ
மெனுங்குறிப்புப் பிறங்க லானும்

ஊழுறுதி போழ்ந்தாளு முருத்திரனா
முனையடுத்த தானு மோவா
ஆழவருட் கடலருணை யான்வாழ்வி
லென்னையும்வை யமிர்த விண்ணே. 10

இம்முதன் மண்டலத்தின் "திருவுயர்ந்த வாறெழுத்தான்" என்னும் 57ஆம் பிரபந்தத்தின் 10-ல் "கரவருடங் கடகமாதம் வந்தவொரு புகரிரவிற் பழநிக்கோவில் வரவிஞ்ஞான் றருளவில்லை" என்பது காணப்படுதலால் "அமரர்கோ" என்னும் முதற்பிரபந்த முதல் "அமிர்தமதி" என்னும் 52ஆம் பிரபந்தமாகிய இப்பிரந்தங்காறும் பாடியுள்ள பாட்டுக்களைத் தமது மேன்மாடியி லிருந்துகொண்டு தேவனே! இவற்றை நீ கேட்டருளல் வேண்டும்; யான் நாளை யிவ்வூரைவிட்டுத் துறவற நிலையை அடையவுள்ளேனெனச் சிந்தித்துப் படித்து முடித்துத் தென்புறந் திரும்பியவுடன் எதிர்முகமாக இறைவன்றோன்றிக் கூறியருளிய செய்திகளுள் ஒரு சிறிதறியப்படுகின்றது. காலம் போந்தவாறு கரவருடத்து ஆடிமாதத்தெய்திய ஒரு சுக்கிரவாரத்தின் மாலைப்போதாகும். இது, கி.பி. 1891ஆம். போந்த சுக்கிரவாரத்துப் பகற்போதில் அங்கமுத்துப் பிள்ளையெனும் ஒரு நண்பர் செய்த தடையைத் தடுக்க ஆற்றாமல் நிற்கும் அடிகள், பழநியம்பதி போதர முருகவேள் கட்டளையோ? எனும் அந்நண்பர் கடாவுக்கு "ஆம்" என்பதை விடையாக இறுத்ததையும் பிற தருமங்களையுந் திருவுளத்தடைத்த அவ்விறைவன், எனது கட்டளையென்று பொய் கூறினையென்று தனது வலக்கரச் சுட்டுவிரலை நிமிர்த்தசைத்துப் பல்லைக்கடித்துக் கோபிப்பதைக் கண்ட ஆசிரியர், தம்முடைய கண்களை மூடிக்கொண்டு உண்ணடுங்கி "என்னப்பனே! என் கடவுளே! நிலம்பொலம் விழைந்து பொய்புகலவில்லை. ஆன்மலாபமெய்த வேண்டுமென்பது பற்றியே அது தோன்றுவதாயிற்று. பொறுத்தருள்க" என மனத்தினாலேயே விடையிறுத்தனர். அது தெரிந்துகொண்ட பெருமான், "அந்த இலாபம் என்னாலாகாதா?" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி "இனி யான் வருகவென்று கூறுங்காறும் பழநிக்கு நீ வரலொண்ணாது; வருவதில்லையென்று கூறு" என்று கூறலும் அடியவராகிய ஆசிரியர் "அப்படியே" என்று மனத்தினாலேயே விடையிறுத்தவுடன் இறைவன் அந்தர்த்தானமாய் மறைந்துவிட்டனன். பின்னர் அடிகள் "சிறுமை நீக்குயர் செல்வம்" "துறவு நோக்கம்" "பிழைபொறுக்க முறையீடு" என்னும் 53, 54, 55ஆம் பிரபந்தங்களைப் பாடுவாராயினார். இறைவனுக்குந் தமக்கும் நிகழ்ந்த இவ்வரலாற்றின் விஸ்தார விவரம் **சரித்திரத்திலும், ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியத்திலும்** கண்ணுறலாம்.

53. சிறுமைநீக்குயர்செல்வம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பீத மோர்தரு மிக்க ளித்துயர் பெற்றி யேதுமி லாதுதன்
தாதை யைக்கொலை பண்ணி யீன்றவ டன்னை யும்புணர் பாவிமா
பாத கந்தப நோக்கி யாளிறை பால னான சுவாமியென்
தீது கண்டெதிர் வந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 1

கருட னன்ன முனிந்த மஞ்ஞையை யாயி ரங்கண னீடெழில்
உருவ மாமொரு மஞ்ஞை யைத்தொடர் நோற்ற மாதவ வுத்தியை
மருவ வேல்வகி ருருவி லேயெழு மஞ்ஞை யைப்பரி யாக்கொளும்
திருவ னென்முனம் வந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 2

சந்த தக்களி வாரி யாயொரு தண்ண ருட்பிர வாகமாய்
எந்தை யாயரு ணந்தி தேவ ரிருக்குங் காவலி னாக்கமாய்
அந்த மாதியின் மைந்த னாயவி ரடிகள் சேவடி சேரவோர்
சிந்தை நல்கிட வந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 3

வில்லை யாறொளி யாயி ணைந்துவி ளங்கு மின்களொ ராறுபேர்
நல்ல கைக்கறு பிள்ளை யாயவர் நட்பி னூட்டமு துண்டெலாம்
வல்ல நாயக னாகி யுள்ளவன் வலிய வந்தினி யென்சொலிற்
செல்ல லுன்கட னென்ற தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 4

ஆறு நங்கையர் சூட்டு மாவல ரார மாரெழின் மொய்ம்பினான்
ஈறில் கந்த கிரிப்பொன் மாமணி யாச னத்துறை யெம்பிரான்
நீறு கொண்டபொன் மேனி யன்றின நின்ம லன்றனி யேற்கருட்
சேறு பேணுணர் வீந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 5

வானின் மாதொரு பாங்க ருந்திரு மானின் மாதொரு பாங்கரும்
கான றாமலர் சூடி வைகம காவ னப்பொடு நடுவமர்
ஞான நாயக னான சண்முக னாயி னேனையு மாள்வதாத்
தேனின் மேன்மொழி தந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 6

ஆலி னீழலி னாலு பேர்தொழ வாசி றென்முக மாயிருந்
தோல மாமறை யுண்மை யீதென வோதி யாண்டவர் சேயெனும்
கோல வேலவன் ஞால வாதனை கொண்டு நான்றொலை யாவணம்
சீல மாங்குண மீந்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 7

என்றும் வாலிய மாறி டாவடி வேசி றந்துள வெம்பிரான்
குன்றின் மேலடி யார்கள் கண்டருள் கூர வோரருள் கூர்ந்துகை
ஒன்றி லேதடி கொண்டு நின்றுள வுண்மை கண்டிட வீணெறிச்
சென்றி டாவகை செய்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 8

5. **அருட்சேறு** = அருளினிமை

கோடெ ழும்புல் வராக வன்சிறு குருளை கட்கொரு தாயென
ஓடி யன்பொ டணைத்து மாமுலை யூட்டி மந்திரி மார்களாக்
கூட லம்பதி யீந்த கோன்றரு குமர னெம்பெரு மான்றனைத்
தேடி நிற்கவி ழைத்த தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 9

ஓது செந்தமி ழானி ரம்பனு பூதி சொன்னவ னோடுநல்
மோத மாமொழி பேசி யேதமு டங்கு கொன்றருள் சேயவன்
வேதன் விண்டுவ லாரி செம்பதி வேட்பு றாதவன் வாழ்வவாஞ்
சேத னந்தழை வுற்ற தேயெங்கள் சிறுமை நீக்குயர் செல்வமே. 10

ஆகப்பிரபந்தம் ஐம்பத்துமூன்றினும் போந்த திருப்பாடல்	702
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	705

54. துறவுநோக்கம்.

வேறு எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஐயனே யரசே யறைமறைப் பொருளே
யாதியாம் பரமனுள் ளுணர்ந்து
செய்யதா மரைக்கண் மாலவ தாரச்
செழுங்கிடி யுடையவல் லுடம்பு
நையவே சவட்டி யெயிற்றினைப் பறித்தந்
நறும்பர மனணியக் கொடுத்த
தெய்வமே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 1

பல்புவி படைக்கப் படைப்பவை யளிக்கப்
பார்முத லனைத்தையுந் துடைக்க
மல்குமுத் திறத்தார் தொழின்முத லரசாய்
வயங்கொரு நீயென தகத்து

வல்லிரு ளிரித்து நல்லொளி கொடுக்க
வந்ததே மாதவ மெனுமென்
செல்வமே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 2

போகிமால் விரிஞ்ச னேனைவிண் ணவரும்
புகழ்சர ணாம்புய வடிகேள்
ஏகநா யகனா யிருந்துள வொருநீ
யெளியனை வலியவந் திழுத்த
யோகமே யோகமிஃ தேதென வுரைப்பே
னுள்ளநா ளளவெனைக் கொண்டாள்
சீகெழு வுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 3

சாவது பிறப்ப தெனும்புவி யாக்கஞ்
சள்ளையென் றுன்னடி நாடி
ஆவது புரியுந் தொழும்பர்க ளகத்தே
யனுதினந் திருநட நடிக்கும்
பாவக மெளியே னறிந்திட வெனுளே
பதிந்துய ரருணெறி சேர்த்த
தேவனே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 4

ஆலமார் மிடற்ற னாலவாய் தனிலே
யாடலோ ரறுபது நான்குஞ்
சாலவே யிழைத்தான் றிருவடித் தாசர்
தம்பொருட் டாகவக் கோல

---

4. பாவகம் = பரம்பிய உள்ளம்.

5. அறுபதும், நான்கும் 64 ஆம். இவ்வறுபத்து நான்கு திருவிளையாடலுள் குமாரபிரானுடைய பரத்துவ விரோதமாகவும், நியாயம் பொருந்தாதவாறாக வும் வருவிடயங்கள் காண்டொறுங் காண்டொறுங் கடியப்படுவனவாகலின் உண்மையளவே கோடற்பாலனவெனல் தகு துணிபாம். **ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசம்** முதலியன காண்க.

மூலனாய் விபுவா யகண்டசின் மயமாய்
முழுமுதற் றெய்வமா யுளவோர்
சீலமே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 5

கவ்வைசேர் புளுகர் கடும்பகை யாளர்
கரவடர் காமவி டாயர்
நொவ்வுசேர் தூர்த்தர் பொறாமைய ரூத்தை
நுகர்பவர் வெறிகளை யுண்போர்
உவ்விலா ருன்றாண் மறந்துள ருறவை
யொழித்தெழு பவப்படர் நீக்குந்
தெவ்வனே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 6

கூந்தனீள் கோல மடந்தைபொன் பூமி
குரம்பையென் றுளநசைக் கடலை
நீந்திடா ததிலே வீழ்ந்துசா மாந்தர்
நிறைந்தவிப் பூமியை யிகந்து
சாந்தமே யோங்கு தொழும்பருக் கருட்சீர்
தழைத்திட வருள்சுரந் துதவும்
சேந்தனே யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 7

ஆசையோர் மூன்று மவியவ றாவோ
ராசைவந் தேயெனை விழுங்க
ஆசைகொண் டுளநீ ரினிதறி வாய்நீ
யாக்குவ தென்றென வறியா
தூசல்கொள் கலக்கஞ் சாம்வரை யடியா
ருளத்துழி நீக்கமின் றொளிரும்
தேசுளோ யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
திரியவெ னாவலித் தேனே. 8

---

6. கவ்வை = பழிச்சொல். **உவ்வு** = தவம்; **பி – நிகண்டு** நோக்குக.

சந்ததி பாரி விமானமண் வீடு
　　தனுவென நவில்புறப் பற்றும்
பந்தமே மருவு மனாதிதத் துவஞாட்
　　பாமகப் பற்றும றாத
தொந்தரை யிருளு மிலாததி வேக
　　சுகத்தினை யெனக்கினி தருளும்
சிந்தையோ யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
　　திரியவெ னாவலித் தேனே. 9

அரியசெந் தமிழை விரிசடைப் பொதிய
　　வாரியற் கருளிவெள் ளேனம்
தெரிவரு மலைப்பேர் முனிநவி றமிழ்ப்பாச்
　　செவிமடுத் துளமகிழ்ந் தவற்குத்
தரிசன மான சரவண பவனே
　　தாசனைத் தடுத்தாட் கொள்ளும்
திருமலி யுன்காற் றுணைதனை நம்பித்
　　திரியவெ னாவலித் தேனே. 10

55. பிழைபொறுக்கமுறையீடு.

எழுசீர்க்கழிநெலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்தரின் முதல்வா முதுமொழித் தலைவா
　　முட்டிலா வனப்பது பொதுளும்
சித்திர வடிவே திகழருங் குழகா
　　செங்கையி னன்கயி லுடையாய்
மத்தமு மெழிலா ரறுகும்வில் லுவமு
　　மதலையு மணிபவர் மழவா
பித்தனேன் குறைதீர்த் தருள்சிவ னேயென்
　　பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 1

கீணமில் பொருளே கிளரொளிப் பிழம்பே
கிருபைசேர் கற்பகக் காவே
மாணவர் சிரமேற் கரங்களைக் குவித்து
வணங்கிட வருசிவக் கொழுந்தே
ஆணவங் குடிகொண் டருடனை மறந்திங்
கனுதின மனுசிதஞ் செறியப்
பேணிய கொடியே னின்சரண் புகுந்தேன்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 2

பத்தருக் கேமம் பொழியருட் குயினே
பரமமெய்ஞ் ஞானிக ளுளத்தே
நித்தலும் ருசிக்குஞ் சருக்கரைக் குவடே
நேயமா லயன்முத லோர்தாம்
சித்தசன் னதமே கொளப்பொறி யிசைத்த
செம்மலே யெங்குல வாழ்வே
பெத்தனே னுன்சே யானதா லினியென்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 3

கன்னலே யிழுதே கற்கண்டே தேனே
கனிந்தமுக் கனிரச மேயின்
மன்னய விளைவே யமுதமே யொழியா
மதுரமே சீனிச்சக் கரையே
என்னுளத் தியங்கு மிறையெனுங் குருவே
யெந்தையே திருத்துணை கிடைத்த
பின்னுநிற் கேற்காப் பிசிதனை நவின்றேன்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 4

பங்கய னரன்மால் பண்ணவ ரிமவான்
பந்தனை யேனை மூர்த்திகளும்
கங்குலும் பகலும் வினோதவைம் பூத
கருமமு முனையன்றி யுண்டோ

எங்களுக் கயலோர் புரிபுகர் பொறுப்ப
தெங்களு ளுண்டது பொருவப்
பிங்கல வயிலோய் பரிக்கைபண் ணாதென்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 5

மாலயற் கரிய வரையெனத் திமிர்ந்த
மதிக்கிடைத் தாணுவுக் காதி
நூலின்முன் மூல நொடித்தகத் தியற்கு
நுவன்றநற் பரமபுங் கவனே
வேலினுக் கிறையே குறத்திதன் றுரையே
வினயவிண் ணவர்கள்பண் ணவனே
பீலியி லிவருஞ் சிவபெரு மானே
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 6

வீசிடு துளக்க ஞெகிழியந் தாளா
விண்குடி யேற்றிய வீரா
தாசர்வெம் பவத்துட் டிளைத்திடா வண்ணம்
தடைபுரிந் தாளரு ளாளா
ஆசைகொள் பாழ்த்த நினைப்பினுள் ளயர்வே
னதிகமு மேழையே முனிந்து
பேசிய நீதா னெனைக்கைவி டாதென்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 7

அடியவர்க் கெளியா னென்றுனை முதுநூ
லனைத்துநன் கெடுத்தெடுத் ததிர்த்த
படியெனை யொருதொண் டாயெண்ணி யிதுநாள்
பணித்ததி னில்லெனச் சொனதால்

---

5. பிங்கலம் = பொன்.

7. ஞெகிழி = சிலம்பு; **பி – நிகண்டு** காண்க.

8. தவக்கம் = குறைவு, "தவ" என்பதன் விகாரமாக இது கொளற் குரித்து; "தவவென்ப மிகுதி குன்றல்" என்பது **வகரவெதுகை.**

கொடியவ னெனினுந் தவக்கமில் லாமற்
கூடுவ னுன்னருட் பவுள்சைப்
பிடிதவ றாதோர் நிலைகொள்ள வேயென்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 8

துள்ளுமா மயின்மீ தேறுவிண் ணவனே
தொழுமடி யார்கள்பி ரானே
கள்ளையார் கழுநீர்த் தொடையிறை நாயேன்
கருத்தைவிட் டகலாக் கருத்தே
பிள்ளைசெய் யடக்கோ தனைத்தையும் பொறுமைப்
பிதாசமித் தணைப்பது கடுப்பப்
பிள்ளையென் றுனக்கே யடைக்கல மாமென்
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 9

நேசமுற் றோர்பா னிறையுநல் லறிவே
நினைவினி லெழுந்தொளிர் சுடரே
மாசினல் லருணா சலத்தவ னிறையே
மலரடி பணிகும ரகுரு
தாசனைக் காப்போ னானெனுந் தேவே
சரவண பவசிவ குகனே
பேசிய பேச்சா னானிங னிழைத்த
பிழைபொறுத் தாள்வதுன் கடனே. 10

56. உள்ளக்களி.

வேறு எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்காய்,
கருவிளங்காய், கருவிளங்காய், கருவிளங்கனி

கடல்சுலவு நிலயமிசை மகளிரகல் குறியினொரு
கடவைவழி வளுவளென வருமனிதரைக்
கடவுள்சுத ரெனுமிழிவு புரையவொரு குறைவிழிவு
கழறவழி யெவளவுமில் கடவுண்மகனாய்

மிடன்மகிமை யொளிவடிவ மிளிரவெளி வருமுருகை
விகிர்தமற வெனதுமன நினைநிலைமையால்
நடலைகெட வவலநசை யுழலைகெட விதலைகெட
நவிலரிய பரமசுக மதையடைவனே. 1

திரிநகர மெரியவெதிர் பகவவுண னியமனொளிர்
தினகரனை விதுமதன னயனவன்மகன்
கரியசுரன் வலியசிறு விதியிளவ லிவர்களுயர்
கறுவமற முறுகிவிற லணிகலிசமார்
முருகிதழி கிளுவைவிள வணிபரம சிவனுடைய
முருகனென வருமறைகண் முரசமறையும்
ஒருவனென திதயமல ருளனினியொர் விளரியிலை
யுறுவதவ னரியவிணை யடியினிழலே. 2

வருகைசெல வெனவறையு மிருதிறமு மிறுதியுற
வளர்மவுன வொருமொழியை யருளுமிறையோன்
பரிபுரமு மிறைமணியு மளமளென வொலிதரவொர்
பசியசிகி மிசையுலவு பவுள்சுடையகோன்
கருமுகையு நெளிபணமு மிலையுமலை மகளுடைய
கரமுருக னனுதினமென் மனதிலுளனால்
மருவலர்கள் பகைமையிலை யுறுவலுறு பிணிகளிலை
வறுமையிலை யுறுகணிலை மடமையிலையே. 3

---

1. இதலை = கொப்பூழ். இவ்வுறுப்பு, ஒருருவிலிருந்து தான் தோன்றிய தென்பது காட்ட அடையாளமா யுள்ளது. இஃதில்லாமையே வருமுடம்பை மறுப்பதென்பதை யறிவுறுத்துமாறே "இதலைகெட" என்றாரென்க.

**"நாபியுடை யெவ்வுயிர்க்கு நாயகனா யாதியில்லா
நாபியுள்ள வெம்மிறையை நண்ணுவனோ பொன்மயிலே"**

என்று இந்நூற் **பொன்மயிற்கண்ணியில்** அறிவுறுக்கப்பட்டதும் இங்குக் கருதிக் கோடற்பாற்றே.

2. பகவவுணன் = கொக்கு வடிவான அசுரன். பகம் = கொக்கு; **நிகண்டுகள்** காண்க. **கலிசம்** = வன்னி. **விளரி** = வேட்கைப் பெருக்கம்.

3. கருமுகை = சாதிப்பூ; **பி – நிகண்டு** காண்க. **6.பவணை** = கழுகு. **துடவைமலை** = சோலைமலை.

பைந்துளவ மவுலியும யனுமிமைய வருநறிய
பனிமலர்கள் கொடுபுசனை புரியவளர்தே
உய்ந்திடவுள் கிருடிகண லுபநிடத மவுனமுள
ருயர்மகிமை யுடையவர்க ணினைவிலுளகோ
ஐந்துமுக னுருவினிட மிளிரமலை முருகனெனு
மருளிறையென் மனமதனி லுளனினியரோ
நைந்தொழியு மறமுழுது முதியமல வலியழியு
நடுவுடைய நமனுருமும் வருவதிலையே. 4

முண்டிதமில் சிறுசிகையு மிடையிலணி கவுசனையு
முழுமதிய மெனமிளிரு முகமுமொருகைத்
தண்டுமுர முறுபுரியு மிளமையுடை யுருவுமெழி
றரவிலக விருடிசுர ரடிகளெவரும்
கண்டுநல னடையவென வமிர்தமழை பொழிபெரிய
கருவிகவி பழநிமலை யுறைபெரியவன்
தொண்டனென வுளவெனது மனதிலுள னிரவுபக
றுணையுமவ னணைவுமவ னினைவுமவனே. 5

பன்றிமலை தணிகைமலை யருணமலை யரவமலை
பவணைமலை யடிகண்மலை துடவைமலைவா
னொன்றுமலை மயிலமலை மலயமலை கயிலைமலை
யுறைவிமல குமரகுரு புவனமுழுதும்
நின்றநிலை யறியவெனி னுனதுருவை யறிதியென
நிகமமெனு முதுமறைகண் முறையிடுதலால்
என்றுமவ னருள்வலிகொ டெனதுருவை யறிதல்பெரி
திலையெனுமொ ருயர்துணிவி லடிமையுளனே. 6

பொருவுமிலி திரிபுமிலி மருளுமிலி தெருளுமிலி
புகழுமிலி வசையுமிலி நசையுமிலியோ
ருருவுமிலி யருவுமிலி யுருவருவு மிலிநுவலு
முரையுமிலி கரையுமிலி வெறுமையுமிலி
குருவுமிலி குடியுமிலி குலமுமிலி பெயருமிலி
குணமுமிலி சினமுமிலி துணையுமிலியென்
றருமறைக ணவில்பெரிய பொருள்குமர குருவெனவு
மறியுமென திறையுணர்வு நிறைவையுறுமே. 7

கருதரிய வொருநிலையி லிரவுபக லிலைவலிய
கலுடமொடு சுகுர்தமிலை மிசிரமிலைநீள்
பெருமையொடு குறுமையிலை யகநடுவு புறமுமிலை
பிரிவுமிலை விழைவுமிலை மறதிநினைவாம்
இருவகையும் வருதலிலை யெனமறைகள் புகலுமதை
யெனைமருவு பரமகுரு வெனுமுருகவேள்
கிருபைகொடு சமநிலையை யணவியெனை யணவியுள
கிருதியற யுகளமற வடைவலினியே. 8

உயிரிலுயி ரெனமருவு குமரகுரு பரனெனுடை
யுளமதனி லுளனினியவ் வரியவிறைவற்
கயர்விலளி திருவுதக மமைதிமல யசமலர்க
ளணுவனில நறையறிவு சுடருணருயிர்
நயமுடைய வவியெனவு மமையமற வனுதினமு
நகைமுகமொ டயருமுறை தனிலெனதுபாழ்
மயலொழிய வியல்பொழிய வுதயமொடு விளிவொழிய
மலரகித வமுதநிலை தனையுறுவனே. 9

ஐந்துதிற நவிலவுள வுலகினடை தரவுரிய
வனவரத வுயிர்களுயி ரெனவுமறிவி
லைந்தினர செனவுநிறை யமலவருண் மயவனக
வவிசனவி சமதுவித ரகிதவுசித
விந்தைமிக வுளவருண கிரிதமிழி னிரதநுகர்
மிகையில்செவி யினனெனுமெ னிறையருளினான்
விந்துமன வொழிவடைவ னெனையடைவ னருளடைவன்
மிளிரமல பரமகதி யினையடைவனே. 10

---

8. அணவல் = தழுவல் என்பது **நகரவெதுகை.** **கிருதி** = பிரகிருதி.

9. அளி = அன்பு. **திருவுதகம்** = திருமஞ்சனநீர். **அமைதி** = சாந்தம். **மலயசம்** = சந்தனம். **அணுவனிலம்** = பிராணவாயு. **நறை** = நறும்புகை. **அறிவு** = ஞானம். **சுடர்** = தீபம். **அவி** = நைவேத்தியம். **அமையமற** = இன்னகாலமென் றில்லாமல்

57. திருவுயர்ந்தவாறெழுத்தான்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவுயர்ந்த வாறெழுத்தான் மேலும் வேறோர்
தெய்வமுள தெனுமார்க்கி களையு நாளும்
பொருவிகந்த குருபரத்தை நீத்து மாந்தர்ப்
புகழதமப் புலவரையு முறைமை மாறிப்
பரவுமடக் குருக்களையும் பசுபா சங்கள்
பகர்ந்துதெய்வ மிலையென்பார் களையு நான்றான்
இருமையிலு மதித்திடே னவனை வேட்போ
ரெவரெனினுங் கரங்கூப்பி யிறைஞ்சு வேனே. 1

ஆறெழுத்தானுக்கு மேலாகத் தெய்வங்கூறு மார்க்கத்தாரையும், மனிதரைப் புகழ்ந்து பாடும் அதமப்புலவரையும், மாறுப்படக்கூறு குருக்களையும், பசுபாசங்களை யொப்புக்கொண்டு பதியெனுங் கடவுளை யில்லையென்பாரையும் "யான்மதித்திடேன்" என அடிகள் கூறினமையின் அவர் மார்க்க நிலை இனிதறியக் கிடக்கின்றதே.

தந்நலத்துக் கெனவணையுந் தந்தை தாயுந்
தம்பெருமை குயில்படிற்றுக் குருக்கண் மாரும்
பொன்வரவுக் கெனவடுத்த வுறவு மீண்டுப்
பொருத்தமுள்ள புரிவுடைய ரல்லர் நீங்கா
அன்பில்விரிந் தருள்பவனைச் சுவர்க்க ரேத்து
மனைத்தினுக்கு மாதிதந்தை தாயாய் நின்றோ
ரின்சொலரு ளறுமுகனைப் பரசு வாரை
யிறைசனகன் றாயுறவென் றிறைஞ்சு வேனே. 2

மாறாத விளமையனைக் குறமான் முன்னே
வளர்வேங்கை யானவனை வடிவே லானை
வீறேறு சிவகணங்கள் சூழப் போந்து
விதிர்ப்புவிளைத் தடல்வாகை சூடி னானை
நீறேறு மேனிமிளிர் நுதற்க ணானை
நீபநறு மிருகமதங் கமழ்மெய் யானை
ஏறேறு மிறைகுருவை யேத்து வார்க
ளெவரெனினுங் கரங்கூப்பி யிறைஞ்சு வேனே. 3

3. விதிர்ப்பு = நடுக்கம்.

ஐயனெனும் பரமசிவ னுவகை பூத்தன்
றளித்தபடை யரசாகு நெடுவே றாங்கு
கையரசைக் கருள்கீழும் பெரியோன் றன்னைக்
கயிலைநடை யுடையானைக் கருணை யானை
நைவுறுதல் கண்டெனது கண்ணீர் மாற்று
நயனமொரு முந்நான்கு முடைய தேவை
எய்தரிய வீடளிக்குங் குகனை வேட்போ
ரெவரெனினுங் கரங்கூப்பி யிறைஞ்சு வேனே. 4

சாமிமலை தனில்வதிந்த பன்னி ரண்டு
சகச்சிரவே தியர்களையுஞ் செந்தூர் மேய
நேமவிரண் டாயிரமெய் யரையு மாளோர்
நித்தியனைக் கபிலர்முதல் யோகத் தார்க்குச்
சேமமுடைத் திரிமூர்த்தி களையுந் தன்பாற்
றெரியநனி காட்டியவோர் சேயைப் புற்கால்
மாமுனிவன் பணிகுகனைப் பணிவோ ரெல்லா
மகியின்மிசை யான்வணங்கு மாண்பு ளாரே. 5

சதுர்முகர்சக் கிரபாணி யனந்தர் நந்தி
தத்தரெழின் மாலியெனு மாறு பேர்க்கும்
முதமுடைய பிரமேந்த்ர னெனுஞா னிக்கு
மூதுலகா ணித்தியநா தனுக்கு மேசில்
இதமுடைய சொன்னகுத்த னெனுநாய் கற்கு
மேதமிலா வேளாள வசுமந் தற்கும்
கதியருளிச் செய்தகுகற் றொழுவா ரெல்லாங்
காசினியி னான்வணங்குங் கடவு ளாரே. 6

பழநிமலைப் பாழிசெய்த சேரர் கோற்கும்
பழுதறுசித் திரசேன வரைய னுக்கும்
கிழமையுடைக் கோசிகனாம் பூசு ரற்குங்
கிருபைகெழு குகனென்னும் வேடர் கோற்கும்

6. பிரமேந்த்ரன் = வடநூன்முடிபு.

எழின்மல்கு சுகப்பிரம முனிக்கு மேனா
ளிணையில்கதி யளித்தபரப் பிரம சேயின்
கழல்களையுட் கருதிடுவா ரெவரா னாலுங்
காசினியி லவரெனக்குக் கடவு ளாரே. 7

வாசுகியி னுடல்வருத்தந் தீர்த்த தேவை
மாபாவ மைந்துஞ்செய் யொருவற் குற்ற
மாசுதபுத் தனுக்கிரகஞ் செய்செவ் வேளை
மாதொருத்திக் கவள்கணவ னறுத்த கையை
மோசமின்றி வளரவருள் புரிந்த சேயை
முரட்களிறு கொன்றொருபுத் திரனைக் காத்த
தேசயிலன் றனைவிழைவா ரெவரா னாலுந்
திருமலிந்த வவரெனக்குக் கடவு ளாரே. 8

பொற்கனக சுந்தரியென் பாளுக் குற்ற
புரவிமுக மாற்றியெழின் முகந்தந் தானைக்
கற்பனவெல் லாங்கற்றுப் பொய்யென் றோதிக்
கர்த்தபமாப் பிறந்திறந்த பார்ப்பா னுக்கும்
நற்கமலத் தயனுலகங் கொடுத்த கோனை
நலனின்றிப் பாவத்தின் மூத்தி றந்த
அற்பமிலேச் சற்குமடி யளித்தோ னைப்பே
ணடியவர்க ளாரெனினு மவர்மிக் காரே. 9

செந்தமிழைச் செவிமடுத்து மகிழுந் தேவைத்
திறலிடும்ப னுயிர்முருக்கி யெழுப்புந் தேவைப்
புந்திநிறை வுடையருண கிரிசூழ் தேவைப்
புகரிகந்த கரவருடங் கடக மாதம்
வந்தவொரு புகரிரவிற் பழநிக் கோவில்
வரவிஞ்ஞான் றருளவில்லை யருள்வே மந்நாள்
பந்தமற வருதியெனப் பணித்துப் போந்த
பண்ணவனைப் படர்பவரெம் பரமர் தாமே. 10

58. அடியவர்க்கடிமைநாம்.

*எழுசீர்க்கடிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்**

மறைமலி காழி யோனா வுக்கரையர் சேம
மதிகொண்ட நாவலூரர்
பொறைமலி சண்டி பூச னமிநந்தி முருகர்
புகழுடைத் தண்டியடிகள்
நிறைமதி நீல நக்கர் சோமாசி கலயர்
நேயவப் பூதியடிகள்
அறிவொடு நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 1

புகழ்த்துணை மானி செங்கட் சோழருயர் வாய
பொறையிடங் கழியர்கம்பர்
புகழ்க்கழற் சிங்கர் தூய நேசர்மெய்ப் பொருளர்
புகழ்ச்சோழன் மலையனொண்மை
திகழ்சிறப் புலிகு றும்பர் கணநாதர் திவ்விய
திருமூலர் விறன்மிண்டனார்
அகமதி னேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 2

நரசிங்க முனையர் மூர்த்தி யேனாதி கலியர்
நலனின்ற நெடுமாறனார்
வரம்விஞ்சு சடையர் கூற்ற ரமர்நீதி யன்பின்
மதர்சேரை யடிகள்கோனார்
பரம்விஞ்சு சத்தி மூர்க்க ரானாய ருருத்ர
பசுபதிப் பெயரர்பரிவால்
அரனென்று நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 3

---

* இவ்விருத்த அடி எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாகாதோ? என்பார்க்கு 2–ல் "விறன் மிண்டனார்" 3–ல் "நெடுமாறனார்" என வருவனபோற் பல தொடர்கள் வருகின்றன வாகலின் அத்திறத்ததாகா தென்பது விடையாம்.

2. மலையன் = சேரமானாயனார்.

இயற்பகை நாளைப் போவார் வாயில்லார் மாற
ரிசைஞானி கண்ணப்பனார்
தயைப்புகழ் திருக்கு றிப்பர் கலிக்காமர் காரி
தாயரருள் கொள்கோட்புலி
கயற்கணம் பேயர் நாகை யதிபத்தர் மானக்
கஞ்சாற ரெறிபத்தனார்
அயிர்ப்பற நேடிநின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 4

செருத்துணை சிறுத்தொண் டண்ணல் கிழநீக்கு நல்ல
திருநீல கண்டரருளே
பெருத்திட விளங்கு தண்டி லேவல்ல பாணர்
பிழையறு குலச்சிறைநெடுந்
தருக்குறு கணம்பு லார்மா முனையடுவா ரேசில்
சாக்கிய ருயர்ந்தவன்பால்
அரிப்பற நேடிநின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 5

பரமனைப் பாடு வாரெந் நாளும் புகழ்ந்து
பணிபவர் மனத்தையவனில்
மருவவைப் பவர்க ளாரூ ருதயஞ்செய் யன்பர்
வழுதற்ற புலவரறவோர்
முருகுடை மேனி தீண்டு பவர்சாரு மடிகண்
முழுநீறு பூசுமுனிவர்
அரணொடு நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 6

சேந்தனார் கண்ட ராதித் தரஞ்சேதி ராயர்
திருவாலி யமுதரமுதம்
மாந்துபுரு டோத்த மப்பே ராளர்கரு வூரர்
வாய்மைவே ணாடரார்வந்

5. அரிப்பு = குற்றம்; **சூ – நிகண்டு** காண்க.

6. வழுது = பொய்; **நிகண்டுகள்** காண்க.

தீந்தகா டவர்கள் கோனற் றிருவாத வூரர்
திருமாளி கைத்தேவரோன்
றாந்தனையு நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 7

பிடித்திடு தண்டு குந்தஞ் சுரிகைமுச் சூலம்
பிரபாவ மோடியங்க
மடக்கொடி வள்ளி பங்கன் மணநீ றணிந்து
மயிலேறு மெங்கள்பரமன்
நடித்திடி னகத்தி னுள்ளே நடுவான சண்ட
னடமாட வருவதேதென்
றடிக்கடி நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 8

முனைதருஞ் சூர னோடன் றமர்செய்து கொண்ட
முருகவே ளெங்கள்பரமன்
பனியுறு கடம்பு நீல முடிமீ தணிந்து
பலகாலு நெஞ்சினடுவே
கனைகழல் சிலம்ப நாட கஞ்செய்யின் வந்து
கவிபாத கங்களிலையென்
றனுதின நேடி நின்ற வருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 9

கொடுநிழ லவிய வந்த குறையோவ வின்பு
குறையாத பேறுமுறவே
வடுவறு கவிகள் சொன்ன வருணகிரி யென்று
மறவாது கொண்டசரணம்
குடிகொளவு ளஞ்சி யஞ்சி யிவைபாடு கின்ற
குமரகுரு தாசனாளும்
அடியடைய நேடி நிற்கு மருளார் குகேச
னடியவர்க் கடிமைநாமே. 10

---

8. வள்ளிபங்கன் = வள்ளிவிருப்பன். பங்கம் = விருப்பம்; **நிகண்டு விச்வமேதிநி** காண்க.

59. ஆரணத்திறுதி.

ஆசிரியத்தாழிசை.

ஆரணத் திறுதிதா னகிலமுஞ் சீவனும்
தாரணப் பரமதும் பொய்யெனச் சாற்றிடுங்
காரணம் போதமங் கலின்மறைந் திடுதலால். 1

அகிலமோ பாசமென் றாமதிச் சீவனோ
பகையுயிர்த் தத்துவம் பரமுருத் தேவராம்
யுகளமா வெண்ணிடி னொடுக்கமெய் தாதரோ. 2

நிசசிவந் தானென நினைக்கினும் விகற்பமாம்
அசிபதத் தைக்கிய மிரண்டுமின் றொன்றுமின்
றுசிதநற் றேனுணீ யொப்பநின் றுணர்தியால். 3

நினைவிருந் தாலுறா துயர்நிரு விகற்பமால்
நினைவிருந் தாலுறா துயர்நிறை வுடைச்சுகம்
நினைவிருந் தான்மலப் பிராணனா நிகழுமே. 4

நினைவிலா நிலையிலே நிஜவிழி விளங்கிடும்
நினைவிலா நிலையிலே யுயிர்பரம் விளங்கிடும்
நினைவிலா நிலையிலே நினைவிலா நினைவரோ. 5

நினைவிறந் தாலங னிருவிகற் பஞ்சகம்
நினைவிறந் தாலங னிருவிகற் பம்பசு
நினைவிறந் தாலங னிருவிகற் பம்பரம். 6

இம்முடி புணர்ந்திடா திடும்வழக் கிழிவழக்
கிம்மகி சுழுத்தியி லிருந்துமுண் மறைதல்போல்
அம்மதி நிலைக்கணு மெனத்தெளி யகத்துளே. 7

ஆதலா லகிலமோ டுயிர்பரம் பொய்யெனா
ஓதலும் பதிபசு பாசமங் குண்டெனாப்
போதசித் தாந்தநூல் புகறலு மிணங்குமே. 8

அழுக்ககன் றோர்சிவ மடைந்திடா வுயிர்களை
விழுப்பொரு ளெனச்சொலல் விகற்பிலும் விகற்பென
வழுத்திட வயிர்ப்பிலை மதித்துநில் லுள்ளமே. 9

கனலிகண் ணிழல்கொளல் கடுப்பமுக் கட்டையும்
நினைவையும் விழுங்கியே நிருவிகற் பப்பலன்
தனையிடற் கருணையன் சாமிதா ணம்பிடே. 10

௬0. சிவலோக சுந்தரமாலை.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பரிதிமதி சேயரிபொன் பளிங்குசனி பாம்புகளும்
விரிதலைநாள் வேளைகளு மிகையடுநின் னடியவர்கட்
குரியநலம் புரியுமன்றி யொருபோழ்தும் படர்புரியா
தெரியலருந் தொண்டிழைப்பார் சிவலோக சுந்தரனே. 1

பத்தருக்கும் யோகிகட்கும் பரமசிவ ஞானிகட்கும்
மித்தையிலா மெய்யருளாம் வெறுக்கையளித் தாளிறைநீ
பித்தனெனை யாளாமே பீடையில்வைப் பாயோவென்
சித்தவிளை வைக்கவருஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 2

எத்தனையோ தெய்வவகை யெத்தனையோ செய்கருமம்
எத்தனையோ தொடர்மார்க்க மிப்புவியி லேயுளநீ
அத்தனையும் வேண்டாமே யருணெறிகா முறவிழைத்த
சித்திரத்தை நான்மறவேன் சிவலோக சுந்தரனே. 3

கல்லிரும்பு களில்வலிய கடுவயிர மாமனதை
நல்லருளை நாடவெனா நசுக்கிவிட்ட கருணையினால்
எல்லிரவு மிருவிழியு நீரரும்ப வுளபேயேன்
செல்லுமள வுனைமறவேன் சிவலோக சுந்தரனே. 4

10. **கண்ணிழல்** = கண்ணொளி.

1. **தெரியலர்** = அறிவிலார் **சுந்தரன்** = அழகன் = முருகன். **முருகு** = அழகு.

தீயமனம் வாக்குடம்பிற் செய்தமறத் தான்மலமுண்
நாயினுங்கே டாயவெனை நண்ணிவந்த பெருங்கருணைத்
தாயமதை நான்மறக்கத் தகுங்கொல்லோ தாசர்பவம்
தீயவரு ளெரிமூட்டுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 5

பெண்டுபிள்ளை யாசையெனும் பேய்பிடித்திங் காட்டாது
துண்டுசெய வென்றெனுளே தோன்றியகோ ராத்திரமும்
தொண்டரறை யுன்பெருமை சொல்லவைத்த வுனைமறவேன்
திண்டறுகண் ணாளாநற் சிவலோக சுந்தரனே. 6

மின்னனைய விந்நேமி வேட்கையெனும் பொய்வாழ்வை
உன்னியுனை யுன்னாதிங் கூழிழந்த நான்வாழ்வான்
உன்னியிது நாளிழுக்க வுற்றதய வினைமறவேன்
தென்னிலங்கு தேசுடையாய் சிவலோக சுந்தரனே. 7

சக்குவிய நாசிசெவி தாலுவெனும் பாவிகளுக்
கெக்காலு முறியாய வென்னைவிடு வித்தாண்ட
பக்கமதை நான்விலகப் பார்ப்பேனோ கண்பாராய்
சிக்கமறு செல்வமலி சிவலோக சுந்தரனே. 8

எண்ணரிய வேசுடைநா யேனையொரு பொருட்படுத்தா
நண்ணிவரு மன்புருவெஞ் ஞான்றுநிலை யாகவுள்ள
புண்ணியனே யுனைமறக்கப் புந்தியினி யொருப்படுமோ
திண்ணியக ணங்கடொழுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 9

பொருவிறந்த வறிஞருரைப் போதகமெத் துணையுமின்றி
மருளிருந்த விருதயமே மலியநின்ற நான்வாழ்வான்
பெருகுமன்பை யுன்மீது பெருக்கிவைத்த வுனைமறவேன்
திருவிருந்த வெழினிலவுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 10

---

6. தறுகண்ணாளா = (பாவநாசமென்னுஞ்) சங்கார கிருத்திய முடையானே. **தறுகண்** = கடுகக்கொல்லுதல், இப்பொருளிலே "தறுகட்பூட்கை" எனச் **சிறுபாணாற்றுப் படையில்** வருதலுமோர்க.

8. வியம் = உடம்பு; **பி – நிகண்டு** காண்க. **11. கதழ்வு** = பெருமை. **பி – நிகண்டு** காண்க.

விண்டுவிதி சதக்கிருது விபுதரிருந் தவமுளரும்
கண்டுகணிக் கற்கரிய கதழ்வுகெழு நீயெனையும்
தொண்டுகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனோ தொன்மையினில்
தெண்டனிடு வார்பரவுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 11

நாளவனீ நாளனைத்து நமனுடைய நாளெனவே
நீளுளத்தி னினையாது நிலையழிந்து மதிமருண்டு
மாளுமனக் குருடரதர்க் கெனையயலாய் வைத்துளபுத்
தேளெனுமுன் னடிமறவேன் சிவலோக சுந்தரனே. 12

மன்னுலகி லொருபோது மறந்துவிடி னப்போது
பின்னரெய்தா தென்றோர்ந்த பின்னுமடி யேனுன்னை
என்னவிதம் பொச்சாந்திங் கிருக்கமனந் துணிவனந்தோ
தென்னவிரு மெம்மானே சிவலோக சுந்தரனே. 13

இருக்குநிலை நிற்குநிலை யிருகுவளை துஞ்சுநிலை
மிருத்திகைமே னடக்குநிலை விழிசெவிவாய் வினைகொணிலை
நிரப்பிலுண வுண்ணுநிலை நினைநினையச் செய்துளவுன்
திருக்கருணைக் கென்மாறு சிவலோக சுந்தரனே. 14

மெய்வாழ்வு வேண்டாமல் வினைகுழுமு மிப்புடவிப்
பொய்வாழ்வுக் காசைசெயும் போக்கினுழை யாதொருநீ
கைம்மாயஞ் செய்ததற்குங் கைம்மாறிங் கொன்றுளதோ
தெய்வமெலா நனிதுதிக்குஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 15

ஏட்டெழுத்தை யியன்மொழியாச் சேர்க்கவறி யாவெளியேன்
பாட்டிலுனைப் பழிச்சவொரு பாக்கியமும் பெற்றதன்றி
வீட்டைநினைந் தினிதுய்ய வியனுணர்வு முற்றேனுன்
சேட்டவரு ளுரிமையினாற் சிவலோக சுந்தரனே. 16

பதகரின நாடாது பலகதைகள் பேசாது
சததமுனைப் புகழவந்த தன்மையினிக் கைவிடுமோ
மதலைதவ ழாழிசுலா மகிபடைத்த கம்மியனே
சிதலைதவிர்த் தெனையாளுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 17

17. பதகர் = கீழோர். **மதலை** = மரக்கலம்; **சிதலை** = பிணி.

குத்திரமு மழுக்காறுங் குழுமுமிந்தக் கலிநாளிற்
பித்தனெனை யாளவந்த பெம்மானே யெம்மானே
நித்தலுநா னுனைமறவே னீநானென் றேயுளவோர்
சித்திரத்தைக் காட்டியருள் சிவலோக சுந்தரனே. 18

கற்றதையுங் கேட்டதையுங் காடுகொண்டு போகாதன்
புற்றுநினைச் சந்ததமு முன்னவந்த வாக்கநலம்
பெற்றதுபோ லடியுறைவும் பெறச்சிறிது பார்த்தருடி
செற்றமிலாச் சிவக்கொழுந்தே சிவலோக சுந்தரனே. 19

பத்திநெறி படர்ந்தேறார் பயம்பயமென் றேமடிவார்
சித்தியுளோர் தெளிவேறிச் செயஞ்செயமென் றேசேர்வார்
கத்தியனு தினங்கரைந்து கருதுமெனைக் கண்பாராய்
சித்தமிசை குடிகொண்ட சிவலோக சுந்தரனே. 20

அறியறிவுக் கறிவாகி யதற்குமுதற் பொருளாகி
அறியறிவுக் கெட்டாவோ ரரங்கமமர் சோதியுனைக்
குறுகுசமா தியிலெனைநீ கொண்டணைப்ப துன்பரமே
சிறியேனைத் தேடிவந்த சிவலோக சுந்தரனே. 21

மாறாத யாற்றுவெள்ளம் போலெனது மனதைநறும்
பேறேறு நினதடியிற் பெருக்கிவிளை பேரின்பம்
வீறேற நுகராதிங் குய்வேனோ மெய்யறிவின்
சேறேறு மனதரவாஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 22

நன்னயஞ்சால் பழநிநக நாடிநின்ற வெனைத்தகைந்து
சொன்னவண மேவிளிக்கத் தொழும்புடையேன் காண்வருநாள்
இன்னதென வறியேனே யெளியேனின் களைகண்ணே
தென்னடியார் திருமுதலே சிவலோக சுந்தரனே. 23

நாறுமிந்தப் புலையாக்கை நலியாதிங் கொருவேளைச்
சோறருந்து தொல்லையுமே தொலைந்துதிரு வருளானே
ஊறடங்கி யுய்யமுடை யுடன்மென்மை யாவதெந்நாள்
தேறுநரைப் புரந்தருளுஞ் சிவலோக சுந்தரனே. 24

காணுமறி வாயவெற்குக் காட்டுமறி வாயுளநீ
காணவெனக் காட்டாயேற் காண்டகைமை யுண்டாமோ
பேணுமரு ணல்கியெனைப் பிரிவினிலை வைத்தருடி
சீணமிலாப் பெருந்தகையே சிவலோக சுந்தரனே. 25

உயிருடம்பை நியதிசெய்தவ் வுயிருளுயி ராயிருக்கும்
வியன்பொருளா முன்னையிவன் மேவியென்று நிராமயமாச்
சுயம்பிரம சேதனமாச் சுகர்போலப் பூரணமாச்
செயிரின்றி நிலவவருள் சிவலோக சுந்தரனே. 26

தந்தைசுத னேயென்ற தருணமவ ணேனேனென்
றந்தமொடு செடிமரங்க ளதிர்த்தனவா லமலமுத்தி
பெந்தமிலா நிறைவதனைப் பெற்றவரு மெண்ணிலரே
சிந்தைமகிழ்ந் தருள்வதெந்நாள் சிவலோக சுந்தரனே. 27

காரணந்தா னிருப்பவிளை காரியக்கோள் கெடுத்தந்தக்
காரணத்தை நானறிந்து கணனமிடற் கொண்ணாச்சம்
பூரணத்தை யெய்தவருள் புரிவதினி யென்றோநற்
சீரனைத்து முள்ளவனே சிவலோக சுந்தரனே.
28

சைவமெனுஞ் சொற்சிவசம் பந்தமெனப் பொருடரற்கோ
ரையமிலை யாகலினுன் னடியேனஃ தின்றுலகில்
சைவனெனச் சாற்றவொரு சற்றுமொவ்வா தெங்களையாள்
தெய்வமுதால் சைவஞ்செய் சிவலோக சுந்தரனே. 29

சுமதியுடை யருணகிரி தோத்திரித்த மாட்சிமையே
குமரகுரு தாசனுக்குக் கோதிலரு ணீட்டிறையே
சமரசசு பாவநிலை தனிலமருங் குகதேவே
திமிதநிலை தந்தருளாய் சிவலோக சுந்தரனே. 30

---

30. திமிதநிலை = பேரொலிநிலை. இது, தத்துவசிரேட்ட பரநாதத்தைக் குறிப்பதாகும். திமிதத்தைப் **பிங்கலந்தையிற்** காண்க.

61. பணம்.

கலிநிலைத்துறை.

பணமென் றாற்பிண முந்துவண் டெழுமெனப் பாரில்
குணமு ளார்தரு மொழியுமொன் றுண்டது குறிக்கின்
உணர்வி லாவதி லுன்பெருந் திருவரு ளுணர்வு
மணமி லார்பலர் மயங்குவ ரென்குரு மணியே. 1

பிரப்பை மசானத்திற் செய்யப்பட்ட சதுரக்குழியொன்றில் விஜய வருஷத்து (1894) பங்குனி மாசத்தில் ஒரு சனிவாரந் தொடக்கமாக ஆண்டவனை நாடி நிட்டை சாதித்த அடிகளுக்குப் பயமுண்டாக்கி யெழுப்பிவிடவேண்டுமெனுங் கருத்தானே ஆணும் பெண்ணுமான 6,7-பேய்கள் சூழ்ந்திருந்துகொண்டு ஐந்திரவும், வருதியென இவரைக் கிளப்பிய பெரிய ஆவியொன்று ஓரிரவுமாக ஆறுதினங்கள் தகைந்து நின்று தங்கருத்துப் பயன்படாமையின் அவை விலகிவிட்டன. ஆறாவது நாள் மனமடங்கி நின்ற அடிகள், இவ்வடிமைக்குச் சொல்ல வேண்டியதுளதேல் அதனைச் சொல்லியருள்கவென்பது முதலிய சொற்களால் இறைவனுக்கு விண்ணப்பித்தனர். ஏழாவது நாளிரவிலே ஜடாமகுடமுடைய இரண்டு முனிவர்களோடு நேர்முகமாக இளைஞுருக்கொடுவந்த பெருமான் ஓரிரகசியமான வார்த்தையை வெளியிட்டருளி முனிவர்களோடு மேற்குத் திசையை நோக்கிச் சென்றுவிட்டனன். அடிகள், அவ்வார்த்தைதான் உபதேசமென்று நன்குமதித்து யோகத் திருப்பவராயினார். 35-ஆந் தினத்திரவு ஆண்டவன் கட்டளைப்படி நிட்டையிலிருந்தெழுந்தனர். தமக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தவன் பரமனாகலின் அவனை இம்முதற்செய்யுட்கண் “என் குருமணியே” என்றது ஏற்புடைத்தே. 69-ஆம் பிரபந்தம் “குருபரக்கண்ணி” எனவெழுந்ததும் இதனையே காட்டுகின்றது. கூறிப்போந்த செய்திகள் சுருக்கமே. விரிவாய யாவும் **சரித்திரம், ஸ்ரீமத்-குமாரசுவாமியம்** முதலிய பல்லாற்றானும் அறியக் கிடக்கின்றன.

பொன்னி னாற்பிர யோசன மொருபொழு தேனும்
இந்நி லத்திலெய் தாக்கடி களுமதி லிருக்குந்
தன்மை யுள்ளன வேலத னாற்பலன் சாரும்
உன்ன மானுடர் விடுவர்கொல் பொன்னசை யுரியோய். 2

பொருள வாவினர்க் கிருவகைப் பந்தமும் போமோ
அருளு மேவிடு மோபொரு ளாசையி னாலே
கருது பாவமுஞ் செய்கிற பாவமுங் கணிக்க
ஒருவ ராலிவ ணாவதென் மாமயி லுகைப்போய். 3

2. கடிகள் = பேய்கள்.

இரவி னித்திரை யின்மையும் பகலிடை யிளைப்பும்
தரவி ருப்பது மீனரை மூடரைச் சார்ந்து
பரவிப் பஃறொழில் பார்த்திடப் பழிதொழி லெல்லாம்
புரியச் செய்வதும் பொருணசை யேபரம் பொருளே. 4

அறிவி லாப்பொருள் வாழ்வினை விரும்பிடு மகந்தான்
அறிவி னாரருள் வாழ்க்கையெண் ணாதிருந் திடுமோ
அறிபு லால்விழிக் கருடெரி யாவறி தாலே
யறிவி லோங்கயிர்ப் பேயதை நீத்ததென் னரசே. 5

நல்வி வேகிகள் பெருமவிங் கதிகமு நாட்டார்
கல்வி கேள்விக ளுயர்தெய்வம் வழிபடு கருமம்
பல்வி வாதம்வி டாப்பிர சங்கமென் பவைகள்
தொல்வி னோதபு விப்பயன் கருதுபு தொடர்வார். 6

தொடரு மன்னவ ருட்சிலர் தொன்னிலம் புகழப்
படரு வார்சிலர் மறுமையிற் பலிக்கவென் றயர்வார்
இடரி லாச்சில ரன்புட னீட்டுவ ரிவர்க்கே
கடவு ணன்றிப ராட்டுத லெனக்குமொர் கடனே. 7

உலக வாழ்வினை நீத்தருந் துறவற முறுவோர்
சிலவ ரேயவ ருட்சிலர் தேகநொவ் வாதி
பலவு பாதிகள் சகிக்கவொல் லாப்பரி சான்முன்
நிலைமை நாடிவந் திடுவரெ னாதரு ணிதியே. 8

துறவி லேசிலர் துன்புகள் சகித்திருந் தானும்
மறைவி னின்றெழு வாசனை யான்மன மடங்காக்
குறைவு கொண்டுழி தருவரிக் குறைவினு ளதையும்
உறவெ னெஞ்சுள தோநவி லயிற்படை யுடையோய். 9

---

4. பரவி = துதித்து; **நிகண்டுகள்** காண்க.

5. அயிர்ப்பு = சந்தேகம்.

ஆளு நின்னடி யன்றிமண் ணாசைபொன் னாசை
நீளு மென்குழன் மங்கைய ராசையி னீங்காக்
கோளு ளோர்களு ஞானிக ளோபுகழ் குயின்றோன்
நாளு நாடிய தெய்வமுள் கெனைவளை நபமே. 10

62. அபிமானமறுத்தல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முதுமறைகள் புகழ்மணியை முதியர்மொழி யொளிர்மணியை
மூடரறி யாமணியை மோன மணியை
மதர்வுகெழு மாவறிவுக் குருமணியைத் திருமணியை
மதிநடன மன்றமிருந் தவிரு மணியை
நிதமணியைக் குமரகுரு தாசனகத் தசைமணியை
நினைப்பவர்க்கு வீடுளதென் றிமிழு மணியை
இதமணியைப் பரசிவசுப் பிரமணிய மதைநினையு
மிதயரடி மலர்களென் னவிர முறவே. 1

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிலமிசை யாகம நெறியி லேனும்
கலைமலி நான்மறைக் கடையி லேனும்
இறைநூ லாயவவ் விரண்டினு மேனும்
சிறிது படனஞ் செய்தந் நடவை
திடப்படா துலக மாயையிற் சிக்குபு
விடப்படா தலைவோர் விரதமுள் ளோரைக்
கண்ணுறு காலவ ரில்லத் திருந்திடின்
கண்ணக லில்லையேன் கருதின ரென்பர்
துறவிருந் திடினேன் றுறந்தன ரென்பர்
இறையா லயம்புக் கிருந்து வழிபடின்

1. **இமிழ்** = ஒலி. "தெரியிமிழ் கொண்டநு மியம்போல்" என்றார் **மலைபடு கடாத்தினரும்.**

இவர்க்கே னாலய வழிபா டென்பர்
அவணமாற் றாவிடி னாற்றிலென் னென்பர்
சடைமுண்ட மிலையேற் றவமின் றென்பர்
சடைமுண்ட முளவேற் சால்புக்கோ வென்பர்
ஓரிடத் திருப்பி னுழிப்பற் றென்பர்
பாரிடத் துலாவிற் பசுவலை வென்பர்
உண்டுடுத் திடினமை யொத்தவ ரென்பர்
உண்டுடுக் காவிடி னுஞற்றிலென் னென்பர்
பேசி விளக்கிடிற் பிதற்றலே னென்பர்
பேசா திருந்திடிற் பிறர்க்கென் னென்பர்
விழித்து நோக்கிடின் வெளிமுக மென்பர்
விழியா திருந்திடின் விழிக்கிலென் னென்பர்
அற்புத மிலதே லருளின் றென்பர்
அற்புத முளதே லணிவித்தை யென்பர்
ஆதலின் மனனே யவனியர் பலவா
றோதிழி வுக்குநீ யுள்ளுலை வேதும்
உறலொழிந் தெம்மா னுரைத்தசன் மார்க்க
முறையி லுனக்கெது பிடித்தமு முயல்வும்
உள்ளதோ வவ்வா றுற்றெங் கடவுளாய்
உள்ள குகேசனை யுலப்பி லுண்மையை
அகண்ட பூரண வருட்பெருஞ் சோதியை
அகண்ட பூரண வானந்த வாரியைச்
சொல்லற நிற்குந் தூய வெளியைச்
சொல்லின் மதுரஞ் சொரியருட் கனியை
நினைக்கி னினைந்து நிகழ்ந்து பற்றுபு
நினையா தேனீங் கிடுமோ ரியற்கையைத்
திருவரு ணகிரி சிந்தித்த தேவை
உருவரு வின்றி யொளியிரு ளின்றிச்
சுத்தசித் தாகச் சூழ்ந்து
சத்திய முத்தி தானடை வாயே. 2

2. உலப்பு = சாவு.

63. மறை முடிவு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மறைமுடிவுத் தெளிவாக வாகமத்தின்
முடிபாக வளர்சித் தாந்த
முறணாக வெவ்வகைய சைவருள
ரேனுமவர் முன்னுந் தெய்வம்
கறைகாது சிவனாத லாலவரைக்
கணநாத ராக வுள்ளி
உறவாடு பவர்க்கெலா நானுமுற
வாதல்கட னொருசே யோனே. 1

அந்தணனு முனையொருகா லவமதித்தான்
விபரீத வறிவா லிப்பூ
வந்துருவுற் றிருப்பாயே லிங்குளர்நீ
பேயேவன் மாய வித்தைத்
தந்திரியோ வெனவினவிப் பலசரசஞ்
செய்துதலை தனிலுங் குட்டச்
சந்தேக மிலையிதனைக் கருத்தடைத்தோ
மறைவிருக்குஞ் சாமி யானாய். 2

மூச்சுமன மற்றிருப்பார் வேட்புறு
பராபரமா முதல்வா நீதான்
மாச்சரிய முடையென்னோ டிருந்துமதி
தூரமென மறைந்து நிற்றல்
ஆச்சரியத் தாச்சரிய மேயதனை
யானறிய வருளல் வேண்டும்
பூச்சனிப்பி லாவருண கிரியிறைவ
நான்புகழும் புனித வேளே. 3

---

1. முரண் என்பது எதுகை நோக்கி "முறண்" எனவாயிற்று. பகையென்பது பொருள்.

64. ஏமவிலேகர்.

கலிவிருத்தம்.

ஏமவி லேகரை யேவல்கொள் வேலோய்
தேமலர் நின்னடி சிந்தைசெய் வேற்கு
மாமருண் முற்றிலு மாறிடா தென்னென்
றேமுறு முன்னைவி னாவிலென் சொல்வாய். 1

வையமு தித்துண்ம ருண்டிதன் முன்னீ
செய்தவி னைத்தொடர் தீர்ந்திடு காறும்
மையிருள் போழருண் மார்க்கமு றாதென்
றையப திற்புகல் வாய்கொலோ வன்றே. 2

கலமணி வேந்தர்செய் கட்டளை தன்னை
நிலமிசை மாற்றுநி யாயம தேய்ப்ப
உலகெலா மாளுன துத்தர மாற்றம்
இலைகொலோ நின்னரு ணீதியி லெந்தாய். 3

அப்படி மாற்றமு முண்டது கோடற்
கிப்பொழு தன்பவு னெஞ்சிலை யென்று
செப்பிடி னீயுனை நம்பிய சேய்நான்
எப்படி யுய்குவ லென்செய்வ லெந்தாய். 4

ஏர்த்தமி ழாலுனை யேபுகழ் வோரைப்
பார்த்தரு டேவப ரஞ்சுட ரோதிப்
போர்த்திரு வாளன டைந்தவொர் பேற்றிற்
சேர்த்தரு ளாயெனை யுஞ்சிவ சேயே. 5

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலமே யாவையுந் தந்திடுங் காக்குங் களையுமந்தக்
காலமோ காளையங் கந்தவேள் கையகப் பட்டதென்றால்
ஆலமுண் டோனுமைக் கோதுண்மை மாற்றமுண் டாகலினுன்
பாலனா மென்னையு மூழ்கட்டு மோவெம் பராபரமே. 6

65. ஸ்ரீ கதிர்காமவேலர் வண்ணம்.

மடக்கு*.

இராகம் – புன்னாகவராளி.

தானன தந்தனனா தன தான தந்தனனா தன
தான தானன தானனா தன தான தானன தானனா தன
– தானனா தனதன தானனா

சீருய ரந்தரவேண் மிக நாணு சுந்தரவேண் மலர்
சீத மாமலர் மாலையா னிரு நாலெ னாநவின் மாலையா னுயர்
தேவர்வ ணங்கடியா னழி யாநெ டுங்கடியா னொரு
தீதி லாமுக மாறுளா னுக மாய மாநசை மாறுளா னணி
சேரிரு செஞ்சரணா னடி யார்க டஞ்சரணா னிறை
தேம றாநெடு வாடையா னுரை யேறு மாடக வாடையா னுயர்
- பார்வையா னடியவர் பார்வையான். 1/8

சீமரு வும்பெருமான் மரு மானெ னும்பெருமான் விரி
தேவ மேகமெ னீகையே நனி நாண வேயரு ளீகையே புரி
கோமிகு மொண்குடையா னிழ லீயு மொண்குடையா னிமிர்
கோழி யேறிய தோகையா னிறை வீசி யாடிடு தோகையா னடல்
சேர்பல்பெ ரும்படையா னொரு போதும் வம்படையா னதி
தீர வேலுடை யானறா வுயிர் யாவு மாளுடை யானறா மரை
- யாணையா னெறியுடை யாணையான். 1/4

ஏருய ருஞ்சிகையான் ரவி போலு மஞ்சிகையான் விறல்
ஏறு தானவ நாசனே யடி யார்கள் பாசவி நாசனே சுக
ஞானநி ரந்தரனே பெரி யார்து ரந்தரனே சிவ
நாத னார்குரு நாதனே நிரு வாண னாகும நாதனே யருள்

---

* இதனை யமகமென்றுஞ் சொல்லலாம்.

1/8. **அந்தரம்** = இருள்.

உரை = புகழ்; "உரைசெல மலர்தலை யுலகம்" என்றார் **மதுரைக்காஞ்சி**யாரும்.

1/4. தேவ மேகமெனீகை = தேவ மேகமெனப்படும் ஈகை. **அருளீகை** = அருட்கொடை. **குடை** = குடையெனுங் கூத்தும், குடையும்.

ஈதிசு தந்திரமே வுற வீடறு தந்திரமே வயில்
ஈச னேயெனு மாசிலா தவர் ராச னாகிய மாசிலா னிஜ
- வாகையா னடுகள வாகையான். 3/8

ஏனுறு தண்டலையே வரி யார்க தண்டலையே யொலி
ஏறு மாதிரு வோடையே மண நாறு தேன்மிக வோடையே மலி
கோடிபெ ரும்புனலே பல கோடி யம்புனலே யுள
கோல மார்கதிர் காமமா எருள் வேலன் வேதுசெய் காமமா மயல்
ஈயல ரம்பனையே யொரு காய்க ணம்பனையே முடி
வேயி லாமுது தாதையே யெனும் வாயி னானொரு தாதையே தமொ
- டாடுகோன் வனமினொ டாடுகோன் 1/2

சாருயர் செங்கழன்மே லிசை யேசெய் செங்கழன்மே லெழு
தாக மாகிய வாசையே கொடு பாச மாகிய வாசையே ஜகம்
ஆமென வென்சுதனே வெளி யேறி யஞ்சுதனே ரிலை
ஆடு மாபட நாகமே யிரு கோடு நீண்மத நாகமே வலி
சாலுளி யம்புலியே கட மாகொ டும்புலியே வதி
தாவ மேகின னேயெனா வியெ ணாது போயின னேயெனா லிங்ன்
- ஆவதே தழுதழு தோய்வதே. 5/8

தாவில்ப ரங்கிரியே வளர் சாமி யங்கிரியே நினை
சார்பி னாலவ னேசிலா மக னாயி னானிவ னேசிலா சலை
போல்வன லம்புரிவான் மனு வாழ்நெ டும்புரிவா னுறு
போக மேவமெ யேனையோ ரென வேயெ னாவெணி னேனையோ விது
தானுணு கண்டினுமே நல பான்மது கண்டினுமே னவில்
சாது மாமொழி யானையே கவி னீடு மாமத யானையே விட
- லாவதோ நிதமெண லாவதோ 3/4

3/8. **துரந்தரன்** = வல்லோன். **வாகை** = கொடையும், வெற்றியும்; **ககரவெதுகை** காண்க.

1/2. **ஐயேமலி** = அழகே மலிந்த. **ஒரு தாதை** = பிரமன்

ஏதமொடாடுகோன் = குற்றத்தோடு (பிரமன்) பேச நின்ற பெருமான்.

5/8. **ஆசை** = அன்பும், பொன்னும். **கொடும்புலி** = சிங்கம்.

ஊருறை தங்கையரே யணி சார்ச தங்கையரே சொலு
வீரொர் காடமர் பூவைகாள் குயில் காளு லாவிடு பூவைகாள் சிறை
நீடிய கிஞ்சுகமே விளை யாடு செஞ்சுகமே யெவண்
நீள வேகமொ டேகினான் மக னோது வீரத ரேகினா னவ
னோடுவி ளம்புவனோ வறி தேத ளம்புவனோ வுரை
யீரெ னாதுளம் வாடிடா தலை பேய்க ளோடுற வாடிடா கினி
- யேவயா வறவிசை யேவயா. 7/8

ஊறுவி லங்கினமே மன மேக லங்கினமே லெத
னாலுய் வேனநி யாயமே யிது கூறு மேலொர்நி யாயமே பசி
வாடிவ ருந்தினனோ கனி காய ருந்தினனோ வெயில்
வாடை யாலயர் வேகொள்வா னினி யாவ தேதுயர் வேகொள்வா னெனும்
ஓர்சுர குஞ்சரியா னுரி யோர்சொன் மஞ்சரியா னனு
பூதி மாமுனி யாதியா ரடி யார்வி டாதகி யாதியா னறை
- யீகவே லவனடி யீகவே. 1

66. பங்கிகள்.

1. திருமாலைமாற்றுத்திரிபங்கி.

ஒப்புமைபற்றிவந்த கலித்தாழிசை.

(ஒற்றிலாச்செய்யுள்)

தான தானன தானன தானனா தான தானன தானன தானனா

1. **மே**ல மூகசு காசல பாலசீ வேல சாமிது னோவறு வாலசீ
சீல வாறுவ னோதுமி சாலவே சீல பாலச காசுக மூலமே.

7/8. **பூவை** = காயாமரமும், நாகணவாய்ப் புள்ளும். **சிறை நீடிய கிஞ்சுகம்** = செந்நிறப்பறவை.

ஏகல் = போதலும், நடத்தலும். **வயா** = ஆசையும், வருத்தமும்.

1. **ஈகவேல்** = ஒளியுள்ள வேல். “ஈஹா” என்னும் வடகிளவி பிரகாசமெனும் பொருள் பயத்தலை **நாநார்த்தரத்நமாலையிற்** காண்க.

அடியெதுகைத்தொடைவஞ்சிவிருத்தம்.

2. **மே**ல மூக குகாசல
வேல சாமி துனோவறு
சீல வாறு வனோதுமி
சீல பால சகாகுக.

அடியெதுகையோடொரூஉவெதுகையும்
அந்தாதித் தொடையும்பெற்ற கலிவிருத்தம்.

3. **மே**ல மூக குகாசல பாலசீ
சீல வாறு வனோதுமி சாலவே
வேல சாமி துனோவறு வாலசீ
சீல பால சகாகுக மூலமே.

திருமாலைமாற்றுப்பொருள் - மேல் அம் ஊக = சிறந்த அழகும் யூகமுமுடைய, குக = குகனென்னுந் திருநாமத்தோனே, அசல = சலனமற்றவனே, பால = (யாவையும்) காப்பவனே, சீவேல = காந்தியுள்ள வேலிற்கிறைவனே, சாமி = (பரம) குருவே, துன்னோவறு = துன்மையான நோயற்ற, வால = பரிசுத்தனே, சீசீல = சம்பத்துள்ள வறிவாளனே, ஆறுவன்னோ = (எனக்குள்ள பசி - தாகம் - சோகம் - மோகம் - சரா - மரணமெனும்) ஆறுவலிய துன்பத்தையும், சால = போதுமானமட்டும், துமி = அறுத்தருள், சீல = தருமநாயகனே, பால = என்றும் மாறா விளமைப் பருவ முடையோனே, சகா = என்னோடுள்ளவனே, குகமூலமே = (இதயகமலக்) குகையின் மூலப் பொருளே. என்றவாறு. ஏ - அசை. சீ - ஸ்ரீ என்னும் வடமொழி விகாரம். ஸகன் - **வடசொல்.** துன்னோ-துன்னெறி யென்பதன்ன புணர்க்கைத்து. திருக்குற்றாலப்படலத்து 3ல் "துன்னெறி" என்றார் **கந்தபுராணத்**தாரும்.

2. எரிவரைக்குகன் தசபங்கி.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நனநன நானன நானன நானன நானன நானாநந்
நனநன நானா நனனா நனநன நனநன நத்தனனா

1 **உ**லகமெ லாம்வனை யோமுரு காவயி லோகைய னேகாவிண்
ணுலகர வாமா கரனே கறுவலி லுருவளர் கட்டழகா
நலமலி கேதன நாமுதல் வாதிரு நாகைய னேகூவின்
னறவணி பூண்மா குரவா குறுகலி னரநிமிர் கொக்கரியே

2.1. கறுவலில் = சினமில்லாத. நாகையன் என்பதில் **நாகு** = இளமை. கூவாகிய இப்பூமியையும், வில்லாகிய ஒளிப்பொருள்களையும்

யிலகும காமயி லீசுர னேகன வீகைய னேமாவிண்
ணிறைமகள் கான்மா தரையா மறுவறு மெரிவரை மற்குகனே
மலமிலர் காணிச மாசுர னேயடல் வாகைய னேதேவொண்
மதியொலி யானா டிருவே சிறுமையில் வரமருள் சிற்பரனே.

அடியெதுகைத்தொடைவஞ்சிவிருத்தம்.

2. **உ**லகமெ லாம்வனை யோமுருகா
நலமலி கேதன நாமுதல்வா
இலகும காமயி லீசுரனே
மலமிலர் காணிச மாசுரனே.

3. **க**றுவலி லுருவளர் கட்டழகா
குறுகலி னரநிமிர் கொக்கரியே
மறுவறு மெரிவரை மற்குகனே
சிறுமையில் வரமருள் சிற்பரனே.

இரண்டடியெதுகை யடியியைபுத்தொடைவஞ்சிவிருத்தம்.

4. **ஓ**முரு காவயி லோகையனே
நாமுதல் வாதிரு நாகையனே
ஈசுர னேகன வீகையனே
மாசுர னேயடல் வாகையனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

5. **உ**லகமெ லாம்வனை யோமுரு காவயி லோகையனே
நலமலி கேதன நாமுதல் வாதிரு நாகையனே
யிலகும காமயி லீசுர னேகன வீகையனே
மலமிலர் காணிச மாசுர னேயடல் வாகையனே.

மணத்தோடுங் கூடிய திருவணியாகப் பூண்டருள் முன்னவனே யெனும்பொருளைக் "கூவின்னறவணி பூண்மாகுரவா" எனுஞ் சொற்கள் பயத்தல் காண்க.

நாரம் 'நரம்' எனக்குறுகிற்று. நாரம் = நீர்; கடலுக்கிலக்கணை.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

6. **ஓ**கையனே காவிண் ணுலகரவா மாகரனே
நாகையனே கூவின் னறவணிபூண் மாகுரவா
வீகையனே மாவிண் ணிறைமகள்கான் மாதரையா
வாகையனே தேவொண் மதியொலியா னாடிருவே.

கலிவிருத்தம்.

7. **கா**விண் ணுலக ரவாமா கரனே
கூவின் னறவணி பூண்மா குரவா
மாவிண் ணிறைமகள் கான்மா தரையா
தேவொண் மதியொலி யானா டிருவே.

ஒருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

8. **ஓ**கையனே காவிண் ணுலகரவா மாகரனே
நாகையனே கூவின் னறவணிபூண் - மாகுரவா
வீகையனே மாவிண் ணிறைமகள்கான் மாதரையா
வாகையனே தேவொண் மதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

9. **கா**விண் ணுலக ரவாமா கரனே கறுவலி லுருவளர் கட்டழகா
கூவின் னறவணி பூண்மா குரவா குறுகலி னரநிமிர் கொக்கரியே
மாவிண் ணிறைமகள் கான்மா தரையா மறுவறு மெரிவரை மற்குகனே
தேவொண் மதியொலி யானா டிருவே சிறுமையில் வரமருள் சிற்பரனே.

வருக்கவெதுகை வஞ்சித்துறை.

10. **உ**ருவளர் கட்டழகா
நரநிமிர் கொக்கரியே
எரிவரை மற்குகனே
வரமருள் சிற்பரனே.

ஆகப்பிரபந்தம் அறுபத்தாறினும் போந்த திருப்பாடல்	816
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	819

வெண்டளையான் வந்த

67. பரஞ்சுடர்க்கண்ணி.

வணக்கம்.

ஆரணமு மாகமமு மங்கிங் கெனாதுபரி
பூரணமாச் சொல்லும் பொருளே பரஞ்சுடரே. 1

அறிஞருரை யின்பொருளே யவ்வறிஞர் நாடும்
சிறுமையற்ற சுத்த சிவமே பரஞ்சுடரே. 2

வித்தைமுனி யாஞ்சேது மாதவனென் வேதியனென்
சித்தமுணர்ந் தெற்களித்த தேனே பரஞ்சுடரே. 3

வித்தையுடைய வேதியச் சேதுமாதவ முனிவர், ஒரு விஜயதசமியில் (சூரியோதயம்) அர்த்தமண்டல மாதற்குள் ஆசிரியரது வலச்செவியிற் சொல்லிய சடக்ஷரோபதேசத்தை இக்கண்ணி வெளியிடுகின்றது. இதுவே முதலுபதேசமாம். இதுபற்றி **ஸ்ரீமத் - குமாரசுவாமியத்திலே** வருகைவிழைந் திரங்கலிலும், திருவருட்செயன் ஞாபகத்திலும் -

"பரத னார்தலம் யாத்திரை செய்பரிவார்
பலரு மேகுவி சேதுவில் வாழ்மறையோன்
எரியி னாமநெ டுங்கட னீந்நிலைமே
லெளிய வென்னுள மோர்ந்து கொடுத்தபொருள் உரிமையே"

"பாட லோர்சத மாயபின் தேவைப் பனவன் மாதவன் சயதச மியிலுன்
பீட றாமனு நல்கவென் னிதயம் பிடித்த துங்குக நினதரு னன்றோ"

என ஆசிரியரே கூறிய விவர மறியக்கிடக்கின்றது.

எப்பா ருளாரு மிறைஞ்சும் பலமதங்கட்
கப்பா லிருக்கு மறிவே பரஞ்சுடரே. 4

என்று மருவாக வென்று முருவாக
என்றுங் குருவா யிருக்கும் பரஞ்சுடரே. 5

இருவினைக் கட்டொழிந்த வேகாந்த மோன
குருபர மாயசிவக் குன்றே பரஞ்சுடரே. 6

---

7. பிருந்தம் = கூட்டம்.

பிருந்த மலப்பிணியைப் பேதித்துப் போக்கும்
மருந்தீ மருத்து மலையே பரஞ்சுடரே. 7

பேரறிவு தோன்றப் பிடித்தபிடி யிற்கிடக்கும்
ஓரறிஞர் கட்கருளின் பூட்டும் பரஞ்சுடரே. 8

அயன்மா லதீத ரறவோர்க்கு ஞான
மயமாய்முன் னிற்கு மணியே பரஞ்சுடரே. 9

மாதவர்க ளாறுபெயர் கட்கும் வனப்பொதிய
நாதனுக்குந் தீக்கைசெய்த நட்பே பரஞ்சுடரே. 10

மூவுலகு மெச்சு முசுகுந்த னக்கீர
தேவனுய்ய நல்லருள்செய் தேவே பரஞ்சுடரே. 11

ஈனவிட யங்கடவை யெய்தாம னீத்தபரா
தீன ரெடுத்தருந்து தேனே பரஞ்சுடரே. 12

சிறிதும் பெரிதுமிலாத் தேசநடை நாடும்
அறிஞ ருளத்தின் பமுதே பரஞ்சுடரே. 13

மாவடியை நாடி வழிபட்டு நிற்பவருட்
கோவிறனில் வாழுங் குருவே பரஞ்சுடரே. 14

ஆலடியை நாடி யனுதினமு நிற்குமருட்
கோலவடி யார்கள் குருவே பரஞ்சுடரே. 15

வாகையடி நாடி மலந்துமித்த முத்தருடைத்
தேகநழு வாதருந்து தீயே பரஞ்சுடரே. 16

தென்னையடி நாடித் தியக்கோய்ந் திருப்பவர்கள்
தந்நினைவி னிற்குந் தருக்கே பரஞ்சுடரே. 17

உடையடியை நாடி யுணர்வுற்றோர் நெஞ்சத்
திடையுறையு மானந்த வின்பே பரஞ்சுடரே. 18

மாட்டடியை நாடி மறவா திருப்போருள்
வீட்டி லிருக்கும் விளக்கே பரஞ்சுடரே. 19

15. ஆலடி = ஒலிக்குமடி; **ஆலல்** = ஒலித்தல்; **லகரவெதுகை** காண்க.

16. வாகை = கொடை. **17. தருக்கு** = களிப்பு.

ஆட்டடியை நாடி யலுத்துறங்கி நிற்குநரைக்
காட்டிக் கொடுக்கவுள்ள கண்ணே பரஞ்சுடரே. 20

பரியடியை நாடிப் பதைப்போவ நிற்போர்
கரிசறுக்க வுள்ள கருத்தே பரஞ்சுடரே. 21

சேவலடி நாடித் தியங்கா திருப்பவருட்
பூவிலுறை கின்றவரும் புள்ளே பரஞ்சுடரே. 22

அடியா மருளை யடைந்தவடி யாருட்
குடியா யிருக்குங் குகனே பரஞ்சுடரே. 23

என்றா யுதரத் திருந்தகா லந்தொடங்கி
ஒன்றாக நிற்கு முயிரே பரஞ்சுடரே. 24

பாவிற்று வாழ்பவர்போற் பாடாது பாடுநர்தந்
நாவிற் குடியிருக்கு நட்பே பரஞ்சுடரே. 25

தொண்டனேன் சூழ்வதுபோற் றூவின் பெனக்குமெனை
அண்டினவர் கட்கு மருளும் பரஞ்சுடரே. 26

வெள்ளக் கடன்மீன்போல் வெய்திருந்துஞ் சேராமல்
உள்ளொளியா நாளு மொளிரும் பரஞ்சுடரே. 27

துன்பத் திடையழுத்துந் துன்பச் செயலனைத்தும்
துன்பமென நீக்கத் துணைநீ பரஞ்சுடரே. 28

பொய்யாகும் வாழ்க்கைதனைப் போக்கி யுனையடைவான்
ஐயா வுனைப்பணிய லானேன் பரஞ்சுடரே. 29

பொய்ப்போக நிந்தை.

மட்பூமி மிக்குடையோர் மண்ணிலுற்ற தீவினையை
மட்பூமி கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுடரே. 30

---

21. பரி = பெருமை; **பிங்கலந்தை** காண்க. **கரிசு** = குற்றம். இக்கரிசு – **சித்தாந்தசிகாமணி** சங்கம மான்மியத் தலத்தில் "கரிசறு பூசனை முத்தி காரணம்" என்னுமடியில் வருதலும், **பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கத்தில்** "கலையெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனும்" என்னுமடியில் வருதலுங் காண்க.

தங்கம்பொன் மிக்குடையோர் தாஞ்செய்த தீவினையைத்
தங்கம்பொன் கொண்டோ தடுப்பார் பரஞ்சுடரே. 31

மாடகூ டங்களுளோர் மண்ணகன்று போங்காற்பின்
மாடகூ டங்கள் வருமோ பரஞ்சுடரே. 32

தண்டிகைபல் லக்குடையோர் தாம்படும் பாசறையைத்
தண்டிகைபல் லக்குவந்தோ தாங்கும் பரஞ்சுடரே. 33

சேனைதள முள்ளோரைத் தேடி நமன்பிடித்தால்
சேனைதளம் யுத்தஞ் செயுமோ பரஞ்சுடரே. 34

பெண்டுபிள்ளை சுற்றமிகப் பெற்றோர் படுந்துயரிற்
பெண்டுபிள்ளை சுற்றநின்றோ பேணும் பரஞ்சுடரே. 35

வாய்வலிமை யுள்ளோர் மறலிவிடுங் கட்டளையை
வாய்வலிமை கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுடரே. 36

மந்திரஞ்சாச் சித்திபெற்ற மக்களயர் தீவினையை
மந்திரஞ்சாக் கொண்டோ மறுப்பார் பரஞ்சுடரே. 37

செத்த வுயிரெழுப்பத் தேர்ந்த மருத்துவரும்
சித்தத் தியக்கறுத்துய் வாரோ பரஞ்சுடரே. 38

கரும்பொன்னைச் செம்பொனெனக் காட்டிடவல் லோரும்
அருஞ்சிறை நீங்கியிங்குய் வாரோ பரஞ்சுடரே. 39

அருள்வலிகூறல்.

உன்னுமனம் வாக்குடம்பா னுற்ற பவமலையை
உன்னருட்சம் மட்டி யுடைக்கும் பரஞ்சுடரே. 40

பாராளு மன்னவர்க்கும் பங்கயவங் காற்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே. 41

33. **பாசறை** = துன்பம்; **சே – திவாகரம்** காண்க.

வீராதி வீரரென விஞ்சுபவர்க் குங்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே. 42

கார்நேர் கவிஞருக்குங் கட்டார் திருக்கருணை
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே. 43

சீராருஞ் செல்வத் திருவடிக்கா ருண்ணியவோம்
வாரா துணர்வும் வருமோ பரஞ்சுடரே. 44

பிரார்த்தனை.

பகட்டிப் பகட்டிநிதம் பார்த்திடுமொய் யாரம்
அகற்றி யிருக்க வருளாய் பரஞ்சுடரே. 45

துக்க மெனுந்திடரைத் தூற்றிச் சமனாக்கும்
அக்கரையே மாப்பை யளியாய் பரஞ்சுடரே. 46

பெண்சாதி பிள்ளையெனும் பித்தேறிச் சாகாமற்
கண்சாடை செய்தே கடத்தாய் பரஞ்சுடரே. 47

பெண்ணேக்க மென்னும் பிசாசம் பிடித்தலைத்துப்
புண்ணாக்கா வண்ணம் புரப்பாய் பரஞ்சுடரே. 48

ஆகாக் கவலையெல்லா மாகாம லேசாவ
ஆகுங் கவலை யருளாய் பரஞ்சுடரே. 49

முக்கால முந்தெரிந்து மோன மதுவருந்தற்
கெக்கால முந்துணையா யெய்தாய் பரஞ்சுடரே. 50

அபமிருத்துக் காலமிருத் தாமிரண்டுங் காணாச்
சுபவிருத்தர் கூடருளைத் தூண்டாய் பரஞ்சுடரே. 51

பிறப்புளதேற் குண்டலிபாற் பேணவளி யின்றேல்
இறப்பிலருட் சத்தியிட மீயாய் பரஞ்சுடரே. 52

மாயா மனத்துடிப்பு மாயும் படிக்கெனொரு
தாயான வன்பையினித் தாராய் பரஞ்சுடரே. 53

இந்திரியப் பேய்க ளெனைத்தொந் தரிக்காமல்
சந்ததமு நன்னாட்டந் தாராய் பரஞ்சுடரே. 54

எண்ணேறி யுள்ளே யிருக்குங் கவலையெல்லாம்
மண்ணாக வுள்ளே மடக்காய் பரஞ்சுடரே. 55

அறன்கடை வேட்கை யவித்துநடு நோக்கில்
உறங்கியுறங் காதிருக்க வுன்னாய் பரஞ்சுடரே. 56

கவலைச் செழும்பெருங் காட்டைக் கனற்ற
மவுனச்செந் தீயை வளர்த்தாய் பரஞ்சுடரே. 57

சோபான மோர்நான்கிற் றோகமற்ற வீறாகும்
மாபோக சன்மார்க்க வாழ்வீ பரஞ்சுடரே. 58

எவ்வுலகு மீன்ற வெழிலம்மை நன்னடனம்
எவ்விதமுங் காண்பா னிணைப்பாய் பரஞ்சுடரே. 59

உத்தமர்க ளென்று முனைக்குரங்கி நிற்குநறுஞ்
சித்ரமணி மன்றுட் செலுத்தாய் பரஞ்சுடரே. 60

தீயிலிழி செம்புருக்கிச் செம்பொன்னாத் தானெடுக்கத்
தாயென்னு மோர்குருவைத் தாராய் பரஞ்சுடரே. 61

ஊக்கச் சுழிக்காற் றுழலணுவை யேயகண்டம்
ஆக்குமொரு வித்தை யருளாய் பரஞ்சுடரே. 62

பத்தவிடர் சான்ற பசுவைப் பரமாக்கும்
அத்துவித வித்தை யருளாய் பரஞ்சுடரே. 63

ஆதாரப் பண்புணர்த்தி யப்பான்முப் பாழ்கடத்தி
மீதானத் துள்ளிருத்தி மேவாய் பரஞ்சுடரே. 64

புலம்பல்.

படுத்த படுக்கையிலே பால்வாய்ப் படற்கோ
எடுத்தேனித் தேக மியம்பாய் பரஞ்சுடரே. 65

---

60. **சித்ரமணி** = வடனூன்முடிபு.

வலிப்பிளைப்பு விக்கலெழ மால்விழிகள் சோரத்
தலைப்புரட்டல் கொள்ளத் தகுமோ பரஞ்சுடரே. 66

தலைப்புரட்டல் கொண்டே தடிபோற்கை கால்போய்க்
குலைப்புரட்டல் கொள்ளல் குணமோ பரஞ்சுடரே. 67

கொண்டபன்னி பாலரழக் கூடுமுற வோர்களழக்
குண்டலிமே னோக்கல் குணமோ பரஞ்சுடரே. 68

நோக்கி யெழுந்துநெஞ்சி னோவுறுத்தி மேலிழுக்க
ஏக்கங்கொண் டேக லிதமோ பரஞ்சுடரே. 69

இதயந் தனைவிட் டெழுந்துகளந் தாண்ட
அதிக மிழுத்தலமை வாமோ பரஞ்சுடரே. 70

இழுத்தடைத் திந்திரிய மெல்லா மயர்ந்தே
கழுத்துணங்கி வீழ்தல் கதியோ பரஞ்சுடரே. 71

அழுதழுது னைத்தேடி யம்புவியோர் கூடி
அழுநெறிக்கோ நானுமினி யாவேன் பரஞ்சுடரே. 72

கெடுங்குவ்வோ ராக்கை கிடத்திக் கிடத்திச்
சுடுங்கா டெனக்குத் தொலைகாண் பரஞ்சுடரே. 73

வீணாளர் போக்கும் விகற்பமும் பாற்றியகம்
கோணாம னிற்பதெந்நாள் கூறாய் பரஞ்சுடரே. 74

என்னோ டிருந்துமெனக் கேபகைஞ ராவாரை
என்னோ டிணக்கிவைப்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே. 75

புன்மனதுக் கும்மெனக்கும் போராட்ட மாயிருக்கும்
சென்மவழக் கென்றுநன்காத் தீரும் பரஞ்சுடரே. 76

சோதி துலங்காமற் சூழ்ந்த மலத்தினுக்கோர்
பேதி வருவதெந்நாள் பேசாய் பரஞ்சுடரே. 77

71. உணங்கல் = வாடல். "உணங்கல் சாம்பல் வாட லுலர்ந்தபூ" என்பது **பி – நிகண்டு.**

உள்ளவுண்மை காட்டா தொளித்த விருட்டினுக்கோர்
கொள்ளை வருவதெந்நாள் கூறாய் பரஞ்சுடரே. 78

மோசம் விளைத்தெனையே மூடு மிருட்டினுக்கோர்
நாசம் வருவதெந்நா ணட்பே பரஞ்சுடரே. 79

அலையுமெனைத் தான்காட்டா வாணவக்கங் குற்கோர்
தொலைவு வருவதெந்நாள் சொல்லாய் பரஞ்சுடரே. 80

நாடு மெனைமறைத்து நானென் மலத்திதினுக்கோர்
கேடுவந்த தாகவென்று கேட்பேன் பரஞ்சுடரே. 81

கள்ள மெனும்பொருளைக் காணாம லேதிருடும்
கள்ளவரு ளெய்துவதெக் காலம் பரஞ்சுடரே. 82

தேசிகனா முன்றன் றிருவருளி லேதிளைத்துத்
தாசரதர் நிற்பதெந்நாள் சாற்றாய் பரஞ்சுடரே. 83

நித்திரையை நித்தநெட்டி நித்திரையை நித்தமொட்டி
எத்திசையுங் கூடிநிற்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே. 84

எப்பொருளி னுஞ்சார்ந் திருக்கு மெதார்த்தமதை
எப்பொழுது காண்பே னியம்பாய் பரஞ்சுடரே. 85

காணக் கிடையாக் கனியைப் புசிக்கவருள்
பேணிக் கொடுப்பதெந்நாள் பேசாய் பரஞ்சுடரே. 86

காயில்லாத் தேங்கனியைக் கள்ளில்லாக் கள்ளதனை
ஈயில்லாத் தேனையுண்ப தெந்நாள் பரஞ்சுடரே. 87

ஆசைவலை யிற்கிடந்தே யல்லலுறு வாரசடர்
தாசன் கிடக்கத் தகுமோ பரஞ்சுடரே. 88

மெய்யான வாசைவந்து மேவி வலித்தலினாற்
பொய்யான வாசையிலே போகேன் பரஞ்சுடரே. 89

பெற்றமுலை விட்டுநுகர் பெற்றிவந்த பின்னினைக்க
வற்றியவ திற்பால் வருமோ பரஞ்சுடரே. 90

நிலம்பொன் பவுள்செதற்கு நின்னை நினைத்தே
புலம்பும் பவுள்செனக்குப் போதும் பரஞ்சுடரே. 91

என்ன சுகங்கருதி யென்னதொழி லாற்றிடுவேன்
உன்னைத் தொழுவதினி யொன்றே பரஞ்சுடரே. 92

மெய்யருட்டேட் டுக்காக விட்டேன் பொருட்டேட்டும்
மெய்யருளெய் தாதேலென் செய்வேன் பரஞ்சுடரே. 93

அருளும் பொருளுமற்றா லாண்டிப் பிணம்போல்
உருள்வதன்றி யுய்யுநெறி யுண்டோ பரஞ்சுடரே. 94

எக்காலும் பெட்டகத்தி லுள்ளபொரு ளென்றிருந்தால்
எக்காலு மாக்கை யிராதே பரஞ்சுடரே. 95

கற்றமுட்டா ளென்றேயிக் காசினியோ ரேசாமல்
முற்றுமுற்றா னென்றே முடிப்பாய் பரஞ்சுடரே. 96

இகழ்ந்திகழ்ந் தென்னைமுட்டா ளென்றாலு முன்னைப்
புகழ்ந்தமுட்டா ளென்பதுவும் பொய்யோ பரஞ்சுடரே. 97

பிள்ளைகுற்றஞ் செய்தாற் பிதாபொறுத்துக் கொள்வதல்லால்
தள்ளி விடுவதுண்டோ சாற்றாய் பரஞ்சுடரே. 98

வெல்லப்பா னைக்குளத்தம் விட்டோர் விரல்சுவைப்பார்
அல்லவோ வத்துணையு மின்றோ பரஞ்சுடரே. 99

ஈசா வுனைப்பணிந்து மேத மடச்சகுந்தம்
ஆசையுட னுண்ணுபிண மானேன் பரஞ்சுடரே. 100

வயங்குசிவ நாடா மடிக்கிருமி தொள்ளற்
கயர்ந்துகிடக் குங்குணப மானேன் பரஞ்சுடரே. 101

மடக்கி மடக்கிவரு மாதர் மயற்பேய்
அடித்துமிசை யுங்குணப மானேன் பரஞ்சுடரே. 102

துங்கமற்ற வுண்டியுண்டு சூழ்படிற்றுப் பேழ்க்காகம்
அங்கலாய்த் துண்ணுபிண மானேன் பரஞ்சுடரே. 103

---

101. குணபம் = பிணம்; **பி – நிகண்டு** நோக்குக.
103. துங்கம் = உயர்வு; **நிகண்டுகள்** காண்க.

வஞ்சனைபொச் சாப்பெனுங்கோ மாயு விலாப்புடைக்க
அஞ்சா தருந்துபிண மானேன் பரஞ்சுடரே. 104

திண்டுமிண்டர் செய்கையிலே செல்லுமிந்தி யப்பருந்திங்
கண்டிவிழுந் துண்ணுபிண மானேன் பரஞ்சுடரே. 105

ஓவலற வாங்கவலை யென்னுநா யூன்கொழுக்க
ஆவலற வுண்ணுபிண மானேன் பரஞ்சுடரே. 106

வாடாம லேவளர்ந்து மல்குபிணி யாயவெள்ளா
டூடாடுங் காடாக வுற்றேன் பரஞ்சுடரே. 107

ஏய்க்குமன மாமாயை யென்னுமுழு மாங்காய்கள்
காய்க்குமர மானேனென் கண்ணே பரஞ்சுடரே. 108

தேனைப் பழித்தவின்பந் தேடா மடமையெனும்
பூனைக்கு முன்னெலியாப் போனேன் பரஞ்சுடரே. 109

காயுலக மிச்சையெனக் கண்டுமுல கிச்சையெனும்
ஈயலெழும் புற்றா யிருந்தேன் பரஞ்சுடரே. 110

மோகனமில் வாலாமை மூதேவி யேறிடற்கு
வாகனம தாக வளர்ந்தேன் பரஞ்சுடரே. 111

காலைநடு மாலை கதிக்கும் பிணிகளெனும்
ஆலைநனி யாட்டிடுமெள் ளானேன் பரஞ்சுடரே. 112

உண்டியிடும் பண்டிதனை யுற்ற புலையுடம்பாம்
வண்டிக்கு மாடாக வாய்த்தேன் பரஞ்சுடரே. 113

தெட்டுத் தொழின்மூலந் தேடும் பொருளிடற்குப்
பெட்டகம தானேன் பிரானே பரஞ்சுடரே. 114

மிடியுஞ் செடியுநல்கும் வெய்யபவ மென்னும்
கொடிபடர் கொம்பானேன் கோனே பரஞ்சுடரே. 115

கருங்குவளைக் கண்ணார்தங் காமக் கலக்கப்
பருந்தெடுத்த குஞ்சாய்ப் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 116

114. தேட்டு – "தெட்டு" எனக் குறுகிற்றெனல் வேண்டும்.
115. செடி = குணமின்மை; **நிகண்டுகள்** காண்க.

பட்சமற்ற பாழ்த்தநெஞ்சம் பண்ணுமுர ணாலரசுப்
பட்சியின்முன் சிட்டாய்ப் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 117

உருக்க விரக்கமிலா துள்ளமுடைக் கள்வர்
இருக்கும் பொதும்பானே னெந்தாய் பரஞ்சுடரே. 118

ஆசு மனச்சுழிக்கா லாலே சுழலுகின்ற
தூசாகி னேனே சுவாமீ பரஞ்சுடரே. 119

ஓடியுழல் சிந்தையினா லோயாம லேகறங்கி
ஆடுங் கறங்கெனவிங் கானேன் பரஞ்சுடரே. 120

நாட்ட மனங்குவிய நானறியேன் பூட்டைதனில்
ஆட்டிடுங் கொட்டையென வானேன் பரஞ்சுடரே. 121

ஏறுசல மோடமுக்கா றென்னுமுள் ளூற்றுநிதம்
ஊறுமசும் பானே னுயிரே பரஞ்சுடரே. 122

சூழு முரட்டாட்டத் தோஷக் கொடுவிலங்கு
வாழுமடர் காடானேன் மன்னே பரஞ்சுடரே. 123

ஈனமுற்ற வுன்மத்த மென்னு மதம்பொழியும்
ஆனைகட்டு கின்றதறி யானேன் பரஞ்சுடரே. 124

திடனொடு சந்ததமுஞ் சீறுஞ் சினப்பாம்
படையுஞ் சிறுகூடை யானேன் பரஞ்சுடரே. 125

ஆன்ற தவப்பயிர்கொல் லாங்காரத் தீப்பூடு
தோன்றுநில மானேன் சுவாமீ பரஞ்சுடரே. 126

எஞ்சா மமகார மென்னும் பெரும்புலிக்குப்
பஞ்சரம தாகப் படிந்தேன் பரஞ்சுடரே. 127

இருள்பகலென் றோத விருக்குந் திறத்தான்
இருதலைக் கொள்ளியெறும் பானேன் பரஞ்சுடரே. 128

அரிய திருவருளா மன்னைதன்னைக் காணா
தெரியினுரை யொத்தே னெளியேன் பரஞ்சுடரே. 129

122. அசும்பு = கிணறு.

கணக்கிலருள் வாரிதியைக் காணாது வெய்யோன்
மணற்கிருமி யொத்தேனென் வாழ்வே பரஞ்சுடரே. 130

தேம்பித்தேம் பிச்சிறந்த சீரருளைக் காணாது
பாம்பின்வாய்த் தேரையொத்தேன் பாராய் பரஞ்சுடரே. 131

போக்குவர வைக்கெடுக்கும் பொன்னருளைக் காணாது
தேக்கிலையி னீர்போற் றிகைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 132

நிலையான பேரருளா நின்மலத்தைக் காணா
தலைவாய்த் துரும்பேய்ப்ப வானேன் பரஞ்சுடரே. 133

சோகத்தை நீக்குமருட் டூமுகிலைக் காணாது
நாகக்கை மாலையொத்தே னட்பே பரஞ்சுடரே. 134

தருக்கருளைக் காணாது சாத்திரக்கோ ளோரா
துரைப்பார்தம் வாயுரையை யொத்தேன் பரஞ்சுடரே. 135

அட்டகுணத் துன்பே ரருணலத்தைக் காணாதிங்
கொட்டுதளை விட்டசெய்யு ளொத்தேன் பரஞ்சுடரே. 136

கவ்வருளைக் காணாது காண்டல் சுருதியுத்தி
ஒவ்வாத புத்தகத்தை யொத்தேன் பரஞ்சுடரே. 137

திக்கனைத்தும் போற்றுந் திருவருளைக் காணாமல்
அக்கினிபற் றுங்கூள மானேன் பரஞ்சுடரே. 138

உண்மையரு ளின்றுயர்நூ லோதினவர் தீமைவிடா
தொண்மையறம் விட்டதர மொத்தேன் பரஞ்சுடரே. 139

சீகரமுந் நீர்நடுவிற் செல்லுமம்பிப் பாய்மரத்தின்
காகத்தை யொத்தேனென் கண்ணே பரஞ்சுடரே. 140

பொக்குவிட யத்திலவாப் பூக்கும் புலைஞரிடம்
சிக்கிய மான்போற் றிகைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 141

முட்டமுட்டத் தீவினையின் மொய்த்தகரை யார்வலையிற்
பட்டசிறு மீன்போற் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 142

கலிக்குதவு கின்றகருங் காளியம்மை கோவிற்
பலிக்கடாப் போலும் பதைத்தேன் பரஞ்சுடரே. 143

அரிக்கள் ளினைக்குடித்தே யாடுமடப் பேய்வாய்ப்
பொரிக்கறியை யொத்தேனென் பொன்னே பரஞ்சுடரே. 144

கட்டுக் கடங்காத கானப் புலவேடர்
தொட்டசெருப் பாகித் துவண்டேன் பரஞ்சுடரே. 145

நித்த விறப்புவெந்நோ நீங்காப் பிணியாளர்
சித்தத்தை யொத்தேனென் றேவே பரஞ்சுடரே. 146

கோவணத்தைத் தான்றரித்துங் கொள்கைகெட்ட வஞ்சகர்கைத்
தாவடத்தை யொத்தேன்மெய்ச் சத்தே பரஞ்சுடரே. 147

புல்லருந்தி வாழாட்டைப் புல்லறைந்து தின்பதுபோல்
அல்லகண்ட மென்னையுண்ண லாமோ பரஞ்சுடரே. 148

கொள்ளி மனமறுகிற் கூடுதுன்பக் குப்பைகளை
அள்ளியெறி யத்துணைநீ யாவாய் பரஞ்சுடரே. 149

காக்கைவிழி யாளரைப்போற் கண்ணகன்று நில்லாமல்
யோக்கியனென் றாநிலைமைக் குன்னாய் பரஞ்சுடரே. 150

நீக்கினு நீங்காத நீர்ப்பாசி யாம்வெளிற்றைப்
போக்குநிஜ மார்க்கம் புகலாய் பரஞ்சுடரே. 151

அளிக்கும் பொருளையளி யாதுகரு மண்ணை
அளிக்கும் விதநா னறியேன் பரஞ்சுடரே. 152

பரமோகம்.

பத்தாறு தேசும் பரவ விளங்கிடும்வீ
பத்துமுகங் காணவிருப் பங்காண் பரஞ்சுடரே. 153

---

144. அரிக்கள் – அரி = புகர் = குற்றம்; **ரகரவெதுகை** காண்க.

146. விறப்பு = அச்சம்.

149. மறுகு = தெரு.

153. வீபத்து முகம் என்பதன் பொருள் – மலர் போன்ற பத்துத் திசைகளையு நோக்கி நிற்கும் ஆறுமுகம் எனவாம். யாங்ஙன மெனின், திசை ஒரெட்டில் மூலைத்திசை நான்குஞ் சேருமேல் திசை நான்கென்பதே நிலைபேறுறும்.

உண்டையங் கிண்கிணிக ளோலிடும் பொன்னடியைக்
கண்டுகொள்ள வாசைகொண்டேன் கண்ணே பரஞ்சுடரே. 154

செக்கச் சிவந்திலங்கு தீப்போலு மேனியின்மேன்
மிக்கவு மெற்கோர் விருப்பம் பரஞ்சுடரே. 155

தேவடியார் மொய்காணிற் சீரியகண் ணாலழைக்கும்
பாவனைக்கு நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுடரே. 156

துன்பத்தை வேண்டாத் தொழும்பரொடு பேசுநின்சொல்
இன்பத்துக் காசைகொண்டே னெண்ணே பரஞ்சுடரே. 157

பணத்தைப் பணமென்று பாராம னல்குன்
குணத்துக்கு நானாசை கொண்டேன் பரஞ்சுடரே. 158

மையலுற்ற யாவரையு மைதுனஞ்செய் யன்பினுக்கு
மையலுற்று நான்புலம்பு மாறே பரஞ்சுடரே. 159

வேல்பிடிக்குங் கண்ணார் விரும்பி நிதம்பிடிக்கும்
கால்பிடிக்க வென்னாசை கண்டாய் பரஞ்சுடரே. 160

மால்பிடித்த பூவணைமேன் மைதுனஞ்செய் தேகாமப்
பால்குடிக்க நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுடரே. 161

நடுக்ககன்றுன் னோடே நடுவணையிற் சேர்ந்து
படுத்துறங்க நானாசைப் பட்டேன் பரஞ்சுடரே. 162

நாட்டி லெனைச்சேர்ந்த நட்டார்க் கெலாநினையே
கூட்டிக் கொடுக்கவிச்சை கொண்டேன் பரஞ்சுடரே. 163

ஆசைக் குரோசமில்லை யன்பருக்குத் துன்பமில்லை
தாசிகட்கு வேலையென்ன சாற்றாய் பரஞ்சுடரே. 164

இந்நாற்றிசைகளையு நோக்கி நிற்கும் முகம் நான்கோடு மேனோக்காய்க் கீழ்நோக்காய் நிற்கும் முகமிரண்டையுங் கூட்டின் ஆறுமுகமா மதரா னென்க. அனைத்துங் குமார பகவான் பார்வையி லுள்ளன வென்பது இங்ஙனறியக் கிடக்கின்றதால்.

159. மைதுனம் = ஒன்றிப்பு.

உண்டி யொறுத்தே னுடைநடைக டாஞ்சிறுத்தேன்
மண்டியவுன் மையலெனு மாலாற் பரஞ்சுடரே. 165

பஞ்சுப் படுக்கையற்றேன் பச்சைமணம் பூசலற்றேன்
வஞ்சியுப்பு மற்றேனுன் மாலாற் பரஞ்சுடரே. 166

மங்கைவா வென்னாமன் மாதேவா வென்றாலும்
அங்குமொரு பேரின்ப மாமே பரஞ்சுடரே. 167

அகந்தான் குளிர்ந்தவன்பா லானந்தத் தேனே
சுகந்தாவென் றாலுமின்பந் தோன்றும் பரஞ்சுடரே. 168

துக்கமில்லா வுன்னைச் சொகுசாகக் கூடியுய்யப்
பக்குவமீ தன்றோகண் பாராய் பரஞ்சுடரே. 169

நானுடலாய் நீயுயிராய் நன்றாய்ப் பொருந்துவதற்
கானவொரு பக்குவமீ தன்றோ பரஞ்சுடரே. 170

பக்குவத்தி லென்னைநீ பக்குவமாகக் கூடிடற்கு
விக்கினமொன் றுண்டோ விளம்பாய் பரஞ்சுடரே. 171

காணுமன்பி னாரெவர்க்குங் காமவிடாய் தீர்த்திதுநாள்
ஆணலமில் லாதயர்வுற் றாயோ பரஞ்சுடரே. 172

உள்வீங்கு மின்ப வுறவையளித் தாற்பிடித்துக்
கொள்வேனென் றோவொளித்துக் கொண்டாய் பரஞ்சுடரே. 173

தினமு முனைவிரும்புந் தேவடியார் பாலும்
மனம்போனீ சென்றும் வரலாம் பரஞ்சுடரே. 174

சின்னஞ் சிறுவயதிற் சீரழிந்து நின்றேனென்
றென்னைக் கழிப்பாயோ வேசில் பரஞ்சுடரே. 175

இட்டமய லாள ரெவர்க்குநீ மாப்பிளையென்
றிட்டரறை சொற்கயலோ வேழை பரஞ்சுடரே. 176

---

165. உண்டியொறுப்பு, 60–24–ல் ஒருவேளைச் சோறருந்துதல் எனக் குறிப்பிடப்பட்டதே யாம்.

166. பெண்ணாசைக்கு வன்மை யுண்டாக்குவது உப்பாகலின் அது, "வஞ்சியுப்பு" எனப்பட்டது. "அற்றேன்" என்றலின் அடிகள் உப்பில்லா வுணவுடையா ரென்பதறியக் கிடக்கின்றது.

உன்னை விரும்பியபின் போகையுடன் யாரையுந்தான்
என்னினைவி லெண்ணியிருப் பேனோ பரஞ்சுடரே. 177

மெத்தக் கொடுத்தணைய வேண்டுமெனு நோக்கமுற்றோ
இத்துணைநா ணாடா திருத்தல் பரஞ்சுடரே. 178

மெத்தக் கொடுக்கவர வேண்டா மிழுக்கி லின்பப்
புத்திரனைத் தந்தருளிற் போதும் பரஞ்சுடரே. 179

கூடா திருப்பாயேற் கொண்டகொள்கை யாலெவரும்
தேடார்க ளென்னவினிச் செய்வேன் பரஞ்சுடரே. 180

ஏழையா மென்முகத்தை யேறிட்டு நோக்காயேல்
ஏழைகொண்ட காதலெவ்வா றேகும் பரஞ்சுடரே. 181

ஏரா ருனைநாடி யேகெட்டே னென்னுமொழி
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 182

தீராக் கலக்கமறச் செப்புமனு விற்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 183

தாராள மாகவுன் மேற் சாற்றுங் கவிக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 184

போராட்டம் பண்ணிப் புலம்பு மெனக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 185

நாராரு முன்னைமுன்னி நாடியவன் புக்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 186

சீராரு முன்னைமுன்னிச் சிந்தைசெய்த தற்கிழிவு
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 187

தேராத சிந்தையினார் சேருங் கதியெனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 188

சேராது துண்டுபட்டுச் செல்வார் பலனெனக்கும்
வாராது கொள்வதற்கு வாராய் பரஞ்சுடரே. 189

அன்றருணை நாதற் களித்த பெருநலமே
இன்றெனக்கு மீந்தா ளிறையே பரஞ்சுடரே. 190

ஆகப்பிரபந்தம் அறுபத்தேழினும் போந்த திருப்பாடல்	1006
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	1009

68. பொன்மயிற்கண்ணி.

சொல்லரிய சின்மயமாச் சொல்லவுள்ள பூரணமாம்
வல்லவனை நான்கூடி வாழ்வேனோ பொன்மயிலே. 1

வேத முதலா விளங்கு மருளிறையென்
காத றணிக்கவரக் காண்பேனோ பொன்மயிலே. 2

உருவருவ மென்னு முவளகமு மில்லா
ஒருவனையே கூடியினி யுய்வேனோ பொன்மயிலே. 3

பேரூர் பிறப்புநசை பெற்றார் பிறந்தாரும்
தாரமுமில் லாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே. 4

மட்டுப் படாதவருள் வள்ளலென வேயிருந்தும்
தட்டுப் படாதவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே. 5

ஈரமிக வைத்துலக மெங்கு முயிர்க்குயிராய்த்
தாரகமாய் நிற்போனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே. 6

ஏசற்ற சின்மயத்தை யெய்தக் குமரகுரு
தாசர்க் கருள்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே. 7

3. உருவருவ மென்னு முவளகமுமில்லா **ஒருவன்** = (ஒருசார் மதம்) ரூபாரூப மென்று கூறும் அப்பக்க முமில்லாத ஒருவன். **உவளகம்** = ஒரு பக்கம்; "உவளகமதிலோர் பக்கம்" என்பது **வகரவெதுகை.**

அயிலைப் பிடித்தானை யம்பரமாள் கோனைக்
கயிலைப் பதியானைக் காண்பேனோ பொன்மயிலே. 8

என்னை யறியாம லென்னைத் திருடியின்பு
தன்னைக் கொடுப்பவனைச் சார்வேனோ பொன்மயிலே. 9

நாபியுடை யெவ்வுயிர்க்கு நாயகனா யாதியில்லா
நாபியுள்ள வெம்மிறையை நண்ணுவனோ பொன்மயிலே. 10

உள்ளத்தி லுள்ளுநரை யோர்ந்தணைத்திங் காளுமிறை
தள்ளா தெனைக்கொளுமோ சாற்றாய்நீ பொன்மயிலே. 11

நேசமுளோ ரெவ்வருக்கு நித்த சுகங்கொடுக்கும்
தேசுடையா னிங்கெனக்குஞ் சிக்குவனோ பொன்மயிலே. 12

தேடக் கிடையாத செல்வமுடை யானையினிக்
கூடிநனி வாழ்வேனோ கூறாய்நீ பொன்மயிலே. 13

தேடுவார்க் கின்பந் தெவிட்டப் பகுப்பவனைக்
கூடுவதெக் காலங் குயில்வாய்நீ பொன்மயிலே. 14

எந்தலைவ னாமிறைவ னெல்லார்க்குந் தாமிறைவன்
வந்தருள்வ தெந்நாள் வழுத்தாய்நீ பொன்மயிலே. 15

சித்திரத்தி னும்பொறிக்க வொண்ணாத் திருவழகைச்
சித்தத்தி னாலணைந்தாற் றீருமோ பொன்மயிலே. 16

கண்டுகளித் தெம்மிறையைக் காதலற வேகூடிக்
கொண்டிருந்தா லன்றோ கொடுக்குமின்பம் பொன்மயிலே. 17

நீடுஞ் சிரகிரிமே னிற்குமணி மண்டபத்தின்
மேடைதனி லெம்மிறையை மேவுவனோ பொன்மயிலே. 18

வருவானோ வாரானோ வென்னுமோ ரையம்
கருகவொரு நிச்சயந்தான் காட்டாயோ பொன்மயிலே. 19

---

20. "சாம்பலிட்டு மையல் தந்த சாமி" என்பது அடிகளுடம்பிலே இறைவன் திருநீறு பூசினானென்பதை யுணர்த்துகின்றது. இது, **சரித்திரத்திலும்** வெளியாகின்றது. 21–ல் "கைம் மருந்து" என்றதூஉம், 22 –ல் "தூள்" என்றதூஉம், 23–ல் "பொடி" என்றதூஉம், இத் திருநீற்றையே குறிப்பிட்டன எனலாம்.

தேம்பெருகு சந்தமத்தர் தேடியிட மார்க்கமின்றிச்
சாம்பலிட்டு மையறந்த சாமியெங்கே பொன்மயிலே. 20

என்னை மறவா திருத்தியெனக் கைம்மருந்து
தன்னையிட்ட சாமிசதி செய்வானோ பொன்மயிலே. 21

நாட்ட மிருக்கவென்று நாடிவந்து மாயத்தூள்
போட்டதுரை யென்னைவிட்டுப் போனதென்னை பொன்மயிலே. 22

பூமணத்தை நாடாமற் போட்டபொடிக் காரனின்னந்
தாமதந்தான் செய்தாற் சகிப்பேனோ பொன்மயிலே. 23

கட்டிக்கொள் வேனெனவே கைப்பரிச மிட்டதுரை
எட்டிப்பா ராதிருப்ப தென்னேயோ பொன்மயிலே. 24

மந்திரங்கார் மையில் வசப்படா னைப்பிடிக்கத்
தந்திரம தொன்றெனக்குச் சாற்றாய்நீ பொன்மயிலே. 25

கட்டழக னெங்கோன் கமல சரணானை
எட்டிப் பிடிக்கவகை யில்லையோ பொன்மயிலே. 26

தன்னந் தனிப்பெரிய சாமி வசப்படுமா
றென்ன மருந்திடலா மீண்டுரையாய் பொன்மயிலே. 27

தேவாதி தேவன் சிவஞான தேசிகனை
வாவென் றழைத்துவர மாட்டாயோ பொன்மயிலே. 28

இரவுபக லாகவிங்கே யெண்ணியுழல் பாங்கைத்
துரைமக னாரிடம்போய்ச் சொல்லாயோ பொன்மயிலே. 29

அத்த னருமறையோ னண்டநிரை யெல்லாமாள்
வித்தகனுக் கென்னை விளம்பாயோ பொன்மயிலே. 30

திக்கனைத்தும் போற்றவுள்ள சித்தாந்த முத்தையற்குப்
பக்குவப்பட் டேனெனநீ பன்னாயோ பொன்மயிலே. 31

வேலைப் பிடித்தசெங்கை வேந்தை யழைக்கவுன்றன்
காலைப் பிடித்தேனென் காதலாற் பொன்மயிலே. 32

அம்பரம தானவெங்க ளண்ண றிருவடியைக்
கும்பிட்டே னென்றுசொல்லிக் கூட்டிவா பொன்மயிலே. 33

வீட்டுக்குட் டங்கி வெளிப்படா மன்னவனைக்
கூட்டிக் கொடுப்பலென்று கூட்டிவா பொன்மயிலே. 34

பொன்னாசை பெண்ணாசை பூவாசை நாடேனீ
என்னாசை நாதற் கியம்பிடாய் பொன்மயிலே. 35

சாவுபிறப் பென்னுந் தடங்கடலில் வீழ்ந்தேனான்
காவலனுக் கோதாய் கரையேற்றப் பொன்மயிலே. 36

சித்த மிகவழுங்கிச் சீர்மை குலைந்திடுமுன்
முத்திகொடு வென்றே மொழியவற்குப் பொன்மயிலே. 37

ஆராய வொண்ணா வகண்டசிவ னுக்கெனது
பூராய மெல்லாநீ போதிப்பாய் பொன்மயிலே. 38

ஒப்பில் பரவெளியி லுள்ள பரசிவத்தைத்
துப்புநவின் றிங்கழைக்கத் தூதுபோ பொன்மயிலே. 39

இன்பக் கடல்படிந்த வெந்தை யருணகிரி
அன்புக் கிசைந்தவனை யாளவுரை பொன்மயிலே. 40

69. குருபரக்கண்ணி.

பூவேறு கோனும் புரோகிதனும் புங்கவரும்
நாவார வாழ்த்து நலமே குருபரனே. 1

அண்டபகி ரண்ட மடங்கவொரு பூரணமாக்
கண்டபொரு ணீயேயென் கண்ணே குருபரனே. 2

என்றுமென துள்ளே யியங்கும் விழுப்பொருளாய்
நின்றருளு ஞான நிலையே குருபரனே. 3

எல்லாரு நல்லகதி யெய்தவென்று மாமறைகள்
சொல்வதுபோ னானுமிங்கே சொன்னேன் குருபரனே. 4

கேட்பார் செவிகொடுத்துக் கேளாம லும்போவார்
ஆட்படுவார் காண்ப தரிதே குருபரனே. 5

மோசந் திருட்டு மொழிமாறிப் பேசுதற்கிங்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 6

தேசிக நிந்தனையூன் சேருமுயிர்க் கொலைக்கிங்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 7

நீசர் நுகர்லகரி நெய்யொழுகு மூன்புசிப்புக்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 8

பேசு மசத்தியங்கள் பேதகங்கள் குத்திரங்கட்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 9

மோசப்பொய்ப் பத்திரங்கண் மோசப்பொய்ச் சத்தியங்கட்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 10

ஏசற்ற புத்தேள்சொத் தீட்டும் பிறர்பொருள்கட்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 11

வேசை விபசார மெய்யன் பரையிகழ்தற்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 12

காசுபணந் தேடிக் கணிகையரைப் புல்குவதற்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 13

மாசைரச வாதசித்தி மைவசியங் கைம்மருந்துக்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 14

தாசரையுந் தம்படிற்றுச் சார்நடத்தி யேவவிங்கே
ஆசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 15

கூசத்து மங்கைமயல் கூறுங் கதைகளுக்கே
ஆசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 16

மாசற்ற வுன்னைவிட்டு மண்ணைகளை யேவணங்கற்
காசைப் படுவோ ரதிகங் குருபரனே. 17

---

13. கணிகை = பொதுமகள் = விலைமகள்; **நிகண்டுகள்** காண்க.

17. மண்ணை = பேய்.

தீபந் தனையேற்றிச் செங்கைகுவிப் பார்களருட்
டீப மிருக்குநிலை தேரார் குருபரனே. 18

சந்திரனைச் சூரியனைத் தாழ்வார்க ளந்தரங்க
சந்திரனைச் சூரியனைச் சாரார் குருபரனே. 19

என்றுநனி நாடினுன்னை யீட்டியுள்ள தேட்டமெலாம்
குன்றிவிடு மென்பவரு முண்டே குருபரனே. 20

முத்திநிலைக் கேசிவனை முன்னிநிற்க வேண்டுமிக
உத்திக்கின் றென்பவரு முண்டே குருபரனே. 21

உத்தியெனும் பூவாழ்க்கை யுன்னுநரைச் சத்தியரி
பத்திசெயப் பன்னுநரு முண்டே குருபரனே. 22

ஐந்தொழிலு முன்னிடமென் றாய்ந்தறியா மண்ணையெலாம்
இந்தவித மெண்ணி யிடையுங் குருபரனே. 23

இத்தகைய மாந்த ரிருக்குங் குழுவிடைநான்
எத்தனைபோ தித்தானு மென்னை குருபரனே. 24

எங்கு மிருக்குமென்பா ரின்னவித மென்றறியார்
அங்கிங் கெனவே யலைவார் குருபரனே. 25

நோக்கதனை மூக்குநுனி நெற்றிநுதல் வைப்பார்கள்
நோக்கினதங் கென்னெனவு நோக்கார் குருபரனே. 26

நோக்கறிவு சிற்றறிவாக் காண்டலினா னோக்குமதைக்
காக்குமறி வுண்டெனவுங் கண்ணார் குருபரனே. 27

சின்னாட் டொழுதுவினைச் சேர்வாற் றுயருறுகால்
உன்னைவிட்டு நிற்பவரு முண்டே குருபரனே. 28

செல்வமிருந் தால்வணங்கிச் செல்வமொழிந் தால்விடுவோர்
ஒல்குமிடை வேசியரை யொப்பார் குருபரனே. 29

22. உத்தி = யோசனை; 16 – 10–ன் குறிப்புரை காண்க.

இன்புதுன்பி ரண்டினுமுன் னேசிலடிக் கன்புடையார்
அன்புகிளர் பத்தினிபோ லாவார் குருபரனே. 30

இம்மைதனி னல்லோரா யுள்ளா ரிடுக்கணுறின்
உம்மைவினை யென்பா ருயர்ந்தோர் குருபரனே. 31

காரார் பிரவாகம் போலிருக்குங் கன்மமுனைப்
பூராவாக் கூடினல்லாற் போமோ குருபரனே. 32

கண்ணிலார் வெய்யோனைக் காணா ரவர்போலக்
கண்ணுணர்வி லார்காணார் கண்ணே குருபரனே. 33

எட்டுருவி னுங்கலந்தவ் வெட்டினுக்கு மேலானோய்
கிட்டுவார்க் கன்றோ கிடைப்பாய் குருபரனே. 34

அமுதபிள்ளை யேபா லருந்துமது போலத்
தொழுதபிள்ளைக் கன்றோ சுகமாங் குருபரனே. 35

தேடக் கிடையாத தெள்ளமுதைச் சேரவென்று
நாடித் திரிந்தானண் ணாதோ குருபரனே. 36

தன்னைப் பொதிந்திருக்குஞ் சட்டகமு மித்தையெனின்
அன்னியப்பண் டங்கணிலை யாமோ குருபரனே. 37

பாசபந்த மாகநவில் பாலகரை யீனுமில்லத்
தாசைதன்னை யாளினரு ளாமோ குருபரனே. 38

தூண்டிலிரைக் காசைகொண்டு துஞ்சுமச்சம் போன்மடமை
பூண்டுலக விச்சையிலோ போவேன் குருபரனே. 39

தந்த வறிவிருக்கத் தந்தைநீ தானிருக்க
எந்தவா வீண்போவே னீசா குருபரனே. 40

படித்தபடி நில்லாப் பதடிகள்போ னானும்
நடித்துத் திரிவேனோ நாதா குருபரனே. 41

கத்திநிலை விட்டே கதைகளினிப் பேசாமல்
சித்தந் தனையடக்கச் செய்யாய் குருபரனே. 42

31. உம்மை = முற்பிறப்பு

34. எட்டுரு = பூதமைந்தும், சூரியனும், சந்திரனும், உயிருமாம்.

37. சட்டகம் = வடிவம்.

இப்பிறவி வீணாகி யின்னுமொன்று வந்தானும்
அப்பிறவி யுன்னையலட் டாதோ குருபரனே. 43

சென்மமெய்து மென்றாலிச் சென்மந் துறவுபுகின்
சென்மமெய்தா தென்பதையுந் தேர்ந்தேன் குருபரனே. 44

நீநா னெனும்பேத ஞாயமதை நீவிரிப்பா
யானாலென் ஞாய மறுமே குருபரனே. 45

என்வழக்கு நின்வழக்காக் கண்டே னெனக் கருளாத்
தன்மைதனக் கோர்ஞாயஞ் சாற்றாய் குருபரனே. 46

கண்டிறுமாப் புற்றிருக்கக் காட்டலரு ளென்னுமொழி
கண்டேனென் மட்டிலதைக் காணேன் குருபரனே. 47

என்னடியார்க் கெஞ்ஞான்று மின்னலழி வேதெனநீ
சொன்னசொல் வீணாமோ சொல்லாய் குருபரனே. 48

சிந்தித்த வெல்லாஞ் சிவஞான தேசிகமாப்
பந்தித்து வைக்கவருள் பண்ணாய் குருபரனே. 49

அண்ண லருணகிரி யன்புக் கிரங்கியவோர்
தண்ணளிதந் தாளெனையுந் தாய்போற் குருபரனே. 50

70. சதாசிவக்கண்ணி

சீராருஞ் செல்வஞ் சிறந்தசச்சி தானந்தத்
தாராள வாழ்வே தனியே சதாசிவமே. 1

இல்லையென்று சொல்பவர்க்குமுண்டென் றிசைப்பவர்க்கும்
நல்லமை யாயிருக்கு நட்பே சதாசிவமே. 2

பாவிகளைப் புண்ணியரைப் பட்சமுட னோம்பியவர்க்
காவனதந் தாளு மரசே சதாசிவமே. 3

ஞாலத் தருக்கா னமனுலகெய் தாதிருக்கக்
காலைப் பிடிப்பார் கருத்தே சதாசிவமே. 4

பாடவுள்ள மூர்த்தம் பலமறைசொன் னாலுமெற்குத்
தேடிவந்த சேயே சிரேட்டஞ் சதாசிவமே. 5

ஏசில் சிவவுருவ மெத்தைக்கண் டாலுமுற்ற
ஈசனெனத் தாழ்த லெழிலே சதாசிவமே. 6

அஞ்ஞான மென்னுமழுக் கான்மாவை மூடினதால்
மெய்ஞ்ஞான மின்றலைதன் மெய்யே சதாசிவமே. 7

சேற்றைமழை போக்குமன்றிச் சேறகற்றா தவ்வாறுன்
ஆற்றலன்றிப் போகா தசுத்தஞ் சதாசிவமே. 8

கண்ணான் முகம்பார்க்கக் கண்ணாடி வேண்டுமாப்போல்
விண்ணேறற் குன்றனருள் வேண்டுஞ் சதாசிவமே. 9

நல்லறலிற் பானுவிம்ப நன்றாத் தெரிவதுபோல்
நல்லுயிரி னீவிளங்கு ஞாயஞ் சதாசிவமே. 10

ஆசைமலை போலவிங்கே யானாலும் போங்காலம்
காசும் வராதேயென் கண்ணே சதாசிவமே. 11

பொன்னீட்டி னோரைவிட்டுப் போனாலும் போமவரப்
பொன்னைவிட்டுப் போனாலும் போவார் சதாசிவமே. 12

காயகற்ப வாழ்வுமொரு காலமழி வாமெனிற்கீழ்
ஆயபுலை யாக்கைநிலை யாமோ சதாசிவமே. 13

திண்மையுற்ற சித்தியெல்லாந் தீழ்ப்பாமென் றல்லமனார்
உண்மைவித்தை காட்டினது முண்டே சதாசிவமே. 14

தூயபடி கம்போன்ற வான்மாவைத் துப்புடையோர்
காயமுள்ள போதேதான் காண்பார் சதாசிவமே. 15

நாஞ்சாமி யென்னாம னல்லருளி னாளுநிற்கும்
ஓஞ்சோகம் பாவனையோ ருய்வார் சதாசிவமே. 16

16. சோகம்பாவனை – இதன் பொருள் விவரமெல்லாம் 5–வது மண்டலமாகிய **திருப்பா**வின் 39...7 – ஆம் பாட்டின் குறிப்புரையிற் காணலாம்.

பொாய்ம்மார்க்க மத்தனையும் பொய்யெனவே தள்ளிநிற்கும்
மெய்ம்மார்க்க மொன்றேதான் வேண்டுஞ் சதாசிவமே. 17

பொாய்வீடு கட்டியதிற் பொய்வாழ்க்கை யுற்றேனுன்
மெய்வீட்டு வாழ்க்கையினி வேண்டுஞ் சதாசிவமே. 18

கவ்வுநாய் வெள்ளெலும்பைக் கவ்விக் கடிப்பதுபோல்
இவ்வுலக விச்சையிது வேனோ சதாசிவமே. 19

இவ்வுலக விச்சையென்ப தில்லைநிலை யாமுனடி
எவ்விதத்துஞ் சேரவெனா திச்சை சதாசிவமே. 20

கண்டனவெல் லாமறையக் காண்பதொன்று மேநிறையக்
கண்டு களிப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே. 21

பாட்டிற் பயில்வதுபோற் பட்டாங் கபயாத்தம்
காட்டி யழைப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே. 22

கூப்பிட் டழைத்திதன்மேற் கொள்பிறவி யில்லையெனக்
காப்பிட்டு வைப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே. 23

அறிவை யறிவதுதா னர்த்தமென்று சொன்ன
குறியிற் கிடப்பதெந்நாள் கூறாய் சதாசிவமே. 24

நினைப்பு மறப்புமற்று நிற்குஞ் சமாதிக்
கெனைப்புணர்த்த லெந்நா ளியம்பாய் சதாசிவமே. 25

முப்பத்தா றிற்குமுதன் மூலமா யுள்ளவுனை
எப்போ தடைந்துசுக மேற்பேன் சதாசிவமே. 26

சற்குருவுக் குச்சீடன் சற்புத்ர னாவதுபோல்
அற்பனுமுன் னாற்புதல்வ னானேன் சதாசிவமே. 27

தந்தைநீ சேய்நானென் றுள்ள தகைமையினால்
எந்தவித மும்பற் றிருக்குஞ் சதாசிவமே. 28

---

26. முப்பத்தாறு = ஆன்ம தத்துவம்–24, வித்தியா தத்துவம்–7, சிவ தத்துவம்– 5.

பாலகரை யிங்கே படிப்பிப்போர் பற்றுவது
போல வெனைவலித்துப் போவாய் சதாசிவமே. 29

காட்டுழுவை முன்னாட்டைக் காட்டுவது போனமன்முன்
காட்டிக் கொடுப்பாயோ கந்தா சதாசிவமே. 30

நீலக் கடுவிழியார் நேயமறந் துன்னருளாம்
பாலைக் குடிக்கவெனைப் பாராய் சதாசிவமே. 31

பேசும்பேச் செல்லாமுன் பேச்சா விருக்குமெனின்
பாசமறு மன்றோகண் பாராய் சதாசிவமே. 32

சோற்றைப் புசித்துச் சுகம்பெறவென் றோம்புநெய்த்தோர்
ஊற்றுச் சடமயக்கை யோட்டாய் சதாசிவமே. 33

நிட்டைதனி லுண்மயக்கங் கொண்டிடார் நீளுடம்பு
விட்டாலு மம்மயக்க மேவார் சதாசிவமே. 34

தோன்று முயிர்க்குடம்பு தோன்றியமுன் னாடொடங்கி
ஈன்றவளெண் சொல்வோ ரெவரே சதாசிவமே. 35

இன்னுந்தா யுண்டென் றிசைக்காம லிப்பிறப்போ
டன்னையருட் சத்தியென வாக்காய் சதாசிவமே. 36

இப்பார் நசையினர்கட் கிட்டபதந் தேசமின்றி
எப்போது மெங்குநினை யென்னாய் சதாசிவமே. 37

நீச்சுநிலை யற்றவரு ணேயப் பரவையினான்
மூச்சடங்கி யேகிடக்க முன்னாய் சதாசிவமே. 38

உள்ளுக்குள் ளேதா னொளித்துக்கொண் டேயிருக்கும்
கள்ளப் பொருளையெற்குக் காட்டாய் சதாசிவமே. 39

மாயையென்ப துன்னு மனமோக மாமதனை
மாய வுபாயமிழை மாசில் சதாசிவமே. 40

---

30. "கந்தாசதாசிவமே" என்றியம்பியவாற்றானும், ஈற்றுக்கண்ணியில் "எம்மானருணகிரியீசா" எனக் கூறியவாற்றானும் சதாசிவம் எனக்கூறப்பட்ட பெயர்ப்பொருள் குமார சிவமேயல்லாது பிறிதில்லையென்க.

நெஞ்சநல்ல தேலைந்து நல்லனவே நெஞ்சமொன்று
நஞ்சாகி னவ்வைந்து நஞ்சே சதாசிவமே. 41

ஐந்து மறிந்திடினு மைந்து மடங்கிடினும்
சிந்தைநிற்க நிற்றலன்றோ திட்டஞ் சதாசிவமே. 42

சாதனத்தி லேறமயந் தன்னைமறந் தேதுயிலின்
ஏதமுடைக் கேவலம்வந் தேயுஞ் சதாசிவமே. 43

சாதனத்தி லேறமயந் தாழ்ந்த விடயநினைப்
பேதுமுறு மேற்சகல மெய்துஞ் சதாசிவமே. 44

நானினைத்தா னீவாராய் நானினையே னேல்வருவாய்
ஈனமற்ற வுன்னிலைமை யென்னே சதாசிவமே. 45

வேமுனெடுத் தாலரிசி வெந்துகுழைந் தாலுதவா
தாமெனவு நன்றா யறிந்தேன் சதாசிவமே. 46

நினக்குநா னுள்ளாயு நிற்கயன்மை யாயும்
எனக்குனீ யாயுநிற்ற லென்னே சதாசிவமே. 47

நானருளி லேயடங்க நல்லருளுன் கண்ணடங்க
நீநினைவு கூர்வதெந்த நேரஞ் சதாசிவமே. 48

எண்ணமறி வாய்முடிக்கு மெண்ணமறி யேன்றயவு
பண்ணியிட னிற்கே பரங்காண் சதாசிவமே. 49

எம்மா னருணகிரி யீசா வுனைமருவும்
செம்மாப் பெனுள்விரியச் செய்யாய் சதாசிவமே. 50

ஆகப்பிரபந்தம் எழுபத்தினும் போந்த திருப்பாடல்	1146
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	1149

71. தேர்ந்தேனேயென்கண்ணி.

சத்திநிபாத விளக்கம்.

பொன்னாடு மண்ணாடும் போற்றுங் குமரேசன்
தன்னாணை யெல்லாந் தயாளமென்று தேர்ந்தேனே. 1

அனாதிமல பந்தவுயி ரம்மலத்தை யாய்ந்து
மனோலயமுற் றுய்யவிவண் வந்ததென்றுந் தேர்ந்தேனே. 2

எம்பெருமான் சேவடிக்கன் பில்லாத சீவனெல்லாம்
தம்பெருமை குன்றித் தவிக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 3

மாயையின் பொய்ப்போக வாஞ்சைதனை மெய்யென்று
மாயுமுயிர் வந்துவந்து மாளுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 4

பொய்ப்போகங் கைத்தவர்க்குப் பூரணத்தைக் காட்டவெம்மான்
மெய்ப்போத கஞ்செய்யு மெய்ப்பரிவுந் தேர்ந்தேனே. 5

செய்தவினைக் கீடாகச் சேர்ந்த பிறப்பினின்றும்
தெய்வமுயர் சென்மமதிற் சேர்க்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 6

மாயையின்கர்ப் பத்துண் மலவிருளி லேகிடந்து
தோயுயிரைச் சுத்திசெய்வான் விட்டதையுந் தேர்ந்தேனே. 7

விட்டவுயி ராம்பசுவின் மெய்ம்மூல தேகமொளி
ஒட்டுமிடை மாயையெனு முண்மையையுந் தேர்ந்தேனே. 8

காரணவம் மூலவுடற் கட்டுயிர்க்குச் சூக்கமெனும்
சாரவுடம் பீதலருட் டாதையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 9

சூக்கவுயிர் தூலமெய்துங் காலமள வாகாயத்
தேக்கமுற்றுத் தான்கிடக்கு மென்பதையுந் தேர்ந்தேனே. 10

சூக்குமத்திற் பக்குவந்தான் கண்டாற் றொடர்புபற்றி
ஆக்கலசை யாத்தா வரத்திலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 11

தாவரத்திற் பக்குவந்தா னுற்றாற் சரிக்குமுயி
ராவனவுள் ளூருருவ மண்ணுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 12

ஊருயிரிற் பக்குவந்தா னுற்றா லுதகமதிற்
சேருயிருட் பல்லுருவஞ் சேருமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 13

நீருயிரிற் பக்குவந்தா னுற்றா னிகழ்விசும்பிற்
சாரங்கொள் புள்ளாச் சமையுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 14

புள்ளுருவிற் பக்குவந்தா னுற்றாற் புவியிலுய்யும்
மள்ள விலங்குருவம் வாங்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 15

விலங்குருவிற் பக்குவந்தா னுற்றால் விவேகம்
இலங்குபல மக்களுடம் பேற்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 16

அம்மக்க ளிற்சிலர்தா மாசி றவமிழைத்துச்
செம்மைச் சுவர்க்கமடை வாரெனவுந் தேர்ந்தேனே. 17

மானுடத்திற் பக்குவந்தா னுற்றவுயிர் மாண்புடைய
தானப் பரதகண்டஞ் சாருமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 18

பரதத்திற் பக்குவமாம் பண்படைநல் லாவி
பிரமமுத னான்குட் பிறக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 19

நால்வருண மேவிநிற்கு ஞான்று புறமதமாம்
மால்கிளக்கு மார்க்க மருவுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 20

புறமதத்திற் பக்குவமுற் றாலதுதான் போதச்
செறிவி லனித்தமுத்தி சேருமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 21

அந்த வனித்தமுத்தி யாகியபின் பாதியுடைச்
சொந்தவக மார்க்கமதிற் றோன்றுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 22

அகச்சமய மாறிலுள்ள சாதனமம் மூர்த்தி
பகமந்த்ர நிட்டைப் பதவளவுந் தேர்ந்தேனே. 23

அக்கதிக்கட் பக்குவந்தா னுற்றவுயி ராகமத்தின்
மிக்கசித் தாந்தநெறி மேவுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 24

---

13. பல்லுருவமென்றதனால், இங்கே ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் பலமுறையெனப் பொருள் விரித்துக்கொள்ளவேண்டும் அவ்வாறனைத்திற்குங் கொள்க.

19. பிரமமுதனான்கு = பிரம சத்திரிய வைசிய சூத்திரம் எனப்படு நான்கு வருணம். இவ்வருணங்கள் தொழிலாற் கொள்ளப்படுவன.

23. பகமந்த்ரம் = மோக்ஷமந்திரம்; வடநூன் முடிபு. **பகம்** = மோக்ஷம்.

24. ஆகமத்தின் மிக்க சித்தாந்தம் = 36–தத்துவங்களைக்கூறு சித்தாந்தம்.

சித்தாந்த சோபான நான்கிற் செழுஞ்சரியைக்
கொத்தா லுலோக முறுமெனவுந் தேர்ந்தேனே. 25

கிரியைதனில் யோகினின்றாற் கேள்பூக்க வாழும்
இரிபில் சமீபமுரு வெய்துமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 26

முக்கதியு மெக்காலு மொய்வினையின் போகமிவை
தொக்கென் றருவிருத்தல் சுத்தமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 27

சுத்தவிந்தப் பக்குவத்தைத் தூயதல மென்றுமுயிர்ச்
சித்தின் விளக்கமென்றுஞ் சேயருளிற் றேர்ந்தேனே. 28

இத்தலமெல் லாத்தவர்க்கு மேசிலனு வர்க்கவைந்து
கர்த்தருக்கு மெட்டாக் கதழ்வெனவுந் தேர்ந்தேனே. 29

அருளென்னுஞ் சிற்சத்தி யங்ஙன முட்டங்க
உருவில் விதேகமுத்திக் குன்னுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 30

இத்தரத்தி லைக்கியத்தை யெய்தறுணி பென்னுமிச்சை
உத்துங்க மாக வுதிக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 31

அப்பரமே யாசா னிலிங்கமடி யாரெனப்பேண்
துப்புச் சமரசமுந் தோன்றுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 32

பிறப்பிறப்புக் கேதுவென்னும் பெந்தவுத்தி யோகம்
துறக்க விராகமக்காற் றோன்றுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 33

ஆனசமு சாரமென்று கேட்டாலு மஞ்சியுள்ள
மானசமு மூச்சு மடங்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 34

பாச மகன்றமுத்தர் பக்கலைவிட் டேகாத
வாசமு நற்பணியு மல்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 35

நற்பணியின் முத்தரயர் நற்பூசை போலவுயிர்
உற்சாக மாயிழைக்க வுன்னுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 36

---

27. வினையின் போகம் = சரியை கிரியை யோக மென்னுந் தொழில்வழி யெய்து போகம், தொக்கென் றரு விருத்தல் = குறைவென்று (ஞானமாகிய) அருவிலிருத்தல்.

30. "விதேக முத்தி" இன்னதென்பதைச் **செக்கர்வேளிறுமாப்பில்** 28,29 ஆஞ் செய்யுள் களிலறியலாம்.

அன்னணமற் பாற்பூசை யாற்றிச் சிவபணியும்
நன்னருறச் செய்யுமென்று நன்றாகத் தேர்ந்தேனே. 37

அன்பாற் சிவசரிதங் கேட்கு மனாரதமும்
நன்கார் சிவத்தைநெஞ்சி னாட்டுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 38

மோக்கப் பிரசாத போகமோ கிக்குமங்ஙன்
ஆக்கியுற்ற போக மருந்துமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 39

முத்தருற வாதி மொழிந்தவெட்டும் வாக்கோடு
சித்தமுடம் பென்பனவுஞ் சுத்தியென்றுந் தேர்ந்தேனே. 40

இச்சுத்தி சீவனுற்றா லெம்பெருமான் பித்தேறி
இச்சகத்துப் பற்றையிகந் தேகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 41

எந்தை பராபரத்தை யெண்ணியய ரிக்கருமம்
பந்தந் தராவெனநூல் பன்னுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 42

இப்பருவ மேவிளைக்கும் பத்திசத்தி யுட்பதிந்தால்
ஒப்பில் விவேக முதிக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 43

பத்தியெனு மஞ்சனத்தை யிட்டாற் பரமகுரு
சுத்திசெய வென்றெதிரே தோன்றுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 44

ஞானாசாரியரருள் விளக்கம்.

இந்தவுயர் பக்குவமுற் றாலணுவிற் கெம்பெருமான்
வந்துமலம் போக்கும் வழுத்துமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 45

மாநுடத்தை மாற்றவென மாநுடமா வந்துநின்று
நானென்னல் சீத்தறிவு நல்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 46

தாங்கித்தா னாக்கியென்றுந் தன்னடிக்கீழ் வைத்தனிலை
ஆங்கதியென் றாகமநூ லார்க்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 47

இந்தவுயர் தீட்சைகுரு மேனியிலு மோர்ச்சீடன்
சிந்தையிலு நின்றருளே செய்யுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 48

45. வழுத்தல் = சொல்லல்; 27 – 76ன் குறிப்புரை காண்க.

கள்ளமில்விஞ் ஞானகலர் கட்கிறைவ னாரருடான்
உள்ளுளே நின்றுமறைப் போட்டுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 49

தண்ணருளுட் கன்மமலஞ் சார்ந்த பிரளயர்க்குக்
கண்ணுதலா நின்றுகதி காட்டுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 50

தெவ்விலருண் மும்மலத்துச் சித்தாஞ் சகலரெதிர்
அவ்வவுரு வாய்நின் றருளுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 51

குருவென்னுஞ் சொற்கருத்தங் குற்சிதமா மோகம்
மருவாம னீக்குகின்ற மன்னனென்றுந் தேர்ந்தேனே. 52

தீட்சை விளக்கம்.

காரண மாயையெனுங் கர்ப்பங் கடத்தியெழிற்
பேருடலி லேற்றுவது பீசமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 53

சன்மமுளை யாயிருக்குங் கன்மஞ் சவட்டியந்தச்
சென்மமுடி வாள்வதுநிர்ப் பீசமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 54

தெருளாரு நிர்ப்பீச தீட்சைசெய்த போதே
ஒருமூன்று நீக்கியிட லுண்டெனவுந் தேர்ந்தேனே. 55

முக்கரும முந்தீர்ந்த வக்கணமே முத்தியுறல்
சிக்ககன்ற சத்யநிரு வாணமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 56

பேசிந் நிருவாணம் பெற்றானென் பாற்கொருகால்
தேசொ டுமாபதியார் செய்ததென றேர்ந்தேனே. 57

சீரியநிர்ப் பீசத்துந் திண்மைப் பிரார்த்தமன்
றோரிரண்டு நீக்குதலு முண்டெனவுந் தேர்ந்தேனே. 58

இத்தீட்சை பெற்றோர்க் கெடுத்த வுடலொழிகால்
நத்துபிரா ரத்த நசிக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 59

56. சத்யநிருவாணம் – வடநூன்முடிபு.

57. “பெற்றான்” என்பான் கதி யாதாம்? என்பது பற்றி 46–16ன் குறிப்புரையிற் கூறியாயிற்று.

58. பிரார்த்தம் – பிராரப்தம் என்னும் வடசொற் சிதைவு.

இந்தநிரு வாணமென்ப தின்பேர் சிரமிதனால்
பந்தமற்ற பேர்தாம் பலவரென்றுந் தேர்ந்தேனே. 60

சேமநல்கு மீதசத்ய தீட்சையென்று மித்தையுற்றோர்
ஆமிலத்தைப் போலிருப்பா ரன்பரென்றுந் தேர்ந்தேனே. 61

தீட்சையெனுஞ் சொற்கருத்தந் தெய்வமொன்றைப் போக்கியொன்றை
மாட்சியரு ளாலே வழங்கலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 62

நெல்லிற் றவிடுமியுண் ணிற்குமுளை போலிருக்கும்
பொல்லா மலமூன்றும் போக்கலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 63

எக்காலு நீங்காத வெங்கடவு டன்னிலையை
எக்கழுத்த வன்பினனி யீதலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 64

மேலுரைத்த பக்குவங்கண் மேவார்க்கு மேன்மார்க்கம்
சீலமுட னீயாது தெய்வமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 65

மீன்சினையைப் பார்ப்பதுபோன் மின்விழியாற் பேதித்தல்
தானயன தீட்சையென்று சங்கையறத் தேர்ந்தேனே. 66

ஆமையண்ட நோக்குதல்போ லாஞ்சோகம் பாவனையில்
தேமருவல் பாவனையென் றீட்சையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 67

கோழியண்டங் கோடலொப்பக் கொள்கரங்க ளாலணைத்தல்
பாழிப் பரிசமென்ப பாங்கரென்றுந் தேர்ந்தேனே. 68

நெஞ்சினடு வேநுழைந்து நிற்குமுயி ரைக்கிளப்பிச்
செஞ்சிவத்தி லேநிறுத்தல் யோகமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 69

மந்திரத்தி னாயகமா மந்திரங்கள் சொல்லிவைத்தல்
செந்திருக்கொள் வாக்கெனுமோர் தீட்சையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 70

புத்தகத்தி னேராப் பொருள்விளக்கிக் காட்டுவது
சித்துரைக்குஞ் சாத்திரமென் றீட்சையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 71

கட்டீட்சை யாதி கழறியுள்ள வோராறும்
சிட்டரடை மெய்ஞ்ஞான தீட்சையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 72

72. கட்டீட்சை = நயன தீட்சை.

ஓரெழுத்து விளக்கம்.

சின்மயமாத் தீக்கையெல்லாந் தேசிகன்சொல் லோர்மொழியில்
தன்மயமாக் காட்டுமென்றுஞ் சங்கையறத் தேர்ந்தேனே. 73

ஓர்மொழியே மோனநிலை யோர்மொழியே நிற்குநிலை
ஓர்மொழியே யோரெழுத்து மென்றவுண்மை தேர்ந்தேனே. 74

ஓரெழுத்தே யோதாம லோதவுள்ள தென்றுமந்த
ஓரெழுத்தை யோலையெழுத் தில்லையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 75

ஓரெழுத்தே பற்றியவா றொவ்வவந்து முற்றுமென
ஆரணந்தா னோதுவண்ண மாக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 76

ஓரெழுத்தே சித்தாந்த மோரெழுத்தே வேதாந்தம்
ஓரெழுத்தே நாதாந்த வுண்மையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 77

ஓரெழுத்தே போதாந்த மோரெழுத்தே யோகாந்தம்
ஓரெழுத்தே யோவாக் கலாந்தமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 78

ஓரெழுத்தே யொன்றிரண்டென் றோதாச் சமரசமும்
ஓரெழுத்தே யெங்குமுள்ள வுண்மையென்றுந் தேர்ந்தேனே. 79

ஓரெழுத்தே யைந்தெழுத்து மோரெழுத்தே யோமெனலும்
சீரியசின் முத்திரையு மென்றுநனி தேர்ந்தேனே. 80

அவ்வெழுத்திற் கைந்துகுறி யாமவற்றுண் மூன்றசத்து
செவ்வையுள்ள மற்றிரண்டுந் தீர்க்கமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 81

அவ்வெழுத்தை ஞாதுருஞே யங்காட்சி யற்றுளவோர்
தெவ்விலின்ப மாமதுரத் தேனெனவுந் தேர்ந்தேனே. 82

வைதிகத்திருநீற்று வண்மைவிளக்கம்.

வீட்டகத்திற் சாணி மெழுகிநலஞ் செய்தலொக்கும்
சேட்டமறை நீறு திமிர்தலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 83

---

80. "ஓம்" இதுவே சூக்கும சடக்கரம்.

நீறிடா நெட்டுடம்பு சுத்தமில்லை நீத்தவுயிர்
ஊறகத்தி லேயுறைவோ ரொக்குமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 84

ஆபாத சூட மணியுயிரா டாவிடினும்
ஆபாத சூடநல மாகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 85

மேலாந் தவத்தழகை வெண்ணீ றளிக்குமென
நூலாளர் வாக்கு நுவலுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 86

சாத்துவிக மெய்ஞ்ஞானந் தான்வளர்ப்பா னக்கினியிற்
பூத்ததிரு நீற்றைநனி பூசலென்றுந் தேர்ந்தேனே. 87

உற்றபிணி தீர்ப்பா னுரியோர்க் கருமருந்தும்
அற்றமற்ற வெண்ணீறே யாகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 88

அம்பரத்தி னாசைவிஞ்ச வம்புவியி னாசைதுஞ்ச
எம்பெருமா னிட்டபொடி யீதெனவுந் தேர்ந்தேனே. 89

எத்தனைதாங் கற்றாலு மெத்தனைதாம் பெற்றாலும்
இத்திரு நீற்றைவிடா ரின்பரென்றுந் தேர்ந்தேனே. 90

குகப்பிரமானந்த விளக்கம்.

வெறுவெளியிற் கையேந்தி வேண்டுவதிற் றேவை
அறியவொண்ணா துண்ணுழைந்தா லாகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 91

உண்ணுழைந்து கார்நீத் தொளிருயிரைக் கண்டபின்பு
தண்ணருளைக் காண்டல் சரதமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 92

தனக்குணர்ச்சி யாகநிற்குஞ் சத்தியைக்கண் டாங்கே
தொனிப்பின்றி யாழ்தல் சுகமெனவுந் தேர்ந்தேனே. 93

அவ்வருளிற் றோயா தழுந்தியரு ணாதனண்ணல்
செவ்வியசம் பன்னசுகா தீதமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 94

சொன்னசுகா தீதநிலைத் தோய்விற் பசுஞானம்
உன்னாது சாமங் கொருவனென்றுந் தேர்ந்தேனே. 95

84. ஊறகத்தில் = இடையூறுள்ளவிடத்தில்.

85. ஆடாவிடினும் = நீரில் முழுகாவிடினும்.

ஒருவனெனு மெம்மா னொளியோன்கண் ணோக்கைத்
தெரியா தடக்குதல்போற் செய்யுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 96

சீவபோ தத்தையந்தத் திட்டமிறை யோன்கவர்கால்
ஆவியுந் தேவனென வாகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 97

நித்த விரண்டுமொன்றா நிற்கு மனாதிநிலை
அத்துவிதங் காண்டலிது வாகுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 98

புந்திநெறி யாமிதனைப் போரூர்ச் சிதம்பரப்பேர்
எந்தையை யாண்டமுரு கீயுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 99

ஆனந்த வாழ்வை யருணகிரி நாதனுடை
யீனமறுத் தாண்டகுக னீயுமென்றுந் தேர்ந்தேனே. 100

72. பரம்பொருட்கண்ணி.

படைப்பாய் புரப்பாய்பின் பாழாக்கி யாள்வாய்
கடைப்பட்ட நாயேற்கென் கண்ணே பரம்பொருளே. 1

நீடனந்தச் சோதிவெளி நின்றுசுக துக்கமென்னும்
நாடகங்கள் செய்திடலு நட்பே பரம்பொருளே. 2

சிவனிடத்திற் சீவச் செயலொப் படைத்தோர்
அவனித் தொழில்விரும்பு வாரோ பரம்பொருளே. 3

உடல்பொரு ளாவியெல்லா முன்னிடமீந் துள்ளோர்க்
குடல்பொரு ளாவிதுண்டா வுண்டோ பரம்பொருளே. 4

சும்மா விராமலெனைச் சும்மா விருக்கவைத்த
அம்மா னுனக்கயனா னாகேன் பரம்பொருளே. 5

சொல்லே றரும்புகழ்கள் சொன்னபெரி யோனடைந்த
எல்லா நலமுமெனக் கீந்தாள் பரம்பொருளே. 6

73. பூரணக்கண்ணி.

ஆரணஞ்சொல் கின்றபடி யஞ்சகத்தி லான்மாவிற்
பூரணம தாகப் பொலிந்துளவெம் பூரணமே. 1

எண்மைகணித் திந்நா ளெனக்கறிவை யூட்டவந்த
சண்முகமே யாதிசிவ சற்குருவே பூரணமே. 2

சுட்டுணர்வுஞ் சூனியமுஞ் சொல்லவொண்ணாச் சோதியென்று
கட்டுரைக்கு நான்மறையுங் காணாத பூரணமே. 3

ஆனியின் றெங்கணுமென் னாதிநீ நிற்றலினால்
சூனியமென் றெவ்விடத்தைச் சொல்லலாம் பூரணமே. 4

மறப்பு நினைப்புமிலெம் மானுன் சுபாவச்
சிறப்பினை யாருரைப்பார் செவ்வனே பூரணமே. 5

வேதாக மங்களிகழ் வோரும் விவேகநிட்டை
ஓதாத வேட்டோரு மொன்னாரே பூரணமே. 6

அன்பான மூர்த்தியைப்போ லான்மாவு மாதல்வீ
டென்போ ரனுபவந்தா னில்லாரே பூரணமே. 7

சங்கப் பயிரவியைச் சாம்பவியைக் கேசரியை
அங்கமென வுள்ளகைகாட் டற்புதமே பூரணமே. 8

கைகாட்டு மார்க்கநின்றே காண்போர் நிருவிகற்ப
மெய்வாழ்க்கை மேவுவது மெய்யேயெம் பூரணமே. 9

ஈரெண் சகச்சிரசந் தப்பா வியம்பியமெய்
ஆரியனை யாண்டவின்ப வன்பேசம் பூரணமே. 10

ஆகப்பிரபந்தம் எழுத்திமூன்றினும் போந்த திருப்பாடல்	1262
தெய்வ வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	1265

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஆனந்த மேகுக பிரமம் – சச்சி
தானந்த ஞான சதானந்த பிரமம்

1. **எ**ந்தை யவனருள் கொண்டே - யுனக்
கெடுத்துச்சொல் வேன்செவி கொடுத்துக்கேண் ஞேயா
சிந்தைகெட் டுத்துயி லுங்கால் - செலல்
செப்பி னெழுபதோ டைந்தங் குலங்காண். (ஆனந்த)

2. **மா**தர்சை யோகத்தி னாற்பத் - தெட்டும்
மருவிய முக்காலு மாம்விரைந் தோடும்
போதிரு பத்தைந் தரையாம் - சென்று
போம்போது தான்பதி னெட்டாகு ஞேயா. (ஆனந்த)

3. **உ**ண்ணும் பொழுது மொலிக்க - மொழி
யுரைக்கும் பொழுதும் பதின்மூன் றரையாம்
நண்ணிய சாதார ணத்தி - லிரு
நான்குட னொன்றா நலிவது ஞேயா. (ஆனந்த)

4. **ஒ**ன்பதி லேவிட யந்தா - னில்லா
தொடுங்கிடி னெட்டேகா லாமே ழரைக்கே
இன்பச் சமாதிதான் கூடி - நன்றா
யிருக்கலா மற்றப் படிக்கில்லை ஞேயா. (ஆனந்த)

5. **ஏ**ழரை தன்னிலே முக்கால் - குன்று
மேனற் கடாக்ஷவாக் குண்டாகு மாறில்
ஊழொடு முக்காலந் தோன்று - மதி
லோர்முக்கால் குன்றின்மெய்ஞ் ஞானக்கண் காணும்.
(ஆனந்த)

---

5. முக்காலந் தோன்றல் = தனக்கெய்து பலனுக்குரிய மூன்றுகாலமுந் தோன்றுதல். முக்காலந்தோன்ற லென்னும் பிரயோகம் வருமிடங்கடோறும் இதுவே பொருளென்றும், உலக ஆரம்பமுதல் அந்தம்வரையிலுமுள்ள சருவ பலாபல காலங்களை யறிந்து கூறுவாரொரு வருமிலரென்றும், கூறினதற்கு ஒரு நூலுமின்றென்றும் அறிந்துகோடல் அறிவுடைமையாம்.

6. **நா**லரை தன்னிலா காய - கம
னந்தனக் குண்டா மதின்முக்கால் குன்றின்
கோலப் பதினான் குலகும் - நிமை
கொட்டு மளவிலே சுற்றி வரலாம். (ஆனந்த)

7. **மூ**ன்றிலே யட்டமா சித்தி - கூடு
முக்கா லடங்கிடி னவநிதி செய்ய
ஆன்றவல் லாண்மையுண் டாமொன் - றரைக்
கான்மாவைக் காணலா மன்புள்ள ளேயா. (ஆனந்த)

8. **மு**க்காலி லீசுர வமிச - மாகி
முன்பினுந் தன்னிழல் காணாம னிகழும்
முக்காலு மற்ற விடத்தே - பர
முத்தி யெனும்பெரு வாழ்வாகு ளேயா. (ஆனந்த)

9. **இ**ந்தத் திதியிற் புசிப்பும் - நீரு
மிதமான காற்று மனாவசி யஞ்சேர்
எந்த வியாதியுஞ் சாவு - மில்லை
யெழிலான தேசுநல் வாசமு முண்டாம். (ஆனந்த)

10. **இ**ந்தவி தம்பர மேசன் - சொற்றா
னென்றுநீ தேரிதின் மூச்சைப் பிடித்துப்
பந்திப்ப தில்லை மனத்தை - யுள்ளே
பந்திக்கத் தானே யடங்குமம் மூச்சு. (ஆனந்த)

11. **மா**ற்றஞ்செய் வன்மனக் கல்லைப் - பத்தி
மார்க்க குகைதனில் வைத்தே யுருக்கி
ஊற்று குகன்பதந் தன்னி - லந்த
வுத்தம மான மனோலய மெய்தும். (ஆனந்த)

12. **வீ**ட்டுக் குடையவ னீயே - யந்த
வீட்டிற் சுகிக்கவிவ் வீட்டைநம் பாதே
ஊட்டு மறுசுவை போக்கிச் - சிவ
னூட்டு முருசியை யுட்கொண்டு தேக்கு. (ஆனந்த)

---

7. நவநிதி = பத்மம், மஹாபத்மம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், வரம் என்பது வடமொழி நிகண்டு. மகரம், குந்தம், வரமென்பன நீக்கிக் கற்பம், நந்தம், மகா வென்பன சேர்த்துளர் சில தமிழர்.

13. **தோ**ன்றிடு தூக்கமுந் தள்ளிக் - கெட்ட
சோம்பலுந் தள்ளிச் சுகமெல்லாந் தள்ளி
ஊன்றிய யோகத்தி னில்லங் - கேநின்
றுண்டாகு மானந்த மெல்லாநீ கொள்ளே. (ஆனந்த)

14. **கொ**ண்ட தவத்திலே நின்றுன் - னெரி
கொண்ட பசிக்கெதிர் வாய்த்ததை யுண்டவ்
வண்ட வெளியிலே சென்று - கண்ட
வற்புத மெல்லா மடக்கஞ்செய் துய்யே. (ஆனந்த)

15. **சீ**ர்மலி யானந்த வீட்டின் - பத்தைச்
சேர்ந்த வண்ணாமலைப் பேரெந்தை யீசன்
கூர்வடி வேலுடை யைய - னென்னுட்
குடிகொண்ட வொருவன்ற னடியென்றும் வாழி.
(ஆனந்த)

74. திருவுருமலைக்கோமகன்.

பஞ்சவிம்சதியதிக சதபங்கி.

*1.*கலைச்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.*

1. *தனதன தானன தானன தானன*
தானன தானன தானன தானாதந்
தனதன தானா தனனா தனனா தனனா
தனதன தனதன தானதனா

(1)

திருமலி தாரணி சீர்முரு காவடர்
சேனைய னேயொளிர் சேயவ னேமாவொண்
டெருளர தீதா வரதா திருவே பரிவே
திடமுடை மயில்வரு சேவகனே

* கலை அறுபத்துநான்காதலின் கலைச்சீரென்பது : அறுபத்து நான்கு சீருடையதாமாறு காண்க. **தார்** – கிண்கிணிமாலை.

திகழ்மறை பாடிடு தேமுத லேயதி
தீரமு ளோயறு தேசுரு வாவேதன்
செயல்புரி தேவா விமலா செனியா தவனே
சிறுமையில் பிரதம சேகரனே
சிதலையின் மாசுரர் சேதன னேசுக
தீபக மேயறு சீலமு ளோய்காலஞ்
செடிதபு காலா சிவனே செழுமா மணியே
சிவகண பதியிளை யோய்திணியா
சிலைவலர் சீய ம தீவிர வேண் மணி
சேரணி யோயுயர் தேகமு ளோய்போர்வெஞ்
சிலைவகிர் சேடா பொருநா திரிசூ லதரா
சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே.

தருமமெ யாரணர் சார்முனி யேகிளர்
தானைய னேநல தாயனை யாய்தூவின்
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே சருவே சுரனே
தடநில வயவறு தாரகனே
சகவுயிர் நாடக சாமிச தாசிவ
தாரணி வோய்தொழு தாசர ணாநீதந்
தயவுளர் தாதா நிபுணா தனிவா னவனே
தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே
சதமுனை வாசவர் சாதப தீயொரு
தாபமி லோய்விரி சாலமு ளோய்வாலஞ்
சடுவரி வாழ்வே சதுரா தழன்மா மகனே
சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனே

அதிதீவிரவேள் எனற்பாலது ‘‘அதீவிரவேள்’’ எனப் பொருந்திற்று.

மணிசேரணி = திருக்கண்மணிமாலை. **உயர்தேகம்** = மகாவிசுவரூபவடிவு.

நீதம் = விளையாடல்; வடசொல். **தழல்** = கார்த்திகை.

சலமறு தூயவ சாவிலி யேமிகு
        சாரிய னேகுண சாகர மேசார்திண்
டலைமையர் மீளீ சனதா சருவா பரணா
        தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்

செருமலி யாரயில் சேர்கர னேநிறை
        தேனைய னேகமழ் தேயமு ளோய்பாவின்
றெரியல தீசா பரமா திருமான் மருகா
        திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
சிகலறு பாடகர் சேமமு தாலுயர்
        தேரமர் வோய்பல தேசம னாகாதுஞ்
செயமுனி சேயே கழலோய் தினைமா வுணியே
        சிறுகறு மருமறை தேடிறையே
சிதடுறு பாசகர் தீதடு கோபர
        சீபதி யேபுகழ் சீலர ணாலாலுஞ்
செடிநகையாளீ திதியோய் செழியோ னிறைவா
        சிவைசுத நதிசுத தேமமுதே
சிலதர்க ணாயக சீவனி யேதுதி
        தேரது லாவறு சேகர னேசீர்வண்
டிலகவு லாசா திமிசோய் திருநீ றணிவோய்
        திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதா

குருமலி நாரருள் கூர்மதி யோயொரு
        கோனைய னேபல கோயிலு ளோய்கூவுங்
குருகில கோர்மா துகிலோய் குருசூழ் குமரா
        குடமுனி வியனிலை கூறரசே

அதீசன் = தனக்கோரீசனில்லாத் தலைவன். **திடம்** = உண்மை.
செழியோன் = பாண்டியன்.

குகைதொறு மாடிடு கோமுரு கேயிடர்
கூரமி லோய்சுடர் கோசிக னேபோதங்
குயினிச போதா குழையோய் குனிசா னகனே
குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய்
குதலையென் மாசுகொல் கோதிலி யேநிமிர்
கோபதி யேயெணில் கோலமு ளோய்சீலங்
கொடு கொடு சீர்வா குதியே குழகா புலவா
குவிபகை மதியினர் கோளரியே
குலமிலி மாயமில் கோவண னேயிழி
கோரமி லோயொரு கோகருள் கோனார்வங்
குலைமருள் கோலா வனகா குரவார் புயனே
குகையுரு மலைவளர் கோமகனே.

சானகன் = வில்லுடையோன்; சராசனனெனும் வடமொழி விகாரம்.

ஒரு கோகருள்கோன் = ஒரு கழுதைக்கு நல்லருள் பாலித்த பெருமான். அருள் பாலித்த வரலாற்றை **ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய வியாசத்தின்** 87 ஆங் கடாவிடையிற் காணலாம். **கோகு** = கழுதை.

மருள் ஆர்வம் = மயக்கமுடை (எனது) ஆசையை, **குலை** = கலையச்செய், மருள் ஆர்வம் எனக் கூட்டுக.

கோலா = தண்டாயுதபாணியே. **கோல்** = தண்டம்.

2. வஞ்சிவிருத்தம்.

தனதன தானன தானதனா

(2)

திருமலி தாரணி சீர்முருகா
தருமமெ யாரணர் சார்முனியே
செருமலி யாரயில் சேர்கரனே
குருமலி நாரருள் கூர்மதியோய்.

(3)

திகழ்மறை பாடிடு தேமுதலே
சகவுயிர் நாடக சாமிசதா
சிகலறு பாடகர் சேமமுதால்
குகைதொறு மாடிடு கோமுருகே.

(4)

சிதலையின் மாசுரர் சேதனனே
சதமுனை வாசவர் சாதபதீ
சிதடுறு பாசகர் தீதடுகோ
குதலையென் மாசுகொல் கோதிலியே.

(5)

சிலைவலர் சீயம தீவிரவேள்
சலமறு தூயவ சாவிலியே
சிலதர்க ணாயக சீவனியே
குலமிலி மாயமில் கோவணனே.

3. தனதன தனதன தானதனா

(6)

திடமுடை மயில்வரு சேவகனே
தடநில வயவறு தாரகனே
திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
குடமுனி வியனிலை கூறரசே.

(7)

சிறுமையில் பிரதம சேகரனே
தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே
சிறுகறு மருமறை தேடிறையே
குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய்.

(8)

சிவகண பதியிளை யோய்திணியா
சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனே
சிவைசுத நதிசுத தேமமுதே
குவிபகை மதியினர் கோளரியே.

(9)

சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே
தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதா
குகையுரு மலைவளர் கோமகனே.

(10)

4. தானன தானன தானதனா

சேனைய னேயொளிர் சேயவனே
தானைய னேநல தாயனையாய்
தேனைய னேகமழ் தேயமுளோய்
கோனைய னேபல கோயிலுளோய்.

(11)

தீரமு ளோயறு தேசுருவா
தாரணி வோய்தொழு தாசரணா
தேரமர் வோய்பல தேசமனா
கூரமி லோய்சுடர் கோசிகனே.

(12)

தீபக மேயறு சீலமுளோய்
தாபமி லோய்விரி சாலமுளோய்
சீபதி யேபுகழ் சீலரணால்
கோபதி யேயெணில் கோலமுளோய்.

(13)

சேரணி யோயுயர் தேகமுளோய்
சாரிய னேகுண சாகரமே
தேரது லாவறு சேகரனே
கோரமி லோயொரு கோகருள்கோன்.

(14)

சீர்முரு காவடர் சேனையனே
சார்முனி யேகிளர் தானையனே
சேர்கர னேநிறை தேனையனே
கூர்மதி யோயொரு கோனையனே.

(15)

தேமுத லேயதி தீரமுளோய்
சாமிச தாசிவ தாரணிவோய்
சேமமு தாலுயர் தேரமர்வோய்
கோமுரு கேயிடர் கூரமிலோய்.

(16)

சேதன னேசுக தீபகமே
சாதப தீயொரு தாபமிலோய்
தீதடு கோபர சீபதியே
கோதிலி யேநிமிர் கோபதியே.

(17)

தீவிர வேண்மணி சேரணியோய்
சாவிலி யேமிகு சாரியனே
சீவனி யேதுதி தேரதுலா
கோவண னேயிழி கோரமிலோய்.

(18)

5. தனனா தனனா தானதனா

திருவே பரிவே சேவகனே
சருவே சுரனே தாரகனே
திருமான் மருகா சீடர்கணா
குருசூழ் குமரா கூறரசே.

(19)

6. தனதன தானா தனனா

தெருளர தீதா வரதா
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே
தெரியல தீசா பரமா
குருகில கோர்மா துகிலோய்.

(20)

செயல்புரி தேவா விமலா
தயவுளர் தாதா நிபுணா
செயமுனி சேயே கழலோய்
குயினிச போதா குழையோய்.

(21)

செடிதபு காலா சிவனே
சடுவரி வாழ்வே சதுரா
செடிநகை யாளீ திதியோய்
கொடுகொடு சீர்வா குதியே.

(22)

சிலைவகிர் சேடா பொருநா
தலைமையர் மீளீ சனதா
திலகவு லாசா திமிசோய்
குலைமருள் கோலா வனகா.

3. வஞ்சித்துறை.

7. தானதனா தானதனா

(23)

சேனையனே சேயவனே
தானையனே தாயனையாய்
தேனையனே தேயமுளோய்
கோனையனே கோயிலுளோய்.

(24)

தீரமுளோய் தேசுருவா
தாரணிவோய் தாசரணா
தேரமர்வோய் தேசமனா
கூரமிலோய் கோசிகனே.

(25)

தீபகமே சீலமுளோய்
தாபமிலோய் சாலமுளோய்
சீபதியே சீலரணால்
கோபதியே கோலமுளோய்.

(26)

சேரணியோய் தேகமுளோய்
சாரியனே சாகரமே
தேரதுலா சேகரனே
கோரமிலோய் கோகருள்கோன்.

(27)

8. தானதனானா தனனா

சீர்முருகாசே னையனே
சார்முனியேதா னையனே
சேர்கரனேதே னையனே
கூர்மதியோய்கோ னையனே.

(28)

தேமுதலேதீ ரமுளோய்
சாமிசதாதா ரணிவோய்
சேமமுதால்தே ரமர்வோய்
கோமுருகேகூ ரமிலோய்.

(29)

சேதனனேதீ பகமே
சாதபதீதா பமிலோய்
தீதடுகோசீ பதியே
கோதிலியேகோ பதியே.

(30)

தீவிரவேள்சே ரணியோய்
சாவிலியேசா ரியனே
சீவனியேதே ரதுலா
கோவணனேகோ ரமிலோய்.

(31)

9. தானன தானதனா

தாரணி சீர்முருகா
ஆரணர் சார்முனியே
ஆரயில் சேர்கரனே
நாரருள் கூர்மதியோய்.

(32)

பாடிடு தேமுதலே
நாடக சாமிசதா
பாடகர் சேமமுதால்
ஆடிடு கோமுருகே.

10. தானதனா தனனா

(33)

மாசுரர்சே தனனே
வாசவர்சா தபதீ
பாசகர்தீ தடுகோ
மாசுகொல்கோ திலியே.

(34)

சீயமதீ விரவேள்
தூயவசா விலியே
நாயகசீ வனியே
மாயமில்கோ வணனே.

11. தனனதனா தனனா

(35)

மயில்வருசே வகனே
வயவறுதா ரகனே
செயிரறுசீ டர்கணா
வியனிலைகூ றரசே. 13

(36)

பிரதமசே கரனே
கருதலர்சார் பிலனே
அருமறைதே டிறையே
சுரமகள்கூ டருளோய்.

12. தனதன தானதனா

(37)

பதியிளை யோய்திணியா
முதியர்கள் சார்புளனே
நதிசுத தேமமுதே
மதியினர் கோளரியே. 15

(38)

ஒலிமுனி தேசிகனே
புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
வலியருள் சீறடிதா
மலைவளர் கோமகனே.

13. தனதன தானா

(39)

தெருளர தீதா
சருவரர் தாழ்தாய்
தெரியல தீசா
குருகில கோர்மா.

(40)

செயல்புரி தேவா
தயவுளர் தாதா
செயமுனி சேயே
குயினிச போதா.

(41)

செடிதபு காலா
சடுவரி வாழ்வே
செடிநகை யாளீ
கொடுகொடு சீர்வா.

(42)

சிலைவகிர் சேடா
தலைமையர் மீளீ
திலகவு லாசா
குலைமருள் கோலா.

(43)

14. தனனா தனனா

திருவே பரிவே
சருவே சுரனே
திருமான் மருகா
குருசூழ் குமரா.

(44)

செனியா தவனே
தனிவா னவனே
தினைமா வுணியே
குனிசா னகனே.

(45)

செழுமா மணியே
தழன்மா மகனே
செழியோ னிறைவா
குழகா புலவா.

(46)

திரிசூ லதரா
சருவா பரணா
திருநீ றணிவோய்
குரவார் புயனே.

---

4. வெண்டளையான் வந்த தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

15. தானதனா தானந் தனனதனா தானதனா

(47)

சேயவனே மாவொண் டெருளரதீ தாவரதா
தாயனையாய் தூவின் சருவரர்தாழ் தாய்துணையே
தேயமுளோய் பாவின் றெரியலதீ சாபரமா
கோயிலுளோய் கூவுங் குருகிலகோர் மாதுகிலோய்.

(48)

தேசுருவா வேதன் செயல்புரிதே வாவிமலா
தாசரணா நீதந் தயவுளர்தா தாநிபுணா
தேசமனா காதுஞ் செயமுனிசே யேகழலோய்
கோசிகனே போதங் குயினிசபோ தாகுழையோய்.

(49)

சீலமுளோய் காலஞ் செடிதபுகா லாசிவனே
சாலமுளோய் வாலஞ் சடுவரிவாழ் வேசதுரா
சீலரணா லாலுஞ் செடிநகையா ளீதிதியோய்
கோலமுளோய் சீலங் கொடுகொடுசீர் வாகுதியே.

5. கலிவிருத்தம்.

16. தானந் தனதன தானா தனனா

(50)

மாவொண் டெருளர தீதா வரதா
தூவின் சருவரர் தாழ்தாய் துணையே
பாவின் றெரியல தீசா பரமா
கூவுங் குருகில கோர்மா துகிலோய்.

(51)

வேதன் செயல்புரி தேவா விமலா
நீதந் தயவுளர் தாதா நிபுணா
காதுஞ் செயமுனி சேயே கழலோய்
போதங் குயினிச போதா குழையோய்.

(52)

காலஞ் செடிதபு காலா சிவனே
வாலஞ் சடுவரி வாழ்வே சதுரா
ஆலுஞ் செடிநகை யாளீ திதியோய்
சீலங் கொடுகொடு சீர்வா குதியே.

(53)

போர்வெஞ் சிலைவகிர் சேடா பொருநா
சார்திண் டலைமையர் மீளீ சனதா
சீர்வண் டிலகவு லாசா திமிசோய்
ஆர்வங் குலைமருள் கோலா வனகா.

17. தனதன தனதன தானதனா தானதனா

(54)

திடமுடை மயில்வரு சேவகனே தேமுதலே
தடநில வயவறு தாரகனே சாமிசதா
திடகுக செயிரறு சீடர்கணா சேமமுதால்
குடமுனி வியனிலை கூறரசே கோமுருகே.

(55)

சிறுமையில் பிரதம சேகரனே சேதனனே
தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே சாதபதீ
சிறுகறு மருமறை தேடிறையே தீதடுகோ
குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய் கோதிலியே.

18. தனதன தனதன தானதனானா தனனா

(56)

சிவகண பதியிளை யோய்திணியாதீ விரவேள்
சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனேசா விலியே
சிவைசுத நதிசுத தேமமுதேசீ வனியே
குவிபகை மதியினர் கோளரியேகோ வணனே.

(57)

சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனேசார் முனியே
தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்சேர் கரனே
திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதாகூர் மதியோய்
குகையுரு மலைவளர் கோமகனேசீர் முருகா.

19. தானதனா தானந் தனதன தானா

(58)

சேயவனே மாவொண் டெருளர தீதா
தாயனையாய் தூவின் சருவரர் தாழ்தாய்
தேயமுளோய் பாவின் றெரியல தீசா
கோயிலுளோய் கூவுங் குருகில கோர்மா.

(59)

தேசுருவா வேதன் செயல்புரி தேவா
தாசரணா நீதந் தயவுளர் தாதா
தேசமனா காதுஞ் செயமுனி சேயே
கோசிகனே போதங் குயினிச போதா.

(60)

சீலமுளோய் காலஞ் செடிதபு காலா
சாலமுளோய் வாலஞ் சடுவரி வாழ்வே
சீலரணா லாலுஞ் செடிநகை யாளீ
கோலமுளோய் சீலங் கொடுகொடு சீர்வா.

(61)

தேகமுளோய் போர்வெஞ் சிலைவகிர் சேடா
சாகரமே சார்திண் டலைமையர் மீளீ
சேகரனே சீர்வண் டிலகவு லாசா
கோகருள்கோ னார்வங் குலைமருள் கோலா.

20. தனனா தனனா தனனா தனனா

(62)

திருவே பரிவே செனியா தவனே
சருவே சுரனே தனிவா னவனே
திருமான் மருகா தினைமா வுணியே
குருசூழ் குமரா குனிசா னகனே.

(63)

செழுமா மணியே திரிசூ லதரா
தழன்மா மகனே சருவா பரணா
செழியோ னிறைவா திருநீ றணிவோய்
குழகா புலவா குரவார் புயனே.

6. கலிநிலைத்துறை.

21. தனனா தனனா தனதன தனதன தானதனா

(64)

திருவே பரிவே திடமுடை மயில்வரு சேவகனே
சருவே சுரனே தடநில வயவறு தாரகனே
திருமான் மருகா திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
குருசூழ் குமரா குடமுனி வியனிலை கூறரசே.

(65)

செனியா தவனே சிறுமையில் பிரதம சேகரனே
தனிவா னவனே தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே
தினைமா வுணியே சிறுகறு மருமறை தேடிறையே
குனிசா னகனே குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய்.

(66)

செழுமா மணியே சிவகண பதியிளை யோய்திணியா
தழன்மா மகனே சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனே
செழியோ னிறைவா சிவைசுத நதிசுத தேமமுதே
குழகா புலவா குவிபகை மதியினர் கோளரியே.

(67)

திரிசூ லதரா சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே
சருவா பரணா தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
திருநீ றணிவோய் திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதா
குரவார் புயனே குகையுரு மலைவளர் கோமகனே.

22. தனதன தானா தனனா தனனா தனனா

(68)

தெருளர தீதா வரதா திருவே பரிவே
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே சருவே சுரனே
தெரியல தீசா பரமா திருமான் மருகா
குருகில கோர்மா துகிலோய் குருசூழ் குமரா.

(69)

செயல்புரி தேவா விமலா செனியா தவனே
தயவுளர் தாதா நிபுணா தனிவா னவனே
செயமுனி சேயே கழலோய் தினைமா வுணியே
குயினிச போதா குழையோய் குனிசா னகனே.

(70)

செடிதபு காலா சிவனே செழுமா மணியே
சடுவரி வாழ்வே சதுரா தழன்மா மகனே
செடிநகை யாளீ திதியோய் செழியோ னிறைவா
கொடுகொடு சீர்வா குதியே குழகா புலவா.

(71)

சிலைவகிர் சேடா பொருநா திரிசூ லதரா
தலைமையர் மீளீ சனதா சருவா பரணா
திலகவு லாசா திமிசோய் திருநீ றணிவோய்
குலைமருள் கோலா வனகா குரவார் புயனே.

23. தானன தானா தந்தன தனனா தானதனா

(72)

தேகமு ளோய்போர் வெஞ்சிலை வகிர்சே டாபொருநா
சாகர மேசார் திண்டலை மையர்மீ ளீசனதா
சேகர னேசீர் வண்டில கவுலா சாதிமிசோய்
கோகருள் கோனார் வங்குலை மருள்கோ லாவனகா.

24. தனதன தானன தானன தானன தானதனா

(73)

திகழ்மறை பாடிடு தேமுத லேயதி தீரமுளோய்
சகவுயிர் நாடக சாமிச தாசிவ தாரணிவோய்
சிகலறு பாடகர் சேமமு தாலுயர் தேரமர்ே' வாய்
குகைதொறு மாடிடு கோமுரு கேயிடர் கூரமிலோய்.

(74)

சிலைவலர் சீயம தீவிர வேண்மணி சேரணியோய்
சலமறு தூயவ சாவிலி யேமிகு சாரியனே
சிலதர்க ணாயக சீவனி யேதுதி தேரதுலா
குலமிலி மாயமில் கோவண னேயிழி கோரமிலோய்.

25. தானன தானன தானன தானன தானதனா

(75)

சீர்முரு காவடர் சேனைய னேயொளிர் சேயவனே
சார்முனி யேகிளர் தானைய னேநல தாயனையாய்
சேர்கர னேநிறை தேனைய னேகமழ் தேயமுளோய்
கூர்மதி யோயொரு கோனைய னேபல கோயிலுளோய்.

(76)

சேதன னேசுக தீபக மேயறு சீலமுளோய்
சாதப தீயொரு தாபமி லோய்விரி சாலமுளோய்
தீதடு கோபர சீபதி யேபுகழ் சீலரணால்
கோதிலி யேநிமிர் கோபதி யேயெணில் கோலமுளோய்.

26. தான தனாதன தான தனாதன தானதனா

(77)

தீவி ரவேண்மணி சேர ணியோயுயர் தேகமுளோய்
சாவி லியேமிகு சாரிய னேகுண சாகரமே
சீவ னியேதுதி தேர துலாவறு சேகரனே
கோவ ணனேயிழி கோர மிலோயொரு கோகருள்கோன்

7. கட்டளைக் கலித்துறை.

27. தனதன தானன தான தனாதன தானதனா

(78)

திருமலி தாரணி சீர்மு ருகாவடர் சேனையனே
தருமமெ யாரணர் சார்மு னியேகிளர் தானையனே
செருமலி யாரயில் சேர்க ரனேநிறை தேனையனே
குருமலி நாரருள் கூர்ம தியோயொரு கோனையனே.

(79)

சிதலையின் மாசுரர் சேத னனேசுக தீபகமே
சதமுனை வாசவர் சாத பதீயொரு தாபமிலோய்
சிதடுறு பாசகர் தீத டுகோபர சீபதியே
குதலையென் மாசுகொல் கோதி லியேநிமிர் கோபதியே.

28. தான தனாதன தானன தானன தானதனா

(80)

தேமு தலேயதி தீரமு ளோயறு தேசுருவா
சாமி சதாசிவ தாரணி வோய்தொழு தாசரணா
சேம முதாலுயர் தேரமர் வோய்பல தேசமனா
கோமு ருகேயிடர் கூரமி லோய்சுடர் கோசிகனே.

8. நேரிசை வெண்பா.

29. தானதனா தானந் தனனதனா தானதனா
தானதனா தானந் தனனதனா – தானதனா
தானதனா தானந் தன

(81)

சேயவனே மாவொண் டெருளரதீ தாவரதா
தாயனையாய் தூவின் சருவரா்தாழ்-தாய்துணையே
தேயமுளோய் பாவின் றெரியலதீ சாபரமா
கோயிலுளோய் கூவுங் குரு. 1

9. இன்னிசை வெண்பா.

30. தானதனா தானந் தனனதனா தானதனா
தானதனா தானந் தன

(82)

தேசுருவா வேதன் செயல்புரிதே வாவிமலா
தாசரணா நீதந் தயவுளா்தா தாநிபுணா
தேசமனா காதுஞ் செயமுனிசே யேகழலோய்
கோசிகனே போதங் குயில்.

(83)

சீலமுளோய் காலஞ் செடிதபுகா லாசிவனே
சாலமுளோய் வாலஞ் சடுவரிவாழ் வேசதுரா
சீலரணா லாலுஞ் செடிநகையா ளீதிதியோய்
கோலமுளோய் சீலங் கொடு.

(84)

தேகமுளோய் போா்வெஞ் சிலைவகிா்சே டாபொருநா
சாகரமே சாா்திண் டலைமையா்மீ ளீசனதா
சேகரனே சீா்வண் டிலகவுலா சாதிமிசோய்
கோகருள்கோ னாா்வங் குலை.

10. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

31. தனனா தனனா தனனா தனனா

(85)

திருவே பரிவே செனியா தவனே
செழுமா மணியே திரிசூ லதரா
சருவே சுரனே தனிவா னவனே
தழன்மா மகனே சருவா பரணா
திருமான் மருகா தினைமா வுணியே
செழியோ னிறைவா திருநீ றணிவோய்
குருசூழ் குமரா குனிசா னகனே.
குழகா புலவா குரவார் புயனே. 1

11. அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

32. தனதன தானன தானதனா தானன தானன தானதனா

(86)

திருமலி தாரணி சீர்முருகா சேனைய னேயொளிர் சேயவனே
தருமமெ யாரணர் சார்முனியே தானைய னேநல தாயனையாய்
செருமலி யாரயில் சேர்கரனே தேனைய னேகமழ் தேயமுளோய்
குருமலி நாரருள் கூர்மதியோய் கோனைய னேபல கோயிலுளோய்.

(87)

திகழ்மறை பாடிடு தேமுதலே தீரமு ளோயறு தேசுருவா
சகவுயிர் நாடக சாமிசதா தாரணி வோய்தொழு தாசரணா
சிகலறு பாடகர் சேமமுதால் தேரமர் வோய்பல தேசமனா
குகைதொறு மாடிடு கோமுருகே கூரமி லோய்சுடர் கோசிகனே.

(88)

சிதலையின் மாசுரர் சேதனனே தீபக மேயறு சீலமுளோய்
சதமுனை வாசவர் சாதபதீ தாபமி லோய்விரி சாலமுளோய்
சிதடுறு பாசகர் தீதடுகோ சீபதி யேபுகழ் சீலரணால்
குதலையென் மாசுகொல் கோதிலியே கோபதி யேயெணில் கோலமுளோய்.

(89)

சிலைவலர் சீயம தீவிரவேள் சேரணி யோயுயர் தேகமுளோய்
சலமறு தூயவ சாவிலியே சாரிய னேகுண சாகரமே
சிலதர்க ணாயக சீவனியே தேரது லாவறு சேகரனே
குலமிலி மாயமில் கோவணனே கோரமி லோயொரு கோகருள்கோன்.

33. தனதன தானா தனனா தனதன தனதன தானதனா

(90)

தெருளர தீதா வரதா திடமுடை மயில்வரு சேவகனே
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே தடநில வயவறு தாரகனே
தெரியல தீசா பரமா திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
குருகில கோர்மா துகிலோய் குடமுனி வியனிலை கூறரசே. 5

(91)

செயல்புரி தேவா விமலா சிறுமையில் பிரதம சேகரனே
தயவுளர் தாதா நிபுணா தறுகணர் கருதலர் சார்பிலனே
செயமுனி சேயே கழலோய் சிறுகறு மருமறை தேடிறையே
குயினிச போதா குழையோய் குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய். 6

(92)

செடிதபு காலா சிவனே சிவகண பதியிளை யோய்திணியா
சடுவரி வாழ்வே சதுரா சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனே
செடிநகை யாளீ திதியோய் சிவைசுத நதிசுத தேமமுதே
கொடுகொடு சீர்வா குதியே குவிபகை மதியினர் கோளரியே. 7

(93)

சிலைவகிர் சேடா பொருநா சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே
தலைமையர் மீளீ சனதா தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
திலகவு லாசா திமிசோய் திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதா
குலைமருள் கோலா வனகா குகையுரு மலைவளர் கோமகனே.

34. தனதன தானா தனனா தனதன தானாதனனா

(94)

தெருளர தீதா வரதா செயல்புரி தேவா விமலா
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே தயவுளர் தாதா நிபுணா
தெரியல தீசா பரமா செயமுனி சேயே கழலோய்
குருகில கோர்மா துகிலோய் குயினிச போதா குழையோய்.

(95)

செயல்புரி தேவா விமலா செடிதபு காலா சிவனே
தயவுளர் தாதா நிபுணா சடுவரி வாழ்வே சதுரா
செயமுனி சேயே கழலோய் செடிநகை யாளீ திதியோய்
குயினிச போதா குழையோய் கொடுகொடு சீர்வா குதியே.

(96)

செடிதபு காலா சிவனே சிலைவகிர் சேடா பொருநா
சடுவரி வாழ்வே சதுரா தலைமையர் மீளீ சனதா
செடிநகை யாளீ திதியோய் திலகவு லாசா திமிசோய்
கொடுகொடு சீர்வா குதியே குலைமருள் கோலா வனகா.

35. தானன தானன தானதனா தனதன தானா தனனா

(97)

சேனைய னேயொளிர் சேயவனே தெருளர தீதா வரதா
தானைய னேநல தாயனையாய் சருவரர் தாழ்தாய் துணையே
தேனைய னேகமழ் தேயமுளோய் தெரியல தீசா பரமா
கோனைய னேபல கோயிலுளோய் குருகில கோர்மா துகிலோய்.

(98)

தீரமு ளோயறு தேசுருவா செயல்புரி தேவா விமலா
தாரணி வோய்தொழு தாசரணா தயவுளர் தாதா நிபுணா
தேரமர் வோய்பல தேசமனா செயமுனி சேயே கழலோய்
கூரமி லோய்சுடர் கோசிகனே குயினிச போதா குழையோய்.

(99)

தீபக மேயறு சீலமுளோய் செடிதபு காலா சிவனே
தாபமி லோய்விரி சாலமுளோய் சடுவரி வாழ்வே சதுரா
சீபதி யேபுகழ் சீலரணால் செடிநகை யாளீ திதியோய்
கோபதி யேயெணில் கோலமுளோய் கொடுகொடு சீர்வா குதியே.

(100)

சேரணி யோயுயர் தேகமுளோய் சிலைவகிர் சேடா பொருநா
சாரிய னேகுண சாகரமே தலைமையர் மீளீ சனதா
தேரது லாவறு சேகரனே திலகவு லாசா திமிசோய்
கோரமி லோயொரு கோகருள்கோ குலைமருள் கோலா வனகா.

(101)

36. தானந் தனதன தானா தனனா தனனா தனனா

மாவொண் டெருளர தீதா வரதா திருவே பரிவே
தூவின் சருவரர் தாழ்தாய் துணையே சருவே சுரனே
பாவின் றெரியல தீசா பரமா திருமான் மருகா
கூவுங் குருகில கோர்மா துகிலோய் குருசூழ் குமரா.

(102)

வேதன் செயல்புரி தேவா விமலா செனியா தவனே
நீதந் தயவுளர் தாதா நிபுணா தனிவா னவனே
காதுஞ் செயமுனி சேயே கழலோய் தினைமா வுணியே
போதங் குயினிச போதா குழையோய் குனிசா னகனே.

(103)

காலஞ் செடிதபு காலா சிவனே செழுமா மணியே
வாலஞ் சடுவரி வாழ்வே சதுரா தழன்மா மகனே
ஆலுஞ் செடிநகை யாளீ திதியோய் செழியோ னிறைவா
சீலங் கொடுகொடு சீர்வா குதியே குழகா புலவா.

(104)

போர்வெஞ் சிலைவகிர் சேடா பொருநா திரிசூ லதரா
சார்திண் டலைமையர் மீளீ சனதா சருவா பரணா
சீர்வண் டிலகவு லாசா திமிசோய் திருநீ றணிவோய்
ஆர்வங் குலைமருள் கோலா வனகா குரவார் புயனே.

37. தனதன தானன தானதனா தனதன தானன தானதனா

(105)

திருமலி தாரணி சீர்முருகா திகழ்மறை பாடிடு தேமுதலே
தருமமெ யாரணர் சார்முனியே சகவுயிர் நாடக சாமிசதா
செருமலி யாரயில் சேர்கரனே சிகலறு பாடகர் சேமமுதால்
குருமலி நாரருள் கூர்மதியோய் குகைதொறு மாடிடு கோமுருகே.

(106)

திகழ்மறை பாடிடு தேமுதலே சிதலையின் மாசுரர் சேதனனே
சகவுயிர் நாடக சாமிசதா சதமுனை வாசவர் சாதபதீ
சிகலறு பாடகர் சேமமுதால் சிதடுறு பாசகர் தீதடுகோ
குகைதொறு மாடிடு கோமுருகே குதலையென் மாசுகொல் கோதிலியே.

(107)

சிதலையின் மாசுரர் சேதனனே சிலைவலர் சீயம தீவிரவேள்
சதமுனை வாசவர் சாதபதீ சலமறு தூயவ சாவிலியே
சிதடுறு பாசகர் தீதடுகோ சிலதர்க ணாயக சீவனியே
குதலையென் மாசுகொல் கோதிலியே குலமிலி மாயமில் கோவணனே. 22

12. எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

38. தனதன தானன தானன தானன தானன தானன தானதனா

(108)

திருமலி தாரணி சீர்முரு காவடர் சேனைய னேயொளிர் சேயவனே
தருமமெ யாரணர் சார்முனி யேகிளர் தானைய னேநல தாயனையாய்
செருமலி யாரயில் சேர்கர னேநிறை தேனைய னேகமழ் தேயமுளோய்
குருமலி நாரருள் கூர்மதி யோயொரு கோனைய னேபல கோயிலுளோய். 1

(109)

திகழ்மறை பாடிடு தேமுத லேயதி தீரமு ளோயறு தேசுருவா
சகவுயிர் நாடக சாமிச தாசிவ தாரணி வோய்தொழு தாசரணா
சிகலறு பாடகர் சேமமு தாலுயர் தேரமர் வோய்பல தேசமனா
குகைதொறு மாடிடு கோமுரு கேயிடர் கூரமி லோய்சுடர் கோசிகனே.

(110)

சிதலையின் மாசுரர் சேதன னேசுக தீபக மேயறு சீலமுளோய்
சதமுனை வாசவர் சாதப தீயொரு தாபமி லோய்விரி சாலமுளோய்
சிதடுறு பாசகர் தீதடு கோபர சீபதி யேபுகழ் சீலரணால்
குதலையென் மாசுகொல் கோதிலி யேநிமிர் கோபதி யேயெணில் கோலமுளோய். 3

(111)

சிலைவலர் சீயம தீவிர வேண்மணி சேரணி யோயுயர் தேகமுளோய்
சலமறு தூயவ சாவிலி யேமிகு சாரிய னேகுண சாகரமே
சிலதர்க ணாயக சீவனி யேதுதி தேரது லாவறு சேகரனே
குலமிலி மாயமில் கோவண னேயிழி கோரமி லோயொரு கோகருள்கோன்.

39. தானன தானன தானன தானாதந் தனதன தானா தனனா

(112)

சேனைய னேயொளிர் சேயவ னேமாவொண் டெருளர தீதா வரதா
தானைய னேநல தாயனை யாய்தூவின் சருவரர் தாழ்தாய் துணையே
தேனைய னேகமழ் தேயமு ளோய்பாவின் றெரியல தீசா பரமா
கோனைய னேபல கோயிலு ளோய்கூவுங் குருகில கோர்மா துகிலோய்.

(113)

தீரமு ளோயறு தேசுரு வாவேதன் செயல்புரி தேவா விமலா
தாரணி வோய் தொழு தாசர ணாநீதந் தயவுளர் தாதா நிபுணா
தேரமர் வோய்பல தேசம னாகாதுஞ் செயமுனி சேயே கழலோய்
கூரமி லோய்சுடர் கோசிக னேபோதங் குயினிச போதா குழையோய்.

(114)

தீபக மேயறு சீலமு ளோய்காலஞ் செடிதபு காலா சிவனே
தாபமி லோய்விரி சாலமு ளோய்வாலஞ் சடுவரி வாழ்வே சதுரா
சீபதி யேபுகழ் சீலர ணாலாலுஞ் செடிநகை யாளீ திதியோய்
கோபதி யேயெணில் கோலமு ளோய்சீலங் கொடுகொடு சீர்வா குதியே.

(115)

சேரணி யோயுயர் தேகமு ளோய்போர்வெஞ் சிலைவகிர் சேடாபொருநா
சாரிய னேகுண சாகர மேசார்திண் டலைமையர் மீளீ சனதா
தேரது லாவறு சேகர னேசீர்வண் டிலகவு லாசா திமிசோய்
கோரமி லோயொரு கோகருள் கோனார்வங் குலைமருள் கோலா வனகா. 8

40. தானன தானாதந் தனதன தானா தனனா தனனா தனனா

(116)

சேயவ னேமாவொண் டெருளர தீதா வரதா திருவே பரிவே
தாயனை யாய்தூவின் சருவரர் தாழ்தாய் துணையே சருவே சுரனே
தேயமு ளோய்பாவின் றெரியல தீசா பரமா திருமான் மருகா
கோயிலு ளோய்கூவுங் குருகில கோர்மா துகிலோய் குருசூழ் குமரா.

(117)

தேசுரு வாவேதன் செயல்புரி தேவா விமலா செனியா தவனே
தாசர ணாநீதந் தயவுளர் தாதா நிபுணா தனிவா னவனே
தேசம னாகாதுஞ் செயமுனி சேயே கழலோய் தினைமா வுணியே
கோசிக னேபோதங் குயினிச போதா குழையோய் குனிசா னகனே.

(118)

சீலமு ளோய்காலஞ் செடிதபு காலா சிவனே செழுமா மணியே
சாலமு ளோய்வாலஞ் சடுவரி வாழ்வே சதுரா தழன்மா மகனே
சீலர ணாலாலுஞ் செடிநகை யாளீ திதியோய் செழியோ னிறைவா
கோலமு ளோய்சீலங் கொடுகொடு சீர்வா குதியே குழகா புலவா.

(119)

தேகமு ளோய்போர்வெஞ் சிலைவகிர் சேடா பொருநா திரிசூ லதரா
சாகர மேசார்திண் டலைமையர் மீளீ சனதா சருவா பரணா
சேகர னேசீர்வண் டிலகவு லாசா திமிசோய் திருநீ றணிவோய்
கோகருள் கோனார்வங் குலைமருள் கோலா வனகா குரவார் புயனே.

13. எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

41. தனதன தானா தனனா தனனா தனனா தனதன தனதன தானதனா

(120)

தெருளர தீதா வரதா திருவே பரிவே திடமுடை மயில்வரு சேவகனே
சருவரர் தாழ்தாய் துணையே சருவே சுரனே தடநில வயவறு தாரகனே
தெரியல தீசா பரமா திருமான் மருகா திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
குருகில கோர்மா துகிலோய் குருசூழ் குமரா குடமுனி வியனிலை கூறரசே.

(121)

செயல்புரி தேவா விமலா செனியா தவனே சிறுமையில் பிரதம சேகரனே
தயவுளர் தாதா நிபுணா தனிவா னவனே தறுகணர் கருதலர்சார்பிலனே
செயமுனி சேயே கழலோய் தினைமா வுணியே சிறுகறு மருமறை தேடிறையே
குயினிச போதா குழையோய் குனிசா னகனே குறமகள் சுரமகள் கூடருளோய்.

(122)

செடிதபு காலா சிவனே செழுமா மணியே சிவகண பதியிளை யோய்திணியா
சடுவரி வாழ்வே சதுரா தழன்மா மகனே சவணர்கண் முதியர்கள் சார்புளனே
செடிநகை யாளீ திதியோய் செழியோ னிறைவா சிவைசுத நதிசுத தேமமுதே
கொடுகொடு சீர்வா குதியே குழகா புலவா குவிபகை மதியினர் கோளரியே.

(123)

சிலைவகிர் சேடா பொருநா திரிசூ லதரா சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே
தலைமையர் மீளீ சனதா சருவா பரணா தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
திலகவு லாசா திமிசோய் திருநீ றணிவோய் திகில்வெலும் வலியருள்சீறடிதா
குலைமருள் கோலா வனகா குரவார் புயனே குகையுரு மலைவளர் கோமகனே!

14. ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

42. தானன தானன தானன தானாதந்
தனனா தனனா தனதன தனதன தானதனா

(124)

சேனைய னேயொளிர் சேயவ னேமாவொண்
டிருவே பரிவே திடமுடை மயில்வரு சேவகனே
தானைய னேநல தாயனை யாய்தூவின்
சருவே சுரனே தடநில வயவறு தாரகனே
தேனைய னேகமழ் தேயமு ளோய்பாவின்
றிருமான் மருகா திடகுக செயிரறு சீடர்கணா
கோனைய னேபல கோயிலு ளோய்கூவுங்
குருசூழ் குமரா குடமுனி வியனிலை கூறரசே.

(125)

சேரணி யோயுயர் தேகமு ளோய்போர்வெந்
திரிசூ லதரா சிகிவரை யொலிமுனி தேசிகனே
சாரிய னேகுண சாகர மேசார்திண்
சருவா பரணா தகைகெழு புலிமுனி தாழ்பெரியோய்
தேரது லாவறு சேகர னேசீர்வண்
டிருநீ றணிவோய் திகில்வெலும் வலியருள் சீறடிதா
கோரமி லோயொரு கோகருள் கோனார்வங்
குரவார் புயனே குகையுரு மலைவளர் கோமகனே. 2

66ஆம் பிரபந்தத்துள் பத்துச்செய்யுளை யுள்ளடக்கிய எரிவரைக்குகன் தசபங்கி யெனும் ஒரு பாட்டை ஆசிரியர் பாடித் தமக்கு முன்பாக விருக்கின்ற ஒரு நண்பரிடங் காட்டினர். சென்னை வாசியாய அவர், நூறு செய்யுளை யுள்ளடக்கிய சதபங்கியை இரண்டு மாதத்திற் கதிகமான காலங்காறும் பிரயாசப்பட்டு, பண்டிதர் - வேலாயுத முதலியார் செய்து முடித்தார். அதனை யான் காணக்கிடைக்கவில்லை யென்று கூறினதைக் கேட்ட ஆசிரியர், அவ்வியப்புக் கருதி இறைவனைச் சிந்தித்திருந்து 125-வண்ணச் செய்யுள்களை யடக்கியுள்ள இம்மகா விசித்திர விசேட கவியை இரண்டரைக் கடிகையுட் பாடியருளினர். இத்திறப்பாட் டொன்றனை எந்நூலகத்துங் காண்டல் கூடுமோ? இது, துறவற நிலையடைந்தபின் பாடப்பட்டு இப்பாடலோடு சேர்க்கப்பட்டதாம்.

இப்பங்கியுள் அலகிடப்பட்டவைகளுள் - சில வஞ்சிவிருத்தம் 2-பங்கியும், தரவு கொச்சகக்கலிப்பா 6-பங்கியும், கலிவிருத்தம் 4-3-பங்கியும், கலிநிலைத்துறை 4-6-3 பங்கியும், கட்டளைக்கலித்துறை 4-3-பங்கியும், அறுசீராசிரிய விருத்தம் 6-5-7-பங்கியும்,

எழுசீராசிரிய விருத்தம் 8-10-பங்கியும், எண்சீராசிரிய விருத்தம் 8-பங்கியும், ஒன்பதின்சீராசிரிய விருத்தம் 11-பங்கியுமாகத் தனித்தனி நிற்கு நிரலுமுணர்க.

ஆகப்பிரபந்தம் எழுபத்துநான்கினும் போந்த திருப்பாடல்	1263
கடவுள் வணக்கச்செய்யுள்	3
ஆகத் திருப்பாடல்	1266

சமாதான சங்கீதம்.

இராகம்-முகாரி, அடதாளம்.

பல்லவி

சஞ்சல மேன்மனமே சிவனடித்
தஞ்ச மான பினுமே.

அனுபல்லவி

என்செயலாலொன்று மில்லையென்றேநின்றால்
ஏதந்துயரில்லையே-யிந்தச்
சூதை யறிகில்லையே. (சஞ்சல)

சரணம்

வானமிடிந்துதலையில்விழும்படி
வம்புவந்தாலுமென்னை - யந்தக்
கானமயின்முருகையன்றிருவருள்
கைவிடமாட்டாதே. (சஞ்சல)

பன்னிருசூரிய ரொன்றாயெரிக்குங்கற்
பாந்தம்வந்தாலுமென்னை - யந்தப்
பன்னிருகட்சிவன் றண்ணளிநம்மைப்
பராமரித்துக்கொள்ளுமே. (சஞ்சல)

செப்பவொணாப்பிழையெத்தனையோமுன்னர்ச்
செய்திருந்தாலுமென்னை - நம்மை
எப்பொழுதும்புரந் தாள்குகப்பிரமத்
திகலருண் முன்னிறுமே. (சஞ்சல)

நாலேழுநாலுந்தெளிவாகவோதிமெய்ஞ்
ஞானஞ்சொன்னாலுமென்னை - யந்த
மூலப்பிரணவ சாமிதயாவின்றி
முன்னேறுவதில்லையே. (சஞ்சல)

காஷாயம்வற்கலை பூண்டுசன்னாசியாய்க்
காடுறைந்தாலுமென்னை - யந்தக்
காலுந்தலையுங்கடந்தநிலைதன்னைக்
கண்டபின்பன்றோ கிட்டும். (சஞ்சல)

பொன்னாசை பெண்ணாசை மண்ணாசை மூன்றையும்
போக்கடித்தாலு மென்னை - கேளுன்
தன்னாணை ஞானமொன்றே தன்னைக் காட்டுந்
தலைவனிடங் கூட்டும். (சஞ்சல)

ஒன்பது பத்தாறு தத்துவமெல்லா
மொடுக்கியிருத்தலினுங் - குகன்
அன்பருள்கொண்டுசின்முத்திரைதன்னினில்
லானந்தங்கைவல்யமே. (சஞ்சல)

முத்திதருங்குகப்பிரமத்தைவாழ்த்திய
முத்தனண்ணாமலையா - னிரு
பத்மவடிக்கன்பு பண்ணிடுதாசர்
பரகதியெய்துவரே. (சஞ்சல)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதன் மண்டலமாகிய குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடல் முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் திருவடி வாழ்க

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்